

PROGRAMA

PARTÊ KARXERÎ KURDISTAN

KÛRDÎSTAN

İŞÇİ PARTİSİ

PROGRAMI

PROGRAM A
PARTÎ KARKERÎ KÛRDÎSTAN

Xelkê Kurd bi hezar sal beri Z.î.
(Zayina Îsa), li ser axa ku iro bi navê
Kurdistan hatiye navandin, civatê bi ser
û ber pêk aniye û bi xelkên din yên ci-
ran va himê bajarvaniya (Medeniyet) Mezopo-
tamyayê dani e. Ev bajarvaniya ku, alikari-
yên bê hempa li bajarvaniya cihana me
ya iroyî kirîye.

Bapirên Kurda ên wê demê, GUTIYAN
LOHAN, URARTUYAN, KARDUKAN, MITANIYAN û
MEDAN bi xelkê din ra peywendiyên cûr
be cûr danine. Ev gelên ciran carna êriş
dane ser Kurda û carna ji Kurdan êriş
dane ser wan. Di demên dirokîyên dirêj da
li Kûrdîstana irojî xelkên Kurd bi der
sayapeywendiyên civaki û aborî dewlet û
imparatoryetên serbixwe damezirandine.

Beri Z.î. di sala 612 da împaratorê
Kurd ê bi nav û deng KEYAQSAR serbajarê
Asûriya, NINOWA'yê ku nêzi Musul'a irojî
vegirt. Ji wê rojê bi heta îro, Kurda di
nav bûyerên civaki û siyasi ên rojhelata
navin da rolek girîng lehist. Nêmaze
ev rola girîng di dema ku Ereban êriş
dane ser rojhelatê xwe nişan da. Ji alî-
yê Ereban va xistina vegirtina Kûrdîsta-
nê P. Z. î. (Piştî zayina îsa) di 637 da
despêkîr. Di vê tarîxê da leşkerên Ereb
êriş dane ser Musul û dorhêla wê. Ev

Êriş dayin, bû sebebê ku Kurd û Erep ji aliyên leşkerî, siyasi û çandî va hatin pêşberî hev. Ordîyên Erep bi armanca vegirtina Kurdistanê, Iranê û Ezerbeycanê bê etlahî êriş kirin. Lê divê êrişê xwe da tim û tim li hember xwe Kurda diditin. Xelkê Kurd li hember van pêlên vegirtinê bi mîrxasî şer kir. Ev şerên han, bûn sebebê vîrankarna sazûmana aborî, siyasi û çandîniya Kurd. Lewra ordîyên Erep bi disiplîn û çekên baştar hatibûn çekdarkirin û di derheq şeranda tecrubeyên wan ên bê hejmar hebûn. Ji bervê yekê ji ordîyên Erep perçeyek Kurdistanê kirin bin sîdîniya xwe (sala 639). Lê xelkê me, ji zorkerî û dîlîtiyêra serî dananî û carcarîna serxwebûnê zexm û xurt pêkanîn. Lê piştî ra ev serxwebûnê hêdî hêdî sist bûn û pîraniya xelkê îslamiyê tê pejirand (qebûyî kir). Piştî pejirandina îslamiyê ji Kurdan bi awayê dewletê mîrî (Feodal) xwe honandine.

Kurdan di çaxa navîn da wek cîranên xwe dewletên xanedanî damezirandine. Di navbera sedsala 10 û 11 dan li heremên Kurdistanê ŞEDADÎYAN, HESENWAHÎYAN û MERWANÎYAN dewletê serbixwe pêkanîne. Merwanîyan ji Diyarbêkîr bi heta çiyayên Zaxrosê li hemî nivroyê Kurdistanê hîkîm karîne. Di çaxa navîn da, feodalên Ewropa ji bo berberîya navbera xwe û gundiyan kêmkirin û diqeta wan bakgirî hin cîyên din û ji bo abûrî û çandîniya xelkê

rojhelata navin talan û wêran bikin ordiyên xaçparêz pêk anin. Li hember van ordiyên xaçparêz dewleta Eyûbiyên Kurd derke- te qata tarixê. Ev dewlet cara pêşin ku tekoşinek hevkar (ortak) di nav Kurd û Ereban da pêk aniye. Ji mirzeyên Kurd Selehedin ne bi tenê di nav Kurd û Ereban da li di hemi cihanê da serleşkerek bê hempa tete nas kirin.

Ji sedsala 13 da vir va ordiyên vegirvan (işgalci) ên Mongol'a Hindistanê, Îran û Kurdistanê xirab û wêran kirin. Afirandinên (eserler) giranbiha, bajar û aboriya xelkê Kurd yê ku bi keda sedsala pêk hatibû di bin lingên ordiyên Mongolan da pelçiqi.

Vegirtin û sidariya Mongola aboriya Kurdistanê hilweşand û hunermendiya mirov pûç kir. Ji ber vê yekê ji girêdana peywendiyê civakî ên pêş diketin qels û jar kir. Kurdistan ji aliyê jeopolitik û dewlemendiyê xwe da cihek gelek girînge. Ji ber vê yekê ji beriya Mongola û piştî wan daxwaza vegirtina Kurdistanê ji aliyên hêzen din û talanker va dom kiriye.

Ji aliki da Mongola rêya Xirabkirina abori û civakiya Kurdistanê vekir, ji aliki da ji piştî Mongola dewleta Osmani li hember pêşketina xelkê Kurd bendeki xurt honand. Ji bilî viya ji Iranê Safewiya dewletek damezirand, Piştî damezirandinê vê dewletê êriş da ser Kurdistanê û bi- rek axa Kurdistanê vegirt. Li ser vê yekê

TÜRKİYE

di navbera safewi û Osmaniyan da ji bo
vegirtina Kurdistanê tekojinek dijwar des-
pêkir, ji ber vê sebebêye ku feodalên Kurd
ji bo yekitiyek merkezi şertên objektîf,
abûrî û cîvaki bi dest nexistin û di nav
xwe da ji dest bi şer û pevçûnan kirin. Ev
berberiya nava mirên Kurda bû sebebê du
biriya wan. Hin jê xwe dan ali Safewiya,
hin jê ji xwe spartin Osmaniya. Tevî vi-
awayî ji, heta demê nêzik mirên Kurd xwe-
diyên keyatiyek (Otonomî) navxe bûn, anga
xwediyên sazumanek siyasi, cîvaki û çandî
bûn û bişîklê derebegiti di nav impara-
yeta Osmani û dewleta Safewiya da dijiyan.

DI DEMAN OSMANIYAN DA KURD

Di dewra miritiya çaxa navîn da berên
heywani, çandîni û çolangiti (Dokumacılık)
cihek girîng stend. Lê girîngtir ev bu ku
rêyên bazîrganîyê di Kurdistanê da derbaz
dibûn û ji rojhelat ber bi rojava û ji
bakûr ber bi başûr diçûn. Ji ber ev rêyên
bazîrganîyê, Kurdistan diqeta gelên din
dikêşand û girîngbûna wê zêde dikir. Hem
Îraniyan hem ji Osmaniyan girîngiya vi-
rolatî fam kiribûn. Ji ber vê hindê ji
êrişî xwe ji Kurdistanê qet nekirin. Li
ser Kurdistanê ev herdu dewlet şerên
dijwar kirin. Di van şeran da herdu
dewlet ji, ji bo ku mirên Kurdan biki-
şinin nik xwe fêlbazî û lehîstîyek mezin
bikar tanin. di navbera mirên Kurdan da

dijminatî û berberî xurt kirin û wan beî hev dan.

Vê siyaseta fêlbazî da Osmaniyan serketinê giranbîha bi dest xistin. Dî wê demê da ji bo Osmaniya girîngtir ev bû ku, rêyên bazirganiyê ên ku di Kurdistanê da derbaz dibûn, bixînin bin destê xwe û rêyên ku ji bo seferên Efrîqa peywestin vekirî bihêlin û li gorî imkanetîyan ji aborî û hêzên leşkerî ên Kurdistanê istifade bikin.

Ji bo pêk anîna van armanca Osmaniyan va ku bi Kurd û Îraniyan re şer dîkîrin siyasetek kone (kurnaz) bikartanin. Serketîna vê siyasetê di dema Yavûz Sultan Selim da fêkiyên xwe da.

Yavûz di cenga Caldîranê û piştî vê cengê bi wasîta İdrîsî Bedlîsî re Kurd gelek mirên Kurda li hember Îranê rakir. Û wan bixewa girêda. İdrîsî Bedlîsî, ji padîşahê Osmaniya diyarîyên giranbîha û fermanên heja distend û diçû nik mirên Kurda û ji bîlî vana ji berberîya nava mezheba tuj dîkir, wan bi dewleta Osmaniya girê da.

Di sed sala 17 dan da Kurdistan di navbera Osmani û Îranê da hat parvekirin. Lê perçê mezin di bin nîrê Osmaniyan da ma. Piştî vê parvekirinê rewşa Kurdistanê ji aliyê Osmaniya va bi vî awayî hat diyar kirin: Heremên ku ji merkeza Osmani dûr lê nê zi Îranê dîkaribûn li ser navê xwe pere çap bikin û xutbe bixwinin û keyatiya navxwe saz bikin. Evên han ji

pênc miritiyan pêk dihatin. Lî hember stendina van mafan, ev miritiyên han ji hinek bac û wextê şer ji leşker didan padîşah. Herwêki ku me lî jor behs kir, ev rewşa kurdistanê, ji Osmaniya ji bo vegirtina welatên nû, hêzen issan û menfîetên abori bîdest dixist. Lê ev rewşa keyatiyê ya ji Kurdistanê ra hatibû naskirin gelek dom nekir. Dî dawiya sedsala 17 dan da dî rojavayê Ewropayê da saziya kapitalizmê xurt bû û kapitalizma bezîrgani pêş ket. Lî ser vê yekê, bezîrganiya deryayê giringiyek mezin sitend û bû sebebê guherandina rêyên beji. Ev rewşa ha, dî warê bezîrganiyê da giringiya Kurdistanê kêmkir. Disa em dikarin bêjin ku bî pêşketina kapitalizmê ra ordiyên Ewropayê xurt û zexm bûn û Osmaniya hember wan cara yekem bû ku binketîna himi stendin. Ji bîlî viya ji dî nav tixûbên Osmaniyan da tevgerên azadixwazên neteweyî dest pêkirin. Ev pêşketin û tevgerên azadixwaz lî mirên Kurdan ji tesir kirin û ji bo damezirandina dewle ek Kurd xwe livandin. Ji ber van tevgeran, dewleta Osmani, ji nû va têkili lî nav Kurdistanê kir, rewşa berê hilani û siyasetek mêtîngehvani (sömürgaci) gerand. Ango Kurdistanê kir welatek mîtingeh (sömürge). Fîştî vê siyasetê dî Kurdistanê da ji bo azadiyê tekoşinek dîr û dirêj des tîpêkir.

Em dibînin ku dî sedsala 18 an da tekoşina lî ser parvekirin û mêtîngeh kirina Kurdistanê dî nav Osmani û İraniyan da

hat, meşandin. Ji dawiya sedsala 18 an bi heta dawiya sedsala 19 an li Ewrûpayê sidariya mêtîngehvani (Sömürgecilik) derket qata tarîxê. Divê demê da împarator-yeta Osmani bû niv mêtîngehiya Ewrûpayan Ev tekoşina ku li ser Kurdistanê, di navbera Osmani û Îraniyan da dom dikir. Êdi li rexwan hin mêtîngehvanên Ewrûpayi ji ketin nav vê tekoşinê.

Sedsala 19 an da di nav Dewletên mêtîngehvan da ji bo parvekirina cihanê tekoşin gur û geş bû. Ev dewletên mêtîngehvan car carna siyaseta êrişker a Îran û Osmaniya dipelandin û li gor menfîetên xwe dimeşandin. Car carna ji ew bixwe êriş didan ser miritiyên Kurdan, ya ji, ji bo wan bikişinin rex xwe bi hev didan kuştin. Di vê demê da şerên azadixwaziyê ji gur bûn û hin welat ji Osmaniya qetiyên û dewletên serbixwe damezirandin.

Ji bilî van buyerên giring dewleta Osmani ji tevger rabûnên navxwe û ên Kurdistanê tirsîya û li hember van rabûnan dest bi zilm û zorkeriyê kir. Ev zilm û zorkerîya Osmaniya, tesîra xwe li ser xelkê Kurd ji nişan dîda. Li ser vê yekê tevgerê berxwedani ji berê xwerttir bûn û di demek kurt da xwe wergerandin tevgerên serxwebûnê. Di vê demê da rabûnên azadixwazi ên bijarte ev bûn: Di sala 1805 da li Silêmaniyê, Abdurrahman paşa Baban, di sala 1835 an da li Rewanduzê Mihemed paşa (Mirê Kor), di navbera

1842-46 da li Cızirê, Bedîrxaniyên bi nav
 û deng, û 1855 a da li Hekariyê Yezdan şêr
 rabû. Piştî hin rabûnên piçûk, xelkê Kurd
 di bin pêşengiya Şêx Ubeydullahê Nehri da
 li hember Oskaniya û Îranê serxwerabûnek
 xurt pêk ani.

Tevgerên çekdar ên kevn û nemaze ên
 sedsal 19 an li hember zordesti û kev-
 neperestiya Osmaniyan bû. Xelkê Kurd jî
 bo şênanandina nirê vegirtvanan tîm û tîm
 çek hilgirtiye. Ev tevgerên han xelkê Kur-
 distanê ber bi pêşketin û yekbûyûnê biri-
 ye. Di wexta van tevgeran da mâtîngehvan
 ên Ewrûpi tîm û tîm alikariya zordestiya
 Osmani kirine. Jî ber vê yekê ku ev tev-
 gerên çekdar ên xelkê Kurd di navxwe da
 kakîlek pêşverû hildigre.

Ev dema em jê behs dikin, demek welê-
 ye ku, bi der saya şorişa bûrjûwazi, serme-
 yedariya Ewrûpa pêş ketiye û dewleta Os-
 mani bûye bazarek vekirî û vê sermeyada-
 riye. Lê ev rewşa ha di dewleta Osmani da
 bi hindîkayi be jî sermayedariyê pêk ani.

Piştî parta İttihat û Terakî bi der-
 beyek leşkerî iqtîdarê girte destê xwe,
 jî bo gelên din mîletperweriyek nijadî-
 şewenî bikar ani.

Jî tesîra van tevgeran hundir û der-
 ve di nav bûrjûwaziyên Tirk ên piçûk û
 ên bezîrgan da û di nav gelên bindest da
 herikandinên siyasî gur bûn. Nemaze piştî
 askere kirina meşrûtiyeta dudemin (1908),

TÜRKİYE

di bin pêşengiya ronakên bûrjûweziyên Kurd da gelek rêxistinên civaki, çandi û siyasi hatin damezirandin û tekoşîna heqên demokratiya milli ya Kurd ket qonaxek pêşverû. Heta niha pêşengiya tevgerên berxwedanên Kurd di dest miran dabû, lê êdi bi hindikayi be ji ji dest wen derdiket û diket dest ronakên bûrjûwazi.

Hêj di ser iqtidara parta Ittihat û Terakki da gelek derbaz nebûbû ku, wan, tevger û inirandinên karkeran bi zordari pelçiqand. Ev karbidestên nijadperest dest avêtin rêxistinên Kurd ên civaki, kulturel û siyasi ji. Ronakên pêşeng yên tevgerên Kurd ji hev belav kirin û wan ajotin cihên dîr.

Ji bîli van sebeban ji, ji ber xurt bunapeywendiyên berkêşan yên miriti (Feodal) birûbaweriya milli hêj gelek jar bû û nikaribû yekitiya gel pêk bîne. Em di karin wiha ji bibêjin; ji bo xelkê Kurd, hêj şertên objektîfî nehemilî bûn û wek gelên din ên bindestê Osmani, jiyana xwe bi tekoşînek bo azadi û serxwebûnê nehemilî bûn ku, xwe li rex "nîminendeyê dinê îslamê" xelîfeyê Osmani da di cengê cihanê a yekem da dit.

Ittihat-Terakî hêj di destpêka cengê da di rojhelata navîn da dast bi xevat û li vanên Tirk kirinê kir. Ji ber vê sebebê li dor milyonek Ermeni hat qir kirin û bi qasê vê hejmarê ji ji welat hat derxistin (Tirkkirina) xelkê Kurd

ji qanûnek derxist û qasê hefsed û pênci
hezar Kurd ajot rojavayê. Pîraniya van mî-
rovan li rê, ji serma nexweşin û birçî bû-
nê kîrin. Ji bilî viya, bi hezaran xelkê
Kurd ji bo menfîetên emperyalîstan di qa-
da şer da hatin kuştin.

Dewleta Osmani a feodal di cenga ci-
han ya yekem da hilweşiya. Gelek gelên
bindest nirê Osmaniyan şikandin û dewle-
tên serbixwe damezirandin. Dewletên emper-
yalîst ji di nav xwe da ji bo parvekirina
împaratoriyetê û menfîetên xwe yên geli-
dest bi tekoşînê kîrin.

JÎ ALIYÊ EMPERYALÎST Û KOLONYALÎSTAN
VA PARVEKIRINA KURDISTANÊ DI VÊ DÊME
DA TEVGERÊN NETEWÊYÎ YÊN KURD.

Ji bo nûva parvekirina cihanê, di nav
emperyalîstan da cenga cihanê ya yekem
destpêkir. Armanca vê cengê ya rastin; xwe
di rojhelata navîn da xweş diyar kir.

Di vê cengê da, împaratoriyeta Osmani
li rex emperyalîzma alman cih girt. Piş-
ti binketina vê dewletê, dewletên emper-
yalîst û vegirtvan di 30 ê çarçapêşin
sala 1918 an da peymanê Mondrosê imza
kîrin û bîrbara vegirtina anatoli û bi-
rek Kurdistanê girtin. Kurdistanê Iraqê
ji alî Îngilîzan va û Kurdistanê nivro
ji alî Fransîzan va hat vegirtin.
Li hember vê vegirtinê xelkê Kurd bi mê-
rani rawestiya. Xelkê Kurdistanê ji bo
mafên neteweyî û demokratîkî komal û
rêxistinên damezirandin û dest bi şe-

rê çekdar kir. Lî Kurdîstana Iraqê di bin pêşengiya Şêx Mahmûdê Berzenci da li hember Îngilîza, lî Kurdîstana nivro ji lî Entep û Urfayê li hember Fransîza xelkê Kurd bi mîrxasi şer kir.

Mîstefa Kemal sala 1919 an da derbasi anatoliyê bû û bi nîminendeyên hikûmeta Istenbolê ra li Amasya yê protoqolek sazand. Di vê protoqolê da ji Kurda ra mafên keyati hat pejirandin û ev biryar li Kurdîstanê hat belav kirin.

Komcîvinên Erzerom û Sêwazê bi daxwaz û alikariya xelkê Kurdîstanê pêk hat. Bi Mîstefa Kemal û hevalên wi ra bi şertên ku mafên neteweyî yên xelkê Kurd bête nasîn, gelê Kurd li hember dijminê vegirtvan tekoşînê tevkar çêbû kir û li ser vi esasi peymanek hat çûkirin. Lê Mîstefa Kemal, bi vê peymanê bes nekir û ji bo bi temami alikariya û piştvanîya xelkê Kurd bistine di Kurdîstanê da propagandayek xurt li dar xist û got: "Emperyalîst dixwazî beşek Kurdîstanê bi ser Ermenîstanê da berdîn. Îngilîz û fransîza Kurdîstanê vegirtine û dixwazî îslamîyetê qels bikin, Kurd û Tirk beri hev dîn. Lê em birayên hevî û em di mafên Kurd ên neteweyî û demokratîkî nas bikin û di welat da yekîtiyê pêk binîn". Mîstefa Kemal ji aliyek va vê propagandayê dimeşand, lê ji aliyek din va ji , ji bo pêknehatina hêzên Kurd ên leşkerî û siyasî siyasetek fêlbaz dimeşand. Ji ber vê yekê, ronakên xebatkar

yên xelkê Kurd digirt û davêta zindana. Lê ronakên Kurd ji ranediwestiyan û ji bo serxwebûnê Kurdistanê rêxistinên berxwedan da dimezîrandin. Ji van rêxistinên yek jê ev bû ku şoreşa Qoçgiri meşand.

Di navbera karbidestên Osmani û hêzen hevalbend (İngiltere, Emerika, İtalya, Fransa û êd) da, 10 tebax sala 1920 an da li Sewr'ê peymanek hat imza kirin. Ev peyman hebûn û mafên çarenivisa (Qedera) xwe bixwe tayin kirina milletê Kurd qebûl û eşkere dikir.

Ev peyman ji bo Kurda xwedi ehemiyetek tarixî bû. Lê di vê peymanê da siyaseta emperyalistaya lêkveke û lêbîmîje xweya dikir. Lewra hemû Kurdistan ne di nav vê peymanê da bû.

Ji aliyê emperyalistan va qebûl kirina maff çarenivisa xwe bixwe tayin kirin ne ji bo serxwebûna gela lê ji bo pûç kirina şerê serxwebûna gela û perçiqandina karker û gundiya ye. Jixwe di despêkê da emperyalista ji aliki va birek Kurdistanê vegirtin û ji aliyê din va ji bi xurtbûna tevgera Mistefa Kemal, saz û qîrarê ku di peymana Sewr'ê da ji bo mafê Kurda dabûn, jibîr kirin. û bi kemalistan ra girêbenda nû saz kirin. Emperyalistan tu caran ji ber menfîetên xwe ne dixwestin li anatoliyê da xelkên xwedi serbixweyek rastin bihêlin. Lewra wan iktidare bi xwe va girêdayi dixwestin. Ji ber vê yekê ji bi kemalistan ra lihevhatin û

peymana LOZAN'ê a ku mîletê Kurd û ên din di bin destên "Kemalistan"da hişt, imza kirin

Ji ber van sebeba bû ku xelkê Kurdistanê ji aliki va di bin pêşengiye ronakên bûrjûwa û feodalên Kurd ji bo azadiya xwe bi xelkê tirk ra li hember emperyalistên vegirtvan rawestiya û bi mîrxasi şer kir. Ji aliyê din va ji li hember siyaseta Kemalistan ya bêbext û du rû dest bi tevgerên siyasi û çekdar kir.

Şerê rizgariya Tirk, di bin pêşengiye ronakên bûrjûwazi, û bûrjûwaziye bazirgan da bû. Lê alikariya feodalan ji çenç kiribû. Ev şer di despêkê da li hember emperyalizmê bû, lê dawiyê xwe gihand emperyalizmê û dostaniya xwe saz kir. Di kurtî em dikarin bibêjin ku ev şerê rizgariwaz şerek li gor daxwazên bûrjûwazi bû. Ji ber ku di nav şer da bi feodalan ra girêbend (ittifak) çêbûbû û birrûbaweriya din bi xurtî hatibû bikar anin, tevger ji dij-feodaliteyê dûr û bi cih anina mafên demokratiki bê par bû. Di nav vişeri da slogana biratiya Kurd û Tirk gelek bi hostayi hatiye bikar anin lê tu car ev birati çê nebûye. Komara Tirkiyê piştî ku hat damezirandin, di nav xwe dabi du berberiyên himi nexweş bû.

Ê yekemin: Berberiya sinifi, :ya ku bi çekirina abori û civaki ya welat va girêdayiye. Qadroyên nîminendeyên sinifa serdest, ji bo pêşketin û jiyan bilind

kırına xelkê xebat nekîrîn û tu caran xwe nêzi xwbatek wiha nedan.

Ev gundi û karkerên ku hemî berê tekoşîna rîzgari hilgirti bûn, welê bawer bûn ku biştî ser, dê ji nimetên welat bê pan nemînin. Lê ev sinifên himî ji mafên demokratîkî û ji menfîetê çînî (Sinif) hatin bê par kirin. Armanca karbidesta ev bû ku, :ko-mên xelkê di belengaziyêda bihêlin û bi destê dewletê çinek bûrjûwazî bi afîrînin.

Ev dewleta ku hatibû damezîrandin, ji bo pelçiqandina çînên belengaz, di destê çîna serdest û xwînmeş da peywengek (alet-tek) zorbazîyê bû. Ordi ji, hêzê lêxîstvanê vê çîna xwînmeş bû.

Ev çînên karbidest û ev hêzên zorker di demek kurt da di rojhelata naxir da, dê bibîn pelegirkê (maşa) emperyalîzmê.

Ê dudemîn : Piştî parvekirina Kurdistanê bûrjûwazîyê Tirk yê mêtîngehvan bi temamî Kurdistanê bakur vegirt û ilhak kir. Dest danî ser dewlemendîyên ser ax û bîn ax û welat kir mêtîngehiyek qilasîkî. û siyasetek nijadperest û şowen gerand. Ji bilî Tırka, hindîkayîyên (azînlîk) din û ne-maze gelê Kurd înkâr kir û ji bo Tırkkîrînê xebat nişan da. Ji vê tevgerê berberîya neteweyî za.

Kemalistan ji wek îttîhat-tarekîya mîlletperwerîya wan ji qerekerên wan yê çînî dîza û li ser himê Tırkkîrîna xelkên din şikîl dîstend. Ji ber vê yekê ji mafê xelkê Kurd ên neteweyî û demokratîkî xesp û înkâr kirin û zorkerî, kuştin û helandin

bû himê siyaseta wan, Kemalistan, dinav çinên serdest ên Kurdistanê da bi hinekan ra dostani û girêbendi pêk anin û li bihayên maddi û manewî ên xelkê Kurdistanê bê insafi mijîyan.

Xelkê Kurdistanê li hember zordestiyê talan kirinê, piştî da hiştinê, angî Torkkirinê bê westîrî tekoşîn da. Lê Kemalistan vê tekoşînê pelçiqand. Bi hezaran Kurd kuşt, û ajot rojavayê, welat sot û wêran kir..

Ev tevgera nijadperest û mêtîngehvan li derveyî irada xelkê anatoliyê (Kurd, Tirk, Erêp, Laz, û êd.) hat bikar anîn. Lê xelkê Kurdistanê li hember vê tevgerê bi xurtî sekini. Ji damezirandina komarê virve îqtidarên nijadperest û mêtîngehvan tim û tim siyasetek xwindar û helandinxwazi meşandin. (Înkara zîman, çand, pişe (sanat), bêje û diroka Kurd û xespkirina bihayên abûrî û civakî ên Kurdistanê). Tevê vi awayî jî li hember zorkerîya Tirk, tevgerên xelkê Kurdistanê ên îdeolojîk, siyasî û leşkerî nehate rawestandî û dê neyê rawestandî.

LI HEMBER MÊTINGEHVANIYA TIRK YA
NIJADPEREST û MILÎTARÎST. TEVGERÊN
NETEWÊYÎ EN KURDISTANÊ
1925-1938

Ji sala 1925 a bi heta qirkirina Der-simê sala 1938, xelkê Kurdistanê li hember siyaseta mêtîngehî û Tirkkirinê bi mêtîngehvaniya Tirk ya nijadberest ra tekoşînek

neteweyi ya çekdar da.

Himê van tevgeran neteweyi, bî pirani-
lî ser xebat û honandinê piştî sala 1908
an hatiye ava kirin. Lê di esase xwe da
dayika van tevgeran rêxistina azadiye.
Rêxistina azadi di bin pêşengiya Xalî-
Begê Cibri û hevalên wi da ji bo stendi-
na mafên neteweyi û demokratîkî ên xel-
kên Kurd di sala 1922 an da weşarti ha-
tiye damezirandin. Gelek feodal û esrafên
bajêr û endamên vê partiyê bûn. Partî di
demek kurt da xurt û fireh bû û li gelek
bajarên Kurdistanê xwe honand.

Pêşenge tevgera neteweyi a sala 1925
û ên pişt wi ji nav endamên vê partiyê
derketin. Li ser darvekirina hin endamên
partiyê xurtbûna terör û zorkerîya ne-
teweyi li ser gelê Kurd ronakên bûrjuwa-
ziyên Kurd û serek eşîrên ku di bin te-
sira wan da bûn di bin pêşengiya Şêx
Seit da çek hilgirtin. Xelkê Kurd ji bo
nirê pelçiqandinê, helandinê û zincira
mêtingehiyê bîşkêne bi mîrxasi şer kir.

Di sa li ser van sebebû armanca xelkê
Kurd di bin sereketiya İhsan Nuri Paşa
da li Agirî yê (1928-1930) û di bin pêşen-
giya Seyit Rîza da li Dêrsimê sala
1937-1938) çek hilgirtin. Ji bilî van tev-
gerên Kurd gelek tevgerên çekdar ên qîs
û piçûk ji çê bûn.

Xelkê Kurdistanê ji bo jiyanek aza û
serbixwe dest bi van tevgeran dîkir. Lê ev
tevgerên han; ji aliyên bûrjuwaziyên Tirk

ê militarist û mêtîngehvan wa bî xwîn û bî agir dihat fetîsandin. Pîştî her tevgerê, bî sedhezaran jin û mêreên Kurd, piçûk û mezin dihatin kuştin, gund dihatin şotîn û wêrankirin û bî hezaran malbat dihatin ajotin (sürgün).

Lê xelkê me ê di şerê azadixwaziyê da xwedan qîrar, rojek hesabê van şehîdan jî mêtîngehvanîya Tirk a hev dê bipirse.

Iqtîdara mêtîngehvan û nivîskarên bûrjûwazî ên yekalî, tevgerên Kurd çewt didan ronî kirin û li cihanê belav dikirin. Li gor van, ev tevgerên han, jî aliyên mirên Kurdan va jî bo paştî anîna padîşahîyê dihatin û li hember komara Tirkîyê bû. Lê di esasê xwe da ne welê bû, serxwebûnên xelkê Kurd jî bo standina mafên neteweyî û demokratîkî bû û xwedî daxwazên bûrjûwazî bû û serxwerabûnên bî heq bûn.

Belê, ronakên bûrjûwazî ên Kurd di nav tevgeran da mir û eşrafan qezenc kiribûn. Li gor şertên wê rojê di nav tevgerê da hebûna miran îspatê kevneperestiya tevgerê nake. Li gor wê çaxê daxwazû armancê tevgerê, pêşverûyîti an jî kevneperestiya tevgerê diyar dike. Di demî tevgerên Kurdistanê ên neteweyî da daxwaz û armanc jî bo keyatî an jî jî bo serxwbûnê ye. Ev daxwazên han, bî kêmayî di nav pîragramêk bûrjûwaziyê demokrat da cih digre.

Tevgerên çekdar di bin serekatiya ronakên bûrjûwaziyê. Kurd ên ku nîminende

yên bûrjûwaziye nûhati da, pêk hat. Ev li hember tevgerên mêtîngehikîrîna Kurdistanê û xwînmêjiya aborî û çandî bû. Ev tevgerên han jî bo xwedî derketîna mafên marovî û heyîna xelkê bû. Ev tekoşîn li dijî hovîtiya mêtîngehvaniyê bû û jî bo pêkanîna yekîtiya neteweyî bû. Jî ber vê yekê ye ku, ev tevgerên gelê Kurd xwedî kakîlek pêşverû û sorîşvane.

Lê jî ber ku ev tevgerên han, di bin pêşengîya ronakên bûrjûwazî û begên feodal da bûn, yekîtiyek neteweyî yê fireh û tekûz pêk nehat. Dîsa, jî ber ku pêşengî di bin destê çîna serdest da bû, berberîya nava vê çînê û çîn û tebeqeyên kedkar ên Kurdistanê tim û tim ~~xwe-nîşan~~ da. Jî ber ku di nav tevgeran da jî bo bî cîh anîna daxwazê çîna kedkar, tekoşînek gur û geş nehat meşandin, ev çînen hanjî jî dîl û can neketin nav tevgeran. Jî bîlî viya jî sebebê pûç bûna partiyek siyasetî bû.

Xelkê Kurdistanê jî bo bî destxistîna mafên neteweyî û demokratîkî tekoşînek bêetlahî meşand. Piştî parvekirîna Kurdistanê jî, li Kurdistanê Tirkîyê û li perçeyên din ev tekoşîn dom kir. Sala 1930 î da li Kurdistanê Iraqê Şêx Mehmûdê Berzencî li hember Îngilîzê şer li dar xist. Piştî ku Şêx Mehmûd jî aliyê Îngilîzan ve hat e girtin, di sala 1931 an da di bin pêşengîya Barzanîyan da şerê çekdar dest pêkir û bêetlahî heta sala 1945 a dom kir.

Dî sala 1922 an da lî Kurdistanê î-
 ranê dî bin sîrekîtiya Simko da tevgerê
 çekdar dest pê kir. Disa dî bin pêşengiya
 Qazî Mihemed da Kurda lî Mahabatê komarek
 damezirand. Lê ev komar jî aliyê emperya-
 listan û mêtîngehvanê Îran va hat pelçî-
 qandin û belav kirin. Disa lî Kurdistanê
 Iraqê dî bin pêşengiya P.D.K. (Partî De-
 mokrati Kurdistan) an da dî sala 1961 ê
 da serxwebûnek xurt pêk hat. Lê piştî se-
 rekîtiya vê tevgerê ket dest Barzanî. Sala
 1970-74 an da aşîtişek pêk hat. Lê zêde dom-
 nekir. Û sal 1974 da on disa şer dest pê
 kir. Û dî sala 1975 an da ev tevger jihev
 hat belav kirin. Belav kirina vê tevgerê
 dî dirêka Kurdistanê da xwedî cihek gi-
 ringe.

Ev tevger, jî ber ku karbidestên P.D.K.
 ne xwedî ditînek şoreşgeriyek dîr jî ber
 ku bûrjûwaziyê biçûk bûn pêşengê ket des-
 tê Barzanî. Piştî peymanê 11 Adarê aşîti
 çar sala dom kir. Dî vi çar salî da serek-
 tiya tevgerê, dî nav xwe da bî temami lî
 hember xelkê Kurdistanê Dîj-demokratîk û
 despot (Zorkariya Malbatî) bû. Lî derve jî
 girêdayiya Îran, syonizm û emperyalizmê bû.
 Sala 1974 an da Baas'ê Iraqê bî serê xwe
 peymanê hilweşand. û lî gor daxwazê xwe
 qanûnak keyatîyê derxistin. Lî ser vê ye-
 kê şer jî nû va dest pêkir. Lê meha Adara
 sala 1975 an da dî navbera Îran û Iraq
 da lî Cezayirê peymanek hat imza kirin.
 Piştî vê peymanê karbidestên tevgera gelê

Kurd dî demek kurt da vê tevgera diroki hilweşand. Ji xwez ev tevger pişti ku ji bin pêşengiya P.D.K. derket û ket destê barzani hêdi hêdi ji tevgera rizgariya neteweyî a çaxa me derket û bû nokerê emperyalizm siyazîzm û kevneperestiya îranê. Pişti ku emperyalizm alikariya xwe birî tevger ji hilweşiya û belaw bû.

DI BIN PÊŞENGIYA PARTÎ KARKERÎ KURDISTAN DA JI BO ŞORIŞA XELKÊ YA NETEWÊYÎYA DEMOKRATÎKÎ, TEKOSÎNA KU TE MÊŞANDIN, DEWAMA TEKOSÎNA XELKÊ ME A KU DI QONAXA DÎROKÎ DA HATIYE DAYÎN Û EV TEKOSÎNA NIHA QONAXEK BEREPEŞÎ WAN TEKOSÎNAYE.

Li Tirkîyê şerê rizgariya neteweyî li ser tekoşîna dij-emperyalîstîye bî xurtî nasekani. Pişti şer, ji bo pêkhatîna komarê emperyalîstan gelek tawizên siyasî û aborî stendin.

Di nav şerê rizgariyê da bûrjûwazîyên Tirk, ji emperyalîstan tu car peywendîyên xwe kut nekirin. Pişti damezirandina dewletê ji bî emperyalîzmê ra girêbenda pêk anîn û bî vî awayî xurt bûn. Bûrjûwazîyên Tirk dî nav xwe da li ser çîn û tebeqeyên kedkar zîlm û zorkerî îkar anî û her cûr mafê demokratîkî tune kir. Û li Kurdistanê ji kuştin û birrinan, da dom kîrin. Bûrjûwazî bî van tevgerandînan dij mirevî li ser dewletê sidariya xwe xurt kir.

kir û dewletê kir bin destê xwe.

Bûrjûwaziyê Tirk ne bi serê xwe lê bi emperyalizmê ra girêdayi pêş ket. Ev bû sebebê, bûyûna bûrjûwaziki tevkarvan û yekdestvan (işbirlikçi bûrjûwazi).

Piştî cenga cihanê a dudemin sermiyadari di gda endüstri û çandini da gelek pêş ket. Ev pêşveçûn di Kurdistanê da ji nemaze di çandini û bezirganiyi da xwe nîşan da. Hinek begên Kurdistanê ên feodal ber bi bûrjûwaziyê, xwe gerandin. Bûrjûwaziyê Kurd, di bin baskên bûrjûwaziyên Tirk ên girêdayi emperyalizmê da mezin bû, ji ber vê yekê ji serxwebûna xwe nikaribû bi parazta. Belê, ji xwe ji welê bû. Di vê demê da bûrjûwaziyê bezirgan yê Kurdistanê bi bûrjûwaziyê mêtîngehvan ra yekiti pêk ani û ket rengê bûrjûwaziyê komprador û bû tevgerê mijina xelkê Kurdistanê.

Bûrjûwaziyê Kurdistanê bar ê komprador, piştî ku bi bûrjûwaziyê mêtîngehvan ra peywendî saz kir, êdî rûyê xwe yê pêşverû û neteweyi bi temami wînda kir. Di têkoşina xelkê Kurdistanê ya neteweyi û çini da li rex emperyalist û mêtîngehvana cih girt.

Me li jor bi kurtî behsa pêşketina abori û civakiya Kurdistanê kir. Ev pêşketin bû sebebê derketina çinen nûjen (Modern) û hilweşandina sîdariya feodalan li ser gundiya. Bi hindikayi di vê çaxê da pîr bûna koma renaka, bû alikari ji bo belavbûna remênên pêşverû di nav civatê Kurdistanê da.

Qanuna himi ya sala 1961, bi hindika-
yi be ji, hin mawê demokratiki ani. Di nav
vê rewşê da tevgerên sosyallîstên Tirkîyê
pêş ket û xurt bû û li ser ronak û xelkên
Kurdistanê tesir kir û bû alikarê belav-
bûna ditina sosyolîzmê di nav ronak û
kedkarên Kurdistanê da.

Di vê demê da, sosyallîst, kedkar û gûn-
diyên Kurdistanê li hember pelçiqandani
mêtingehvanîti, cuda bûna nijadî, xwînmeji
û li hember miriti û emperyalîzmê bi mîr-
xasî ser kirin.

Bûrjûwaziye mêtingehvan, ji ber ku, ji
şiyar bûn, ji honandin û ji pêşketina tev-
gerê a rizgariya neteweyî ya xelkê Kurdis-
tanê ditirsîya, car carna pêlêkirinên ni-
jadyî û mêtingehvanîti zêde dikin. Di vê
demê da pirtûk û kovarên ku bi Kurdi der-
diketin qedexe kir û spresgeran avête
zindanan. Bi ser bajar û gundên Kurdistana
nê da komandoyên xwe rêkir. Li xelkê me
zîlm û tedayî kir, da ku ev mafên xwe yên
neteweyî û çini nexwazin. Dawiya ev pel-
çiqandî, teror û lêdanan û zorkeriya leş-
kerê komando li bajar û gundê Kurdistanê
û li Tirkîyê zordestiya li ser çin û te-
beqeyên kedkar têkiliya 12 adarê a faşis-
tên-mêtingehvan ani û ev zîlm û zorkeri
hîn zêdetir bû.

Xelkê me ji pelçiqandînan mêtingehvan
û emperyalîstan, ji tevgerên sorîşiya çî-
hanê û ji tekoşinên bî ri gelek dersan de-
roxist û ji bo serketinê bi peywîstiya,

xebatek rêxistîni bawer ani. Ji ber vê
 çendê, ronakên welatperwer ên ku digotin
 em Marksîzm-Leninîzm ê bawerîn, saziya
 partiyek nûn peywîst dîtîn. Lewra P.D.K.
 (Partî Demokratî Kurdîstan) ya kevn êdî
 ji bo mesendina tekoşînê taqeta xwe win-
 da kiribû. Li ser vê yekê Partî Demokratî
 Kurdîstan Li Tirkîyê (P.D.K-T) damezirand. ^{P.D.K-T ji PDK pêşveçûyîtiye} bû. Serekên
 vê partiyê (PDK-T) tevî ku bi Marksîzm-Le-
 ninîzm ê bawerîya xwe diyar dikirin ji,
 lê di esasê xwe de xwedî çarekerek
 bûrjûwazîyên piçûk bûn. Ji xwe jiyana vê
 partiyê ji gelek domînekir. Piştî 12 adarê
 karb destên partiyê hinek jê derbazê
 Kurdîstanê raqê bûn, piştî 11 wê derê
 hin ji wan, ji aliyê barzanîyanva hatin
 kuştin. Li ser vê yekê xeb ta partiyê ra-
 westiya. Di sala 1972 an de karbidestên
 hundir komcîvînek pêk anîn û partiyê res-
 men belav kirin. Heta sala 1973 an li Kur-
 distanê Tirkîyê bi tenê PDK hebû. Di sa-
 la 1973 an de sosyalistên Kurdîstanê ji
 bo pêşengî kirina sorîşa xelkêya nete-
 weyîya demokratîk, partiya çîna karker
 damezirand. Di sa bi navê PDK-T partiya
 me ya îro danin. Qonaxa pêşîn û pêsketi-
 na vê partiyê tekoşînek dijwer ditiye.

Di sala 1975 an de Komîta Merkezî
 biryarêk girt. Li gor vê biryarê, tekoşîna
 soresger gihîştîya qonaxek bilind û
 êdî programa partî bersîva vê tekoşînê
 nîkare bide. Divê li gor şertên rojê
 program bête guherandin. Ji bilî viya

Pêşniyariya nav guherandinê ji hat qebûl kirin.

Li ser vê armancê di bin şertên gelek dijwar da hemi honanên(örgüt)partiyê civiyan û programê dibin çavda derbaz kirin. Komita Merkezi ji bi qebûl kirina dawin programa meya iroyi pêk hat. Navê partiyê me ji hat guherandin û bi navê PARTÎ KARKERÎ KURDISTAN (PKK) hat navandin.

Partiya me saziya civaki û abariya Kurdistanê, di nav şertên objektîfî ên rojhelatê navin û cihanê da û di bin ro-nahiya Marksîzm-Lenînîzmê da rast hesi-band. Li gor birûbaweriya partiya me bûrjûwa û feodalên Kurdistanê, bi bûrjûwazi-yê tevgervanê emperyalîzmê ra girêbendên xurt pêk anîne. Ji ber vê yekê ye ku ev bûrjûwa û feodal êdi nikarin tekoşina xel-kê Kurdistanê ya neteweyî û çini bimeşî-nin û di vê tekoşinê da li rexhêzên xwin-mêj da cihên xwe bigrin. Ji ber vê çendê Partiya me di programa siyasî maddê çarê-da hêzên şorisê û cihên van hêzan, wiha formule kirî ye. "Bingehê xelkê ku li Kur-distânê diji, ji kêmên gundi, ji proleter-yeyê qada çandîni û sanayiyê pêk tê. Par-tiya me ji ber vê sebebê, di qonaxa ŞORI-ŞA XELKÊ YA NETEWÊYÎYA DEMOKRATÎK da ji bo bi cih anina armanc û hedefên xwe yê-n himi, di bin pêşengiya Parti Karkerî Kur-distân da de xwe bi spêre hemi hêzen dij-emperyalîst, dij-mêtingehvani û dij-feodal lê li ser himê girêbenda karker û gundi.

Partiya me bawere ku bi sorîşa xelkê ya ya neteweyiya Demokratîk dê bigihîje armancê xwe. Ji bo gihajtina vê armancê programa xwe maddê 3 an da wiha dibêje. "Partiya me her cûr tekoşîna aşitîxwaz û demokratîkî qebûl dike. Lê bawere ku ji bo serketîna sorîşa meya xelkî ya neteweyiya demokratîkî, diqonaxa dawîn da serê xelkê ya çekdar netîce tayîn dike. Ji ber vê hindê parti, ji karker û gundîyan dê ordiyek xelkê saz bike û li hember hêzên mêtîngehvan **ŞERÊ XELKÎ YA DÛR Û DİRÊJ** dê bihone û bigerîne".

Partiya me, di nav serê germ da cihên ku ji hêzên mêtîngehvan hîne paqîj kirin, programa Partiyê bê kêmahî dê bîkar bine û bi vi awayî pêngav pêngav rêya ku ber bi **IQTIDARA XELKÎ YA DEMOKRATİK** da diçe dê veke.

Partiya me, di nav vê tekoşîna dûr û dirêj da ji bo damezirandina **ENIYA NETEWÛYÎ YA DEMOKRATİK**, a ku ji çîn û tebeqeyên karker û ji hêzên nijadpervêr pêk tîn dê xebatek himî nişan bide û pêşengiya vê xebatê bike.

DEMA NIHA, DA JI KAPITALİZME

DERBAZÎ SOSYALİZME BÛYÛN Û

DEMA ŞERÊN RIZGARIYA NETEWÛYÎYE.

Ji sermayedariyê (Kapitalizm) derbazi sosyalizmê bûyûn bi sorîşa çirya pêşîn ya mezin dest pê kir. Îro, îdeolojîya sosyalizmê ya gewre di 1/3 cihanê da serdestiya

xwe pêk aniye. Ji aliyê din va, li welatên sermayadar tevgerên çîna karker pêşve çûye û çeperên giranbûha qezelçîkiriye û tevgerên miletê girêdayî û mêtîngehên netewî û çîni derbe li ser derbe li emperyalîzmê û li mêtîngehvanîyê dixê.

• Namaze şorişê 17 çîryapêşin û pîstî cenga cihanê ya dudemîn pêkhatina sistema sosyalîstîya cihanê û şorişê xelkê mîrxasên Asya, Efrîqa û Latin Emerîka bûne kaniya ronahi. Ji bo tekosîna şorişîya rojê me serketinawan şorişê xelasiyê çîna karkerî ya di welatê sermayedar da û xelasiyê neteweyên bindest nêzik kiriye. Lewra li hemû emperyalîzmê sistema sosyalîstîyê cihanê li welatên sermayedar da tevgerên çîna karker û şorên rizgariya neteweyî biheva girêdayîne û qonaxa şorişîya cihanê pêk-tînin.

Emperyalîzmroj bi roj mêtîngehên xwe winda dike. Ji ber vê çendê niha hemî giraniya xwe daye ser Latin Emerîka, Efrîqa û rojhelata navîn.

Kelehên emperyalîzmê ên roj helata Navîn Tîrkiye, Îsrail, Îran, Sûdî Erebîstan û ên din ne bi tenê serbirên (cellat) Filistin, Dofar û xelkê Kurdistanê ye. Lê ew dijminê tevgerên karkerên vî heremê û sistema sosyalîstîyê ye.

Îraq ji niha jî aliyek va bi zîlm û zorkerîyek xurt dixwaze xelkê Kurdistanê bipelçiqîne û winda bike, ji aliyê din va jî bi emperyalîzmê ra girêdanên xwe zexm dike û li pêşber tevgerên şorişî ên rojhelata navîn tewrek nebaş distîne.

Emperyalizm û hêzên kevneperest bi hemî xurtiya xwe dixwazin tekoşinên xelkê bindest bipelçiqine û wan bê deng bihêlin. Lê ev tevger roj bi roj xurt dibin û pêş dikevin.

Di vê rûyê da tekoşina ku xelkên Filistin û Dofar li hember siyonizmê, İran û kevneperestiya Erep û emperyalizmê di de perçeyek ji tevgera proleteriyayê herem û xelkê Kurdistanê ye.

Di vê qonaxa şerîşiya cihanê da, di Rojhelata Navin da, tekoşina rizgariya xelkê Kurd û xelkên bindest ên din û tekoşinên proleteriyayê Tirk, Erep, İran û ên din ji bo standina iqtidarê, yek perçeye.

Ev kesên ku li Kurdistan, Dofar û Belûcistanê diheps û zindanan da zilm û zorkerî dibinin û ên ku li Enqerê, Tehran û Bexdayê tîn darvekirin hemî goriyên (kurban) emperyalizm, mêtîngehvani û faşîzmê ye. Lê xelkê Kurd û xelkên bindest ên rojhelata Navin divê tekoşina xwe ya bi heq da miheqqeq dê biserkevin û hesaê van kuştîyên xwe ji emperyalizmê, siyonîzm û ji mêtîngehvanan dê bipîrsin. Di Rojhelata Navin da, rojên ku tê, ji emperyalîzm, siy nîzm û mêtîngehvaniyê ra bibe gor ne gelek dûrin. Cihan piştî Vietnamê di rojhelata Naîn da ji, bindest kirina emperyalîzm û hevalbendên wî dê bibîne.

Partiya me, piştigariya tekoşina xelkên Tirk, İran, Erep û xelkên filistinîlî hember emperyalîzm, siyonîzm û mêtîngehvaniyên İranê dê bike.

Serkeftin û serfirazi ê proleteriyayê cihanê û bi xelkên bindest va ê xelkê Kurdistanê ye.

SIJÎ YEKÎTÎYA HÊZÊNŞORIŞGER DI ROJ HELATA NAVÎN DA LI HEMBER EMPERYALÎZM, MÊTINGEHVANÎ, SİYONÎZM û FAŞÎZME.

HEVGIRTINA (Dayanişma) LI HEMBER DIJMÎNÊ HEVGEL (Ortak) PEYWÎSTÎYEK BINGEHÎNE.

Tekoşina xelkê Tirkîyê ya ku ji bo iqtidara xelkê a demokratîk, li hember emperyalîzm, faşîzm û hêzên serdest yê din û tekoşina xelkê Kurdistanê ya ku ji bo rizgariyê tê meşandin, dijmînê van herdu xelkan hevgel (ortak) emperyalîzm, bûrjûwaziyê Tirk yê tevgera mêtîngehvan û bûrjûwazî yê Kurd yê komprador û feodalên kevneperest in. Ji bo bindest kirina van dijmînan hevgel hevgartina xelkê Kurd û Tirk peywîstiyek himî ye.

Partiya me, di tekoşina li hember bûrjûwaziyê Tirk yê mêtîngehvan û biştgariyê wi emperyalîzmê ra, bi çîna karkerên Tirk ra ji bo bikaranîna hevgartînekê şerîşî dê siyasîtek xurt bimeşîne û ji bo bikaranîna vê siyasîetê bê otlahe bixebite.

Partiya me, ev dostani û hevgartina li hember mêtîngehvanan, peywîstiyek navneteweyî ya neteweyê mêtîngeh û proleteriyayê cihanê dihesibîne. Em welê bawer in ku, daxwaz û menfîetên xelkê Tirkîyê tu caran nabe sebebê zor standina mafên xelkên Kurdistanê yê neteweyî û demokratîkî û

ne dijê bikaranina van mafên xwazayiyê ye. Ji ber vê çendê ye ku, xelkê Kurdistanê ji bo dest xistina ziman, çand û imtiyazên ku ji homi gelan ra hatine nas kirin tekoş nek xurt dameşine. Ev tekoşin, ji tekoşina xelkê Tirkîyê û homi neteweyên tên pêlciqandin nê cuda ye. Ango bi destxistina mafên xelkê Kurdistanê yêh neteweyi û demokratiki, dê hatina iqtidarek demokratik a rastin li Tirkîyê nêz bixê. Ji ber vê hindê tekoşina partiya me, nê bi tenê ji bo xelkê Kurdistanê ye, lê ji bo xelkê Tirk yê ku dixwaze hin baştir bijî û iqtidarek xelki a demokratiki damezirine û ji bo homi xelkên li hember emperyalizm û mêtîngehvani yê rabûne. Xelasiya xelkê Kurdistanê ji zilm û zorkeşîya mêtîngehvaniyê, dê xelasiya xelkên Tirk û neteweyên bindest û proleteriyayê nêz bike.

Misogera (garanti) mafê çaravîsa xwe bi xwe tayîn kirin ya xelkê Kurdistanê partiya wi ya siyasîye. Lê ev partiya ku bi Marksîzm û Leninîzmê hatiye dagirtin.

Tekoşina ku proleteriyayê Tirk ji bo iqtidarê, li hember emperyalîzmê û hêzên serdest dide, partiya me dê alîkari û pişgiriya vê tekoşinê bike.

BIJÎ, MAFÊ ÇARAVÎSA XWE BI XWE TAYÎN KIRIN
BIJÎ, MAFÊ WEKHEVÎ YÊN GELAN-MAFÊ AZA Û
BEXTIYAR BÛNÊ.

BIJÎ, BIRATI Û HEVGIRTINA ŞORIŞI YA XELKÊ
KURDISTANÊ Û TIRKIYÊ.

MADDE-1 :Parti karkeri Kurdistan, partiya siyasi ya çina karkeri Kurdistanê, bi Marksizm-Leninizmê hatiyê dagirtin û li Kurdistanê Tirkîyê damezirîye.

MADDE-2 :Armanca Parti Karkeri Kurdistan ya dawin evê; Her cur serdestiya çini, kedxwri û zorkeriyê rake û civatek bê çin pêk bîne.

Parti Karkeri Kurdistan yekitiya Kurdistanê armancek xwe ya himi qebûl dike. Ji ber vê yekê, Parti di qonaxa pêşin da metîngehvanîya Tirk û nokerên wan bûrjûwaziyê komrador û feodalên kevneperest yên Kurd û emperyalizma ku alikariya wan hêzan dike, serdestiya wî ya li ser welatê me de hilweşîne û mafê çarenivîsa xwe bi xwe tayîn kirina gelê Kurd de bi cih bîne.

MADDE3- :Partiya me her cûr tekoşîna aşitîxwaz û demokratîkî qebûl dike. Lê ba werê ku ji bo serketîna sorîşa me ya xelkî ya neteweyîya demokratîkî, di qonaxa dawin da şerê xelkî yê çekdar netîce tayîn dike. Ji ber vê hinde Parti, ji karker û gûndîyan de ordiyek xelkê saz bike û li hember hêzên metîngehvan ŞERÊ XELKÎ yê çûr û dirêj de bihone û bigerîne.

MADDE-4 :Dîngehê xelkê ku li Kurdistanê diji, ji kêmên gûndîyan û ji proletaryeyên warê çandîni û senayî yê pêk tê. Ji ber vê qasê, Partiya me di xonaxa sorîşa xelkî ya neteweyîya demokratîk da ji bo bi cih anîna armanc û hedefên xwe, di bin pêşengîya Parti Karkeri Kurdistan da, li ser himê girêbendîya (İttifak) karker û gûndî, de xwe bi spêre hêzên dij-emperyalist û dij-metîngehvan û dij-feodalên.

MADDE-5 :Dî dema nîna da emperyalizm dijminê yekem ê jî bo sistema sosyalist ya çinanê,tevgera çino karker ya nav neteweyî û jî bo rîzgariya neteweyî û serxwebûna xelkên bindest.Partiya me li hember emperyalizm,bûrjûwaziyê Tirk yê tevgerê mêtîngehvan û xulamê wan bûrjûwaziyê komprador û feodalên kevneperest yên Kurd tekoşinek xurt demesîne.Partiya me di vê tekoşinê da siyasetek dij emperyalist, dij-feodal û dij-mêtîngehvan digêrine.

MADDE-6 :Welatê me jî gelek salan vir va hatiye mêtîngeh kirin,hebûnên ser ax û bin ax hatine talan kirin.Xelkê me jî hemî mafên neteweyî û demokratîkî hatiye bêpar kirin.Partî Karkerî Kurdistan piştî bî serxistina şorîşa xelkî ya neteweyî ya demokratîk dê IQTIDARA XELKÎ YA DEMOKRATİK DAMEZIRÎNE û zenginiyên ser ax û bin ax yên Kurdistanê sermayeyan biyani û mal û milkê bî vî sermayeyî va girêdayî dê dest bide serê û bike malê neteweyî û carek din jî bo sermayeyê biyani dê destûr nede.

Tiştên ku babin malê neteweyî evin: Petrol(Nîft),Maden,Daristan,gelên avan, avahiyê sanahiya mezin,bazîrganiya derwa, banka,sigorta,rêhesin,koma tîlefôn û telgrafan,radyo û TV,cotgehî dewlete yên beranînê,malên weşî û xezînê,cih û avahî yên turistîkî û ê.d...Ev tiştên han;lê bî destê iqtidara xelkê bê bikaranîn.

MADDE-7 :Jî bo pêşxistina welatê me, dê hebûnên Kurdistanê bîngeh bîn qebûl kirin û sanayî û nemaze sanayiya giran

dê bê pêk anîn û pêşxistin.

MADDE-8 :Ji bo bilind kirina jiya xalkê ji berandina maddeyên peyviştê dê rûmet bê nişandan û dê alikariya sanayiya piçûk û pişeyên destxwe yên piçûk dê bête kirin, û piçûk dê bê parastin.

MADDE-9 :Parti Karkeri Kurdistan, şorişê axê li gor meafîetên gundiyan dê bi kar bine û slogana "AX Ê XEBATKARAYE" dê bi cih bine. Zeviyên ku ji axa yên mezin bîn stendin dê li gundiyan bê belav kirin û mafê xweditiya zeviyên dê bê misoger(Garanti) kirin. Gundi destên navçit (aracı) û faizxuran dê bêtin xelaskirin û ji bo pirkirin û firotina beranina ji gundiyan ra her texlît alikari dê bê kirin.

MADDE-10 :Di bin şertên bedadi(Adalet-sizi) û zorkari da her cur peymanên ku di eleyhiya gundiyan bê ax an ji xwedi hindik ax da hatine çê kirin dê bîn rakirin(fesh kirin). Gundiyan bangayên, yên faizxuran û peymanên kirêya axê û deynên bi faiz dê bê iptal kirin û hemî senedên deyndariyê dê bîn sotin. Serwetên navçit û faiz xweran dê ji wan bê sitendin û faizxurî û navçiti dê bê qedexe kirin.

MADDE-11 :Mal û axên gundiyan halxwes (orta halli) dê ji wan nayê sitendin û ji bo parastina mafê malê wan dê qanûn bîn çêkirin. Ji bilî wan tiştan ji, ji bo geş kirina (islâh)êrdê wan IQTIDAR XELKÎ dê alikari bike.

MADDE-12 :Ji bo pirkirina birra(verim) axê dê istasyonê traktor û makinên çandî-

niyê ên din bēnd mezirandin. û jî gundi -
yan ra ji bo çandiniyê her cûn peyweg(
(alet) û makine û qirêdiyên bē faiz, to-
xim û zibîl(gûpre) dē bē amade kirin.

MADDE-13 : Di welatê me da cotgehên
(çiftlik) dewleta mêtîngehvan ên ku dē
bên neteweyî kirin û hin erdên mirî (Xe-
zihe), bi destê IQTIDARA XELKÎ kooperati-
fên çandiniyê dē bēn damezirandin û ji
bo ku gundi bi daxwaza xwe bikevin van
kooparatifa dē xebatek bē meşandin. Ji
bo ketina nav van kooperatifên çandini-
yê dē li gundiyan gîrî nayê zorkirin.

MADDE-14 : Axayên ku li hember şorişê
xelkê me yê neteweyî û axê dernekevin
jiwanra qasê ihtiyaciya wan ax dē bē da-
yin û milkiyeta wê axê bē parastin.

MADDE-15 : Ew kesên ku di tekoşina şo-
rişê xelkê ya neteweyî a demokratîk da li
rex mêtîngehvanan û keyneperestiya navxwe
da cih bigre û bi xelkê me ra xayintî bi-
ke, dē hemî ax û malê wî bē sitendin û bē
pere li gundiyan bête belav kirin.

MADDE-16 : Komîteyên ku ji aliyê kar-
ker û gundiyan vabê helbijartin, di bin
gerandin û pelandina Partiya me da dē
belavkirina axê û bikaranîna programa şo-
rişê axê bi cih binin.

MADDE-17 : Eşîrên koçer, li ser axê dē
bê pere bēn bi cih kirin. Ji bo nûjen ki-
rin û pêşxistina heywan xwedikirinê û ji
bo pirkirina ber anîna heywanî dē hemî
imkanîyet bēn bikaranîn û çeregeh, merg
û zozan ji bo îstifada xelkê dē bēn pêş
kêş kirin.

MADDE-18 :Heta nuha bi siyasetek mêtin-
gehvan daristanên welatê me hatine wêran
kirin. Piştî iqtidara xelki, ji spehiti û
aboriya welat daristanên me dê bîn paraz
tîn.

MADDE-19 :Parti Karkeri Kurdistan, maf
û daxwazên karkerên sanayi û çandiniyê ên
ciyaki, abori û siyasi li gor şertên dema
nuha û di bin ronahiya ideolojiya çîna
karker da dê bi cih bine û bibe pêşenge
tek şîna wan.

MADDE-20 :Parti Karkeri Kurdistan, ji
bo, ji xelkê me ra jiyanek baş tedarik bi-
ke, di dema kin da mesela xani, av, rê û
elektrika dê hel bike û ji bo bilint ki-
rîna jiyana xelkê dê bê etlahi bixebite.

MADDE-21 :Xizmetê hindari, jiyani û
remanî ên Kurdistanê dê bîn bi cih anin.
Di Kurdistanê da ji bo zaruyên Kurd û
neteweyên hindik, xwendin û malzemeyên
xwendinê dê bê pere bîn temin kirin. Xwen-
dina himi dê mecbûrî be.

MADDE-22 :Hemi kesên ku di Kurdistana
da dijin, mafên wan ê kaliti (emekli) û si-
gortayê dê bê mosoger kirin.

MADDE-23 :Wekheviya mafên ji n û mê-
ran ên abori, siyasi û ciyaki dê bîn miso-
ger kirin. Ji bo jin bi temami bikevin nav
tekoşinek hevrayî (ortak) ji aliyê candi û
hunermendiyê va dê bîn pêşxistin û ji a-
detên paşverû dê bîn xelas kirin.

MADDE-24 :Di Kurdistanê da ji bili
xayina welat ji hemi welatiyan ra mafên
bijartin û helbijartinê dê bê naskirin
û azadiya axaftinê, remanê kombûnê, xwe
~~û ji cih bûnê û gerê lê~~

pê nişandane, bi cih bûnê û ger ê dê bê
pêk anin û nuçesandin û netekili kirina
runiştgehan(konut)dê bê paraztin.

MADDE-25 :Li Kurdistanê zimanê resmi
dê bi Kurdi be.

MADDE-26 :Çand û hindari(egitim)ya
xelki ya şorişa demokratik dê bê pêş-
xistin, û seyya çand û zanina xeykê me
dê bête bilind kirin. Di hemi qonaxên
hindariyê da jarûyên Kurdistanê bi zi-
manê dayika xwe û çanda neteweyi dê bîn
gihandin. Neteweyên hindik ên li Kurdistana
dijin ziman û çanda wan dê bîn pêş-
xistin.

MADDE-27 :Di dema iqtidara xelki ya
demokratik da karbidestên heremi dê ji
aliyê xelkê va bîn bijartin û hemi bir
ên girinê û memûr dê di pînpelandina par-
tiyêda bin.

MADDE-28 :Parti Karkeri Kurdistan, ci-
hê bûna neteweyi, nijadi, ol, ziman û mezhep
dê nede ber cavên xwe û wekheviyek mirevi
misoger bike û dê rumeta azadiya vîdan
û ibadet bigre.

MADDE-29 :Parti Karkeri Kurdistan, dê
ji wekheviya maf ra dil rast bimine û ne-
tewê û neteweyên hindik ên ku li Kurdis-
tanê dijîn, di nav wan da wekhevi û alikê-
riya hevûdu dê di pratikê da bikar bine.

MADDE-30 :Parti Karkeri Kurdistan, di Kurdistanê da ji bo pêşketina zaniyar û teknikê de tekoşinek xurt bimeşîne û ji bo mirovên zaniyar, her cûr hêsanî de nîşan bide.

MADDE-31 :Tekoşina ku, sistema sosyalistîya cihanê, tevgerên neteweyî ên rizgariyî û tevgera çîna karker ya navneteweyî, ji bo serxwe bûn, demokrasi û aşîtiya cihanê, li hember emperyalîzm, her cûr mêtîngehvani û cihê bûna nijadî dide. Parti Karkeri Kurdistan, ji bo vê tekoşînê piştigariya xwe diyar dike.

MADDE-32 :Parti Karkeri Kurdistan, hemî xelkê ku dewletên ku beravaniya mafê cehenivîsa xwe bi xwe tayîn kirina neteweyên dikin û aşîti, wekhevi, bê terefi û ji mafê serwerî (eğemenlik) ra hirmetkar û girêdayî mafê mirovayeti û dadêne, bi wan re siyasetek dostani û hevgiirtini dimeşîne.

MADDE-33 :Parti Karkeri Kurdistan, ew wargeh(üs) û leşkerên emperyalîzm û mêtîngehvanan ên ku ji bo welatên sosyalist û xelkên serê rizgariyî didin tehlit û xetere, de ji welatê me derêxe û carek din ji bo warge saz kirina wan de destûn nede. Partiya me sidariya tu girêbendek leşkerî de qebûl nake.

MADDE-34 :Tekoşina ku xelkên cihanê, li hember emperyalîzm, mêtîngehvaniyê cihêbûna nijadî û faşîzmê didin û tekoşina ku xelkên roj helata Navin li hember emperyalîzm, her cûr mêtîngehvani, siyonîzm û kevneperestîya navxwe didin, Parti Karkeri Kurdistan piştigariya xwe diyar dike û jê

ji bo wan sîlavê şorişger dişine.

MADDE-35- :Li Kurdistanê Irêjê û we-
latê me yê lêkvebûyî, li perçeyên wî yên
din, tekoşina ku hêzên pêşverû û şorişger
ên xelkên Kurdistanê li hember emperya-
lizm û mêtîngehvaniya nijadî bi mîrxasî
dimeşin. Parti Karkerî Kurdistanê bi ger-
mi alîkari û pişgiriya xwe diyar dike.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA
TÜSTAV

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

**DDKD İLE
DAYANIŞMAYI
YÜKSELTELİM !**

YANKI

Tercüman

Devleti kurmak isteyen

hapis cezası istendi

Temli Hedef

yor ve bir kısım
Türkiye'ye gele
yabancılar da gizi
di. Bu tem-lard
ore işlerin tem
ort arduunu
bulundun

DIYARBAKIR
Demokratik
(DDKD) ile ilgili birinci
yürütücü Sıkıyürütme Kurul
kemesi'nde başlatılan bir
Savcı 3'ü polis, 4 kişi hak
yıl, 55 kişi hakkında 8-1
yıl hakkında 1-3 yıl,
ankında da çeşitli
temiştir.

62 militan

Diğer
Komutalı
Mahkemesi
Genel Başk
tanlar için
dianame
ruşme
bir

Cumhuriyet

KOMÜNİST KÜ

Milliyet
Halk Gazetesi

KÜRDİSTAN GENÇLİK ÖRGÜTÜ

DDKD

İLE DAYANIŞMAYI YÜKSELTELİM

ÖNSÖZ

"DDKD Davası" 19 Kasım 1980 günü, Diyarbakır Sıkıyönetim Askeri Mahkemesinde başladı. Askeri savcı hazırladığı 32 sayfalık iddianamede, DDKD'nin "Marksist-Leninist bir Kürdistan devleti kurmak için gizli örgütlendiğini" iddia ederek, DDKD yönetici ve üyelerine 869 yıla varan toplam ağır cezalar istedi.

Dava halen sürüyor. DDKD Davası tutukluları çok ağır ve anti demokratik koşullar altında yargılanıyorlar. Savcı iddialarına gösterilen kanıtlar genellikle, MİT raporları ve ağır işkenceler altında yüklenilen suçlardır. Buna karşın mahkeme, tutukluların, savunma haklarını büyük ölçüde kısıtlamıştır.

Bu dava ile ilgili olarak, DDKD Avrupa Dayanışma Komitesi bir kampanya açmış bulunmaktadır. Kampanyanın içinde, çeşitli uluslararası kuruluşlara sunulmak üzere, Almanca, İngilizce ve İsveççe olarak hazırlanmış bir rapor da bulunmaktadır. Bu raporun türkçesini okuyucularımıza sunuyoruz.

ARMANC

ARMANC YAYINLARI

12 Eylül 1980 günü Türkiye'de işbaşına gelen askeri faşist cuntanın Türkiye Kürdistanında,sürdürdüğü baskı,terör ve katliamlar hergün artarak devam ediyor.Kitleler halinde insanlar tutuklanarak işkenceye maruz bırakılıyorlar, günlerce,aylarca işkence altında tutuluyorlar.

Bugün,Askeri faşist cuntanın tutukevleri ve askeri kıış laları binlerce Kürdistanlı yurtseverle doludur.

Kürdistan'da kurulan sıkıyönetim askeri mahkemeleri;her türlü demokratik hak ve özgürlüklerin ortadan kaldırıldığı en temel insan haklarının bile olmadığı bir ortamda Kürdistanlı ilerici,yurtsever ve devrimcileri yargılıyorlar .Mahkemeler aylarca süren işkenceler altında zorla yüklenen suçları delil sayarak ya da ortada hiçbir somut delil yokken suçlar yükleyerek en ağır cezaları veriyor.Kısacası bu gün Kürdistan'da dünyanın en adaletsiz yargılamalarını yapıyorlar.Bu adil olmayan yargılamaların başında da hiç kuşkusuz DDKD davası gelmektedir.

BİR GENÇLİK ÖRGÜTÜ AYRI BİR DEVLET KURMAK AMACINI GÜTMEKLE SUÇLANIYOR

20 Kasım 1980 gününden beri Türkiye gazeteleri basını ve yayın organları sık sık Diyarbakır sıkıyönetim askeri mahkemesinde 19 Kasım 1980 günü başlayan bir davadan bahsediyorlar.20 Kasım 1980 günlü"Tercüman"gazetesi"Bölücü eylemlerde bulunan Devrimci Demokratik Kültür Derneği(DDKD) yöneticilerinin yargılanmalarına dün Diyarbakır sıkıyönetim mahkemesinde başlandı." Şeklinde başlayan ve devam eden bir haber yayınladı.21 Kasım 1980 günü"Milliyet"gazetesi şunlar yazılıydı."Devrimci Demokratik Kültür Derneği(DDKD) ile ilgili davaya dün Diyarbakır sıkıyönetim askeri

mahkemesinde başlanmıştır. Askeri savcı 3 ü polis, 4 kişi hakkında 24 yıl, 55 kişi hakkında 8-15 yıl, 3 kişi hakkında 1-3, diğer 8 kişi hakkında da çeşitli hapis cezaları istemişti. "Aynı haber 22 Kasım günü "Cumhuriyet" gazetesinde de yer aldı. Yine "Tercüman" gazetesi 2 Aralık 1980 günü sayı 54'te, ilk sayfasında "KOMÜNİST KÜRT DEVLETİ KURMAK İSTEYEN 62 MİLİTAN İÇİN 869 YIL HAPİS CEZASI İSTENDİ" biçiminde bir manşet attı. Manşetin altında haberin bir bölümünde şunlar yazılıydı "Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesinde bir süreden beri sorguları devam eden DDKD örgütünün 62 sanığı hakkında hazırlanan iddianamede, 4 kişi hakkında 30 ile 50 yıl, 55 kişi hakkında 8 ile 12 yıl, 3 polis memuru hakkında 1 ile 3 yıl arasında değişen ağır hapis cezası istendi." 24 -30 Kasım tarihleri arasında çıkan haftalık "YANKI" dergisi de aynı olay üzerinde ilk sayfasında bir haber-yorum yazısı yayınladı.

Türk basınında yer alan bu haberin aslı, bu olayın ardındaki gerçek nedir? Bunu anlayabilmek için DDKD'yi biraz yakından tanımak gerek.

DDKD 28 Eylül 1977 de Türkiye Kürdistanında yasal bir gençlik örgütü olarak kuruldu. 26 Nisan 1979 da Kürdistan'da sıkıyönetim ilan edilip faaliyetleri yasal olarak durdurulmadı. Öncesine kadar, DDKD, genel merkezi Diyarbakır'da olmak üzere Türkiye Kürdistanı'nın hemen hemen bütün illerinde pek çok ilçe ve köylerinde ve ayrıca Kürdistan öğrenci gençliğinin yoğun olduğu İstanbul, Ankara, İzmir vs gibi illerde 40 a yakın şube açmış bulunuyordu. DDKD işçi, köylü ve öğrenci gençliği bağrında barındıran; 50 000 e yakın bir üye kitlesi olan demokratik bir gençlik örgütü olarak faaliyet yürüttü. Türkiye cumhuriyetinin sivil hükümetleri döneminde resmen onaylanan tüzüğünde DDKD'nin amacı şöyle saptanmış: "Gençliğin sosyal ve kültürel sorunlarına çözüm getirmek ve bunlar için olanaklar sağlamaktır" Dernek yapacağı çalışmaları şöyle saptamış: "a- gençliğin sorunlarını çözmek ve çözülen sorunları güvence altına alması için kamuoyu yaratma doğrultusunda bildiri, bülten, gazete, kitap, buroşür ve benzeri yayınlamak, b -seminer, konferans ve eğitimsel kültürel çalışmalar yapmak, c - gezi, tiyatro, sergi, film gösterileri vb. çalışmalar yapmak, toplanmalar düzenlemek, toplantılara katılmak, d - dernek bu çalışmalarını yürütebilmek için kendi bünyesinde bürolar açar, organlar oluşturur. e - diğer demokratik kuruluşlarla dayanışmaya girmek, f - insan hakları Evrensel Beyannamesi doğrultusunda gençliği yurt ve dünya olayları karşısında du -

yarlı hale getirmeye çalışır. g - Dernek uluslararası gençlik örgütleriyle ilişkiye geçmek ve bu örgütlere üye olmak doğrultusunda çalışmalar yapar."

Türkiye'de ve Kürdistan'da gençliğin rolünü abartan, o na öncülük görevleri yüklemeye kalkışan akımların, gençliğin kafasını bulandırmaya çalıştıkları bir ortamda, kurulduğu ilk günden beri gençlik içindeki bu tür akımlarla savaştı. Gençliğe hiçbir zaman öncü bir rolün yüklenemeyeceğini savundu. "Gençliğin yolu, işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın yoludur" sloganını her zaman kendisine şiar edindi. DDKD'nin çok savaştığı, akımların başında bireysel terörizmi savunan ve şiddet'i mutlaklaştıran akımlar oldu. O her zaman bireysel terörizmin, Kürdistan halkının ve gençliğinin savaşımına zarar getirdiğini ve gençliğin enerjisini yanlış yöne kanalize ettiğini söyleyerek, gençliğimizin, işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın örgütlü yığinsal gücüne inanması kendi enerjisini bu yola kanalize etmesi gerektiğini savundu. Bu ilkeler çerçevesinde, "Kürdistan gençliği nin örgütsel ve eylem birliğini sağlama" yolunda iki yıl gibi kısa bir süre içinde Kürdistan'da gençliğin biricik merkezi yığinsal örgütü haline geldi.

DDKD, gençliğin, T.Cumhuriyetinin sürdürdüğü ırkçı şöven ve asimilasyoncu eğitim sisteminin etkisinden kurtulması ve kendi halkının savaşımının yanında yer alması için öğrenci gençliğin saflarında, Kürdistan halkının, ulusal ve demokratik haklarına kavuşmak için sürdürdüğü savaşımının bir parçası olduğunu unutmadı. Kendi savaşımını, Türkiye gençliğinin ve ilerici gençlik örgütlerinin yürüttükleri anti emperyalist, anti faşist ve anti tekell savaşımından da soyutlamadı. DDKD, gençliğimizi, Emperyalizme, Faşizme, tekellerin egemenliğine ve Kürdistan'da sürdürülen Türk sömürgeci uygulamalarına karşı verilen savaşımın bir parçası haline getirdi. Bu yolda, bildiri, broşürler dağıttı, gençlik içinde seminer ve konferanslar düzenledi, geceler tertip etti. Kürdistanın pek çok yerinde mitingler düzenledi.

DDKD, emperyalizmin silahlanma çabalarına, nükleer silahların üretilmesine, savaş kışkırtıcılığına karşı aktif bir savaşım yürüttü. Kürdistan gençliğini dünya barış savaşımının bir parçası haline getirdi.

Temuz-Ağustos 1978 tarihleri arasında Cuba'nın başkenti Havana'da yapılan 11. uluslararası öğrenci ve gençlik festivaline katıldı. Yeni nükleer füzelerin Avrupa'ya yerleştirilmesine karşı, Türkiye'de açılan kampanyada aktif olarak yerini aldı; Belçika'nın Başkenti Brüksel'de yapılan

DDKD MERSİN GÜÇ VE EYLEM BİRLİĞİ MİTİNGİNDE

gösteriye katıldı.

Bu yoldaki savaşımından dolayı 26 Nisan 1979 da Kürdistan'da sıkıyönetimin ilan edilmesiyle DDKD'nin bütün faaliyetleri durduruldu. Genel merkezi ve şubeleri kapatıldı. Pek çok yönetici ve üyesi tutuklanarak günler ve aylar süren işkenceler altında tutuldu.

DDKD Genel Başkanı Şakir TUTAL'a bir ay süreyle işkence yapıldı. Sırtına ve göğsüne kum torbalarıyla vuruldu. Kafası tuzlu suya batırılarak, tuzlu su içinde kafasına elektrik şoku verildi. Kendisine günlerce zorla tuz yedirilerek, su içirtilmedi, sidik içirildi. Mahkeme karşısına çıkarıldığında, Şakir TUTAL'ın her tarafı çürük içindeydi ve kan kusuyordu. Göz altına alınanların hepsine çok vahşi ve insanlık dışı işkencelerin yapıldığına dair mahkemeye yaptığı bütün başvuruları, doktora gitme yolundaki istemleri rededildi. Aynı işkenceler, yakalanan diğer DDKD üyelerine de yapıldı. Ya kalanmayan üyelerin evlerine yapılan baskınlarda, anneleri, babaları, küçük kardeşleri göz altına alındı, çocuklarını getirip teslim etsinler diye günlerce aileleri dövüldü.

Ardından 12 Eylül 1980 de askeri faşist cuntanın işba-

şına gelmesinden sonra,Diyarbakır Sıkıyönetim Askeri Mahkemesinde "DDKD Davası" adı altında bir dava açıldı.19 Kasım 1980 günü başlayan 70 kişilik davada,savacı hazırladığı 32 sayfalık iddianamede DDKD üyelerini "Marksist-Leninist bir Kürdistan devleti kurmak için illegal örgüt kurmak, DDKD maskesi altında illegal çalışmakla" suçladı.Evet,yasal olarak kurulan ve yasal olarak faaliyet sürdüren bir gençlik örgütü,şimdi faşist cuntanın mahkemelerinde "ayrı bir Kürdistan devleti kurmak için gizli örgütlenmekle" suçlanıyor ve bu yüzden gazetelerin de yazdığı gibi 869 yıla varan toplam ağır cezalar isteniyor DDKD üyeleri için.

Askeri savcı iddianamesinin bir bölümünde şöyle diyor "Derneğin kurucuları ve Dernek Genel merkezinde ya da şubelerinde yönetici olarak ve ya üye olarak bulunan sanıkların ... tüzükte legal olarak gösterilmiş amaçlarının dışın da illegal olarak Türkiye Cumhuriyeti Devletinin hakimiyeti altında bulunan topraklardan bir kısmını devlet idaresinden ayırmaya matuf cemiyeti hususi vasıtalarla işlemek için gizlice ittifak ederek kurdukları legal olarak kurulmuş gözükken derneğe amaç saptırmak suretiyle Marksist-Leninist bir Kürdistan Devleti kurmak için faaliyette bulundukları anlaşılmaktadır.Kurucuların ve yöneticilerinin legal tüzükleri olmasına rağmen esasında kurulmuş bulunan derneğe amaç saptırmaktan ziyade,görünürde yasal bir dernek kurulmuş gibi göstermek istedikleri ve bunun arkasında esas amaçlarının belirtildiği şekilde Marksist-Leninist bir Kürdistan devletinin kurulması olduğu ortaya çıkmıştır."

Askeri savcı,bu iddialarını neye dayandırıyor?Elindeki belgeler nelerdir?Bunları iddianamenin kendisinde görmeye çalışalım.Savcı,derneğin eylemlerini iki alanda göstermeye çalışıyor.Bunlardan birincisi propaganda faaliyetleri,diğeri de kendisince uydurduğu şiddet eylemleri.Propaganda faaliyetlerini de yurtiçi ve yurt dışı propaganda faaliyetleri diye ikiye ayırmış.Yurtiçi propaganda faaliyetlerinde şunları suç unsuru olarak gösteriyor.

"a.Bildiri dağıtmak

"DDKD Genel Merkezi ve şubeleri muhtelif tarihlerde çeşitli konularda bildiriler basıp dağıtmışlardır.Bazen dernek diğer dernek ve örgütlerle birlikte bildiri dağıttığı da tespit edilmiştir...Devrimci Demokratik Kültür Derneği yayınlamış olduğu bildirilerin altında DDKD veya Devrimci Demokratik Kültür Derneği,Devrimci Demokratik Kültür Derneği...Şubesi ya da Devrimci Demokratlar şeklinde yazı yazmakta ve bu suretle bildirinin kendilerine ait olduğunu be

lirlemektedirler."Kendi ifadelerinde de açıkça görüldüğü gibi bildirilerin altında kullanılan imzalar yasal bir derneğin gerçek imzaları olduğu ve bildiriler legal olarak çıktığı halde, gene de savcı bunları illegal faaliyet için

delil olarak kullanmaya kalkışmaktadır.Oysa bildiriler,Derneğin tüzüğüne uygun ve yasal olarak yayınlanan bildirilerdir.

Savcı, aynı zamanda bu bildirilerde, Türkiye'nin sömürgeci bir politikayla Kürt halkını ezdiği, onun haklarını gasp ettiği ve Kürdistan gençliğinin de bu politikadan etkilenmediği şeklindeki düşüncelerin yer almasını suç olarak kabul ediyor.21 Mart'ın Kürt halkının bayramı olduğunu belirttikleri için bildirileri suç sayıyor.Oysa Kürt halkının ezildiği, her türlü ulusal ve demokratik haklarından yoksun olduğu, gençliğin ırkçı bir eğitimle yetiştirilmek istendiği açık ortadadır. İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi bütün bu uygulamaları suç saymakta ve Dernek tüzüğünde de belirtildiği gibi İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi çerçevesinde bu tür uygulamalara karşı çıkmaktadır.Bunlara karşı çıkanın suç olmadığı, bir insanlık görevi olduğu herkesçe bilindiği halde bugün Türkiye'de insan temel hak ve özgürlüklerini savunmak suç sayılmaktadır.

Basın yayın konusundaki iddialarında da şunları göster-

riyor:Dernek propoganda faaliyetlerini yürütmek amacı için Devrimci Demokrat Gençlik Dergisi,ARMANC isimli Dergi ve Jina Nû isimli dergileri çıkardığı tespit edilmiştir,ayrı ca 1979 yılına ait bir duvar takvimi hazırlanıp basıldığı ve dağıtımının yapıldığı...tespit edilmiştir."

Yukarıda sözkonusu edilen dergilerin hiçbirisi Derne - ğin resmi organları değildir.Türkiye'de,bir kuruluşun an cak resmi yayın ve faaliyetlerinden dolayı sorumlu oldukla rı yasalarda belirtilmiş olmasına rağmen DDKD, resmi sorum lusu olmadığı bu dergilerin içeriklerinden dolayı yargılan maktadır.Devrimci Demokrat Gençlik Dergisinin ve aslında bu derginin imzasıyla çıkan bir duvar takviminin sorumluluğu- nun DDKD'ye yüklenmesinin kanıtları olarak bu derginin sa hibinin dernek üyesi olması ve derginin zaman zaman DDKD 'n in faaliyetlerine sayfalarında yer vermesi gösteriliyor . Yasalar karşısında dergi hiçbir örgütün resmi yayın organı olmadığını,bağımsız olduğunu belirtmesine rağmen sadece yu karıdaki ilişki yüzünden savcı,derginin sorumluluğunu der- neğe yüklüyor.Kaldı ki derginin kendisi de legal bir dergi olarak çıkmış ve Sıkıyönetimin gelmesiyle yasaklanmıştır . Ayrıca Türkiye'deki basın yasasına göre bir derginin ya da başka yazılı bir yayının sorumluluğu o dergi ya da yayının sorumlu yazı işleri müdürüne aittir.Oysa savcı,bütün bunla rı bir yana iterek keyfi bir tutumla ve somut hiçbir kanıt olmadan DDKD için suç unsuru olarak göstermeye kalkışıyor.

Jina Nû Dergisi için de aynı şeyleri söylemek mümkün . Bu derginin de DDKD ile herhangi bir resmi bağı yoktur.Kal dı ki Jina Nû bir gençlik dergisi değil,aylık olarak yayın- lanan siyasi bir dergidir.Böyle bir derginin yayınlanması DDKD gibi bir gençlik örgütünün görevleri dışındadır.Çünkü DDKD daha önce de belirtildiği gibi gençliğe siyasi öncü - lük misyonunun yüklenmesine karşı çıkan;böyle bir anlayışı rededen bir gençlik örgütüdür.

Hele hele savcının,DDKD'nin basın yayın faaliyetleri a rasında,İsveç'te yayınlanan İsveç-Kürt Kültür ve Dayanışma Derneği'nin aylık yayın organı ARMANC Dergisini göstermesi kadar ilginç,çelişkili bir tutum ve temelsiz bir iddia ola maz.Savcı,ARMANC Dergisini kanıt olarak gösterdiğinde di yorki"Bu derginin basım işleri İsveç'te yapılmaktadır.Yurt dışında İsveç-Kürt Kültür ve Dayanışma Derneği tarafından çıkarılan bu dergi içinde yer alan yazılarda Devrimci De mokratik Kültür Derneğinin propagandasının yapıldığı dergi yurtdışında bir dernek tarafından çıkarılmış olmasına rağ-

men savunduğu fikirler ve içinde bulunan yazılar itibariyle Devrimci Demokratik Kültür Derneğinin illegal faaliyetleri ile uygunluk içinde olduğu ve DDKD'nin propagandasını yaptığı anlaşılmaktadır."

Bu kadar basit bir mantıkla ARMANC'ı DDKD'nin yayın organı yaptıktan sonra Savcı,ARMANC'ın,Kürdistan'da ilan edil en sıkıyönetime karşı çıkmasını, getirilen sıkıyönetimin Kürt halkına karşı azgın bir saldırıya geçtiğini fakat bu saldırı karşısında Kürt halkının yılmayacağı,Kürdistan Halkına yapılan baskıların lanetlenmesi istemiyle Roma Halklar Mahkemesine başvurması ve Kürdistan'daki baskıları,devlet terörünü,buna karşı halkın direnişini dile getiren haberler yayınlanmasını suç sayıyor ve bütün bu " suçları " DDKD'ye yüklüyor.Ayrıca ARMANC kanıt gösterilerek DDKD'nin yurtdışında da faaliyet gösterdiği ve bu faaliyetlerinde Türkiye'nin aleyhinde propaganda ettiği,yurtdışında Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni küçük düşürmeye yönelik eylemler de bulunduğu için suç işlediği iddia edilmektedir.

Askeri savcı,suç unsuru propaganda faaliyetleri arasında da geçmişte yasal olarak yapılmış olan mitingleri de sayıyor.Bu mitinglerde ırkçı,şöven bir eğitim yapılamıyor, faşist çeteler yerleştirilemiyor diye hükümetler tarafından kapatılan Kürdistan'daki bazı okulların açılması talepleri ni,ya da DDKD üyelerinin,parlamento seçimlerinde sosyalist bir partinin seçim propagandasına katılmalarını suç sayıyor.

Yine savcı,yasal olarak yapılan gecelerde halklar arasında barış,dostluk ve dayanışmanın dile getirilmesini, bu propagandanın Kürt diliyle yapılmasını,Kürdistan'daki kadınlar üzerindeki baskıların dile getirilmesini,bütün Kürt analarına,çocuklarına anadillerini öğretmeleri çağrısında bulunmaları,Newroz Bayramlarının kutlanmasını,gençlik gecelerinde Kürdistan gençliğinin sorunlarının dile getirilerek,Kürt çocuklarının ve gençlerinin kendi anadillerinin dışında,Türkçe'yle eğitilmelerine karşı çıkılmasını,hergün okullarda Kürt çocuklarına Türk oldukları ve bu yüzden mutlu ve çalışkan oldukları biçimindeki ırkçı şöven eğitime karşı çıkılmasını;bütün bunları suç olarak gösteriyor. Bu iddialarla ilgili olarak iddianameden bir alıntı verilirse konu daha da anlaşılır.İddianamenin bir yerinde şunlar yazılı:

"Gecenin tertip edildiği sinamada (salonunda)' Yaşasın Gençliğimizin Örgütsel ve Hareket birliği-DDKD Bağlar Şubesi-Kahrolsun Sömürgecilik-Bıji Newroz-Newroz Piroz be-Bıji

DDKD 1 MAYIS 1979 BİTLİS MİTİNGİNDE

DDKD-Biji DDKAD-Yaşasın DDKD' şeklinde Türkçe ve Kürtçe sloganların pankartlara yazılı şekilde asılmış olduğu tespit edilmiştir. Gecede Dehakın sonu isimli sahne oyunu sergilenmiş, bu oyunda Kawa adlı demircinin Dehak isimli hükümdara karşı mücadelesi işlenmiş, Kürtler birleşmeye ve devlet idaresine karşı gelmeye çağırılmıştır. Yapılan konuşmalarda 'Bir Türkün dünyaya bedel olduğu okullarda benimsetilmeye çalışılmakta ve her sabah ülkemiz (Kürdistan) çocuklarına Türk oldukları, bu yüzden doğru ve çalışkan oldukları tekrarlatılmaktadır. İrkçi, şöven baskılar her tarafta açık olarak uygulanıyor' şeklinde sözler kullanılarak millî duyguları zayıflatmak veya yok etmek amacına yönelik propaganda yapıldığı tespit edilmiştir."

Evet, işte Sıkıyönetim Askeri Savcısı'nın gerçek yüzü ortada. DDKD bütün insanlığın karşı çıkmakla görevli olduğu baskı, sömür ve zorbalığa karşı çıktığı, ırkçı şöven bir eğitimcinin Kürdistan çocuklarına uygulamasını kınadığı için savcının gözünde suçlu oluyor ve bu yüzden bir Kürdistan

Devleti Kurmak için gizli olarak örgütlenmekle itham ediliyor.

Bu arada hemen belirtelim ki Savcı'nın bir Kürdistan Devleti kurmak için çalışmayı suç sayması,bugüne kadar gelmiş geçmiş bütün Türk hükümetlerinin resmi politikalarının gereğidir ve onların sömürgeci ırkçı şöven yüzlerinin açık bir ifadesidir.Kürdistan halkının ve onun Kurtuluşu uğrunda savaşılan güçlerin bu tür ithamlara aldırıldığı yok. Bugün Türkiye Kürdistanı'nda Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlüğüne kavuşması,hertürlü sömürünün ortadan kalktığı yarınlara varması için savaşılan siyasi güçler vardır.Bunların savaşımalarını ne gelmiş geçmiş iktidarlar durdurabilmiş ne de bugünkü askeri faşist cunta.Hiç kuşkusuz bundan sonra da bu savaşım durdurulamıyacaktır.Ama bizim anlatmak istediğimiz sorun,bir gençlik örgütüne böyle siyasi bir misyonun yüklenmesinin ardındaki gerçeklerdir.Sorun, böyle bir görevi üstlenmediği halde savcının böyle bir görevin sorumluluklarını bir gençlik örgütüne yüklemeye kalkışmasıdır.

Halen Diyarbakır Sıkıyönetim Askeri Mahkemesinde süren davanın en ilginç ve en adaletsiz yanlarından biri de Savcı'nın DDKD'yi şiddet olaylarına,bireysel terörcü eylemlere karışmakla suçlamasıdır.İddianamede,Savcı örgütün biz - zatkendisinin böyle bir eyleme katıldığı ya da eylemleri boyunca bu yönde bir düşüncenin oluşması için propagandaya giriştiği yolunda herhangi bir kanıt getiremiyor.Ama,işken ce hanelerde,MİT(Türkiye Milli İstihbarat Teşkilatı)zindanlarında günlerce süren işkencelerle sayıları dördü geçmeyen gence yüklenilen bazı adam öldürme eylemleri buna gerekçe gösterilmeye çalışılıyor.Savcılık geçmişte olan bu bazı adam öldürme olaylarının faili meçhul bir şekilde meydana geldiğini kabul ediyor ama şimdi MİT raporlarından ve işkence altında zorla yüklettirilen ifadelerden suçluların DDKD üyeleri olduğunu idda ediyor.Daha ilk duruşmada,itham edilen DDKD üyeleri bu ithamları reddettiler ve savcılık dosyalarındaki ifadelerin kendilerine ait olmadığını,polisin işkence altında kendilerine bunları zorla yüklediğini belirttiler.

Aslında DDKD gibi,yasal olarak kurulmuş ve ülkenin hemen hemen her tarafına kadar uzanabilmiş yığinsal bir gençlik örgütünün;kuruluş ilkelerinden biri de bireysel terörizmekarşı olan,"biz halkımızın örgütlü yığinsal gücüne inanıyoruz,yolumuz işçi sınıfının yoludur"diyen Kürdistanın bu gençlik örgütünün şiddet eylemlerine karıştırılmak is -

DDKD BÜRÜKSEL'DE,ATOM FÜZELERİNİN AVRUPA'YA YERLEŞTİRİLMESİNE KARŞI YAPILAN MİTİNGDE

tenmesi,askeri faşist cuntanın,Kürdistan helkına karşı sür dördüğü politikanın gereğidir.Çünkü DDKD,verdiği savaşımıyla,Kürdistan gençliğinin biricik örgütü haline gelmiştir.İşçi,köylü ve öğrenci gençliği yığınsal bir biçimde bünyesinde bütünleştiren tek örgüttür.Türkiye Kürdistanı'nda bu gün savaşımın başını çeken Kürdistan işçi sınıfının politik hareketinin yolunu tutuyor.Askeri faşist-cunta için gerekli gerekçesi yapılan ulusal demokratik savaşımın bir parçası haline gelmiştir.Öyleyse bireysel terör eylemlerine karıştırılmadan,bu örgütün saygınlığı düşürülemediği gibi,Marksist Leninist bir Kürdistan Devleti kurmak için gizli olarak örgütlenen ve faaliyet gösteren bir suçlama getirilerek yönetici ve üyelerine 869 yıla varan toplam ağır cezalar istenemezdi.

İşte şimdi,MİT raporları,işkenceler altında yüklenen düzmece ifadeler ve derneğin yasal faaliyet ve yayınları

D.D.K.D I. Büy

DDKD 1. BÜYÜK KONGRESİ 14-15 EKİM 1978

yasa dışı gösterilmeye çalışılarak yukarıda içerigini öz o
larak belirtmeye çalıştığımız haksız ve anti demokratik
bir dava açılmış bulunuyor. Bu dava adaletin yerine gelmesi
için açılmış bir dava değildir. Dava politik bir davadır ve
her türlü adaletsizlikle doludur. Bu dava, savunma hakkının
ve süresinin büyük ölçüde ortadan kaldırıldığı, soruşturma-
larının ve dava hazırlık çalışmalarının içkencehanelerde
geçtiği, askeri faşist cuntanın gelmesiyle, anayasa ve yasa-
ların istenilen biçimde iptal edildiği, neyin neye göre yar

ük Kongresi

TARİHLERİ ARASINDA DİYARBAKIR'DA YAPILDI

KONGREDEN BİR GÖRÜNÜM

gılanacağının tutuklularca bilinmediği, her şeyin askeri hâ kim ve savcıların insaflarına terk edildiği bir ortamda yü rütülüyor. Dava, Kürdistan halkına karşı sistemleştirilen baskıların bir parçası niteliğindedir.

Geçmişteki savaşımında onurlu bir yer alan Kürdistan gençliği, Askeri Mahkemelerde, bu koşullar altında yeni bir sınava hazırlanıyor. Gençliğimizin bu sınavdan da başarıyla çıkacağından hiç kuşumuz yok. Ama, şuna da inanıyoruz ki o nu başarısının oranı, gösterilecek uluslararası dayanışmay

la daha da artacaktır.Vereceğimiz her destek,göstereceği -
miz her dayanışma,Kürdistan gençliğini askeri mahkemeler
karşısında daha güçlü kılacak,onun sesinin daha gür çıkma-
sını sağlayacak ve davanın haksızlık ve adaletsizliğini
daha çabuk ortaya çıkaracaktır.

Uyguladığı koyu baskı ve sansürle Kürdistan gençliği -
nin ve tüm olarak halkının haklı sesini kendi zindanları -
nın duvarları içinde hapsedmeye çalışan askeri faşist cun-
tanın çabalarını boşa çıkarmak,Askeri Mahkemelerdeki ada-
letsiz yargılamaları ve Kürdistan halkına karşı girişilen
azgın ve sistemli saldırıları bütün ilerici dünya kamuoyun
da duyurmak için Kürdistan gençliğiyle dayanışmamızı dile
getirelim.Türkiye'deki Askeri Faşist Cuntayı ve onun ada-
letsiz,haksız yargılamalarını protesto edelim.Bu yargılama-
ların çirkin yüzünü deşifre edelim.

DDKD AVRUPA DAYANIŞMA KOMİTESİ

**DDKD
GENEL BAŞKANI
ŞAKİR TUTAL
VE ARKADAŞLARINA
ÖZGÜRLÜK!**

ARMANC

Kovara Kurdi li Swêd
Kurdish Magazine in Sweden

BOX:5034 163 05

SPÅNGA-SWEDEN

LETZTE MELDUNG=LETZTE MELDUNG=LETZTE MELDUNG=

elazig/osttürkei. 6. september. bei einer gemeinsamen aktion neofaschistischer kommandos und der polizei in der osttürkischen provinz elazig gegen mitglieder der republikanischen volkspartei chp wurden drei personen getötet. der frühere außenminister unter ecevit, h.e. isik wurde durch pflastersteine schwer am kopf verwundet, über 200 personen wurden verletzt. mehrere geschäfte und häuser wurden demoliert und in brand gesteckt.

97 politische Morde, Sondergerichte, Kommando-Terror: 18 Monate "Nationalistische Front"

Nachdem die Regierung der "Nationalistische Front" unter dem Ministerpräsidenten Demirel wiederholt Beschlüsse des türkischen Verfassungsgerichts mißachtete, bahnt sich in den letzten Wochen eine fast beispiellose Umgehung eines der wichtigsten Urteile dieses höchsten Justizorgans:

Die berüchtigten "Staatssicherheitsgerichte" sind Sondergerichte, die während der Militärdiktatur 1971-73 errichtet und im Oktober 1975 vom Verfassungsgericht als "verfassungswidrig" erklärt worden. Die gesetzliche Grundlage für die Tätigkeit dieser Gerichte wurde ebenfalls aufgehoben. Demnach hätten diese Sondergerichte innerhalb der darauffolgenden sechs Monate aufgelöst werden müssen.

Die Nationalistische Front Demirels ist jedoch unter keinen Umständen bereit, sich von diesem wirkungsvollen Machtinstrument zu trennen: die Richter dieser Gerichte werden von der Regierung ernannt. Mehr als 40 Paragraphen des türkischen Strafgesetzbuches fallen in den Tätigkeitsbereich dieser Sondergerichte. Auch Militär Richter können von der benannt werden. Die Verdächtigen können 15 Tage ohne richterlichen Beschluß festgehalten werden. Die Rechte der Verteidiger sind stark eingeschränkt. Die Angeklagten können auch in Abwesenheit abgeurteilt werden. Die bisherige Tätigkeit dieser Gerichte richtete sich eindeutig gegen die demokratische Opposition, besonders gegen den progressiven Gewerkschaftsbund DISK.

Jetzt hat die Demirel-Regierung bekanntgegeben, daß sie das Parlament im September zu einer Sondersitzung einberufen will, mit dem Zweck, die Fortsetzung der Tätigkeit dieser Sondergerichte durch eine neue Gesetzgebung zu ermöglichen. Während alle demokratischen Kräfte die offenkundige Mißachtung des Verfassungsgerichtsurteils bekämpfen, so z.B. die republikanische Volkspartei CHP, DISK, Lehrer-Gewerkschaft TÖB-DER, Gewerkschaft und und Anwaltskammer, beschränkte sich die Türk-Is Zentrale auf die Feststellung, daß "die Fortsetzung der Tätigkeit dieser Gerichte wohl nicht mehr verhindert werden könne". Die DISK dagegen hat alle demokratischen Kräfte zur Aktionseinheit aufgerufen und für den Fall einer Fortsetzung den Generalstreik beschlossen.

In einem Aufruf an "demokratische und gewerkschaftliche Massenorganisationen aller Länder" schreibt DISK: "Wir bitten Sie

dringend, Telegramme zu schicken, um Ihre Solidarität mit unserer Organisation und dem Kampf des türkischen Volkes gegen die Er-

richtung der Staatsschutzgerichte auszudrücken." Adresse: DISK, Londra Asfalti, Mertler Sitesi, Ahmet Kutsi Tecer Cad. 10/5, Istanbul/TÜRKIE.

AUS MÜNSTER:

Auf einer Veranstaltung des Türk. Arbeiter- und Studentenvereins in Zusammenarbeit mit der DGB-Jugend und dem AStA der WWU unter dem Motto "Solidarität mit der Türkei" diskutierten am 18. Juni K.-H. Wallkhof, SPD-MdB; Y. Karahasan vom IG-Metall-Vorstand, Ffm; E. Abali, Vors. der TDF, Essen, und L. Schultes, SHB-AStA Münster vor ca. 1.000 Teilnehmern über die ungehinderten Aktivitäten der türk. Faschisten in der BRD. Eine Protestresolution wurde von den anwesenden Kommilitonen sowie zahlreichen türkischen und griechischen Arbeitern einstimmig beschlossen und die Dokumentation der TDF "Türkische Rechtsextremisten in der Presse" der Öffentlichkeit übergeben.

TÜRKIEI REPORT

INFORMATIONSLATT DER TDF/ SEPTEMBER 1976

Den 11. September 1976, den 3. Jahrestag des faschistischen Militärputsches in Chile begeht der progressive Gewerkschaftsbund der Türkei DISK als "Tag der internationalen Solidarität" mit den chilenischen Werktätigen und ihren Organisationen. Zahlreiche Berufsverbände haben sich bereits mit dem DISK-Aufruf solidarisch erklärt. Der DISK, der mittlerweile über 600.000 Mitglieder zählt, hat auch in diesem Jahr den 1. Mai als "Kampftag der Arbeiterklasse" begangen, während der staatlich protegierte Gewerkschaftsbund Türk-Is an dem offiziellen "Blumenfest" festhielt.

Wegen ihrer immer deutlicher zur Tage tretenden Versöhnungspolitik mit den Unternehmern und Rechtskräften verliert Türk-Is immer mehr Mitglieder an DISK, der den demokratischen Widerstand gegen die "nationalistische Front" und die Staatssicherheitsgerichte anführt. An der zentralen Mai-Kundgebung des DISK in Istanbul nahmen über 300.000 Arbeiter teil, obwohl seit über 50 Jahren jede politische Tätigkeit am 1. Mai streng verboten ist.

DISK

DER SPIGEL

vom 23. August 1976

AUSLÄNDER

Graue Wölfe

Mit Messern und Fäusten tragen Türken in der Bundesrepublik einen politischen Zwist aus. Die Behörden sehen gleichwohl keinen Anlaß, in die blutigen Händel einzugreifen.

Aus Verehrung für Bülent Ecevit, Führer der oppositionellen Republikanischen Volkspartei in der Türkei, hatte der Gastarbeiter Ali Askara über seinem Bett im Mannesmann-Wohnheim in Hilden ein Photo des sozialdemokratischen Politikers aufgehängt. Das Gesicht paßte einigen Mitbewohnern nicht, und sie forderten den Landsmann auf, "das Bild des Kommunisten" zu entfernen.

Als Askara sich weigerte, zog einer ein Messer und stach den Ecevit-Fan in den Oberschenkel.

Für Osman Cetin, einen Metallarbeiter aus Duisburg, gehörte die liberale Zeitung "Milliyet" zur bevorzugten Lektüre. Als er jedoch von Landsleuten an einer Bushaltestelle beim Lesen des demokratisch orientierten Blattes gesehen wurde, gab es Hiebe. Blutend, mit Beulen, blieb der "Milliyet"-Leser auf der Strecke.

Regelmäßig besuchte der Münsteraner Gastarbeiter Abdul Manavlar* die Versammlungen des "Türkischen Arbeiter- und Studentenvereins Münster". Doch der Gang zu den mit westdeut-

du da weiter hingehst", so bekam er von Türken zu hören, "dann schlagen wir dich tot."

Fußtritte und Faustschläge, Messerstiche und Drohungen sind gängige Waffen in einem Türken-Krieg, der in der Bundesrepublik ausgetragen wird und in dem es um politische Bekenntnisse geht: Anhänger der rechtsradikalen türkischen "Partei der Nationalistischen Bewegung" (MHP) prügeln und knüppeln, wann immer ihnen links oder liberal scheinende Landsleute über den Weg laufen.

Ob in Duisburg, wo sich ein Ecevit-Anhänger sogar am Arbeitsplatz in der Kokerei 4/8 der August Thyssen-Hütte türkischer Rechtsausleger erwehren mußte, ob in Rüsselsheim, wo unlängst das Büro des Türkischen Arbeitervereins demoliert wurde — es gedeiht "nackter Terror" (so der sozialdemokratische "Vorwärts"), durch den der türkische DGB-Sekretär Mete Atsu

Türken-Treffpunkt in Gelsenkirchen
Schulung für Rechtsausleger

"alle unsere Bemühungen zur Integration türkischer Arbeitnehmer" gefährdet sieht.

Teilnehmer eines Seminars in der Evangelischen Akademie Mülheim (Ruhr) appellierten in einer Petition an das Europäische Parlament, "sich für die Grundrechte der in der Bundesrepublik lebenden Türken" einzusetzen. Der Juso-Bundesvorstand rief nach "geeigneten Schutzmaßnahmen" für die türkischen Arbeitervereine.

Doch dazu sah Nordrhein-Westfalens FDP-Innenminister Burkhard Hirsch bislang ebenso wenig Anlaß wie sein hessischer Amtskollege Hanns-Heinz Bielefeld — der mit der starken Frankfurter Türken-Kolonie zu schaffen hat. Wohl hat das Innenministerium des volkreichsten Bundeslandes, wo

Cumhuri

Türkischer Gewerkschafter Atsu
Angst und Schrecken in Wohnheimen

* Die Namen der Gastarbeiter wurden von der Redaktion geändert.

Nach den Mördern fahndet niemand

In der Türkei werden linke Oppositionelle gefoltert und umgebracht / Von Jürgen Roth

Frankfurter Rundschau v.2.Sept.1976

TÜRKEI

Unser Adolf

Neofaschistische KILLERTRUPPEN „Graue Wölfe“, terrorisieren dem Rücktritt des linken Ecevit vor mehr als einem Jahr Schulen und Fabriken.

Mehr als 500 Türkinnen keinen anderen Ausweg. Am 31. Januar zogen sie auf dem doğan-Platz in Ankara, um gegen die Gewerkschaften, öffentlich zu demonstrieren. „Wir haben unsere Kinder, damit ihr sie umbringen, in einem Transparent zu lesen. Der tränenreiche Mütter war der bislang erschütterte gegen das, was in den zwölf Monaten in der Türkei 47 Menschen — Studenten, Lehrer, Schüler — wurden schen Auseinandersetzungen auf offener Straße erstochen, erschlagen.

Im September 1974, am Punkt seiner Popularität in Zypern, war der sozialdemokratische Premier Bülent Ecevit. Er wollte seiner Regierung die absolute Mehrheit sichern. Seine Rechnung ging nicht auf. Wahlen waren nicht durchgeführt worden. Eine rechte bis rechtsextreme Front aus vier Parteien, angeführt von Süleyman Demirel,

„Mein Sohn war kerngesund, bevor er von der Polizei so schwer gefoltert wurde, daß er jetzt noch wahnsinnig in einer Nervenanstalt liegt.“ Lütü Kacmaz, Vater des 15jährigen Schülers Celal Kacmaz, schilderte die Folgen der Folter, die sein Sohn erlitt. Gefoltert wurde im 1. Polizeirevier Istanbul. In einer kürzlich vorgelegten Dokumentation der türkischen Gefangenenhilfsorganisation „Tümad-der“, einer Schwesterorganisation von „amnesty international“, wurde nachgewiesen, daß innerhalb eines Zeitraumes von 14 Monaten (Februar 1975 bis März 1976) über 280 Personen durch Folter schwer verletzt wurden. Die Dunkelziffer jedoch dürfte weit höher liegen.

Hasan Aksu, Student aus Istanbul, legte ein ärztliches Attest vor, in dem notiert wurde, daß ihm die Finger- und Fußnägel herausgerissen und unter seinen Füßen Zigaretten ausgedrückt wurden. Seinem Freund Mehmet Sümer wurden durch starke Schläge beide Füße zerquetscht, Fingernägel ausgerissen und drei Zähne gebrochen. Ort der Handlung: ebenfalls das 1. Polizeirevier in Istanbul.

In Malatya, im Südosten der Türkei, schälten die Polizeibeamten dem Arbeiter Abuzer Karahan zuerst die Haut an den Fußsohlen ab. Danach drückten die Folterer kleine Nägel in die wunden Stellen. Später mußte Karahan auf kleinen Glassplittern von zuvor auf den Boden geworfenen Teegläsern laufen. Als er immer noch nichts aussagte,

blendeten ihn seine Peiniger nach mittelalterlicher Art: Sein rechtes Auge wurde ausgestochen.

Und im Keller des Polizeipräsidiums von Adana herrscht manchmal so großer Andrang, daß die Verhafteten stundenlang warten müssen, bis sie an das „Foltergerät“ angeschlossen werden können. Mit dem „Foltergerät“ können Stromschläge individuell geregelt werden. Hin und wieder werden auch die Fingernägel ausgerissen oder der Schnurrbart abgerissen.

Polizei und Geheimdienst foltern die linke Opposition, meist sind es Arbeiter, Lehrer und Studenten; „ermordet wird die türkische Jugend“, sagte Bülent Ecevit, Vorsitzender der oppositionellen Sozialdemokraten, über die Kommandos der Partei der „Nationalistischen Bewegung“ MHP, die „Grauen Wölfe“.

Fast täglich melden türkische Zeitungen Überfälle auf Parteibüros der Sozialdemokraten, der Gewerkschaften, auf Universitäten und Studentenheime. Der Terror gehört zum türkischen Alltag. Hundert Mitglieder der paramilitärisch ausgebildeten und mit Polizeiwaffen ausgerüsteten Kommandos „Graue Wölfe“ überfielen am 27. Juli zum Beispiel das Studentenheim in Izmir. Sie vertrieben die dort wohnenden Studenten und verletzten mehrere von ihnen schwer.

Einen Tag später überfielen „Kommandos“ in Elbistan, im Südosten der Türkei, die Büros der Gewerkschaften und der Sozialdemokraten. Die Polizei

schaute — wie immer bei solchen Gelegenheiten — gelassen zu. Am nächsten Tag kam es zu blutigen Auseinandersetzungen zwischen Arbeitern der Stadtverwaltung in Tatvan und den Kommandos. Die Kommandos wollten die Arbeiter mit Gewalt zwingen, in ihre rechtsextreme Gewerkschaft MISK einzutreten.

In einer ausführlichen Dokumentation legte die „Republikanische Volkspartei“ Mitte April dieses Jahres eine Liste aller Überfälle der Kommandos vor. In zwölf Monaten waren es 173 Vorfälle, dabei wurden über 70 Oppositionelle ermordet. Die Mörder wurden bisher nicht gefasst, weil nie nach ihnen gefahndet wurde. Im Gegenteil: Die Mörder werden als Patrioten gelobt und gefeiert.

Alparslan Türkeş, Führer der Kommandos und Vorsitzender der faschistischen „Partei der Nationalistischen Bewegung“, erklärte auf einer Pressekonferenz, nachdem seine Kommandos wieder zwei Studenten ermordet hatten: „Wir sind stolz auf unsere nationalistic Jugendlichen. Wir sind stolz darauf, auf ihrer Seite zu stehen. Denn die Feinde stehen links.“

Hinzu kommt, daß Süleyman Demirel, der nach dem rechten Militärputsch vom 12. März 1971 u. a. wegen „Unfähigkeit“ abgesetzt wurde und der nach einer lang andauernden Regierungskrise im April 1975 Ministerpräsident in der Nationale-Front-Regierung wurde, überhaupt nicht daran denkt, seinen Koalitionspartner zur Rechenschaft zu

ziehen. Immerhin ist der Führer der „Kommandos“, Alparslan Türkeş, auch stellvertretender Ministerpräsident und für den türkischen Geheimdienst MIT verantwortlich.

Mit dieser Politik der Duldung und Förderung rechtsextremistischer terroristischer Aktivitäten, hat Demirel eine Situation heraufbeschworen, die von Bülent Ecevit in einem Gespräch mit einem FR-Mitarbeiter so beschrieben wurde: „Mit Hilfe solcher Praktiken versucht die Regierung, den Fortschritt und die Demokratie zu töten. Eigentliche Verantwortliche für den Terror sind Ministerpräsident Demirel und die Gerechtigkeitspartei.“

Bestehen kann die Regierung der „Nationalistischen Front“ mit ihren halbamtlichen Killertruppen auch deshalb, weil sie von den westlichen Bündnispartnern gestützt wird. Anfang des Jahres hielten sich beispielsweise hohe Polizeioffiziere auf Einladung des rheinland-pfälzischen Innenministers Schwarz in der Bundesrepublik auf. Sie kauften neue, moderne Polizeiwaffen. Beim Bundesgrenzschutz schauten sie den Vorführungen des Anti-Terroristenkommandos zu, um danach, wie die türkischen Polizeioffiziere in der rechtsextremistischen Tageszeitung „Tercüman“ tönnten, „besser Jagd auf die Anarchisten machen zu können“.

Es ist die gleiche Polizei und es sind die gleichen Polizeiwaffen, mit deren Hilfe, so Bülent Ecevit, „die türkische Jugend ermordet wird“.

153 800 Türken beschäftigt sind, von Anfang 1975 bis Mai 1976 156 „Fälle von Gewalttätigkeiten“ oder deren Androhung unter Türken registriert — mit hoher Wahrscheinlichkeit nur ein Bruchteil der wahren Deliktziffer. Aber politische Hintergründe konnten die Ministerialen nicht erkennen.

Was die Düsseldorf und Wiesbadener nicht zu orten vermochten, ist für DGB-Boß Heinz-Oskar Vetter längst sichtbar: Öffentlich warnte er mit Blickrichtung auf die türkischen MHP-Aktivisten „ausländische Arbeitnehmer vor dem Austragen ihrer innenpolitischen Auseinandersetzungen in der Bundesrepublik“.

Der Türken-Terror ist in der Tat die deutsche Variante jener Gewaltpolitik, die der MHP in der Türkei zugeschrieben wird. Obwohl in der Nationalversammlung zu Ankara nur mit drei Abgeordneten vertreten, beteiligte Ministerpräsident Süleyman Demirel die MHP letztes Jahr an einer Regierung der „Nationalen Front“ und machte MHP-Führer Alparslan Türkeş zu einem seiner Stellvertreter. Seither läßt Türkeş seine etwa 8000 Mitglieder starke Jugendorganisation „Ülkücüler“ (Idealisten) marschieren.

In Ausbildungslagern paramilitärisch gedrillt, stürzen sich die Schwerbewaffneten (Schlachtruf: „Hier kommen Türkeş' Graue Wölfe“) auf ihre Gegner. Mal sind es Zionisten und Kommunisten, mal Freimaurer oder Anarchisten.

Vor „fremden Ideologien, die den türkischen Staat vernichten wollen“, glaubte Türkeş alsbald auch „unsere Rassenbrüder im Ausland“ schützen zu müssen. Vor allem die in Westdeutschland arbeitenden Landsleute — derzeit eine halbe Million — will er auf Kurs bringen: „Folgt mir. Wenn ich umkehre, erschießt mich. Erschießt auch den, der von meinem Weg abgeht.“

Binnen kurzem überzogen die strenggläubigen Türkeş-Anhänger das Bundesgebiet mit MHP-Filialen, nachdem die Faschistenpartei beim Ordnungsamt in Kempen angemeldet worden war — als scheinbar harmloser Verein. Staatssekretär Gerhard Baum aus dem Bonner Innenministerium weiß von „sechs autonomen Sektionen in Berlin, Hannover, Köln, Mannheim, München und Stuttgart“ und von fünfzig örtlichen Stützpunkten.

Längst übertreffen die Aktivitäten der „Grauen Wölfe“ auch die oft ebenfalls blutigen politischen Kontroversen unter jugoslawischen Gastarbeitern oder zwischen persischen Studenten und Aufpassern des Schahs. Der Parteiapparat, dirigiert von einem „Europarat“ und organisiert von regionalen Bezirksausschüssen, fand denn auch Türkeş Beifall. Als der Parteichef im vergangenen Jahr zum MHP-Generalkongreß in Ludwigshafen kam, lobte er „Fleiß und Tatkraft“ seiner mittlerweile rund 2000 Fremdenlegionäre in Deutschland.

Die Türkeş-Aktivisten treffen sich regelmäßig zur Schulung, etwa im Gelsenkirchener Lokal „Paprika“, und treten nach außen meist als Mitglieder von harmlosen religiösen Vereinigungen auf. Im „Islamischen Verein“ in Stuttgart beispielsweise oder im Frankfurter „Verein für den Bau und Unterhaltung der Fätihi-Moschee“ wird jenes Bewußtsein gepflegt, das, so ein DGB-Funktionär aus Düsseldorf, „zu Terror, Gewalt und Totschlag“ führt.

Angefeuert werden die MHP-Leute von der in Frankfurt gedruckten rechtsradikalen Türken-Zeitung „Tercüman“ (Auflage: 65 000). Beistand bekommen sie von islamischen Vorbekommen, die, wie ein Imam in Frankfurt, auch schon mal Gewalt predigen: „Wer einen Kommunisten tötet, kommt ins Paradies.“

Radikale Türken-Zeitung Bewußtsein für Gewalt

Für den Gewerkschafter Atsu ist es „kein Wunder, daß in Gastarbeiter-Wohnheimen Angst und Schrecken“ herrschen — zumal Hilfe nicht mal mehr vom Essener Generalkonsulat zu erwarten ist. Als unlängst zwei türkische Studenten vor dem Konsulatsgebäude antifaschistische Flugblätter verteilten, wurden sie von Konsulsbeamten ins Gebäude gezerrt und dort, wie der Essener Rechtsanwalt Jürgen Glückert später in einer Strafanzeige formulierte, „regelrecht verprügelt“.

Kaum zu erwarten, daß es unter Westdeutschlands Türken künftig weniger handfest zugeht. Denn die MHP hat von den Behörden nur wenig zu fürchten: Staatssekretär Baum mag sie lediglich den ausländischen Vereinigungen zurechnen, „bei denen die Gefahr eines Überschreitens der Grenze zur Gewalt besteht“.

NATIONALISTISCHE POLITIKER BESCHWÖREN KRIEGSGEFAHR AUF

Nachdem Ecevit mit der militärischen Aktion auf Zypern einen zwiespältigen Ruhm als „Eroberer Zyperns“ erlangt hatte, versucht der national-konservative Premier Demirel, sich auf eine abenteuerliche Weise als „Wahrer nationaler Interessen“ zu profilieren. Den drehbuchgerechten Anlaß hierzu liefern die „Erkundungsfahrten“ des mit seismographischen Geräten ausgerüsteten „Sismik 1“ im Ägäischen Meer, von dem ein Großteil von Griechenland als Festlandsockel beansprucht wird.

Die ebenbürtigen Reaktionen der Karamanlis-Regierung auf der anderen Seite deuten auf ein abgekapertes Spiel mit den nationalistischen Emotionen der gegeneinander aufgehetzten Bürger beider Länder hin, deren Hauptwaffenlieferanten die USA und BRD sind. Diese unverantwortliche Politik dient den Regierungen vor allem dazu, die Bevölkerung von den innenpolitischen und wirtschaftlichen Problemen abzulenken; dabei kann jedoch die kleinste Panne zu einer folgenschweren bewaffneten Auseinandersetzung führen, da sich keine der Parteien gegenüber den aufgeputschten Wählersmassen einen Gesichtverlust leisten kann.

Für Demirel ist die Kriegstreiberei von primärer Bedeutung: Dadurch kann er die Gesetzgebung für die Fortsetzung der Tätigkeit der Staatssicherheitsgerichte (DGM) im Parlament mit „nationalen Argumenten“ durchpeitschen. Zu diesem Zweck hat er das Parlament am 15. September zu einer Sondersitzung einberufen, während Sismik 1 den Order erhielt, in diesen Wochen in griechischen Gewässern „Erkundungen“ vorzunehmen.

Vor den Staatssicherheitsgerichten (DGM): -Das Wort hat der Angeklagte!

Aus MADEN-15 (Mitglied des DISK)

T.B.Ö.K. TÜRKİYE BARİŞ VE ÖZGÜRLÜK KOMİTESİ
Türkisches Europakomitee für Frieden und Freiheit

TURKEI HEUTE
INFORMATIONEN
DOKUMENTATIONEN ANALYSEN

Staatssicherheitsgerichte (DGM)
Ein Instrument für Dauer. ausnahme. zustand
Soeben erschienen:

TBÖK
Roßdorferstr. 33 A
6000 Frankfurt/Main

TDF Grieserstraße 13 · Postfach 512
4300 Essen · BR Deutschland

- Verein der Arbeiter aus der Türkei, Weißenburgstr. 3, 4100 Duisburg-Meiderich
Verein der Arbeiter aus der Türkei, Grieserstr. 3, 4300 Essen 1
Verein der Arbeiter aus der Türkei, Metzstr. 9, 6000 Frankfurt/Main
Türkischer Arbeiterverein, Gildenstr. 22, 4650 Gelsenkirchen
Verein der Arbeiter u. Studenten a.d. Türkei, 6750 Kaiserslautern, Weberstr. 34
Arbeiter- u. Studentenverein, Gladbachstr. 54, 4150 Krefeld
Arbeiter- u. Studentenverein der Türkei, Geiststr. 2, 4400 Münster
Verein der Arbeiter aus der Türkei, Estlanade 17, 2350 Neumünster
NRW Kulturverein der Arbeiter aus der Türkei, Jägerstr. 79, 4000 Düsseldorf
Türkischer Arbeiterverein, Absrede 9, 4790 Paderborn
Verein der Arbeiter aus der Türkei, Am Grieb, 8400 Regensburg
TDF-Vertretung, Am Schwarzen Meer, 2800 Bremen 1.

KYB BAŞKANLIK KDMİTESİ'NİN IRAK HÜKÜMETİ İLE GÖRÜŞMELERİN
KESİLMESİ ÜZERİNE YAPTIĞI AÇIKLAMA.

Irak Kürdistanı'nda barışın sağlanması ve Irak hükümeti tarafından Kürt halkının doğal hakkı otonominin tanınması için 14 aydan beri KYB ile Saddam Hüseyin hükümeti arasında süren görüşmelerden sonra KYB yönetimi, 15 Ocak 1985'te yaptığı olağan toplantısında ; Irak hükümeti ile yapılan görüşmelere son vermek, Irak Kürdistanı halkının ulusal ve kültürel haklarını elde etmek için yeniden, tüm araç ve olanakları kullanarak mücadele kararı aldı.

Görüşmelerin kesilmesinin temel nedenleri şunlardır :

- 1) Irak hükümeti, Kürtlerin hakkı olan gerçek bir otonomiye tanımayış, sorunu barışçıl ve demokratik bir şekilde çözmeye niyetli değildi.
- 2) Irak hükümetinin otonom bölgeye Kürdistan'ın üçte birini, özellikle Erbil, Kanakin, Mandali ve Sinjar'ı dahil etmeyi reddetmesi.
- 3) Irak hükümeti KYB ile görüşmeleri sürdürürken bile tutuklama, sindirme, terör, işkence ve Kürt yurtseverlerini topluca katletme politikasını sürdürdü. Diğer yandan görüşmelerin başlangıcında KYB'nin tüm askeri tutukluları ve diğer yakalanmış kişileri serbest bırakmasına rağmen, Irak rejimi Irak'ta tüm politik tutuklular için genel af ilan etmeyi reddetti. Süleymaniye'de 24 kişinin katledilmesi ve 84 ilkbaharında Erbil Üniversitesinde gösteri yapan onlarca öğrencinin katledilmesi buna somut örneklerdir. Irak hükümeti KYB'nin genel af istemini yerine getirmesi şurda kalsın, onlardan birçoğunu katletti.
- 4) Ekim 1984'te Irak hükümeti ile askeri Türk cuntası tarafından, Irak ve Türkiye'de Kürt kurtuluş hareketini yok etmeye yönelik, iki rejim arasında askeri işbirliğinin yapılmasını öngören bir antlaşmanın imzalanması.
- 5) Ateşkes ve görüşmeler sırasında Irak yetkililerinin halkımıza ve mülçlerimize karşı sürekli provakasyonları. KYB'nin isteğı olan, Kürdistan'daki para-militer paralı güçlerin silahsızlandırılması yerine, Irak hükümeti bu güçlerin sayısını on kat arttırdı. Bu kiralık güçler 1984 Ekim ayının başında, askeri komutanlarımızdan Seyid Kerimî, 1984 ilkbaharında Şeyh Hama Salih kardeşimizi ve KYB genel sekreterinin iki yiğenini katlederek alçakça cinayetler işlediler.

KYB Resmi Sözcüsü
19. Ocak.1985

P A S I N B İ L D İ R İ S İ

KYB GÜÇLERİ ile IRAK HÜKÜMET GÜÇLERİ ARASINDA GENİŞ BİR ALANDA YENİDEN BAŞLAYAN ÇATIŞMALAR :

KYB'nin Saddam Hüseyin hükümeti ile otonomi için yapılan görüşmelerin sona erdiğini bildiren 15.01.1985 tarihli deklarasyondan sonra, Irak Kürdistanı'nda yeniden büyük çatışmalar başladı.

İşte bir kaç önemli örnek :

1) Irak hükümetine bağlı milis güçleri 24 Ocak 1985'te örgütümüzün seçkin askeri komutanlarından biri olan Kerkük bölgesi sorumlusu Mam Rıza Talabani ile yardımcısı Muhsin Selim ve Serdar Hama Şerif'i tuzağa düşürerek haince öldürdüler.

2) Birliklerimiz 25 Ocak 1985'te Kerkük yakınındaki Bawa köyü civarında anavol üzerindeki bir Irak askeri konvoyuna yaptıkları başarılı hücumla bu saldırıya karşılık verdiler. Bu eylem sırasında :

- a- 56 Irak askeri öldürüldü,
- b- Bir zırhlı araba ve diğer altı askeri araç tahrip edildi,
- c- Binden dört partizan yaralandı ve Bawa köyünden bir kadın şehid oldu.

3) 26 Ocak 1985'te 51 ve 57 No.lu partizan birliklerimiz, Sengaw anavolu üzerindeki bir başka askeri konvoyu hücüm ettiler. Konvoy, çevre köyleri bombalayan helikopterlerce korunuyordu. Zorlu bir savastan sonra Irak askerleri 20 kadar ölü ve yaralı verdi. Bir helikopter düşürüldü ve 3 askeri araç tahrip edildi. Bu çatışmada 2 partizan yaralandı ve uçakların bombardmanı sonucu civar köydeki 2 ev yanıp çöktü.

Aynı gün bir başka partizan birliğimiz "halk ordusu" diye nitelenen hükümet güçlerine hücum ederek beş kişiyi tutsak aldı.

4) 10 Şubat 1985'te partizan birliklerimiz Köysançak ovasındaki "Gobtepe" köyündeki bir Irak askeri kampına hücum ederek büyük kayıp verdirdiler. Bu çatışmada düşman 40 kayıp verdi, 3 peşmergemiz şehid oldu.

5) Partizan birliklerimiz başarılı bir harekât planı sonucu, 15-16 Şubat 1985'te Serdest'e bakan Daban sıra dağlarındaki 19 müstahkem mevki ve Irak ordusunun Yedala'daki taburunun ana üssünü ele geçirdiler. Bu taburun iki bölüğü tüm silah ve cephanesiyle birlikte tutsak edildi. Yine, askerlerinin takviyesini ve taburun kuşatılmasını kırmaya çalışan Irak güçlerine karşı partizanlarımız Dokan-Süleymaniye yolunda bir pusu kurdular. Irak güçleri, bu çatışmada tank ve helikopterlerce destekleni-

yordu. İki gün süren çetin bir savaştan sonra Irak birlikleri toplam olarak aşağıdaki kayıpları verdiler: 450 asker öldürüldü, 130 asker yaralandı, 200'ü tutsak edildi ; 7 askeri araç, bir tank ve bir zırhlı araba tahrip edildi.

Birliklerimizin eline geçen silah ve cephane ise : 70 adet Kaleşnikof tüfek, 300 roketle birlikte 13 adet RPG-7 roketatar, 8 dürbünlü tüfek, 7 adet 60 milimetrelik havan topu (100 mermisiyle birlikte), 5 adet BKC makinalı tüfek, 50 sandık el bombası, 10 sandık BKC mermisi, 200 bin kadar başka türden mermiler, 10 sandık Kaleşnikof mermisi, 18 adet sahra telefonu, 4 adet telsiz, 1000 adet askeri battaniye ve çok sayıda gaz maskesi. Bu 4 çatışmada 7 peşmerge şehid oldu.

Birliklerimiz ve Irak rejimi arasında çıkan çatışmalar şu iki önemli şeyi gözönüne seriyor :

1) Şedalada'ki Irak taburu üssünde ele geçirilen gaz maskeleri, Irak'ın Kürdistan halkına ve askeri birliklerimize karşı yürüttüğü bu savaşta zehirli gaz kullanma ihtimalini güçlü biçimde ortaya koyuyor. Irak-İran savaşında bu türden silahları yalnızca Irak kullanmaktadır ve bu dünya kamuoyuncada biliniyor. Diğer yandan, İran ordusunun şu anda Irak Kürdistanı üzerinden Irak'a karşı bir tehdidi veya saldırı girişimi de yoktur. Bu nedenle gecikilmeden uluslararası kamuoyunu böylesi bir tehlikeli gelişmeye karşı uyarıp eyleme geçirmek önem taşıyor. Biz, Birleşmiş Milletler'in tüm ilgili kuruluşlarına ve diğer tüm humaniter örgütlere sesleniyor, Irak hükümetinin uluslararası antlaşmalarla yasaklanmış olan bu tür silahları savunmasız Kürt halkına karşı kullanmasını önlemek için duruma müdahale etmelerini istiyoruz.

2) KYB, rejim karşıtı güçler arasında en önemli olanıdır. Gerçekten de O, muhalefet güçleri arasında askeri ve politik bakımdan en aktif olanıdır. Son üç haftadaki eylemlerimiz, diğer muhalefet güçlerinin bir yılki eylemlerinden daha fazladır. O muhalefet ki, gerçekleştirdiği eylemlerle övünüyordu ve KYB'yi Irak rejimi ile görüşmeler yaptığı, ateşkesi kabul kabul ettiği için süslüyordu.

KYB Sözcüsü
Polit Büro Üyesi
20.02.1985

BİZ dikkatlerinizi Irak hükümetinin, Irak Kürdistanı'nda Kürt halkına karşı aldığı yeni ve dehşetli önlemlere çekmek istiyoruz :

1) Irak yetkilileri, peşmerge ailelerine, eğer bir ay içinde peşmerge çocuklarını teslim olmaya ikna etmedikleri takdirde, Irak güneyinde bulunan toplama kamplarına gönderileceklerine ve tüm mallarına el konulacağına dair uyarıda bulundu.

2) Yurt dışında bulunan politik göçmenlerin ailelerine de aynı uyarı verildi. Fakat onlara 2 ay gibi bir müddet verildi.

3) Bu önlemler, Irak Kürdistanı halkını Irak'ın güneyindeki çöllük bölgeye sürgün etmek ve onun yerine arapları yerleştirme planının ilk adımlarıdır. Bu eylem uluslararası hukukun çiğnenmesi, Irak'ın Kürt halkına karşı olan yükümlülüklerinin çiğnenmesidir.

4) KYB ile hükümet güçleri arasındaki son çatışmalar esnasında savaşçılarımız binlerce gaz maskelerini ele geçirebildiler. Bu, Irak hükümetinin Kürt halkına ve onun direnişçi güçlerine karşı zehirli gaz ve diğer kimyasal silahları kullanma niyetinde olduğunu açıkça gösteriyor.

5) 15 Ocak 1985'ten bu yana, Irak yetkilileri, nüfusları 150 ile 1000 civarında olan 40 köyü yerle bir ettiler, köy sakinlerini toplama kamplarına gönderdiler. İlişikte bu köylerin isimlerini bulabilirsiniz.

6) Geçen yıl Kürt politik tutuklularına Irak hükümetenci tanınan af sayesinde 600 politik tutuklu kayboldu ve bunlardan hiçbiri Irak'ın herhangi bir cezaevinde bulunmuyor. Kaybolanlardan önemli bir kesiminin isimlerini ilerideki listede bulabilirsiniz.

Bu barbarlığı uluslararası kamuoyu önünde teşhir ederek dayanışmada bulunursanız, Kürt halkı bu dayanışmaya büyük değer biçecektir.

K Y B

25 Nisan 1985

YERLE - BİR EDİLEN BİRKAÇ KÖY :

1) Sabor Awa	Dokan/Süleymaniye
2) Degala	" "
3) Baqlan	Xalakan / "
4) Kani Mazoo	" "
5) Şadala	" "
6) Homar Qawm	" "
7) Xidran	Rania / "
8) Mewzha	" "
9) Hanjeera	" "
10) Şeyh Mansorian	Xalakan / "
11) Kalkan	" "
12) Haute Aliqa	Rania / "
13) Aliqa	" "
14) Beestan	" "
15) Morka	" "
16) Maşqa	Kaladiza / Süleymaniye
17) Xorxora	Marga / "
18) Gobtapa	Koiye / Erbil
19) Saroka	" "
20) Galat	" "
21) Frizala	" "
22) Kalka Smaq	" "
23) Haute Kani Wetman	Dokan / Süleymaniye
24) Kani Wetman	" "
25) Frizala	" "
26) Kosrat	" "
27) Badawa	" "
28) Mogag	" "
29) Kani Mêran	" "

(1) : Buköylerin toplam nüfusu 20.000'i buluyor.

IRAK CEZAEVLERİNDE KAYBOLAN TUTUKLULARIN İSİM LİSTESİ

- 1) Hamid Mela Hüseyin
- 2) Ferhad Kerim Muhammed
- 3) Fadıl Şeyx Wali
- 4) Ferhad Bayez Muhammed
- 5) Feridun Ahmed Arif
- 6) Faruk
- 7) Fehmi Emin
- 8) Ferhad Ahmed Fehed
- 9) Ferhad Hüseyin Sultan
- 10) Fatih Abdullah Ahmed
- 11) Fatma
- 12) Faqi Muhammed Haji Abdullah
- 13) Faqi Ahmed
- 14) Fayıq Ahmed Hasan
- 15) Ferhad Muhammed Sait
- 16) Feraydun Texfiq Muhammed
- 17) Fayıq Haji Faraj
- 18) Farman Ahmed Faraj
- 19) Fayıq Redha Abdullah
- 20) Fatah Ahmed Aziz
- 21) Fatah Musher Muhammed Fatah
- 22) Faqi Mahmut Haji
- 23) Fust Aziz Saleh
- 24) Fadhel Raşed Emin
- 25) Fayıq Raşed Ali
- 26) Fatah Ali İsmail
- 27) Fahredin Ahmed Sediq
- 28) Fadıl Muhammed Raşid
- 29) Fali Kadir Salih
- 30) Fali Raş
- 31) Qadir Sedat
- 32) Qadir Mustafa Hüseyin
- 33) Qadir Faqi Aziz Serif
- 34) Qaraman Haji Kaka Babir
- 35) Kosra Muhammed Ali
- 36) Qadir Mahmud
- 37) Qadir Hamza Nedayet
- 38) Qadir Faqi Hasan
- 39) Qadir Jabbar
- 40) Qadir Ahmed Ali
- 41) Qadir Ahmed Abdul-Rahman
- 42) Sirwan Muhammed Hüseyin
- 43) Süleyman Fatah Faraj
- 44) Soran Sa'edi Ali
- 45) Safi Derwis
- 46) Sadi Ahmed Muhammed
- 47) Salem Raşid Saleh
- 48) Serdar Kaka Ahmed
- 49) Salem Waled Calil
- 50) Saed Haji Seyx Saed
- 51) Saed Muhammed Emin
- 52) Saed Muhammed Karim
- 53) Saed Tariq Hamad Amin
- 54) Saman Abdulla
- 55) Salar Omer Karem
- 56) Satar Abdulla
- 57) Salem Hamid
- 58) Saman Sabir
- 59) Sarbest Faqi Muhsen
- 60) Sarbest Xulam Lama
- 61) Samir Muhammed Hüseyin
- 62) Dilşad İsmail
- 63) Saed Ahmed Hüseyin
- 64) Süleyman Muhammed
- 65) Taha Wasta Ali
- 66) Taher Muhammed Saleh Abdulla
- 67) Abcel Hamad
- 68) Raşed Salih
- 69) Celil Faraj
- 70) Hamad Emin Muhyeddin
- 71) Hamad Kadir
- 72) Hamad Hüseyin Mawlud
- 73) Mawlud Saleh Muhammed
- 74) Mustafa Resul Muhammed
- 75) Muhammed Emin

- 76) Muhammed Gafur
- 77) Mariwan Mawlud
- 78) Muhammed Resul Behnam
- 79) Muhammed Ali Saleh
- 80) Muhammed Nasir Resul
- 81) Mehdi Abdulla Ahmed
- 82) Ahmed Fatah Ahmed
- 83) Kamal Salem
- 84) Abdulla Abdul
- 85) Muhammed Bayez Saleh
- 86) Muhammed Hüseyin İzzet
- 87) Muhammed Abdulla Karem
- 88) Muhammed Taha Ahmed
- 89) Hasan Gorges Tewfiq
- 90) Bayez Ahmed Salam
- 91) Muhammed Tewfiq Otman
- 92) Mahmud Hama Saed
- 93) Mustafa Hama Xeder
- 94) Mustafa Kadir Kerem
- 95) Sabır Muhammed Camal
- 96) Muhammed Faqi Kader
- 97) Raşat Muhammed Emin
- 98) Rahman Şayx Mahmud
- 99) Raşid Haji Mahmud
- 100) Resul Hasan Hamed
- 101) Raşed Haled
- 102) Radwan Taha
- 103) Raşed Ali Kerem
- 104) Rebwar Muhammed İzzede
- 105) Rauf Kerem Muhammed Fayli
- 106) Resul Ali Kerem
- 107) Rahman Mustafa Ahmed
- 108) Raşid Muhammed Emin Mustafa
- 109) Redha Hama Ali
- 110) Redha Muhammed Kerim
- 111) Ömer Abdulla Abdul-Rahman
- 112) Cabbar Faraj Muhammed
- 113) Celal Muhammed Ramadan
- 114) Celal Abdulla Ömer
- 115) Caza Ali Ahmed Saleh
- 116) Cemil Hüseyin Latif
- 117) Cewher Ahmed Resul
- 118) Cemal Abdulkerim
- 119) Celal Said Ahmed
- 120) Celal Muhammed Abdulla
- 121) Celal Muhammed Fatah
- 122) Celal Cewher Aziz
- 123) Cihad İbrahim
- 124) Casem Abbas Tahsin
- 125) Calil Najmedin
- 126) Jabbar Cewher
- 127) Celil Said Karim
- 128) Celal Osman Tewfiq
- 129) Cewamer Nasih
- 130) Cemal Haji Abdulla
- 131) Cabbar Ali
- 132) Celal Ahmed Hüseyin
- 133) Cabbar Muhammed Hasan
- 134) Cihad Qadir
- 135) Cemal Muhammed Garib
- 136) Cewher Ali Raşid
- 137) Celal Hüseyin
- 138) Celal Muhammed Hüseyin
- 139) Celal Abdülqadir
- 140) Celal Refiq Qadir
- 141) Saleh Hama Awla
- 142) Sabah Ramadan Abdulla
- 143) Sadıq Muhammed Saleh
- 144) Sabır Sadıq Mewlud
- 145) Saleh Abdulrahim Hasan
- 146) Sabah Abbas Şefiq
- 147) Saleh Hüseyin
- 148) Sabah Raşid Muhyeden
- 149) Sabah Kak Ömer
- 150) Sabri İsa
- 151) Sabır Mela Saleh Abdulla
- 152) Sadıq Abdulla İsa
- 153) Sabah Talip Hüseyin
- 154) Sofi Muhammed Midhat
- 155) Sadıq Ahmet Muhammed
- 156) Samed Faiq Ahmed
- 157) Saleh Hakim Fathulla
- 158) Saleh Karim
- 159) Saleh Abdulrahim
- 160) Sadıq Hama Saleh

- 161) Sadıq Muhammed Emin
- 162) Selahattin Hama Gafur
- 163) Saleh Fathulla
- 164) Saleh Kaka Ali Ahmed
- 165) Saleh Abdulla Muhammed
- 166) Saleh Hüseyin Ahmed
- 167) Saleh Fatah
- 168) Saleh Muhammed
- 169) Şehab Ali Abdulla
- 170) Kaled Abdulla Gafur
- 171) Kaled Kerem Hama Aziz
- 172) Kaled Said Aziz
- 173) Kaled Gazi
- 174) Kaled Abdülqadir
- 175) Kaled İsa
- 176) Gazi Abdülkerim Kalaf
- 177) Gazi Saleh
- 178) Gafur Muhammed Macmeddin
- 179) Gafur Abdulla Kaka
- 180) Garib Hama Amin Qader
- 181) Dara Tefiq Fathulla
- 182) Delpak Kamil Şehab
- 183) Dilşad Hüseyin Raqi Ahmed
- 184) Dilşad Abdulla Muhammed Emin
- 185) Dara Hüseyin
- 186) Dilşad Rahim
- 187) Latif Hama Raş
- 188) Latif Ahmed Hüseyin
- 189) Latif Ahmed Resul
- 190) Loqman Kuri Ahmed
- 191) Latif Hama Ali
- 192) Latif Hama Abdulla
- 193) Latif Hama Emin
- 194) Tahsin Ahmed Aziz

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

B A S I N B İ L D İ R İ S İ

1985 Mart ayından itibaren, Irak rejimine karşı silahlı direnişin temel gücü olan KYB tarafından değişik ülkelerden 20 teknisyen ve uzman tutuklanmıştır. Bunlar 10 Romanya'lı, 4 Polonyalı, 2 Güney Koreli, 1 İtalyalı, 2 Japonyalı ve 1 Çinlidir.

KYB söz konusu ülkelerin hükümetlerine bilgi verdi ve Irak Kürdistanı'nda çalışan yabancı iş kurum ve şirketlerden bu bölgede KYB'nin onayı olmadan çalışma kararı almamalarını istedi. KYB bu hükümetlerden, Irak hükümetini, Kürt halkına uyguladığı baskı politikasını, özellikle köy yıkım politikasını bırakmaya zorlamak için ellerinde bulunan tüm olanakları kullanmalarını istedi.

Ocak 1985'ten buyana 40 köy yerle bir edildi.

Diğer yandan cephede, KYB ile Irak hükümeti arasında büyük çatışmalar oldu. 10.04.1985, 10.05.1985 döneminde Irak'ın verdiği kayıplar:

- 1) 13 Irak müstahkem mevki gerillaların eline geçti.
- 2) 483 asker öldürüldü, 45'i tutsak edildi.
- 3) 102 Kaleşnikof, 31 adet RBK mitralyöz, 7 adet RBG-7 roket atar (300 roketle birlikte), 12 adet tabanca, 1 adet dürbünlü tüfek, 10 adet askeri zırhlı araç, 8 adet ulaşım radyosu, 20 adet gaz maskesi, 48 mayın, 2.60 mm.lik ve 80 mm.lik havan, 5 adet askeri battaniye, 2 adet sahra telefonu, 4500 değişik türden mermi...
- 4) 2 tank ve 2 zırhlı araç tahrip edildi ve 1 helikopter düşürüldü.

K Y B

AVRUPA SÖZCÜSÜ
05.06.1985

B A S I N B İ L D İ R İ S İ

13 Haziran'da 15 Haziran'a (1985) kadar; tank, helikopter ve ağır top-
lar desteğinde 10.000 kişilik bir askeri güç Süleymaniye'nin doğu ve kuzey-
doğusunda (Bağdat'ın 320 km. kuzey doğusunda) Sarbajar bölgesindeki mev-
kilerimize saldırdı. Düşman, bölgedeki stratejik dağları kontrol altına
almak için 3 yönlen saldırıya geçti.

Irak ordularının saldırısı, havada ve karada şiddetli bir bombardıman-
la başladı. Ama tüm çabalarına rağmen ilerleyemediler, garnizonlarına 1 km.
uzaklıkta bulunan savunma hatlarımızda direnişle karşılaştılar ve geri çe-
kilmek zorunda kaldılar.

3 gün süren şiddetli çarpışmalar sonunda Irak ordusu yenildi, insan
ve malzeme kaybı vererek kışlasına çekilmek zorunda kaldı.

Bölge halkı, halk milislerimiz, savaşçılarımıza sürekli yiyecek, su
ve malzeme getirerek çarpışmalara aktif bir şekilde katıldılar. Iraklılar
ağır yenilgiden sonra ölen kişilerin cesetlerini ve yaralıları bırakıp kış-
lalarına kaçtılar. Yaralılar hastanemizde tedavi görüyorlar ve radyomuz,
ölen Irak askerlerinin ailelerine, gelip çocuklarının cesetlerini almaları
için sürekli çağrıda bulunuyor.

Irak'ın verdiği kayıp şöyledir :

- 1) Aralarında 4 büyük rütbeli subayında bulunduğu 15 ölü.
- 2) 250 yaralı.
- 3) 4 tank, 4 zırhlı araç, 3 askeri kamyon, 2 cip ve 1 komutanlık ara-
bası tamamen tahrip edildiler.

Bizim kayıplarımız : 5 savaşçımız öldürüldü ve 30' savaşçımız yaralan-
dı.

Diğer yandan, Süleymaniye şehrinin doğusunda bulunan Plingan bölge-
sinde olan şiddetli bir çarpışmada, peşmergelerimiz, 07.06.1985'te 13 Irak
müstahkem mevkiini ele geçirdiler. KYB'nin başka bir peşmerge gücü Siverja-
Süleymaniye yolu üzerinde bir askeri konvoyu tuzağa düşürerek 29 asker öl-
dürdü, 37'sini yaraladı ve 175 mm.lik bir top tahrip edildi.

K Y B
Resmi Sözcüsü

26.06.1985

Turkey ✓

IRAK KOMÜNİST PARTİSİ POLİTBÜRO'SUNUN KAMUOYUNA AÇIKLAMASIDIR!

Kürdistan'dan Yurtseverler Birliğinin Partimiz Vezulusal Demokratik Cephe'ye Karşı, Faşist Diktatörlükle Birlikte Komplo İçinde Giriştiği CİNAYET

Savaşçı Halkımız!
Kahraman Partizanlar!

Kürdistan Yurtseverler Birliği ön'atlığında bu yılın 1 Mayıs'ında eşi görülmemiş iğrenç bir cinayet işlendi. KYB Post Ashan bölgesinde partimizin Polit Büro toplantısının yapıldığı yere haince bir hücumla girişti. Bu saldırı sırasında haberleşme merkezleri, basım evleri, siviller, parti üyesi ve kadrolarımızın aileleri baskına uğratıldı. Tıpkı Irak Kürdistan Sosyalist Partisinin çalışma merkezleri ve demokratik ulusal cephenin diğer destek noktalarının baskına uğratıldığı gibi. Bu vahşice baskın olayları KYB liderlerinin partimize ve Ulusal Demokratik Cephe güçlerine karşı beslediği büyük alçaklığın gizledikleri nefretin ispatıdır. Bu durum henüz bir savaş görevi almamış yoldaşlarımıza karşıolan barbarca davranışlarında kendini gösteriyor. Yaralı yoldaşlarımız öldürüldü. Kurbanların cesetlerine tecavüz edildi. Esarete maruz kalan yoldaşlarımızın büyük bir kısmı korkakca öldürüldü. Manevi ve insancıl bütün değer ve kurallar ayaklar altına alındı. Savunmasız insanlar, kadınlarve çocuklar kanlı bir terör ve insanlığa sışmayacak uygulamalara maruz bırakıldı.

Kendilerini "DEVİRİMCİ HAREKET" olarak adlandıran bu kahramanlar, Faşist diktatörlüğe karşı savaşa katılan bayan yoldaşlarımıza karşıda kahramanlık eylemlerini yürüttüler. Kürt köylülerinin fedakarca mücadelesinin örneği olarak tanıdığı bayan yoldaşlarımızında birçoğu katledildi. Yoldaşları olan partizanları ve Kürt köylerinde oturanlara tıbbi yardımda bulunan doktor ve sıhhiyecilerden büyükçe bir kısmını öldürdüler.

Yasamlarını halkının mücadelesine, onun demokratik ve Kürt halkının mesru ulusal haklarına adanmış yoldaşlarımızdan çoğu öldürüldü.

Partimizin kurbanlarının sayısı 120'yi geçmektedir. Elliden fazlası ölü olan kurbanlarımızın bir kısmı yaralı, bir kısmı kayıp, bir kısmı ise, yoldaşlarımızı açıkça öldürmekten çekinmeyen bu barbar sürüsünün elinde esir bulunmaktadır.

Gerek bizim ve gerekse kendilerinin verdiği kurbanlar, bu vicdansız, namussuz, sorumsuz KYB yöneticilerinin yarattığı acıklı bir bilançodur. Onlar bu canice davranışlarıyla Arap Kürt kardeşliğine ve onların ortak düşmana karşı olan birlikte savaşına ağır bir darbe indirdiler. Onlar bu cinayetin ayıbını

yaşamlarının en son gününe kadar taşıyacaklardır.Onlar savaşçıları "Kırd" - ler,ki onlar Bağdat,Basra,Nejef,Amara ve Irak'ın diğer şehirlerinde faşiz - min kanlı terörüne darbeler indirmişlerdi.Onlar savaşçıları "Kırd"ler,ki o savaşçılar silahlı mücadeleyi öğrenmek yolunda büyük ilerlemeler katetmişler di.O savaşçılarki Irak'ın demokrasiye,Kürdistan'ın ise gerçek bir Otonomi'ye kavuşması için,faşist Saddam Hüseyin rejimine karşı kahramanca bir mücadele yürütmüşlerdir.

Faşist cunta'ya,Savaş'a, Diktatörlüğe karşı kuvvetli bir ses olan "Irak hal - kının Sesi" Radyo istasyonunun basılması,dolayısıyla bastırılmasında onların canice baskınlarının bilançosunaadaşildir.Halkımızın evlatları,her gün,yür - dün her köşesinde ve komşu ülkelerde büyük bir istekle bu sese kulak kesili - yorlardı.Çünkü o halkımızın mücadelelerinden ve "başarı"lı savaşçılarının kah - ramanlıklarından haberler veriyordu.O,faşist rejimin politikasının faydaları nı açığa çıkarıyor ve tüm halk 2güçleriyle yurtsever partileri,halkın mücade - lesinde zaferi garantileyecek yolda birliğe geçiriyordu.

Bu canilerin bu kaddarlık ve canavarlıklarına rağmen,halkımızın bunlara nefretine ve yargılamasına rağmen,bu saldırıların liderleri,alınları daha açık,kurumlu ve "başarı"ları üzerine daha gururlu oldular.Yaptıklarını mu - kavesiz bir zafer olarak övdüler.Hatta o kadar ki anti-komünistlikleri ve de ulusal harekete düşmanlıklarıyla ün yapmış insanlardan aldıkları tebrik - lerin yaygarasını yaptılar.

Nefret edilen bu cinayetleri örtbas etmek ve de yeni alçaklıklar islemesi gereken,olmuş olayları aldatıcı bir şekilde yayması için kışkırtılmış ta - raftarların gözünde haklı bir duruma çıkarmak için,KYB liderlerinin kendin - de bir parça izzetinefis kalmış olan her insanın utanacağı bir propaganda kampanyası başlattı.Her şeye rağmen yine de konuşma hakkını kendilerinde buluyorlar.KYB liderleri,iğrenç cinayetlerini haklı çıkarmaya çalışırken o kadar ileriye gittiler ki,partimizi revizyonist olarak suçladılar.Bu it - ham daha önce sol-radikal sözde devrimciler tarafından yapılmıştı.Daha son - ra Saddam Hüseyin'in ve faşist cuntanın baskısı altında uysal ve de müteva - zi kesilen onlar,faşist cuntaya ittiatlı uşak,Irak halkına karşı ise hain oldular.

Bu suretle partimize hakarete bulunan KYB liderleri,bütün anti-komünist ve anti-sovyetik güçleri,ameriken ve ingiliz emperyalistlerine ve de Sos - yalist Enternasyonal savunucularıya,Faşist Bağdat iktidarını haberdar et - mek istiyorlar ki, kendilerine anti-komünist,anti-sovyetik yapılmış bay - rak altında uşaklık etmeye hazırlardır.Bu onların gerçek zihniyetleridir. Ancak bunun yanında bütün dünyaya Marksizm-Leninizm üzerine çağrılar yapa - rak tellallık yapmaktan da geri kalmamaktadırlar.Bu durumu kendini,onların ehperyalist çember ve casus organlarının planladığı kampanya ile birlikte

Komünist harete karşı saldırılarının ve ilerici güçlere, komünistlere karşı komplolarının her tarafta eriyip gitmesinde de göstermektedir.

KYE lider'leri, partimizin, faşist diktatörlüğe heliye etmek amacıyla Kürdistan üzerinde hükümdarlık kurmak istediğini iddia ediyor, ve iddia ediyorlarki partimiz, diktatörlüğe karşı savaşan güçlerin birliğini sona erdirmek, onu tasfiye etmek istiyor. KYE liderlerinin faşistçe yetistirilmes demoglari, bu sefil, bu dayanılmaz suçlamalarıyla kitleleri aldatabileceklerini, gerçekleri örtbas edebileceklerini hayal ediyorlar. Ama geniş halk kitleleri; partimizin, tüm yurtsever güçlerin birliğini sağlamak için büyük çabalar sarfettiğini, Kürdistan da tüm ulusal zihniyetteki güçlerin mücadelesini tek bir cephe içinde toplayabilmek için, ulusal demokratik yurtsever cephenin (DNPP) yaratılmasına olduğu kadar, bunun yanında ve bu nedenle durmaksızın bir mücadele içinde olduğunu çok iyi bilmektedir. Partimizin bu mücadelesinden dolayı KYE'nin önce Kürdistan demokirat partisi ve çoğu dost IRAK-Arap ulusal güçlerine, Kürdistan Sosyalist Partisi (Irak)'ne karşı itirazları ortaya çıktı. KYE liderlerin sormak isteriz ki, kendi temsilcileri ile Kürdistan Demokirat Partisi temsilcisi geçen senenin temmuz ayında bir anlaşmayı kararlaştırmak üzere nerede buluşmuşlardır? Bu buluşma biraz bizim himayemizde ve de partimizin yurtsever güçlerin birliği ve hem kendi aralarındaki hem de Kürdistan'daki ulusal hareketler arasındaki fikir ayrılıklarının barışçıl yoldan ortadan kaldırma yolundaki mücadelesine misilleme olarak, bu yılın 1 Mayıs'da vahşice saldırılarına hedef olan partimizin Post Ashan merkezinde olmamış mıdır? Bu buluşmada insiytife sahipolan vek kendileriyle birlikte, bu ~~xxxx~~ iki hareketin birlikte mücadelesinin güçlendirilmesi için birlikte anlaşmaya varan partinin bizim partimiz olduğunu unuttular mı? Bu buluşmanın daha ileri ve vadırılması ve işbirliği için bu senenin Şubat ayında, daha sonra mürekkebi bile kurumadan kendileri tarafından bozulan protokolü imzalayan parti, bizim partimiz değil miydi? o zaman, diktatörlük rejimine karşı bir savaş alanında dönen yoldaşlarımıza Erbil bölgesinde pusu kurmuşlardı. Bu hayince pusuda 3y yoldaşımız katledildi, 6-7 yoldaşımız yaralandı ya da esir alındı. silhlarını ise gaspettiler. Ama bunulada yetinmeyip partimize karşı ağır, kaba bir kampaniya başladılar. Çünkü Demokratik Ulusal Cephenin lideri, onların cinayet dosyalarını acıya çıkarmış, maskelerini düştürmüştü Partimize ve Ulusal demokratik Cephenin güçlerine karşı cinayet ve saldırı dosyalarını kabartarak, ta ki savaş açıklamasına ve hayin Post Ashan baskınına kadar devam etiler. VE halde tehlikeli saldırı kurslarına devam etmekteiler KYE liderleri 4. 5. 1983 tarihinde, bahsedilen savaş bölgesi dışında bir bölgede. (Post, Ashan) dışında, partimizin pilotbüro uyesi Kerim Ahmed ve merkez komite uyesi Fani Khailani ile birçok KYE parti kadro ve üyesi yoldaşlarımız KYE tarafından yakalandı. KYE yöneticileri, partimize karşı delice saldırının lideri olan şahıs 1981 yılında içeri alındığı zaman, bu şahsın bırakılması için partimizin gösterdiği feragat çabalarını unuttular mı acaba? varlıklarının

ortadan kaldırılmaması için, partimiz bütün ağırlığı ve varlığıyla çalışmıştı. KYB'nin bu canice saldırı dosyaları, partimizin, savaşın sona ermesi, demokrasi-
ik bir rejimin iktidara gelmesi yolunda faşist diktatörlüğe düşürecek bir
cephenin yaratılması amacıyla, arap, Kürt ve ulusal azınlıklardan oluşan bütün
halk potansiyelini bir araya getirmesine karşı bir misilleme tedbiri olsa gerek.
Bütün bu canice hareketler, kendi bulundukları yerde, ulusal demokratik cephe
güçlerinin faşist diktatörlüğe karşı olan mücadelesini zayıflatmaya yöneliktir.
7e Bahdinan'da faşist diktatörlüğün paralı askerlerine karşı kahramanca bir
mücadelenin sürdüğü bir sırada - orada ise KYB'nin bir gücü bile yoktur.
KYB'nin bu son ikibuçuk ay içindeki cepheye karşı saldırıları sonunda iktidar
güçlerine ve paralı askerlerine karşı bütün operasyonlarda kaybettiği insan,
malzeme ve para miktarından, daha fazlasını kaybetti. Bu cinayet dosyalarından
dolayı, Nisan ayında Kürdistan şehirlerindeki Ulusal Demokratik Cephe üyeleri
tarafından 1982'deki ilkbahar isyanının yıldönümü nedeniyle düzenlenen kitle
isyanın da etkisiz kaldı. Bu isyanın öncü güçleri kitlelerin Saddam Hüseyin'le
kötü bir pazarlık muamelesi içine girmeyi reddettiğini anladık.
Eyleme aslında rejimin düşürülmesinin talep edildiği ve de şöhreti hiçte iyi
olmayan Qadisiya haftasının reddedildiği gösteriler kendisini rejimin destekle-
nmesi amacına çevirdi. Bu durum bu senenin Mart ayında mücadele arasında
kendini göstermişti. KYB'nin Kürdistan Demokratik Partisi'ne, Irak Kürdistan
Sosyalist Partisi'ne ve partimize karşı açtığı savaşın sonuçları, Tripolis'de
geniş bir ulusal cephenin yaratılması için başlatılan süreci durdurdu.
Sağlam bir vücut olarak karakterize edilmek zorunda olan böyle bir cephe,
bütün yurtsever güçlerin hedefiydi ve hedefidir de.
Faşist diktatörlüğe bundan daha iyi hizmet edilebilirmi?
Olayları takip eden her kişi, birtandan KYB'nin bu davranışlarından dolayı
iktidarla arasında bir bağlantı olduğunu, öte yandan aralarındaki münakaşalardan
dolayı ~~iktidara~~ bir oyun çevirdiklerini düşünmek zorunda degillermidir?
KYB'nin bütün demagojileri vede propagandik akrobasi oyunları, onların
Saddam Hüseyin cuntasıyla, Ulusal Demokratik Cepheye karşı bir savaş amacıyla
birleştiklerini gizleyemez.
Bu çarpışmanın hazırlığında, rejimin gizli teşkilatları ve paralı askerleriyle
ilişki içinde hazırlanırken komplolar kendinin belli etmişti.

Bu durum silah ve cephanelerin kalitesinde ve yapılarında da kendini belli
ediyor.

Cephaneler, paralı askerlerin ve hükümet birliklerinin kullandıkları
cephanelerin aynısı, zir KYB, Mayıs baskınından önce 18 Nisan 1983 de
iktidarın askerlerinin katliama ve rejimin hava kuvvetlerinin bölgeyi
incelenmesiyle birlikte Post ~~xahxx~~ Ashan'a geldi. KYB kendi taraftarlarına
vede halk kitlelerini, Irak Komünist partisi ile çarpışmak istedeği valanın
yutturmaya çalışıyor. Buda onların halis bir buluşları KYB, partimize karşı
~~xxxx~~ ataklarını uzun bir el aracılığıyla hazırladı.

Bu durumu, patilerinin pilotb6ro resmi konuşmacısının 19 Şubat 1983 de yaptığı d6şmanca açıklama açığa vurdu. pravakosyonlarına çeşitli şekillerde ve 6zellikle Post - Ashan'da iktidarın paralı askerlerine yaptığı saldırı ile son bir Mayıs katliamı arasındaki d6nemde, s6rekli hız verdiler. Çeşitli b6lgelerde yoldaşlarımız 6zerine ateş açıldı, 6şlerimiz i6in yollanan ihmal g66çleri zaptedildi. Birliklerimiz birsey yapamaz hale getirildi ve direk açığa d6şmanca hareketler geliştirilme ulusal Demokratik cephe'deki 6rg6t6lere KYB tarafından yapılan saldırılara karşı, yardım etmeniz tabii bir olaydır. Yoldaşlarımız, 6arpışmaları kontrol altına almak , sorunları barışıl yollardan 66zme, KYB'nin saldırılarını etkisiz hale getirmek i6in ellerinden gelen 6abayı g6sterdiler. Bu, herkesin bildiği ve kitlelerin selamladığı bir gerçektir. Bunu KYB'nin liderleride tabii ki 6ok iyi bilmektedir. Ancak herseye raşmen ger6ekleri inkar ve tahrif etmekteiler. Ge6en seneler i6inde partimiz, KYB ile , m6sterek ulusal bir hareket 6er6evesinde birlikte m6cadele taraftarıydı. KYB'nin, patimizin K6rdistandaki politik faaliyetke hakim duruma gelmek amacıyla y6r6t6đ6 hareketlere karşı, ulusal hareketlere y6nelik keyfiyet6i tavurlarına ve 6arpışmalara karşı, ulusal hareketleri tasfiyeye y6nelik katliamlarına karşı savaş Patimiz, KYB'nin tutarsız siyasi g6r6şlerine karşı, onların diğer yurtsever g66çlerle aralarındaki gerilemeye karşı, ve t6m6yle ulusal hareketi 6nleme hareketlerine karşı s6rekli bir m6cadele y6r6tt6. B6t6n olumsuzlukları 6nleme amacıyla 6ok 6abalar 6i6ine girdi. En son 6larak bu yılın Şubat yayında, bize ve CUD (ulusal Demokratik Cephe) taraftarlarına karşı Erbil'deki saldırı hareketlerine tepki olarak KYB politb6rosuna bir açıklama yolladık KYB'nin, hataları nı g6receğini, kendisini halkımızın Ulusal hareketine onun diktat6rl6đe karşı olan zorlu m6cadelesine vereceğine ve y6r6t6đ6 saldırı kuslarından uzaklaşacağını ummuştuk. Oysa, onun bu cani duruma gelişi, vede iğren6lik 6l6s6n6n her ge6en g6n y6kselişi, onun halkımızın kavgasından 6ok uzaklarda olduğunu g6sterdi, 6 kadarki sanki sadece bunu ispatlamak i6in o eylemleri yapmışlar gibi. Buda g6steryor ki, onlar sadece Irak'taki değil, t6m6yle, oynanmakta olan gerici - emperyalist komplo i6inde yerlerini aliyorlar. Bu durum t6m ulusal g66çlerin KYB'ne karşı uyanık davranılmasını gerektirir. ~~XXXXXXXXXXXX~~ Bir taraftan KYB liderininin CUD,a ulusal Demokratik Cepheye karşı savaş ilan etmesi ve partimizin savaşı ve taraftarlarına karşı iğren6 cinayetlerini s6rd6rmesi s6z konusiken, aynı sırada Suriye'ye karşı emperyalist komplo eylemlerinin artış g6stermesi ve Suriyenin yeni bir komployle g6z6n6n k6k6utulması k6yle tesad6fi bir raslantı olarak değerlendirilmez. Aynı zamanda, b6lgede ilerici g66çlere karşı taaruzlarua gelişiy6r. Kom6nizme karşı bir kampanya y6r6t6l"yor, İran devrimini i6inden yok etmek i6in emperyalist casus teşkilatlarırca komp6lar hazırlanıyor. Emperyalistler ve gericilerin istediği, faşist diktat6rl6k rejikinin d6ř6r6lme- mesidir. Onlar, halkımız i6in m6cadele etmekte olan demokratik, alternatif g66çleri ortadan kaldırmak arzusundadırlar. Bu denelledir ki, ulusal muhalefet g66çlerinin ~~XXXXXXXXXX~~

Birliğini ortadan kaldırmak amacı doğrultusundaki, Saddam Hüseyin cuntasının gayretlerini, komplolarının desteksiz bırakmamaktadır. Bütün yurtsever güçlerin bir kardeş kavgası içine itmek ve partimize onu ortadan yok edici darbeler vurmak acındılar. Çünkü partimiz, geniş bir demokratik cephe içinde bütün ulusal güçlerin birleşmesi yolunda doğru, pratik bir politika yürütmektedir. Çünkü partimiz, ancak böyle bir cephe ile diktatörlüğün düşürüleceğini, savaşın sona ereceğini ve ulusal bir iktidarın kurulabileceğini savunmaktadır. Ve bu durumda KYB hareketi tam tamına iktidarı ve bütün gerici güçlerin isteğini yerine getiriyor. Böylelikle de emperyalist gerici komploya büyük bir hizmet sunmuş oluyor. Pratik olan, tüm yurtsever güçlerle diktatörlüğe karşı olan tüm ulusal güçlerin birliği uğruna yürütülen halkımızın mücadelesine karşı yer almaktadırlar.

Onlar, gerçekleşmesi hiç bir zaman mümkün olmayan bir hayal besindeler. Belli bir isme ve saygınlığa mücadele dolu bir tarihe sahip olan, devrimci güçleri ve partilerini tasfiye etmek boş bir hayalden başka bir şey değildir. CUD ulusal demokratik cepheyi çatırdatmak ve onu oluşturan güçleri teker teker parçalamak için akla gelen her şeyi göz önüne alırlar. Ancak her şeye rağmen bütün bu çabalar ta başından başarısızlığa uğraya mahkumdur. KYB cinayetlerine kurban giden suçsuz şehitlerimizin kanı, çiçeklenen demokratik Irak yolunda has koyan savaşçılarımıza fener olacaktı. Onlar gericilikle, emperyalizme hizmet eden saldırgan kitleleri alana üzerinde bir yüz kerasıdılar. Partimiz İKP, yürüttükte olan fasizme muhalefet eden güçlerin birliğine olan sadakatinden dolayı KYB nin barbarca saldırılarına maruz bırakıldı. Çünkü o politikasıyla, mücadelesiyle, şiddetli direnişle, iktidarın entrikalarına, emperyalizmin komplolarına karşı bir engel haline gelmişti. Çünkü o savasan kitlelerin rahatsızlığını canlandırdı. Partimizin verdiği mücadelede kaybettiği değerli kurbanlar, sadece, aynı şerefli yolda yürümeye devam etmek için, mücadele azmimizi yükseltiyor. Şeref dolu yolda, ta ki kahraman halkımız fasist diktatörlüğe ve onunla birlikte hareket eden onun canice komplolarında varımcı olan tüm güçlere karşı tam, eksiksiz bir zaferi elde edinceye kadar.

Marxizm-Leninizm etiketleri ve yalan dolandan ibaret olduğu herkesçe bilinen politikalarıyla, KYB nin partimizin tebanını kışkırtmak için yaptığı çabalar, partimizin üyeleri tarafından geri püskürtülen, ise yaramaz, çürük bir denemeden başka bir şey değildir.

Saddam Hüseyin rejiminin bütün canlılığına ve her türlü maddi gücüne karşın başarısızlığını, anarsist düşüncelerden kaynaklanan, hayal aleminde yaşayan maceracılardan oluşan bu grubun da başarısızlığı kesindir. Samimi bir şekilde KYB içindeki haysiyetli insanlara sesleniyoruz; partimizin, bütün yurtsever örgütleri hedef alan politikaları üzerine düşününüz. Sizleri, ulusal güçlere karşı yürütülen savasta, bir araç, suistimal edilen bir güç olmamaya çağırıyoruz.

Sizler profesyonelce kullanan bu politikaya karşı geliniz.Fasistçe ovakları bir tekme vurup,mücadelede gerçek yerinizi alınız.

Halkımız4

İlerici,ulusal,yurtsever güçler!

Cesaretli savaşçılar!

Kahraman partizanlar!

Partimiz Irak Komünist Partisi,sizleri emperyalizme ve gericiiliğin komploları -nı,diktatörlük rejiminin entrikalarını bosa çıkarmak yolunda daha fazla direnici uyankılığa hep birlikte hareket atmeye çağırıyor.CUD (ulusal demokratik cephe) güçlerini,dayanışmayı kuvvetlendirmeye,daha fazla yakınlaşmaya ve sürmekte o -lan ortak kampanyayı daha da güçlendirmeye çağırıyoruz.Irak ulusal hareketine karşı yöneltilen komploları yok etme doğrultusunda bütün askeri ve siyasi güç -lenirinizi seferber ediniz.Arap,Kürt ve ulusal azınlıklardan halkımızın tüm çalışan kesimlerini,CUD içinde mücadele veren yurt sever güçlerin yanında yer almaya çağırıyoruz.Kanınızı dökün ve Irakta 81'ü olravan bir tek ev bırakmayan fasist diktatörlüğü devirmeyi kendine hedef eden Kürdistan ve yurdun her yerinde gelişmekte olan devrimci mücadeleye destek olun.Demokratik,yurtsever hareketi -mize yöneltilen komplolara iştirak eden usaklarını yok edin.Arap halk Kongresinde birleşmiş olan parti ve organizasyonlara sesleniyoruz;fasist diktatörlüğe karşı savasan halkımıza ve onun ulusal güçlerine,yürüttükleri mücadelede destek sağ -layın.

Partimizin,halkımızın yurtsever güçlerini ve onun cesur savaşçılarını,kahra -man partizanlarının birliğine güveni sonsuzdur.Bu güvenin yeni sıra kardeş halk ların Arap Ulusal Kurtulus hareketinin ve dünyadaki tüm ilerici güç'lerinin hal -kımızla olan dayanışması,düşmanın komplolarını bertaraf edeceğimizin ona karşı zaferi kazanacağımızın garantisidir.

Tüm devrim şehitlerimiz halkımızın mücadelesinde sonsuza dek yasıyacaklardır.

Devrimcileri katledenler alçak ve haindirler

Emperyalist gerici entrikalar bosa çıkacaktır

Zafer halkımızın olacaktır!

Kürdistan Yurtsever Birliği'nden Bir Yöneticinin,
Irak Komünist Partisi'nin Son Bildirisi Üzerine Yaptığı Açıklama

Irak Komünist Partisi Siyasi Komitesi Irak Kürdistanı'nda gelişen olaylar üzerine 8 Mayıs 1983 tarihinde bir bildiri yayınladı.

Bildiri birçok paragrafı ile sokak dili kullanılarak yazılmış, siyasi literatürde kullanılmayan küfürler ile doluydu. Bildirinin diğer bölümünde ise gerçek olmayan birçok şey ve iftiralar vardı. Bildirinin küfür bölümünü cevaplandırıp, onların sevyesine düşmek istemiyoruz. Yalan ve iftira bölümünün bir kısmını kamuoyu da bilir, bir kısmını da biz açıklamaya çalışacağız.

1-Kürdistan Yurtsever Birliği(KYB);Kürdistan Sosyalist Partisi(KSP) ve Kürdistan Demokrat Partisi'nin(KDP) satılmış,uşak yöneticilerinin Kürdistan'da düzenledikleri problemlerin çözümünde Irak Komünist Partisi'nin (IKP) tarafsızlaştırılmasına sürekli çaba harcadı.KYB nin bu çabasına IKP den bazı arkadaşların da katılması ile Süleymaniye bölgesinde ilişkiler düzeltildi.Gönül isterdi ki,Hevlêr(Erbil) bölgesinde de aynı şekilde anlaşmazlıklar giderilsin.Böylece IKP Kürdistan'daki anlaşmazlıkların çözümüne katkıda bulunur ve Irak Yurtsever güçleri ile Irak halkına hizmet ederdi.Oysa ki,IKP nin Irak Kürdistanı'nda yönetimini elinde tutanlar,problemlerin büyütülmesi ve yoldaşlarımızın öldürülmesinde taraf olmak istiyorlardı.Bunun için de KDP,KSP(HSİK) ve IKP den oluşan bin kişilik bir kuvvet 4 nolu karargahımıza,KYB nin 2 Siyasi Komite üyesi ve 3 yöneticisinin bulunduğu sırada(27 Nisan 1983)saldırıya geçtiler.Ayrıca güçlerimize karşı saldırılar,yol kesme ve pusu kurmalar ardısıra devam ediyordu.1 Mayıs 1983 günü KYB den bir grup yönetici IKP yöneticileri ile görüşmek ve var olan problemleri görüşmeler yoluyla çözümlmek için PİŞTAŞAN bölgesine gittiler.KYB yöneticileri bu önerilerini bir mektup ile IKP yöneticilerine bildirdiler.Mektupta Süleymaniye'de gerçekleştirilen anlaşmanın Kürdistan'ın tüm bölgelerinde yaygınlaştırılması öneriliyordu.IKP yöneticileri problemlerin çözümü için görüşme yerine haber vereceklerine,KDP ve KSP(HSİK) saflarında KYB güçlerini top ve otomatik silahlarla kurşun yağmuruna tuttular.Yine KYB,1 Mayıs 1983 günü KDP ve KSP(HSİK)nin karargahlarını ele geçirdiği halde,IKP nin tarafsızlaştırılmasına çaba harcıyarak karargahını ele geçirmeye yeltenmedi.Oysaki IKP nin Irak Kürdistan'ında yönetimi elinde tutan eğilimi,KYB ye karşı düşmanca tavırlarından vazgeçmeyerek,karargahını KSP ve KDP nin saldırı üssü haline getirdi.Bu durum karşısında KYB savaş ateşini söndürmek için kendisini savunmak zorunda kaldı.Elimize geçen karargahlardaki dökümanlar arasında,KDP yöneticileri tarafından IKP yöneticilerine hitaben yazılmış bir belgede,KYB ye saldırı planı çizilmiş.Bunun için de iki yol öneriliyor:1-KYB nin Hoşnav bölgesindeki 4 nolu karargahına saldırı,2-Pıştaşan bölgesinden Navzeng'e(KYB nin merkez karargahının bulunduğu bölge) saldırı.Böylece KYB Merkez Karargahını ele geçirmek.Bir diğer belge de IKP Merkez Komitesi üyesi Ahmet Bani-xelani'nin Mesut Berzani'ye hitaben yazdığı mektup.Bu mektupta Ahmet Bani-xelani, KYB ye saldırmak için Mesut Berzani'den Pıştaşan bölgesine büyük bir gücün gönderilmesini istiyor.IKP,KYB ye saldırmak için sürekli hazırlık yapıyordu.KYB,uzun süre IKP nin Irak Kürdistan'ında yönetimini elinde tutan eğilimin yanlış ve düşmanca tavırlarına hoşgörülü davrandı.Oysaki, adı geçen eğilim KDP ve KSP(HSİK) gibi davranarak KYB nin yok edilmesi için çaba harcıyarak,Kürdistan'daki sorunlarda taraf oluyor.Siyasi Komitenin bildirisinde de belirtildiği gibi:"Bizim,KYB ye karşı Demokratik Yurtsever Cephe'nin (CUD) güçlerine yardım etmemiz doğaldır." Bu durumda KYB nin kendisini savunmaktan başka çıkar yolu kalmıyordu.Görüldüğü gibi KYB,IKP nin karargahı CUD un diğer güçleri için destek üssü haline gelmeye kadar (2 Mayıs 1983) karşı saldırıya geçmedi.

2-IKP Siyasi Komitesinin bildirisinde gerçek olmayan bir diğer iddia da,geri çekilmeden önce infilak ettirdikleri cephaneliklerini ve yaktıkları radyo vericisinin KYB nin götürdüğü iddiasıdır.IKP Siyasi Komitesi kamuoyunun insancıl duygularına seslenerek,şuçsuz olduğunu göstermeye çalışıyor.Güya KYB ölümlerin cesetlerini parçalamış,çocuk ve kadınlara işken-ce etmiş.0 zaman da sormamız gerekir,bu olayların düzenleyicilerinden bazıları KYB nin eline geçtikleri halde neden öldürülmediler ?

3-IKP,bu bildiri ile ucuz ve kısa yoldan KYB yi anti-komünist ve SSCB ye karşı olmakla suçluyor.KYB nin kuruluşundan beri teori ve pratiği ile anti-komünistlere karşı mücadele ettiği kamuoyunun gözleri önündedir.Yine KYB yi oluşturan temel güçlerden biri Marksist-Leninist'tir ve KYB Irak'ta sosyalizmin inşası için mücadele etmekte.KYB, Kürt ulusunun stratejik dostu olarak tanımladığı IKP nin Irak Kürdistan'ında yönetimini elinde bulunduran eğiliminin yanlış politikasına karşı çıkıyor.Yine KYB,SSCB yi ve sosyalist ülkeleri kendisinin ve dünyanın özgürlükçü hareketlerinin stratejik dostları olarak tanımlar.

4-IKP Siyasi Komitesi bildirisinin gülünecek bir yanı da 6 Şubat 1983 tarihli Trablus Bildirisi ile oluşturulmaya çalışılan Geniş Ulusal Cephe-nin engelemesini KYB ye yüklemesidir.Oysaki,IKP daha önce kararlaştırılan ve 1 Mart 1983 tarihinde yapılan toplantıya kendisi katılmadı.Toplantıya katılmama gerekçesi olarak da cephenin oluşmasına çaba gösteren bazı dost güçleri gösterdi.Yine KDP ve KSP(HSİK),IKP nin yönetimini elinde bulunduran eğilimi ile anlaşarak cephenin kuruluş bildirisini imzalamayı ertel-diler.Görüldüğü gibi IKP 1 Mart 1983 tarihindeki toplantıya katılmamakla cephe çalışmaları ile ilişkisini kesti.Oysaki,IKP ile silahlı çatışmamız 2 Mayıs 1983 tarihinde oldu.Son gelişmelerin cephe çalışmalarının kesil-mesine neden olmadığı ortadadır.

5-KYB Siyasi Komitesi'nin,Arap Komünist Partilerine hatırlatma nite-liğinde sunduğu yazıyı bir daha tekrar ediyoruz:

"KYB Irak Kürdistan'ında gelişen olaylar nedeniyle üzüntülerini be-lirtir.IKP bir yandan KYB ye saldırarak,öte yandan da diğer güçleri KYB ye saldırmaları için kışkırttığından dökülen kanlardan sorumludur.KYB her zaman Kürdistan'daki problemlerin çözümünde barışçıl davrandı.Böyle dav-ranarak Faşist Irak Yönetimi'nin gelişen olaylardan yararlanmasının engel-lenebileceğini savundu.Bugün de var olan problemlerin çözümü için,dost güçlerden tarafsız bir komitenin yapacağı önerileri görüşmeye hazırdır."

KYB,elindeki IKP li bazı yoldaşları bırakarak,ilişkilerin düzeltil-mesine çaba gösterdi.Bu yol ile IKP nin yönetimini elinde bulunduran eği-limin yanlışlarını anlamasını ve şüpheli güçler ile ilişkisini keserek,Süleymaniye'deki arkadaşların IKP yi güçlendirmek için gösterdikleri tavrı göstermesini umut ediyoruz.

6-Saldırgan ve satılmış bazı güçler,KYB ye karşı saldırı hazırlığı içindeler.Böyle bir olay karşısında KYBnin kendisini,bölgesini ve arka-daşlarını savunmaktan başka çıkar yolu yoktur.Umut ederiz ki,IKP sözü geçen güçlerin peşinden sürüklenip KYB ye saldırmaz.

Özcesi:KYB umut eder ki.IKP,üzerinde çeşitli şüphelerin işaretlerini taşıyan ve Irak Yurtsever güçleri tarafından mahkum edilen güçlerin ya-nında yer almaz ve Irak Yurtsever güçlerinin yanında yer alır.0 güçler ki,son yıllarda IKP tarafından da gerici ve emperyalizmin uşakları olarak ta-nıtıldılar.Bugün IKP nin onlar ile birlik sağlaması için,sözü geçen güc-lerde herhangi bir değişiklik olmamış.İsterdik ki,bu kanlar Irak'ın Faşist yönetimine karşı savaşta dökülsün ve başarıları ile yönetimin yıkılması sağlansın.

Bütün şehitlere selam,
Faşist yönetimin yıkılması,Irak'a demokrasi ve Kürdistan'a özerklik için tüm silahlar birleşsin.

KÜRDİSTAN YURTSEVER BİRLİĞİ

20 Mayıs 1983

**CUNTA PARTİLERİNE
VE
OLUŞTURULACAK KUKLA PARLAMENTOYA
HAYIR !
6 KASIM'DA
SANDIKLARA BEYAZ (BOŞ) OY ATIN !**

Faşist generaller cuntası, 6 Kasım 1983 günü "Parlamento seçimleri"ne gidiyor. Fakat generallerin yapılacağını belirttikleri "seçimler" in, adından başka hiç bir yanı seçime uzaktan yakından ilintisi yoktur. Her yanıyla, bir zorbalık gösterisi ama aynı zamanda iç ve dış kamuoyunu "demokrasiye geçileceği" yolunda yanıltmayı hedefleyen bir sahtekarlık komedyası niteliği taşıyor. Çünkü, 6 Kasım 1983 günü seçim adıyla baş vurulacak gösteri, hem içinden geçtiği ortam hem bağlandığı kurallar hem de kendisine yüklenen misyon bakımından tamamıyla anti-demokratik, faşist zorbalıklarla dolu ve cuntanın ömrünü uzatmayı amaçlayan bir yapıdadır.

6 Kasım "parlamento seçimleri"ne giderken Türkiye ve Kürdistan halkları, üç yıl aşkın süreden beridir azgınlaşa gelen açık terörcü faşist dikta rejimi altında yaşıyorlar. İktidar, Türk tekelci burjuvazisinin en kodamanlarına ve en gerici saldırgan emperyalist güçlere dayanıyor. Bu bir avuç tekel dışında, toplumun tüm kesimleri siyasal sistemin yönetim mekanizmasının dışında tutulmuştur. Diktatörlüğün en ağır saldırısı, başta Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfı olmak üzere, yoksul köylülere, memurlara, esnaf ve zanaatçılara, diğer emekçilere yönelmeye devam ediyor. İşçiler, köylüler ve diğer çalışanlar her türlü ekonomik, sosyal ve siyasal hak ve özgürlükten yoksundurlar. Ekonomik ve siyasal örgütlenme hakları gasp edilmiş, tekelilerin azgın sömürü, baskı ve saldırıları karşısında yasal mücadele araçları ellerinden alınmıştır. Onbinlerce devrimci, ilerici ve demokrat, üç yıldır, zindanlarda, en ağır işkece ve terör

koşulları altındadır. Türkiye ve Kürdistan emekçi halklarının çıkarlarını savunan, cunta yönetimine karşı olan yüzlerce insan ya işkece ve operasyonlarda, ya da verilen idam fermanlarıyla; dar ağaçlarında katledildi; binlercesi sakat bırakıldı. Kürdistan'daki sömürgeci devlet egemenliği; baş vurulan darbeyle açık terörcü faşist yapıya dönüştüğünden beri daha da baskıcı bir nitelik kazandı; Kürdistan halkının karşı karşıya olduğu ulusal ve sınıfsal baskı, katmerleşerek arttı.

Cunta geçtiğimiz yılın 7 Kasımında zorla onaylattığı "Anayasa" sıyla, siyasal rejimine, hukuksal bir kılıf uydurmaya çalıştı. Ardından, Damışma Meclisinden çıkardığı Siyasal Partiler, Seçim ve Milletvekili kanunlarıyla; üç yıldır devam etmekte olan askeri faşist rejime, sivil bir görünüm kazandırmanın "hukuksal" dayanaklarını oluşturdu. Getirilen "anayasal ve yasal" düzenlemelerle, burjuva demokratik siyasal biçimlenmenin asgari koşulu olan yasama, yürütme ve yargı arasındaki "kuvvetler ayrılığı" reddedilerek; yasama ve yargı mekanizması; merkezileştirilmiş büyük ve sınırsız yetkilerle donatılan yürütmenin güdümüne sokuldu.

Buna göre, zaten işleyişinde tamamıyla anti demokratik olan yargı mekanizması, siyasal iktidarın elinde basit bir araç olarak görev yapıyor. Parlamento, yasama fonksiyonlarını önemli ölçüde yitirmiş bir halde siyasal iktidarın güdümünde çalışacak; en ufak bir bağımsız kıpırdayıta onun tehdidiyle yüz yüze gelecek tamamıyla göstermelik ve kukla bir nitelikte olacaktır.

Cunta tarafından oluşturulmak istenen par-lamentonun kukla ve göstermelik niteliğine rağmen; yasal siyasal örgütlenme ve parlamenter faaliyet büyük burjuva temsilcileriyle sınırlandırıldı. İşçi sınıfının, toplumun diğer emekçi kesimlerinin partileşmeleri, yasal siyasal faaliyet sürdüremeleri yasaktır. Parti kurarak demokratik ve ilerici düşünceleri toplumda yaymanın ve parlamentoya götürmenin önüne her türlü engeller dikilmiştir. Ancak, ırkçı-faşist ideolojiye sahip, burjuvazinin ve emperyalizmin çıkarlarını savunan partiler kurulabilir. Bu haliyle yasal siyasal faaliyet, sadece bir avuç tekeli burjuva çevresinin tekeline alınmıştır.

Ancak, cunta hayata geçirilen bu zorbalık kurallarıyla bile yetinmedi. Siyasi parti kurma çalışmalarını başladığı zaman, cunta getirilen çerçevedeki siyasal faaliyetleri bile "serbest" bırakma niyetinde olmadığını, her şeyi, yeni bir "emir komuta zinciri" içinde kendisine bağlamak istediğini açıkça gösterdi. İki tane kukla parti kurdurttu. Milliyetçi Demokrasi Partisi (MDP), faşist diktatörlüğün sivil hükümet fonksiyonunu üstlenecek iktidar partisi, Halkçı Parti (HP) ise toplumun, cuntaya karşı olan kesimlerini oyalayacak ve "çoğulcu demokrasi" komedyasını yutturmaya hizmet edecek göstermelik, "sol tandası muhalefet partisi" olarak piyasaya sürüldü. Cuntanın ekonomi-politikasının baş mimarı Turgut Özal'a da ne olur ne olmaz diye yedek bir sağ iktidar partisi gözüyle Anavatan Partisi (ANAP) kurduruldu. Cunta, bunların dışında, kurulan burjuva partilerine karşı açık tutum aldı. Bir kaç kez ihtar ettiği halde faaliyetlerini durdurmayan ve MDP'ye katılmayı reddeden Büyük Türkiye Partisi (BTP)'ni kapattı. Burjuva liberal düşünceler etrafında örgütlenmeye çalışan Sosyal Demokrasi Partisi (SODEP) ile BTP'nin devamı olarak kurulan Doğru Yol Partisi (DYP)'nin kurucularını ard arda veto ederek onların "6 Kasım seçimleri"ne katılmalarını engelledi. Türkiye tarihinde rekor düzey olarak gösterilen 483 bağımsız "milletvekili adayı"ndan 430 tanesini veto ederek seçimlere katılma olanaklarını yoketti.

Cunta, "parlamento seçimleri" adını verdiği meydanda. MDP, HP ve Anap adındaki

kendi partilerine bırakmak, diğer parti ve siyasal kişileri tasfiye etmek için, bizzat yaptığı "anayasa" ve yasaları bile çiğneyen zorbalıklara girişti. Büyük kukla partiden "milletvekili aday" olanları da ırkçı-faşist değer yargılarının süzgecinden geçirdi ve en has adamların dışındakilere "parlamento"ya gitme yolunu kapattı.

İşte cunta bütün bu belirttiğimiz zorbalık kuralları çerçevesinde ve önündeki seçim engellerini aşmış olarak "6 Kasım parlamento seçimleri"ne gidiyor. Seçim adına yapılanın, 1982 7 Kasımında "Anayasa referandumu"nda yapılandan pek farkı yok. Cunta, hangi partilerin, kimlerin parlamentoya gideceğini kendisi kararlaştırmış. Şimdi 6 Kasım'da, kararlaştırılan parti ve adaylara "evet"denilmesi için halkla miza zorla dayatılıyor.

Bütün bunlar gösteriyor ki, cuntanın amacı, ülkeyi demokratik bir rejime terk etmek değildir. "Demokrasiye dönüleceği" yolundaki resmi açıklamalar, faşizmin, iktidarının ömrünü uzatmak ve kitle desteği bulmak için geveleyip durduğu bir demagojidir. Cunta, "seçimler"le üç yıldır ordu aracılığıyla doğrudan doğruya "emir komuta zinciri" içinde sürdüğü askeri faşist diktatörlüğü, göstermelik bir parlamento ve kukla partilerle kısıflandırılmış sivil faşist bir yönetime dönüştürmeyi amaçlıyor. Yeni bir manevrayla iktidar ömrünü biraz daha uzatmak istiyor.

Her bakımdan anti-demokratik ve zorbaca kurallarla donatılarak dayatılan bu seçimlerin hiçbir meşruiyeti olamaz. Halklarımızın, cuntanın bizzat eliyle piyasaya sürülen partilere vereceği oy yoktur, olmamalıdır.

Partimiz, Türkiye ve Kürdistan'ın emekçi halk kitlelerine, ilerici yurtsever demokrat ve cuntaya karşı olan tüm güçlere sesleniyor:

Askeri faşist cuntaya, onun zorla dayattığı partilere "hayır" demek için sandık başlarına gidelim. Beyaz (Boş) oy psularını sandığa atalım. Sandığa atacağımız her beyaz oy, cuntanın iktidarını daha da sarsacak, ömrünü biraz daha kısaltacaktır.

Ekim 1983

PİKKK

Kürdistan Öncü İşçi Partisi

Merkez Komitesi

Politik Bürosu

PPKK 10 YAŞINDA

Partimiz; Kürdistan Öncü İşçi Partisi (PPKK) 10 yıl önce, 20-24 Nisan 1975 tarihleri arasında Van Kalesi'nde yapılan kuruluş kongresiyle kuruldu. 1985'in Nisanında toplanan Merkez Komitemiz, SSCB'nin kurucusu, dünya proletaryasının önderi, yüce öğretmen Lenin'in doğum gününe rastlaması dolayısıyla 22 Nisan gününün partimizin kuruluş tarihi olarak saptanmasını ve bundan böyle partinin kuruluş yıldönümlerinin 22 Nisan'da kutlanmasını kararlaştırdı.

PPKK 10 yıl önce, ülkemizin Türkiye'nin boyunduruğu altında olan parçasında Kürdistan halkı saflarında ulusal ve sınıfsal uyanışın daha çok kendiliğinden yaygınlaştığı, yüreklerde, kafalarda parlayan ulusal kurtuluş ateşinin arayışlara neden olduğu bir ortamda doğdu. Kuşkusuz, Kürdistan halkının sömürgeci esaret zincirinden kurtuluş mücadelesi, PPKK'nin kuruluşuyla başlamadı. Halkımızın baskı ve zorbalığa karşı direnişinin, ulusal haklarına kavuşma mücadelesinin geçmişi yüzyıllar öncesine dek uzanır. PPKK, Kürdistan halkının yüzyıllar öncesinden çıkıp gelen mücadelesinin ürünü olarak; Kürdistan işçi sınıfının ve emekçi halkımızın direnişi ve devrimci geleneklerinden doğdu, onların mirasıdır. Fakat PPKK'nin kuruluşu, tarih boyunca süregelen ulusal kurtuluş mücadelesinde Kürdistan işçilerinin, köylülerinin ve diğer emekçilerin artık bizzat kendi adlarıyla, kendi çıkarları etrafında somut maddi bir güce dönüşmeye karar vererek yer almak istemelerinin ilk ifadesi, Kürdistan topraklarında atılmış ilk somut adımdır. PPKK'nin doğuşu, Kürdistan işçi ve emekçilerinin, ulusal kurtuluş mücadelesini sınıfsal kurtuluş mücadelesine bağlama ve mücadeleyi, Kürdistan toplumunun ezici çoğunluğunun çıkarlarının ifadesi olan sınıfsal bir temele oturtma yolunda Kürdistan topraklarında attıkları ilk örgütsel adım, Kürdistan işçi ve emekçilerinin kendi kaderlerini bizzat kendilerinin tayin etmeye karar verişleridir. Bu yönüyle de PPKK'nin kuruluşu ve on yıllık mücadelesi halkımızın tarih boyunca sürdürdüğü mücadelenin yeni bir evreye, ileri bir aşamaya geçişidir.

PPKK, ilk programında Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmine inancını açık açık dile getirdi. Kürdistan işçilerinin köylülerinin ve diğer emekçilerinin çıkarlarını savundu. Hem şovenizme hem de dar milliyetçi duygulara karşı durarak iki halkın emperyalizme, Türkiye burjuvazisine ve diğer gerici güçlere karşı ortak mücadelesini savundu. Bunlara rağmen ilk kuruluşu dönemindeki yapısıyla işçi sınıfının, bilimsel sosyalizmle donanmış öncü siyasal partisi olmaktan çok ağır basan yanılla devrimci-demokratik bir parti olarak kendisini gösterdi. Fakat partimizin on yıllık şanlı mücadele tarihi O'nun esas olarak düzenli ve kararlı bir biçimde işçi sınıfının Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi silahıyla donanmış gerçek partisi olma konumuna yükselişinin tarihidir.

10 yıl sınıf mücadelesi tarihiyle karşılaştıldığında aslında çok küçük bir zaman birimi olarak ifade bulur. Bir partinin mücadele tarihinin ilk 10 yılı, onun çocukluk ve ilk gençlik evresinden çıkışının tarihi bile sayılmaz. Buna rağmen partimiz 10 yıllık tarihi boyunca, hem kendisini yenileyip arındırmak ve geliştirme bakımından hem de ulusal demokratik halk devriminin çağdaş temeller üzerinde gelişip güçlenmesi bakımından öylesine görevlerin üstesinden geldi ki, biz PPKK'li partimiz ve onun mücadelesiyle haklı bir gurur duyamazlık edemiyoruz.

Partimizin mücadele tarihi her şeyden önce Kürdistan işçi sınıfının kendi bağımsız örgütünü yaratarak emperyalizme, sömürgecilığe ve her türlü gericiğe karşı ulusal demokratik halk devrimi mücadelesinde tarihsel görevini üstlenme tarihidir.

PPKK, Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizminin ışığında, ülkemiz koşullarını değerlendirerek, ulusal kurtuluş mücadelesini gerçek sınıf temeline oturtan, işçi sınıfının ve onun uzun ve kısa vadeli müttefiklerinin devrimdeki rollerini doğru saptayan perspektifler ortaya koydu. Devrimin iç ve dış müttefiklerini, iç ve dış düşmanlarını doğru tespit etti.

PPKK, emperyalizmin, sömürgecilerin ve onların ülkemizdeki işbirlikçilerinin ekonomik ve siyasal egemenliğine karşı verilen savaşımın başta Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalist dünya sisteminin, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı hareketlerinin ve ulusal kurtuluş hareketlerinin oluşturduğu dünya devrim sürecinin; bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme için verilen savaşımın ayrılmaz parçası olduğunu gösterdi.

Kürdistan halkının ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinin, başını ABD emperyalizminin çektiği emperyalizmin en gerici, saldırgan ve savaş yanlısı güçlerinin, silahlanmayı tirmandırma, yeni yeni nükleer silahlar üretme ve dünyamızı yeni bir atom savaşına doğru sürüklemeye çalışmaları karşı uluslararası düzeyde yükseltilecek silahsızlanma, yumuşama ve barış mücadelesinden koparılamayacağını, her iki mücadelenin birbirini bütünlendiğini gösterdi. Bu yolda aktif savaştı.

Dünya komünist hareketinin kazanımlarına titizlikle sarılan partimiz, burjuva ideolojisine; anti-komünizme ve onun özgül bir biçimi olan anti-sovyetizme ırkçılığa ve şovenizme; Kürdistan'da ulusal saflarda yer alan burjuva milliyetçiliğine, sağ ve "sol" revizyonizme, reformizme karşı etkin bir mücadele verdi. Devrim güçlerini doğru sınıfsal temellere oturtan partimiz, Kürdistan'ın geniş emekçi yığınlarının mücadeleye seferber edilebilmesi için, koşullara uygun taktiklerin saptanmasında, mücadele biçimi, araç ve yöntemlerinin uygulanmasında isabetli bir politika izledi; yığınların güvenliğini kazanan inançlarını pekiştiren ve mücadele azimlerini arttıran ustalıklar gösterdi. Ülkemizin koşullarına, mücadele döneminin özgünlüklerine karşı duyulan olan partimiz, barışçı ve barışçıl olmayan, legal-ilegal, gizli- açık tüm mücadele yöntemlerini benimsedi, bunları yaratıcı bir biçimde uygulamak için azami bir çaba sarfetti. Bu konuda pek çok alanda başarılar elde etti.

Partimiz, illegal koşullarda doğdu. 10 yıllık mücadelesi de başlangıçtan günümüze giderek ağırlaşan illegal koşullarda, sömürgeci Türk burjuvazisinin ordu ve polisine karşı dışa dış bir kavga içinde geçti. Kürdistan halkının yok sayılarak bütün ulusal demokratik haklarının gaspedildiği, en ufak ulusal isteme bile gelip geçen tüm burjuva iktidarlarının acımasız baskılarla karşılık verdiği bir ortamda partimiz her koşulda mücadelesinin sürekliliğinden hareketle illegal savaşım biçimlerini esas aldı. Fakat partimiz bu dönemde Türkiye'de çok sınırlı da olsa burjuva demokratik işleyişin, yasal boşlukların elverdiği legal olanaklardan da sonuna kadar yararlanmasını bilerek ulusal demokratik halk devrimi mücadelesinin kitleler arasında yaygınlık kazanmasında büyük başarılar elde etti. İşçi sendikalarından, mesleki örgütlerden, köylü kooperatiflerinden tutun parlamento seçimleri platformuna varıncaya kadar her alanda, sömürgeci burjuvaziye karşı

kitleleri örgütlemek ve seferber etmek için savaşım verdi. Partimizin fabrikalarda, işyerlerinde ve sendikalarda verdiği savaşım Kürdistan işçi sınıfı ilk kez yığınsal olarak ulusal demokratik savaşımında tarihsel rolünü oynadı. Kürdistan gençliğinin bir yandan sömürgeci burjuvazi tarafından halkından uzaklaştırılmaya, türkleştirilmeye ve devlete boyun eğen sadık kölelere dönüştürmeye, öbür yandan kimi sapık akımlarla, üstlenemeyeceği görevleri yüklenmeye zorlandığı bir dönemde, partimiz legal, yarı-legal ve illegal yollardan gençliğin konumuna uygun bir bir savaşım içinde örgütlemeyi başardı. "Yolumuz işçi sınıfının ve emekçi Kürdistan halkının yoludur" şiarını bayraklaştıran merkezi gençlik örgütünü yarattı.

Kadınlar katılmadıkça devrim mücadelesinin başarıya ulaşamayacağı gerçeğinden hareket eden partimiz, ilk kez Türkiye Kürdistan topraklarında kadınların da örgütsel olarak ulusal demokratik halk devrimi mücadelesine omuz vermeleri yolunda adım attı.

Partimiz, bir yandan yürüttüğü propaganda ve ajitasyonla sömürgeciliğin, emperyalizmin, onların ülkemizdeki işbirlikçileri olan burjuva ve feodal güçlerin gerçek yüzünü teşhir edip bunlara karşı halkı bilinçlendirirken öbür yandan bu güçlerin sürdürdüğü sömürgeci boyunduruğa, ağır sömürü baskı ve geri bırakılmışlığa karşı kitleleri aktif eylemlere, gösteri ve yürüyüşlere çekti, halk kitlelerinin en acil istemlerinin düşmanın yüzüne haykırması ve halkın bu hakları kendi mücadelesiyle koparıp alması için çaba gösterdi. Partimiz, partili militanlar ve sempatizanlarımız, halkımızın çıkarlarıyla tam uyum içinde olan bir politika doğrultusunda gece gündüz demeden verdikleri savaşım, örnek tutum, fedakarlık ve kararlılıklarla Kürdistan halkının büyük saygı ve güvenini kazandılar. Partimiz, halkımızın zafarını Kürdistan ulusal demokratik savaşımında ittifakından geçtiği gerçeğini her zaman gözönünde tuttu. 12 Eylül öncesinde, Kürdistanlı yurtsever güçlerin, faşist tırmanışa ve sömürgeci boyunduruğa karşı güçlerini birleştirmeleri için somut perspektifler gösterdi, birlik yolunda adımlar attı, ortak eylemleri düzenlenmesinde aktif rol aldı. 12 Eylül askeri faşist darbesinden sonra da her türlü sekte ve dar grupçu düşünceye karşı konum alarak ulusal demokratik güçlerin güç ve eylembirliğinin gerçekleşmesi için içten çabalar gösterdi. Bugün de aynı politik hat doğrultusunda savaşım veriyor. Partimiz ülkemizin, Türkiye'nin boyunduruğu altında olan parçasında doğup gelişmesine mücadelesinin asıl yönünü Türk sömürgeciliğine yöneltmesine karşın, halkımızın iradesine rağmen ülkemizin parçalandığı gerçeğini, parçalanmışlığın doğurduğu sorunları ve diğer parçalarda halkımızın verdiği şanlı mücadeleleri her zaman gözönünde tuttu. Diğer parçalardaki mücadele ve ulusal demokratik güçlerle yakın dayanışma ve işbirliği politikasını güttü. Bunu, yurtseverliğinin yüklediği tarihsel sorumluluğu gereği olarak yaptı. Bugün de tüm parçalardaki ulusal demokratik güçlerin tekni işbirliği ve dayanışmasını bu amaçla bir ulusal platformda birleştirmesi için ciddi öneriler yapıyor, diğer parti ve örgütlerle de bu girişimlerde bulunuyor.

Partimiz, doğduğundan bu yana, Kürdistan halkının sömürgeciliği yıkmaya, ulusal demokratik haklarını sağlamak mücadelesini her zaman Türkiye işçi sınıfı ve emekçi kitlelerinin, tekelci burjuvazinin egemenliğine ve onun faşizmi işbaşına getirme çabalarına karşı mücadelesiyle sıkı sıkıya bağladı. Her iki halkın ortak mücade-

lesini savundu, bunun hayata geçmesi için en ön saflarda yerini aldı. Ya kendi başına ya da Türkiyeli kimi sol partilerle ortaklaşa çağrılar yayınladı, somut işbirliğine gitti. Türkiye'deki faşist tırmanışın durdurulması için, her iki halkın en geniş demokratik güçlerinin; mücadelesinin bütün araç yöntem ve biçimleriyle donanmış birliğini savundu. 12 Eylül askeri faşist darbesinden sonra, faşist diktatörlüğü işbaşından uzaklaştırmanın en acil görev olarak ortaya çıktığı koşullarda, Türkiye ve Kürdistanlı anti-faşist güçlerin faşizme karşı en geniş cephe ve işbirliği perspektifleriyle yeni koşullara uygun savaşımını önüne koydu. Bugün de aynı yolda kararlı bir savaşım yürütüyor.

PPKK, 10 yıllık mücadele tarihinde, Kürdistan işçi sınıfının ve diğer emekçilerin çıkarlarını her zaman en önde tutmayı, dar grup çıkarlarını bir yana atmayı, yanlış eksik ve zaafıların üzerine korkusuzca gitmeyi, bu yolda önüne dikilen engelleri cesurca aşmayı bilen bir parti olmanın gurur ve rahatlığını kanıtlamış bir savaş örgütüdür. Yalnız dışarıda değil, kendi içinde de zaman zaman beliren oportünizme, teslimiyetçiliğe ya da maceracılığa karşı savaştığını, bu tür akımlardan arınmak için hiçbir fedakarlıktan kaçınmadığını dosta düşmana kanıtlamış bir partidir. Dün olduğu gibi bugün de genel olarak Kürdistan ulusal demokratik hareketinin ve özel olarak Kürdistan sosyalist hareketinin sorunlarına gerçekçi ve bilimsel bir gözle bakarak sorunları tüm çıplaklığıyla dile getiriyor, bunların çözüm yollarını gösteriyor.

Bugün 10. yılını yaşadığı günümüzde PPKK, bir yandan Kürdistan halkının ulusal ve sınıfsal kurtuluşu yolunda en önde savaşırken öte yandan bu savaşımın yeterli olmadığını, hem Kürdistan işçi sınıfının bilimsel perspektifli bir mücadele yürütmesi için bir yandan bugünün ve geleceğinin ortaya koyduğu tüm sorunlara cevap verecek bir yetkinliğe kavuşturulmasını hem de Kürdistan ulusal demokratik hareketini geniş bir mücadele platformunda toparlama zorunluluğunu dile getiriyor. Bu yolda da partimiz açtığı perspektifle görevlerini herkesten önce ve en önde yerine getiriyor. Bu özelliği ile işçi sınıfının bilimsel sosyalist öncü savaş müfrezesi olduğunu kanıtıyor. Partimiz 10. yılına, geçmiş mücadelesiyle halkımızın savaşımına getirdiği büyük katkıların sevinci ve gururu, gelecekteki savaşımın başarısı için sunduğu politik perspektiflerin aydınlatıldığı yolda zafere doğru yürüdüğünün, doğru yolda olduğunun bilinciyle giriyor.

10. yılında, Kürdistan işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi Kürdistan Öncü İşçi Partisi'ni daha da güçlendirmek için ileri!

PPKK'nin 10. kuruluş yıldönümü tüm partili yoldaşlara, işçi sınıfına ve Kürdistan halkına kutlu olsun!

YAŞASIN PPKK!

Yaşasın Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi!

22 Nisan 1985

PPKK

Kürdistan Öncü İşçi Partisi
Merkez Komitesi

KÜRDİSTAN ÖNCÜ İŞÇİ PARTİSİ'NİN

2. KONGRESİ BAŞARIYLA SONUÇLANDI

Partimizin; Kurdistan Öncü İşçi Partisi (KÖİP)'in 2. Kongresi, dünyada ve ülkemizde önemli gelişmelerin olduğu ve sınıf mücadelesinin sertleştiği bir dönemde ağır,illegal koşullar altında toplanarak başarıyla sonuçlandı.Kongremiz,uluslararası politik durumu, Türkiye ve Kurdistan 'daki ekonomik,toplumsal ve siyasal koşulları ve partimizin içinden geçtiği süreci ayrıntılı bir biçimde değerlendirerek Kurdistan işçi sınıfının ve emekçi halkımızın mücadelesine ışık tutan kararlar aldı

Partimizin 2. Kongresi,ABD emperyalizmi ve müteffiklerinin dünya barışına ve halkların kurtuluş mücadelesine yönelik düşmanca politikalarının dahada sertleştiği bir ortamda toplandı. Emperyalizmin silahlanmayı ve nükleer silahların üretimini tirmandırma çabalarının dünya barışını,uluslararası yumuşamayı ciddi bir biçimde tehdit ettiğini vurgulayan Kongremiz,ABD emperyalizminin ve uluslararası silah tekellerinin dünyamızı nükleer silah yığınağı haline getirme çabalarına soğuk savaş kışkırtıcılığına ve buna bağlı olarak ABD'nin atom roketlerini batı Avrupaya yerleştirmesine karşı aktif mücadelenin gerekli olduğunu belirtti.ABD'nin atom roketleri batı Avrupaya yerleştirilirse,güç dengesi Avrupada Emperyalizm lehine değişecek,silahlanma yarışı hızlanacak ve sonuçta dünyamız gerçek anlamda bir atom savaş eşğine gelecektir.Bu gerçekten hareketle Kongremiz,başta Sovyetler Birliği olmak üzere Sosyalist Sistemin dünyada adil ve kalıcı bir barışın sağlanması için gösterdiği olağan üstü çabaları insanlığın gerçek çıkarlarının ifadesi olarak SSCB'nin sunduğu somut barış programını bütün gücüyle desteklediğini ve dünyanın bütün barış, demokrasi ve sosyalizm güçleriyle omuz omuza olduğunu bir kere daha vurguladı.

Başta ABD olmak üzere emperyalizmin, sömürü ve etkinlik alanlarını genişletmek için en çok yöneldiği bölgelerden biri de Ortadoğu'dur. ABD emperyalizmi, bölgede yitirdiği mevzileri yeniden kazanmak, halkların mücadelelerini bastırmak, Sovyetler Birliği ve diğer Sosyalist ülkelerin etkinliklerini kırmak ve gelişme sürecini bölgenin gerici güçlerinden yana çevirmek için başta İsrail siyonizmi ve Türkiye olmak üzere diğer gerici ülkelerle işbirliği halinde .Bu yolda açık saldırgan bir politika izliyor, her türlü yönteme baş vuruyor. Kongremiz İsrail siyonizminin, ABD'nin maddi ve manevi desteğinde, geçtiğimiz yaz, Lübnan ve Filistin halklarına karşı giriştiği işgal ve yok etme hareketinin bunun en açık örneği olduğunu vurguladı. ABD emperyalizminin siyonizmin ve bölge gericiliğinin bu düşmanca komplolarını boşa çıkarma uğrunda mücadele veren Filistin ve Lübnan halklarıyla açık dayanışma içinde olduğunu belirtti.

Partimizin 2. Kongresi Türkiye'nin uluslararası alanda, emperyalizmin en gerici, saldırgan ve savaş yanlısı güçleriyle sıkı bir işbirliğine gittiğini saptadı. Türkiye, yalnız işçi sınıfı ve halklarımız açısından değil, Sovyetler Birliği, diğer komşu ülke halkları ve bölgenin tüm anti emperyalist ilerici güçleri açısından da başlıca tehlikelerden biri durumundadır. Bugün Türkiyede işbaşında olan askerî Faşist Cunta Ortadoğu halklarının kurtuluş mücadelelerine karşı ABD'nin oluşturduğu saldırgan "çevik kuvvetler" i Türkiye ve Kürdistan'a yerleştirme hazırlıkları içindedir. Kongremiz, Orta ve Yakındoğuda barışın en büyük düşmanlarından birinin de faşist Generaller yönetimindeki Türkiye olduğunu saptadı. Bölgedeki emperyalist ve gerici komploları boşa çıkarmak için Ortadoğunun ilerici, anti emperyalist tüm güçlerinin sıkı bir işbirliği içinde olmalarının zorunlu olduğunu belirtti.

Partimizin 2. Kongresi, 12 Eylül 1980 de gerçekleşen sömürgeci askerî faşist darbenin geliş nedenleri ve bu ikibuçuk yıl boyunca Türkiye ve Kürdistan halklarına karşı sürdürdüğü politika üzerinde durdu. Kongremiz, faşist diktatörlüğü yıkmak ve demokrasiyi gerçekleştirmek için cuntaya karşı şu yada bu ölçüde tavır almış olan tüm anti faşist güçlerin bir cephe içinde birleşmelerinin zorunlu olduğunu savundu. Türkiye ve Kürdistan'daki devrimci demokratik ve tüm anti faşist güçlerin dayanıklılığına son vermek, cuntaya karşı sürdürülen mücadeleyi etkin ve sonuç alıcı bir yola kanalize et-

mek için Merkez Komitesi'nin politik rapor içinde sunduğu anti faşist cephe programını onayladı. Partimiz önümüzdeki dönemde onaylanan bu program doğrultusunda tüm anti faşist güçlere gitmeyi ivedi bir görev olarak önüne koydu.

Türkiye Kurdistanında yaşanan toplumsal ve siyasal süreci ayrıntılı olarak değerlendiren Kongremiz, önümüzdeki ulusal demokratik halk devrimi aşamasında, devrimden yana olan çeşitli sınıf ve katmanların çıkarlarını temsil eden parti, örgüt ve grupların emperyalizme, sömürgeciliğe ve ülkemizdeki gerici egemen sınıflara karşı ortak bir mücadele platformunda biran önce birleşmelerinin ivedi bir sorun olduğunu belirtti. Bu yolda Kurdistan emekçi halkının kurtuluşundan yana olan tüm sınıf ve katmanların asgari ortak çıkarlarını ifade eden ve onların siyasal temsilcilerinin üzerinde anlaşabilecekleri cephe programını onayladı. Önümüzdeki dönemde Partimizin önüne koyduğu acil görevlerinden biride bu program doğrultusunda Türkiye Kurdistanı'ndaki tüm ilerici yurtsever güçlere gitmektir.

Ayrıca Kongremiz, bugün ülkemizin parçalanmış olmasının doğurduğu sorunları görüşerek, Kurdistanın dört parçasındaki ilerici yurtsever ve sosyalist güçlerin bir araya gelerek kendi aralarında bir "Ulusal otorite" oluşturmalarının gerekli olduğunu belirtti. Bu "ulusal otorite" nin oluşturulabilmesi için bütün parçalardaki ulusal demokratik parti ve hareketlerin katılacakları bir Konferansın toplanmasını önerdi.

2. Kongremiz Partimizin kuruluşundan bu yana sürdürdüğümüz mücadelenin çok yönlü ve ayrıntılı muhasebesini yaparak geçmişini ve çalışmalarını değerlendirdi. Partimizin olumlu yanlarının, başarılarının yanında eksiklik ve yanlışlıklarını da ortaya çıkarmak için kararlı ve cesaretli adımlar attı. Sağ oportünizmin parti içindeki tahribatlarını gidermek, partimizi Leninci yolda arındırarak daha da güçlendirmek için isabetli kararlar aldı.

2. Kongremiz, partimizin geçmiş mücadele sürecinde kazanılan deneyimleri saptayıp genelleştirdi. Buradan hareketle partimizin program ve tüzüğünü yeniden düzenledi. Son olarak ta " PARTİ KARKERİ KURDISTAN " "Kurdistan İşçi Partisi" olan partimizin ismi " PARTİYA PÊŞENG A KARKERİ KURDISTAN " (PPKK) olarak değiştirildi.

MART 1983

PPKK

KURDISTAN ÖNCÜ İŞÇİ PARTİSİ

MERKEZ KOMİTESİ

« بيان »

مناسبة تأسيس الجمعية الكردستانية الديمقراطية / الدانمارك
لأهمنا تاريخ الشعوب ونضالها من أجل حقوقها الإنسانية المشروعة بما فيها الاجتماعية والاقتصادية والديمقراطية نرى تلك الشعوب وما يقودها من المنظمات الجماهيرية تتسع يوماً بعد يوم وتتحرك أهمية كبرى، ومن تلك الشعوب كان شعبنا الكردي المظهد سباقاً لأخذ مكانه في النضال، وفي سبيل ذلك كان أنشاق الجمعية الكردستانية الديمقراطية وهي تتجاوز العقبات التي تعترض مسيرتها تكون قد حققت لشعبنا إرادته. وهي حق مشروع لكل كردستاني لا نمانع هذه الجمعية التي تعبر عن همومات شعبنا الكردي ولذلك يستوجب على كل كردستاني ديمقراطي الانضمام لهذه الجمعية ولكل الحقوق في جميع نشاطات الجمعية حسب ما جاء بنظامها الداخلي، أن يكون تعبيراً حياً عن الإرادة الديمقراطية لتأييد الجمعية دون انتهاء أو انحياز لأي تيار أو فئة معينة.

ونشاطات الجمعية فهي الدفاع عن اللاجئين والعمال الكرد وحقوقهم الاجتماعية والاقتصادية والديمقراطية، فهي لا تخرج جهداً لتقديم أفضل الخدمات لهؤلاء الأخوات وتوسيع القادرة الثقافية لهم عن طريق النشاطات المختلفة لأجل المحافظة على الثقافة الكردية الأصلية كالفولكلور والموسيقى والشرح وتشكيل الفرق المختصة بذلك. ومبادرات الكردية وتعلم أبنائها العريقة، وإحداث المناسبات والحفلات وعبادة الشباب وتنظيم المجالس الرياضية بالتكاتف والتعاون مع القوى الحية للخير والسلام في الدانمارك لزراعة الأمل والثقة في نفوس أبناء كردستان، لذلك اليوم الذي لا محالة أنه سيحقق حين تنتمى إرادة كردستان في التحرر والانعتاق. وتضامن عمال كردستان مع المنظمات العالمية الموجودة في الدانمارك لتحقيق مطالبها العادلة كما تتساوى الحقوق لعمال كردستان مع نظرائهم من عمال الدانمارك. وشعبنا وهو يحمل السلاح في كردستان إيران والعراق دافعاً للمطالبة بحقوقهم المشروعة في الحرية وتقرير المصير لا يتوافق في النضال ولا يستسلم للمستعمرين ولمظهري الشعب الكردي وهناك الكثير من أبناء كردستان وهم يقعون في زبانات الأنظمة الفاشية ويعتبر منون لا يشع أساليب التعذيب الجسدي والنفسي وآخرون يواجهون الأعداء. ومن جهة أخرى تحولت الكثير من القوى الفخارية بأشكال أساليب الإبادة ضد الأطفال والشيوخ والنساء. وأبناء كردستان رغم كل تلك الأساليب ينامون بضمود ودون يأمن في سبيل حقهم المشروعة ونحن إذ نتعاون مع كل فصائل ثورة شعبنا ونستذكر الأساليب الإنسانية للأنظمة التي تقع فيها أجزاء كردستان. ندعو الشعب الدانماركي لتقديم المساعدة لشعبنا ونعمل معاً مع القوى الديمقراطية في الدانمارك، كما وندعو الشعوب بما فيها العرب الترك. ألفرس بالمزيد من التعاون والنضال المشترك، وشعب أساليب القمع والإبادة في سبيل حرية شعبنا المناضل في كردستان.

— لتتقدم جمعية كردستان الديمقراطية —

Dirok ê gelan û rêxistinên de ji bo parastina mafên aborî, demokratî û ciwakiyê, cihê komelên demokratîk gellek girînge. Bo vî, bê şik, ji mera jî komeleki demokratîk pêwîste.

Bi avakirina vî komelê re kêmasiyek mezîn ji holê rabû û gelê me jî mîna gelê din a gihîşt armanca xweyî avakirina komelê.

Ku em piçûkî bifikirin, rastîya Danîmark'ê ber medayê û firo lî Danîmarkê, jî çar perçe yê Kurdistan'ê jî Kurd hene. Komelên kû tîn avakirin bi girîngî pêwîste vana bigre ber çavan. Ku ne wîlo be em, nîkarîbî yekîtiyên Kurdên lî Danîmarkê pêk bînin.

Dîvê qomîta rêvebir a komelê jî, qe tû dem bin tesfira dîtinek, rêxistinêk nemîne û ew mafê rêxistin û dîtina gîşka biparêze. Dîsa ser mafê biryar girtinê de, mafê rêxistin û dîtina gîşka hebe. Dema sazûbarîna komelê, ser vî pîrsê em bi girîngî û jî dîl sekinîn.

Î car jî alîfê xebatê komelame, dîvê pîr alîbe. Bi kurtî xebatên me ewê ser van pîrs û mafan were dayîn: Ji bo mafên aborî, çandî û ciwakiyên biyanîyan.

- Kurtkirin, pêşdabirin û nasîkirinê danîna çanda Kurdî.
- Li hember asîmîlasyonê ji bo pêşdabirina makezîman.
- Avakirina koma folklorî, koma mûsîkî û tîyatroyê.
- Bo pîrozîkirin û bîranîna rojên dîrokî, ser çêjî û şayîşên Kurdan, ser rojên navnetewîyên cihan, rojên serfîhîdan û berxwedanê Kurdan.
- Hilbijartinê parlametoyê de, bo mafê hilbijartinê biyanîyan.
- Dîjê paşwesîtandin, an kêmkirina mafên rêxistinê biyanîyan.
- Bo parastina aşîfî nav xebatê de cih girtin.
- Pişgîrîya xebata lî dîjê nîjadperestîyê lî Danîmarkayê û Bê ku tedbîrên rastî werin girtin û hêzên nîjadperest kurt nebin.
- Bo kû karkerên Kurd nav sendîqan de, cihê xwe cem çînîya karkerê Danîmarkê de bigre.

Dîsa xebata meya bîngehîkî din jî ewe kû firo jî gelê Kurdîstanê de li hember goloniyalîzmê, jî bo azadî û serxwebunîyê çek destade (Kurdîstan a Irak û Iranê de) şerekî dijwar dide. Bi deh hezarava Kurdên welatparêz, şoreşger lî dadîgehande, lî zîndanên tîn lîdan, îşkencekirin û kuştin. Dîsa gundên Kurdan bin nîrê goloniyalîsta de, tev zav- zêç, pîr û pîrek ve tîn bombekirin û wîranekirin. Gelê me lî dij van hovîtiyana, ji bo dozê xweyê serxwebunî û azadîyê, heta nûha hûstîyê xwe xwar ne kirîye û ewê vî şunde jî neke.

Em jî perçekî wî gelîyan û dîvê pişgîrîya xwe tu car sist nekin. Hovîtiyê kû goloniyalîstîtan ser gelê Kurd, lazîme vîya aşkerekî bikin û mabeyna gelê Kurd û gelê Danîmarkê de, ji bo pêkanîna alîkarî xebatek bê westan bîdîn.

Bê şik ji bo bîkarîna van armancan dîvê hêzên demokrasîyê Danîmarkê, tevayîyê wan nav yekîtiyêk xebatê bîdîn. Bo vî komela me lî serî de Tirk-Ereb- Ecem bî komelê gela gîşka ve, ewê peyîwendî û pişgîrîya xwe ji bo kû bê kêmasî bîne cîh ewê xebatek bide.

PÊŞVEÇÛNÎ JI BO KOMELA DEMOQRATÊN KURDISTAN

KOMELA DEMOQRATÊN KURDISTAN

LI DANÎMARK'Ê

(K D K)

Foreningen af demokrater fra Kurdistan.

I det historiske lys af folkenes og deres organisationers kamp for at forsvare og udvikle deres økonomiske, demokratiske og sociale rettigheder, spiller de demokratiske masseorganisationer en meget vigtig rolle. Dette gælder naturligvis også for de kurder, der bor i Danmark.

Med oprettelsen af en forening for kurdiske demokrater, afhjælpes et stort behov; og dermed har også vort folk fået sin egen organisation i lighed med andre folkegrupper - bosiddende i Danmark.

Foreningens medlemmer og dens bestyrelse vil udgøres af demokrater fra Kurdistan - uden hensyn iøvrigt til deres politiske observans. Alle bestyrelses-medlemmer nyder lige og ens medbestemmelsesret i foreningens beslutningsproces.

Foreningens love og principper forudsætter, at organisationen bliver et fælles hjemsted og en fælles platform for alle demokrater, patrioter og revolutionære - såvel enkeltpersoner som organisationer - fra Kurdistan. Organisationens love og program er udformet med henblik herpå.

Det er organisationens formål,

- at arbejde for samt videreudvikle de demokratiske, økonomiske og sociale rettigheder for de i Danmark bosiddende arbejdere og politiske flygtninge fra Kurdistan.
- at arbejde for bevarelse og videreudvikling af kurdernes nationale kulturværdier og med henblik herpå, at oprette grupper for folkløse, musik og teater.
- at arbejde for bevarelse og udvikling af vort kurdiske modersmål.
- at arrangere møder og andre sammenkomster til minde om og festligholdelse af de mange, historiske dage og begivenheder, som altid og op til vore dage kendetegner kurdernes historiske kamp for frihed og uafhængighed.
- at etablere sportsgrupper af hensyn til medlemmernes alsidige interesser.

Foreningen vil arbejde for vore medlemmers deltagelse i danske fredaktivisters arbejde.

Foreningen vil arbejde for at dens medlemmer indgår i og solidariserer sig med den danske arbejderklasses faglige og politiske kamp.

Med våben i hånd kæmper vort folk i Kurdistan i dag en heftig og utrættelig kamp mod kolonialismen.

I titusindvis af demokrater, patrioter og revolutionære tortures og dræbes i fængsler og fangehuller. Sågar kurdiske landsbyer bliver bombarderet og tilintetgjort - med børn, kvinder og gamle blandt ofrene. Alle disse grusomheder til trods gennemfører vort folk en utrættelig kamp for frihed og uafhængighed.

Det er en af vore opgaver at solidarisere os med vort folks kamp for at bringe en ende på kolonialismens umenneskeligheder og alle former for undertrykkelse. Desuden må vi bidrage til at skabe solidaritet mellem det danske og det kurdiske folk.

Naturligvis vil løsningen af disse arbejdsopgaver bedst kunne realiseres gennem et bredt samarbejde med de demokratiske kræfter i Danmark.

Som konsekvens af vore intentioner vil vi lægge vægt på et samarbejde med de organisationer i Danmark, som repræsenterer tyrkerne, arabere og iranere.

Lad os i fællesskab arbejde for en stærk og vital forening for demokrater fra Kurdistan.

KÜRDİSTAN DEMOKRATLAR DERNEĞİNİN KURULUŞ BİLDİRİSİ

Halkların ve örgütlerin mücadele tarihinde ekonomik-demokratik ve sosyal hakların savunulmasında ve bunların geliştirilmesinde demokratik kit-
le örgütlerinin yeri ve işlevi oldukça önemlidir. Bu çok yönlü hakların
elde edilmesindeki yeri ve önemi kuşkusuz Danimarka'daki Kürdistan'lılar
için de söz konusu idi.

Bu derneğin kurulması ile birlikte büyük bir eksiklik giderilmiş ve hal-
kımızda diğer halklar gibi kendi öz derneğine kavuşmuş oldu.

Dernek yönetiminin bir tek eğilime bağlı olmaması ve dernek bünyesinde
tüm eğilimlerin yönetimde hak ve karar sahibi olması bunun da ötesi-
de her Kürdistanlı devrimci yurtsever ve demokrat,örgüt ve kişilerin bu
dernek bünyesinde yer alabilmeleri vemücadele etmeleri için gerekli duyar-
lılık gösterilmiş, derneğin tüzüğü de bu prensipler doğrultusunda hazır-
lanmıştır.

Derneğin amaçlarına gelince burada bulunan Kürdistanlı işçi ve politik-
mültecilerin ekonomik-demokratik ve sosyal haklarının korunması ve gelişt-
tirilmesi yönünde çaba harcamak, mücadele vermek.

- Kürd ulusunun kültürel değerlerinin korunmasında ve geliştirilmesinde
çaba harcamak bu amaçla folklor,müzik ve tiyatro guruplarını oluşturmak.

- Kürdçe anadilin korunması ve geliştirilmesi uğraşını vermek.

- Kürdistanın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi tarihinde önemli dire-
niş ve baş kaldırı günlerini ve diğer önemli geleneksel günlerini anmak
ve kutlamak için toplantılar düzenlemek.

- Spor çalışmalarını yürüterek üyelerinin çok yönlü gelişmesini sağlamak.

- Danimarka barış koruyucuları saflarında yerlerini alarak barış mücade-
lesine omuz vermek.

- Kürdistanlı işçilerin Danimarka işçi sendikasında, Danimarka işçi sı-
nıfı ile birlikte ortak mücadele içinde olması için gereken çabayı göster-
mek.

Bu gün Kürdistan'da halkımız, sömürgeciliğe karşı özgürlük ve bağımsız-
lık için silah elde (Irak ve İran Kürdistanında) yılmaz bir mücadele ver-
mektedir. Onbinlerce yurtsever, demokrat,devrimci ceza evlerinde,hücrelerde
işkence görmekte, katledilmektedir.Yine kırsal kesimde Kürd köyleri çocuk,
yaşlı,kadın denilmeksizin bombalanmakta,köyler birer harabeye çevrilmekte-
dir. Halkımız tüm bu vahşetlere karşın yinede yılmadan,bağımsızlık ve öz-
gürlüğü için mücadeleye devam etmektedir. Her türlü baskıların son bulması
yönünde halkımızın verdiği mücadeleye omuz vermek,sömürgeci güçlerin insan-
lık dışı uygulamalarını teşhir ederek Danimarka halkıyla Kürdistan halkı
arasında gerekli dayanışmanın sağlanmasında çaba harcamakta bize düşmekte-
dir.

Kuşkusuz tüm bu amaçların gerçekleşmesi Danimarkadaki demokrasi güçle-
rinin ortak mücadelesi ile olanaklıdır. Bunun için derneğimiz en başta
Türk-Arap ve Fars olmak üzere tüm halkların oluşturduğu demokratik örgüt-
lerle dayanışma içinde olmaya özel bir önem verecektir.

KÜRDİSTAN DEMOKRATLAR DERNEĞİ İÇİN İLERİ

KÜRDİSTAN DEMOKRATLAR DERNEĞİ

DANİMARKA

(K D K)

FAŞİZMİ ALAŞAĞI ETMENİN YOLU

TÜRKİYE VE KÜRDİSTANLI ANTI-FAŞİST

GÜÇLERİN BİRLİĞİNDEN GEÇER

Türkiye ve Kürdistan'ın yurtsever emekçileri,
Tüm anti-faşistler!

Sömürgeci faşist diktatörlük, kanlı iktidarının beşinci yılını dolduruyor. Halklarımız beş yıldır, faşist diktatörlüğün açık terörcü egemenliğine dayanan aşırı sömürü, baskı ve zorbalığın en acımasızını iliklerinde hissediyor.

Bu beş yıl boyunca Türkiye ve Kürdistan halkları tarihlerinin en karanlık baskı dönemini yaşadılar. Bir avuç büyük Türk tekeli holdingin ve başını ABD emperyalizminin çektiği emperyalizmin en gerici; sakırgan savaş yanlısı güçlerinin; barış düşmanı saldırgan NATO çevrelerinin halklarımız üzerinde ve bölgede sarsılan egemenliklerini korumak ve uzun ömürlü kılmak için iktidara el koyan generaller cuntası bu beş yıl boyunca her bakımdan bu çevrelerin çıkarları doğrultusunda bir politika sürdürdü. IMF, OECD ve Dünya Bankası gibi uluslararası emperyalist kuruluşların dikte ettirdiği ekonomi politikayı yürürlükte tutarak işçilerin, yoksul köylülerin, diğer çalışan emekçilerin varını yoğunu zorla kopararak, adlarına iktidarı ele geçirdiği çevrelerin kasasına aktı. Faşist diktatörlüğün parolası "her şey bir avuç tekel için" dir. Bu parola doğrultusunda toplumun yüzde doksanbeşinden fazlasından alarak toplumun yüzde beşini bile oluşturmayan bir avuç ayrıcalıklı burjuvaziye devrediyor.

Bu ekonomi-politikanın en ağır yükünü Türkiye ve Kürdistan'ın emekçi kitleleri çekiyor. İşçilerin, memurların, yoksul köylülerin ve diğer çalışanların ekle ettikleri, günlük yaşamlarına, karınlarını doyurmaya bile yetmiyor. İşçi ücretlerinin memur maaşlarının reel değeri hergün biraz daha düşerken, zamlar birbirini kovalıyor. Toplumda altı milyonu aşkın bir işsizler ordusu oluştu. Faşizmin kanlı egemenlik pençesinin yarattığı sömürü, zulüm ve faşist ideolojinin yaygınlaştırdığı ırkçı demagoji toplumda ahlaki çöküntüyü, yozlaşmışlığı, bunalım ve apolitikleşmeyi yaygınlaştırıyor. Toplumda fuhuş, hırsızlık, intihar olayları, alkolizm ve cinayet olayları artıyor. Karakoldaki çavuş ve polisinden en tepedeki generaline, sivil bürokratına dek devlet mekanizması soygun, rüşvet ve talanla işleyen bir mekanizmaya dönüştü.

Bütün bunlar emekçi halkımızın gözleri önünde cereyan ediyor. Gün geçtikçe gerçeği daha iyi gören halklarımızın öfke ve nefreti kabarıyor. Bu gerçeğin çok iyi bilincinde olan faşist diktatörlüğün elebaşları, beş yıldır kanlı terör üzerine kurulu olan

devletin baskı mekanizmasını pekiştirdikçe pekiştiriyorlar. Büyük çoğunluğu Kürdistan illerinde olmak üzere kimi illerde sıkıyönetim hala yürürlükte. Sıkıyönetimin kalktığı illerde de olağanüstü hal yasası aracılığıyla yönetimin sıkısı devam ediyor.

Faşizmin zindanları beş yıldır Türkiye ve Kürdistan halklarının devrimci yurtsever evlatlarıyla doludur. İşkence ve insanlık onuruyla bağdaşmayan cezaevi koşulları nedeniyle bugüne kadar yüzlerce devrimci yaşamını yitirirken binlercesi de sakat bırakıldı. Faşizm işkenceyle, pişmanlık yasası gibi manevralarla, halklarımızın devrimci yurtsever evlatlarını teslim almak, halkın inanç ve onurunu çiğnetmek, kavgasını sürdürmek istiyor.

Faşist Türk Ordusu, kimi tepkileri bahane ederek bir yılı aşkın süredir Kürdistan'da yoğun saldırılara girişiyor. Bu bir yıllık süre içinde, defalarca ordunun baskı ve yıldırma operasyonlarıyla yüzyüze gelmeyen şehir ve köy kalmadı. Kürt halkına karşı açık bir savaş yürütülüyor. Köylüler; kadın erkek, yaşlı genç denmeden dipçikleniyor, elleri ayakları bağlanarak toplu olarak gözaltına alınıyor, karakollarda, zindanlarda ağır işkencelerden geçiriliyorlar. Onların bütün suçu (!) Kürt olmak, sömürgeci faşist boyunduruğa, onurlarının çiğnenmesine karşı çıkmaktır. Faşist diktatörlük, iç ve dış kamuoyunda "eşkiyaya, bölücü teröristlere" karşı savattığı demagojisini yayıyor. Oysa Kürdistan'da en büyük eşkiya ve terörist bizzat savunmasız Kürt halkına karşı saldırıya geçen acımasızca kan döken hatta diğer parçalarda bile Kürdistan yurtsever hareketlerine saldıran Türk Ordusu'nun kendisidir.

Faşist diktatörlük bu beş yıl boyunca Türkiye'nin emperyalizme; özellikle ABD ve NATO çevrelerine olan kölece bağımlılığını daha da pekiştirdiler. Topraklarımız, ekonomi ve halklarımızın alın teri göz nuru tamamıyla emperyalizme ve onların işbirlikçisi olan büyük tekellere peşkeş çekilmiştir. Türkiye'nin dış borçları 26 milyar doları aşılıyor. Devlet bütçesinin aslan payı, askeri harcamalara gidiyor. Türkiye, Reagan'ın insanlık düşmanı "yıldızlar savaşı" projesinde yer almaktan memnunluk duyduğunu utanmadan dünyaya ilan ediyor. Faşist diktatörlük altındaki Türkiye yalnız içte halklarımızın üzerine çullanmakla kalmıyor, dışarda da bölge halklarına, komşu sosyalist ülkelere karşı da sakırgan ve düşmanca bir politika güdüyor. ABD emperyalizminin ve sakırgan NATO'nun bölgeye yönelik egemenlik kurma planlarında baş rolü oy-

nuyor. Türkiye artık açık açık topraklarını genişletmekten bölge pazarına egemen olmaktan bahsedenden hegemonyacı ve tehdit edici bir politika izlemeye başlıyor. Anti-Sovyetik ve anti-komünist propagandayı gündeminden düşürmüyor. Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'ne karşı yalan ve iftira kampanyalarını uluslararası alana taşıyor, Yunanistan ve Kıbrıs halklarına, Suriye'ye karşı tehditler savuruyor, sovenizmi, ırkçılığı, savaşı körüklüyor. Kürdistan halkının bütün parçalarda alevlenen ulusal demokratik savaşımını boğmak için gerici Saddam rejimi ve Tahran yönetimiyle yeni yeni kombinezonlara giriyor. Böylece Türkiye, bölgemizde adil, kalıcı bir barışın sağlanmasının önünde en büyük engellerden biri olarak duruyor. Beş yıllık deneyim açıkça gösterdi ki, bölgemizde barışın sağlanmasının yolu aynı zamanda sömürgeci faşist diktatörlüğün alaşağı edilmesinden geçer.

İşçiler, köylüler, Türkiye ve Kürdistan'ın tüm emekçileri!

Faşizmin baskı ve sömürü boyunduruğunu boyunda hisseden tüm insanlar!

Bu beş yıl içinde, faşizmin kimin çıkarları için

ve kimlere karşı işbaşına geldiği artık gün gibi ortada. O bugüne kadar, hep emekçi halklarımızdan alarak, kendi efendilerine devretti. Faşizm bizden aldıklarının, bize karşı estirilen terörün, dökülen kanlarımızın üzerinde yaşadı. Bizim suskunluğumuz, parçalanmışlığımız onun ömrünü uzatmasına yarıyor. Faşizmin emekçilere bugüne kadar olduğu gibi bundan böyle de zulümden ve ölümden başka verebileceği hiçbir şey yoktur ve olamaz. Tek çare ve herşeyden önce onu alaşağı etmek, başımızdan defedip atmak zorundayız. Aydın geleceğimizin yolu buradan geçiyor.

Generallerin, Evren-Özal diktatörlüğünün tek alternatif okluklarına ilişkin demagogilerini boşa çıkarmak, burjuva yasal partilerin yalan yollarla parlamenter seçimlerle demokrasinin, demokratik hak ve özgürlüklerin geri getirilebileceğine ilişkin hayalleri bertaraf etmek için Türkiye ve Kürdistanlı tüm anti-faşist güçlerin savaşımlarını birleştirmekten başka yol yoktur. Kürdistan halkına karşı girilen azgın baskı, sömürü ve terörü boşa çıkarmak için güçlerimizi birleştirelim.

Eylül 1985

PPKK
Polit Büro

YAŞASIN 1 MAYIS

YAŞASIN DANİMARKA-KURDİSTAN-TÜRKİYE ENTERNASYONAL BİRLİĞİ

Amerikancı Natocu genereller,Türkiye'nin en gerici Tekelci Burjuvazisinin çıkarlarını korumak için 12 Eylül 1980'de yönetime el koydular.Varolan kısıtlı Burjuva Demokratik yasaları kaldırarak FAŞİST ASKERİ DİK - TATÖRLÜKLERİNİ ilan ettiler.

Türkiye işçi sınıfının ve Kürdistan Ulusal Demokratik Halk Devrimi'nin hızla gelişmesi militarist-sömürgeci burjuvazinin korkulu rüyası olmuştur.Türkiye ve Kurdistan'da iktidarı silah zoruyla ele geçiren tekelci burjuvazi ve generaller parlamentoyu kapatarak,parlamentarileri tutuklayarak,DİSK,TÖB-DER,KÖY-KOP,BARIŞ DERNEĞİ,PARTİLERİ ve DEMOKRATİK KUPU - LUŞLARI kapatarak,yüzlerce ilerici demokrasi işten atarak faşizmi kurumlaştırmaya çalışıyor.

Kurdistan'da,işçi sınıfına,köylüye,ilerici,demokratlara yoğun işkence baskı baskın günlük olay haline geldi.Kürtçe konuşulduğu için yüzlerce insan hapis hanelere atıldı,kürtçe konuşmaması konuldu,insanlar köy - lerde kurşuna dizilmekte,köyler yakılıp yıkılmaktadır.

Ülkelerimizin işçi sınıfının demokratik istemlerini bir çırpıda ortadan kaldıran,demokrasiyi ve insanlık onurunu ayaklar altına alan askeri faşist cuntaya ve en gerici tekelci burjuvaziye karşı koymak,güçlerimizi birleştirmek demokrasi güçlerimizin önünde duran ertelenmez acil görevdir.Ülkelerimizde faşizmi yıkmak,ulusal ve sınıfsal kurtuluşa giden tek çözüm yolu olarak ortak eylemlerden geçer.Akitılan binlerce yurtseverin,demokratın ve sosyalistin kanlarının hesabı ancak örgütlü ve birlikte savaşla sorulur.

Türkiye ve Kurdistan'daki baskı ve sömürüyü,faşist generaller çetesi ve onun arkasındaki işbirlikçi,şöven,gerici Türkiye Burjuvazisinin insanlık düşmanı yüzünü dünya kamu oyuna duyurmak sınıfsal ve yurtseverlik görevidir.

Yurt dışında bulunan biz Türkiyeli ve Kurdistanlı yurtsever işçilerin diğer bir görevide Danimarka işçi sınıfıyla birlikte,dünya barışını tehdit eden Emperyalist güçlerin savaş kışkırtıcılığına,ABD'nin atom roketlerini batı Avrupa'ya yerleştirme planlarına karşı 1 Mayıs alanlarında sesimizi diğer uluslardan işçilerin sesiyle birleştirerek proleter enternasyonal dayanışmamızı yükseltmektir.

DANİMARKA İŞÇİ SINIFI,TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI,KURDİSTAN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ SAVAŞIMIYLA DAYANIŞMAMIZI YÜKSELTMEK İÇİN 1 MAYIS ALANLARINDA GÖREV BAŞINA.

- YIKILSIN ASKERİ FAŞİST CUNTA
- YAŞASIN TÜRKİYE ve KURDİSTAN DEMOKRASİ GÜÇLERİNİN FAŞİZME KARŞI İLKELİ GÜÇ ve EYLEM BİRLİĞİ
- SÖMÜRGELER YIKILACAK KURDİSTAN BAĞIMSIZLAŞACAK
- ÖLÜM ROKETLERİNE HAYIR
- YIKILSIN EMPERYALİZM - Y A Ş A S I N 1 M A Y I S

KURDİSTAN DEVRİMCİ DEMOKRAT İŞÇİLER

LÆNGE LEVE 1. MAJ !

LÆNGE LEVE DANMARK-KURDISTAN-TYRKIETS INTERNATIONALLE SOLIDARITET

Generalerne som er tilhængere af USA har taget magten i Tyrkiet for at forsvare tyrkiske monopolkapitalisternes interesser, den 12. september 1980. De har afskaffet de begrænsede borgerlige rettigheder og udført facistiske militærdiktatorskab.

Arbejderklassens udvikling i Tyrkiet og Kurdistan national demokratiske folkerevolution hurtige fremskridt gjorde den militarist og kolonialistiske bourgeoisi forskrækket. I Tyrkiet og Kurdistan har monopolkapitalisterne og generalerne afskaffet parlamentet, fængslet en del af dens medlemmer, og lukkede DISK, TOB-DER, KOY-KOP, FREDSKOMITEEN, POLITISKE PARTIER og DEMOKRATISKE ORGANISATIONER. Der er hundrevis progressivt menneske og demokrater blev smidt ud af deres arbejdspladser. Generalerne vil udføre en facistiske statsapparat.

I Kurdistan er der mest brutale undertrykkelse overfor arbejderklassen, bønderne, progressive mennesker og demokraterne. De udfører daglig tortur, folk blev fængslet, fordi de taler kurdisk. Mange kurdiske landsbyer er udryddet og folk blev massakeret.

Det er vores opgaver at samle demokrati tilhængerne mod facistiske militærjunta i Tyrkiet som har afskaffet arbejderklassen demokratiske rettigheder og ophævet begrænset demokrati og undertrykke elementer menneskerettigheder.

Vi må kæmpe mod facismen sammen for at åbne national og klassebaseret frihed. Tusinvis af patrioter, demokrater og socialister venter af os, vores organiserede modstand.

Verdensopinionen skal have afgørende oplysninger om facistiske generalers og chauvinistiske reaktioner tyrkiske bourgeoisis umenneskelige undertrykkelse i Kurdistan og i Tyrkiet.

Vi som arbejder i Danmark og kommer fra Tyrkiet og Kurdistan må kæmpe sammen med den danske arbejderklasse mod imperialismen og dens krigspolitik mod fredspolitikken.

Vi må kæmpe USAs atomraketter stationering i vesteuropa, og også denne 1. MAJ skal vi vise vores styrke.

For solidaritet mellem arbejderklassen i Danmark, arbejderklassen i Tyrkiet og Kurdistan national demokratiske folkerevolution, skal vi til 1. MAJ pladserne.

- NED MED FACISTISKE MILITÆRJUNTA!
- LÆNGE LEVE TYRKIETS OG KURDISTANS DEMOKRATI TILHÆNGERNES FÆLLES, ORGANISEREDE KAMP !
- KOLONISTERNE SKAL BRINGES TIL FALD ! UAFHÆNGIG KURDISTAN !
- NEJ TIL ATOMRAKETTERNE !
- NED MED IMPERIALISMEN ! LÆNGE LEVE 1. MAJ !

KURDISTAN-REVOLUTIONER

DEMOKRATISKE ARBEJDERE

AÇIKLAMA

1) Apo şebekesi son zamanlarda KUK-SE'nin de içinde bulunduğu birçok yurtsever harekete karşı iğrenç bir karalama kampanyası başlattı. Şebeke, Kürdistan'da cereyan eden bazı olayları çarpıtarak ve olaylarla uzaktan-yakından ilişkisi olmayan birçok yurtsever harekete olmadık iftiralar ederek bildiriler, yazılar yayınladı.

Apo şebekesi son yazdıklarıyla alışıla galmış yalan, çarpıtma ve iftiralarla yetinmemiş, açık provakasyonlarla birlikte ihbarcı bir konumda döşmüştür. "Serxwebûn" sömürgeci-faşist diktatörlüğün Güney Kürdistan'a saldırtılmasını amaçlayan yalan ihbar ve iftiralarla doldurulmuş, yurtsever insanlar isimleriyle zikr edilmiş ve hareketimiz resmen sömürgecilere gösterilmiştir.

Şebeke Kürdistan'da silahlı güç bulunduran hareketleri birbirine döşürme amacını güden çarpıtma ve kışkırtmalarla tahrik edici olmaya çalışmış, yurtsever insanları birbirine boğazlatmaktan medet umduğunu belirgin bir şekilde açığa çıkarmıştır.

Apo şebekesi içine döştüğü bunalım ve kaçınılmaz bozgununa sorumlu aramaktadır. Onun içinde kendi yarattığı provakasyonlara başkalarını neden gösterme basitliğinde mahzur görmemekte, çalışmalarından rahatsızlık duyduğu KUK-SE hareketine iğrenç iftiralar yönelterek bizzat kendi yarattığı sonucun sorumluluğundan kaçmaya çabalamaktadır.

Apo şebekesi kendi öldürdüğü arkadaşlarını şehit gösterip başkalarını sorumlu tutmakla yüzünü gizliyeemez. Bu şebeke kendi deyimleriyle; "Yeni Kemalistler" türetmişse, işkenceciler, muhbirler, samimi iftiraçılar, işbirlikçiler türetmişse ve butür unsurların baskılarına dayanamayan bir çok Apocu zindanlarda intihar etmiş ve bunlar şebekece "Direnişlerde Şehit Döştü" diye sömürölmüşse ve en şebeke ölen arkadaşlarının hatta kendi öldürüttüğü arkadaşlarının cenaze ticareti ile ayakta kalmaya çalışmışsa, sorumluluk Kürdistan yurtsever hareketlerinde değil, şebekenin kendisindedir.

Kirli ve karanlık emellerine alet olmak istemeyen herkesi düşman ilan eden Apo şebekesi son zamanlarda tuzağa düşürebildiği birçok yurtsever ve günahsız insanın kanına girmiştir. Ütenden beri uyguladığı yurtsever hareketleri provakasyon ve terörle dağıtma stratejisine bir daha dört elle sarılmış, eylemleriyle düşmana hizmet ettiğini bir kez daha açıkça sergilemiştir.

OLAYLAR NASIL GELİŞTİ

Apo şebekesi Ağustos 1984'te, zamanında sorumsuz ve devrimci harekete zararlı olduğunu tesbit ettiğimiz bazı eylemler koydu. Kürdistan Yurtsever hareketlerinin aldığı ağır yaraları sarmadığı, dağınık ve zayıf olduğu, halk kitlelerinin örgütsüz-hazırsız, düşmanın saldırıda ve terör dalgasını yükseltmek, Kürdistanın diğer parçalarına saldırmak için adeta bahane aradığı bir dönemde olaylar olunca, sömürgeci-faşist güçler Kürd halkı üzerinde sınır tanımaz bir teröre girişti. Halk kitleleri üzerinde faşist diktatörlüğün insanlık dışı baskıları sürerken diğer taraftan da şebekenin halkı zorla "devrime" katma çabaları içinde olduğu görüldü. Şebekenin güven vermekten uzak, şidetli baskı ve terör getirmekten başka sonuç vermeyen ve kendi içinde de çözümlere neden olan şaibeli "mücadele" tarzı Kürdistan halkının ve genel olarak kamu oyunun kuşku ve antipatisine neden oldu. Bu arada şebeke savaştan kaçıyor, ajan-dır, diye bir çok elemanını kurşuna dizerken gene bir çoğunu da tutuklamaya, işkence-lerden geçirmeye başladı. Şebekenin işkencehanesinden bazı arkadaşlarıyla birlikte kaçan ve devrimci bir harekete sığınan, bütün el ve ayak tırnakları çekilmiş, son derece ağır işkencelerden geçirilmiş kişi (takma adı Süleyman) daha önce eşsiz enter-nasyonalist önder diye göklere çıkarılan şebekenin üst düzey yetkilisiydi... Panik ve şaşkınlık içine düşen şebeke çözümlerin önünü alamayınca, bir çok insanı sözüm ona karşı savaştıkları faşist diktatörlüğe sığınıp ihanet edecek kadar alçalıncada şebekenin elindeki tutuklu sayısı artmaya başladı ve alınan son bilgilere göre insanların yarısı tutuklu, diğerleri de tutuklulara nöbetçi durumuna geldi.

Apo şebekesi böyle bir bunalım yaşarken KUK-SE'nin Kürdistan'daki başarılı çalışmalarından son derece rahatsızlık duyuyor, rahatsızlığını zaman zaman açığa vuruyordu. Bir seneden yakın bir süreden beri KUK-SE'ne ve taraftarlarına yönelik tehditleri, tahrikleri oldu. Bütün provakatif tutum ve davranışlarına rağmen KUK-SE şebekeye karşı ölçülü davrandı ve her şeye rağmen "Türk" ordusuyla çatıştıkları sürece şebekeyle hiç bir alanda sürtüşmemeye özel bir dikkat gösterdi. Açıktır ki "Türk Devletin" düşman olduğunu, onu topraklarımızdan çıkarmak üzere mücadele ettiğimizi Apo şebekesinden çok iyi biliyorduk. Bunun hakkımız, görevimiz, varlık nedenimiz olduğunda onlardan çok iyi biliyorduk. Ancak Apo şebekesinin sömürgeciliğe karşı savaş

demagogisiyle halka,halk güçlerine yönelik provakasyonlarına bulaşmak,mevcut konumlarında oldukça onlarla hiçbir türlü biraraya gelmek de mümkün olmazdı.

Apo şebekesi sıkıştıkça,çözüldükçe KUK-SE'ine yönelik provakasyonları arttı.Öyle ki bir taraftan arkadaşlarımızı,taraftarlarımızı yokedeceklerini propaganda etmeye diğer yandan da bazı yetkili arkadaşlarımızı öldürtmek üzere özel timler örgütlemeye başladı. Mart 1985'te, içlerinde MK üyesi bir arkadaşımızda bulunduğu bir grup pêşmerge'mizi pusuya düşürüp ateş ettiler. Gene Mart ayı içinde ikinci bir kez bir grup pêşmerge arkadaşlarımıza ateş ettiler.İki olayda da arkadaşlarımız zayıat vermeden ve çatışmaların genişlemesini önleyerek provakasyonları sonuçsuz bıraktı.

2 Nisan 1985'te ise şebeke,içlerinde yetkili arkadaşlarımızın da bulunduğu bir grup pêşmerge'mizin belli bir istikamete doğru yol aldıklarını haber aldılar.Beraberinde IKP'li bir arkadaşında bulunduğu 4 arkadaşımızı 15 kişilik bir şebeke guru-bu beklemeye koyuldu. Yolda şebeke elemanlarıyla karşılaşan arkadaşlar önceki olaylara rağmen,açıktan bir çatışma olmadığı,kimsenin ölmediği ve arkadaşların şebeke ile sürtüşmek istemeyişleri sonucu selamlaşıp yola birlikte devam ediliyor. Yağmurlu havada bir süre gidildikten sonra karşılaşılan mağarada dinlenmeye karar veriliyor. Oturulurken Apocu katiller silahlarını doğrultup arkadaşlarımızı tutukluyorlar. Sonra IKP'li arkadaşla birlikte 4 arkadaşı katleden çete arkadaşlarımızın cenazele-rini saklıyor, silahlarını alıp gidiyorlar.

Bir kaç gün sonra Apo şebekesinden kaçan birinin devrimci bir örgüte sığınması ve şahit olduğu olayı anlatmasıyla olay açığa çıkıyor. Bu arada kaçan arkadaşlarının peşine düşen şebeke IKP'nin civarda bulunan, daha fazla yaralı ve hasta pêşmergele-rin barındığı ufak bir askeri üse saldırıyor ve IKP pêşmergelerinden 4-5 kişiyi daha katlediyorlar. Bunun üzerine olaylar geniş bir alana yayılıyor ve şebekedende bazı kimselerin ölümü ile genişliyor.

Apo şebekesinin açıklamak için yalan söylemeye gereksinim duyduğu,ve yüzdeyüz tersyüz ederek "açıkladığı" olaylar özet olarak bunlardır.

KUK-SE, Apo şebekesinin provakasyonlarına,düşmanın oyunlarına karşı duyarlıdır. Gerekli tedbirleri almaya,provakasyonları boşa çıkarmaya çalışacaktır.İnanıyoruz ki şebekenin izlediği yol şebekeyi yıkıma götürecektir yol olacaktır.

PROVAKASYONU TEŞHİR ETMEK HER YURTSEVERİN GÖREVIDİR.

Kürdistan Ulusal Kurtuluşçuları-
SOSYALİST EGİLİMİ

(KUK-SE)

Haziran 1985

Not: Açıklamanın mümkünse
yayınmasını talep ediyorlar.

GIYANÊ AZADIYÊ, DI DILÊ GELE KURD DE, NAMIRE

Ji demeke dûr û dirêj de gelê Kurd di bin zordarf û stemkarîyeke dijwar de dijî. Kurdistan hatiye parvekirin(beskirin), sînor danîne ser sîngê wê. Bi vî awayî xal û xwarzî ji hevdu bidûrketine; apo li alîkî sînor û birazî li aliyê din e. Heya niha gelê Kurd, ji bo azadîya xwe û li dijî kedxurîyê, pir caran serî hildaye. Li ser rêya azadîyê, Kurdan bi hezaran xwîna xwe rijandine. Bi hezaran ji cihê bav û kalan hatine barkirin - bidûrxistin. Pir mirovên gernas û şehreza, kurdên hêja, bi sêpîyan ve hatine daleqandin. Heya niha tevgera gelê Kurd hîn bi ser neketiye.... birîndar bûye, hatiye êsandin lê herdem zindî maye û tucaran jî giyanê azadîyê, di dilê gelê Kurd de, namire.

Ji sala 1961an heya 1975an Kurdan li Kurdistana Iraqê careke din serî hildan. Pir Kurdan hêvî dikir, ku ev sera bigihe armancine wilo ku bi kêrî gelê Kurd bîn û Kurdistana Iraqê piştgirîya tevgerê li perçên dinî Kurdistanê bike. Di vî serî de bi hezaran reben û belengaz mirin. Faşîstên Bexdadê bombeyên napalm berdidan ser gundên Kurdan; qêrîna zaro-kan ber bi esmanan diçû. Serokayetîya vî serî pir mirovên hêja (hîn ji Kurdistana Iraqê û hîn jî ji perçên dinî Kurdistanê) dane kuştin. Di demekê de, Kurdan bi tîfîngan li dijî Kurdan ser dikirin. Lê dawîya vî serî çî bû ji her kesekî re diyar e, ku emperyalîzma cîhanî bi rê û alîkarîya derebeg û bûrjuwazên Kurd hundirê tevgerê vala kir, ew herivand û nehişt ku bibe şoreşeke bi rastî.

Ji sala 1975an û heya niha Bahsîstan pêşîya xwe vala dîtine; keys(firset) ketiye wan û dixwazin ku gelê Kurd pereng-perengî (bela-bela) bikin. Gundan kaviîl dikin, Kurdan ji erdê bav û kalan derdixin dibin beriya basurê (nîvro-yê) Iraqê. Kurdan bêyî ku bibîne dadegehê (mehkemê) bidarvedikin. Kuştina Kurdan bi sedan(ji Bahsîstan re) ji karê rojê ye; mîna taştê û firavînê ye. Canda kurdî hîn bi hîn qedexe dikin; daku ji pêre Kurdan yekcar ji halê rakin.

Serdarên Bexdadê dixwazin ku xwe jî cîhanê re, bi awakî pêsverû bidin xuyanîkirin û êrişa xwe li dijî gelê Kurd mîna serê pêsverûyan li dijî pêsverûyan bidin zanîn. Di vî warî de hevîrêdana derebeg û bûrjuwazên Kurd bi emperyalîzmê re û hevkarîya wan li gel rêjîmîne kevneperest û şovenîst(ku ew jî Kurdan li perçên dinî Kurdistanê dipercîqînin) gelek bi kêrî serdarên Bexdadê têye û avê dibe ser asê wan. Lê şovenîstî û faşîstîya Bahsê serdar roj bi roj êşkere dibe. Kuştina Kurdan bi sedan ji wan re ne bes e; niha dest pê kirine û êrişê dibin ser gelê Iraqê bi gîştî. Nûçeya kuştina Komûnîstan tevaya cîhanê bihîst û êdî ji pir kesan re diyar dibe ku "sosyalîstîya" Bahs leylan e; û ji efsaneyekê pêve ne tu tişt e.

Di vê gehînokê de (sîtuasyonê de) û di van rojên dawî de, nûçe (xeber) ji welêt tene ku careke din Kurd serê Kurdan dikine!. Di hevêrkeya Hekarî de, Kurd li hember Kurdan rawestiyane û mêran ji hev gêrdikin!. Her aliyek sûc davêje ser aliyê din (bixwe Mehmûdîyan jî sûc davêtin ser Osmankîyan û Osmankîyan jî, ji aliyê din ve, sûc davêtin ser

Mehmûdkîyan. Lê sût sûtê kê bû em wê jî dizanin). Lê pîrsa vî serî xuyaye ku bi awakî din e. Bivê nevê destê neyaran di vî karî de heye û tiştê gelek nebaş e. Ji her kurdekî nîstimanperwer têye xwestin ku li dijî "serê Kurdan li dijî Kurdan" raweste. Armanca pêşmergeyê dilsoz û ya derebeg û bûrjuwazan di tîstên ji hev cuda ne. Pêşmergeyê dilsoz serê xwe li dijî zordestiyê hildane; çendek hene ku wan tînin hember hev. Ma gelo ev çend car in ku ev tiştê han, di dîroka gelê me de, xwe vedigerîne? Her car gava dujmin dibîne ku tevgerê xurt bibe, dek û dolabekê digerîne û bi Kurdan serê Kurdan dike.

Ma gelo çima xebata me ber jê nayê? Ma gelo çî bûn hoy û sedemên sîkestina tevgerê li Kurdistanê Iraqê? Ma giyanê(ruhê) soresvanîyê li ba pêşmergeyê kê bû? Ma gelo sedemên têkçûna tevgerê leşkerî bûn an rêzanî (siyasî) bûn? Bivê nevê di serokayetîya vî serî de bihna genî ji tiştê têye! An hinek nezan in? An pêwendîya çendekan bi dujminan re heye? An tenê serdikin daku her gav serok bimînin û naxwazin ku pêşmergeyê hîşyar bibin û guhartinek têkeve tevgerê û civata kurdî? Bav û kalan gotiye: Kurmê darê ne ji darê be, dar nakeve! xuya dike, ku di dara me de kurm hene û nahêlin ku ew pel bide, kulîlk têkevin û ber jê bêye? Ma gelo serokayetîyên wîlo dikanin gelê Kurd azad û serbest bikin?

Bi taybetî piştî têkçûna serê Kurdistanê Iraqê û ev rewşa niho-îro, soresgêrên Kurd hînfî pir tîstan bûn û dest pê kirine, ku li pîrsa Kurd bi awakî zanistî(ilmî) binêrin. Pir mirov êdî têgihîstine, ku pîrsa Kurd ne bi tenê netewayetî lê çînayetî ye jî. Bixwe bûrjuwaz li seranserê cîhanê dixwazin, ku pîrsa gelan, bi tenê aliyê netewayetî bidine meydane û aliyê çînayetî vedîşêrin. Lê gelek diyar e ku rizgarkirina gelê Kurd û rizgarkirina xebatkarên (zehmetkêşên) Kurd ji hev nayên birîn û bi hev ve kîp girêdayî ne. Ma gelo pîranîya gelê Kurd ne xebatkar û belengaz e? Ma gelo em azadiya gelê Kurd dixwazin an azadiya çendekan ji Kurdan? Ma gelên cîhanê çawan azad bûn û ewên ku mane (wek me Kurdan), di rojên îro de, dê çawan azad bibin?

Bixwe ev dema me, li seranserê cîhanê, dema azadiya gelan ji hemû sêwe û awayên zordestî, kedxurî û çewsandinê ye. Dema têkoşîna hêzên pêşverû, demokrat û sosyalîst ji bo rizgarî, aşîf û sosyalîzmê; li dijî paşverûtî, nijadperestî(rasîstî), faşîzm û emperyalîzmê ye. Li hin welatan zordariya çînên xwînmiyatiyê şikandin û sosyalîstî pêk hatiye. Li hin welatên din xebata çîna karkir û hêzên pêşverû li dijî çîna xwedîsermiyanê berdewam e. Li pir welatên Asiya, Afrîka û Emerîka latînî têkoşîna tevgerên azadîxwaz û hêzên pêşverû her gav xurtir dibe. Bi vî awayî tevgera soresgerî li cîhanê ji welatên sosyalîst, tevgera karkiran li welatên sermiyandariyê û tevgerên azadîxwaz pêk hatiye. Lê xebat bixwe yek xebat e; ew jî hilanîna zordestî, kedxurî û nijadperestiyê ye; û li dijî yek dujmin e. Ji aliyê din ve, li seranserê cîhanê, emperyalîzma cîhanî û hêzên paşverû, faşîst û nijadperest bûne yek hêz û dixwazin ku çerxa dîrokê rawestînin. Ji bo armancên xwe - yên kirêt û gemar - çî ji destên wan têye dikin. Pir welatan tar û mar

dikin, gund û bajaran kavil dikin, zarokan dikuji sazûmanên nîstimanperwer hil-diweşînin; yê faşist pêk tînin, dek û dolaban li dijî rêxistinên (organîzasyonên) pêşverû û tevgerên rizgarîxwaz digerin.

Di çarîkê paşîn, yê sedsaliya bîstan de, rewşa cîhanê wilo ye, ku her hêzekî rêzanî (siyasî) cihê xwe yan li hêla hêzên pêşverû, demokrat û sosyalîst; yan jî li hêla hêzên paşverû, faşist û emperyalîst digire.

Ma gelo rêxistinên (rêxirawên) Kurdan li kîjan hêlê cihê xwe girtine?....

Bixwe cihê tevgera rizgarkirina gelê Kurd li hêla hêzên pêşverû, demokrat û sosyalîst e; li dijî paşverûyên Kurd, rêjîmên kevneperest, şovenîst û faşist, û emperyalîzma cîhanî ye.

Ji şikestina tevgerê li Kurdistana Iraqê sala 1975an û heya niha guhartinê berbiçav, di hundirê tevgera rizgarîxwazî gelê Kurd de, pêk hatine. Li pir aliyên Kurdistanê karkirên Kurd hin bi hin dicivine ser hev. Şoreşgêran berê xwe dane hêzên bigehîn - xebatkarên Kurd. Dibînin ku rêya azadîyê ji nav koma karkiran dest pê dike.

Ma gelo, berî 2590 salî, gelê Kurd bi serokayetiya kê azadîya xwe stand? !.

Şoreşgêrên Kurd, ji serpehatiyên xwe û ji eva dawî bi taybetî, hînî pir tiştan bûne wek:

- Dîroka gelê Kurd dide xuyanîkirin, ku rizgarkirina gelê Kurd, ya netewayetî û çînayetî ji hev nayên birîn; û ji ber wilo jî çîna derebeg û bûrjuwazîya kurdî nabin ku serokayetiya tevgerê bikin, ew her gav amade ne, ku destên xwe bidin dujminên gelê Kurd.
- Hêzên bigehîn, ji tevgerê re, zehmetkêşên Kurd in - ramanên tevgerê pêwîstî ku ramanên çîna karkir bin.
- Bûrjuwazîya kurdî dûv û terî ye ji bûrjuwaziyên turkî, farisî û erebî re; ji ber ku di bin basikên wan de mezin dibe.
- Hevkarî li gel ew rêjîmên ku gelê Kurd diperçiqînin ne rast e û gava hêzekî siyasî kurdî li gel wan kar bike, guman dikeve nîstimanperwerîya wî.
- Emperyalîzma cîhanî - ji bo giringîya Kurdistanê - dê herdem bixwaze, bi hemû awayî, ku tevgera gelê Kurd bişkênîne.
- Tevgera rizgarîxwazî gelê Kurd pêwîste ku cihê xwe di nav rêzên hêzên tevgera şoreşgerî li cîhanê de bigire; hevpeyman û hevkarî bi wan re ji erkên wê ne. û h.w.d.

Ji hemû Kurdên dilsoz û nîstimanperwer têye xwestin, ku ev rewşa gelê Kurd têde dijî, bînin pêş çavên xwe - dost û neyaran ji serhev biderxin. Bi xurtî li dijî siyaseta şovenîstî, nijadperestî û faşistî li her çar perçên Kurdistanê rawestin; û her weha dek û dolabên emperyalîzma cîhanî sermûzar bikin.

Rêya serbestî û azadîyê ji nav koma karkiran dest pê dike.

Bijî têkoşîna gelê Kurd ji bo bicihanîna mafê çarenûsînê

Bijî tevgera şoreşgerî li seranserê cîhanê.

Bimirî emperyalîzm, faşîzm, rasîzm û paşverûtî.

Komela Xwendekarên Kurdistan li Berlîna roava - AKSA-B

1000 Berlin 21 , Postfach: 21 03 71

Çamurdan Ayaklı Kabadayı Ahmaklar Kaldırdıkları Taşın Altında Kalacaklar!

"Güneydoğu'da bize sığınanlar oldu. Eskiden olsa silahla dışarı atardık. İnsana yardım insanlık görevidir. Türkiye insan haklarına değer veren bir hukuk devleti olduğu için onlara yardım elimizi uzattık." Bırakalım geniş halk kitlelerinin ve devrimci kamuoyunun tepkisini bir yana, parlamento ahırındaki sığır yandaşlarının iskembesi bile, sayın başbakanları Özal'ın o Amerikan by-pass'lı yüreğinden kopup gelen bu "insanlık" vazifesini ifada kusur etmeme "hassasiyeti"ni zor kaldırıyor.

Besbelli ki, saçından tırnağına emperyalizmin emrinde olan Türk komprador/bürokrat burjuvizisi ve toprak ağaları sınıfının, sınıf diktatörlüğünün aracı olan faşist, fanatik Türk şöveni, kuruluşundan bugüne dek Kürt ulusuna karşı soykırımcı milli zulüm temelinde şekillenmiş T.C. devletinin yardım eli, herşeyden önce efendisi Batılı emperyalistlerin emrine amadedir, onların iktisadi, siyasi ve askeri çıkarlarına hizmete tahsis edilmiştir; sonra sırayla, Türk komprador-bürokrat burjuvaları ve feodal toprak ağalarının cebi, genel çıkarları ve mezalimine ve diğer ülkelerdeki aynı emperyalist kampın uşağı durumundaki müttefik sınıfların yararına vazife görür. Sayın Özal, "Türkiye'nin ... bir hukuk devleti olduğunu" söylemekte haklıdır; zira her yerde hukuk, üzerinde yükseldiği iktisadi ve sosyal yapının, mülkiyet sistemi ve üretim ilişkilerinin siyasi kurumsallaştırılması demektir ve bu alt yapının muhafazasına hizmet eder. Dolayısıyla Türkiye'deki komprador-feodal üretim ilişkilerinin kanalları üzerinden işleyen emperyalist süper sömürü ve tahakküm, halkın bu ilişkiler dışına çıkmasını azılı faşist terör ile engelleme, Kürt ulusunu soykırımcı milli zulüm ve esaret zinciri altında esir tutma hakkını hakim sınıflara tanıyan faşist bir hukuk, ve bunu esas olarak Türk ordusunun karşı-devrimci şiddeti ile uygulayan bir "hukuk devleti" yaratmıştır.

Onun içindir ki, ne zaman bu "hukuk devleti" Kürtlere aynen sayın Özal'ın tabir buyurduğu gibi, "elini uzatmışsa" bunu (uzantısı olduğu hukukun icabı) Kürt halkının kanını dökmek, Kürt ulusal kurtuluş mücadelesini kan ve komplo içinde boğmak için, milli zulüm uygulamak, Kürt işçi ve köylülerinin devrimci sınıf mücadelesini engellemek amacıyla, süngüyle, satırla, idam mangası, darağacıyla uzatmıştır. T.C. tarihi bu lanet olası kanlı elin ve ona karşı halkın şanlı devrimci mücadelesinin, Kürt ulusunun kurtuluş, kendi kaderini tayin hakkı için yılmak bilmez mücadelesinin tarihidir.

Ama görülüyor ki, bu "yardım elinin" kendi komprador-feodal sınıf çıkarları ve emperyalist efendileri için bu güne dek gördüğü kanlı "hizmetin" bilincinde olan tüm hakim sınıf siyasetçileri ANAP'ın takunyalı yobaz, MHP'li bozkurtçu milletvekillerinden, SHP'nin sosyal-demokrat maskeli faşist iktidar heveslisi eski yeni devşirmelerine, Fikri Sağlar'lardan hakim sınıfların bahtı-kara-oğlanı Ecevit'e kadar bilumum faşist düzen savunucusu, Irak Kürdistan'ındaki kanlı soykırım, zehirli gaz ve bombardımandan ötürü Türkiye Kürdistan'ına geçmek zorunda kalan 120 000 Kürt köylüsünün boğazına T.C. organını takmak için bölgeye koşturup "ellerini" uzatmakta birbiriyle yarışıyor. SHP milletvekilleri, hükümetin tutumunu övüyor, partisinin daha aktif davranıp "dünya kamuoyunu Kürtler için harekete geçirmesi gerektiğine inanıyor". Hükümetteki günlerini, sıkı yönetim ilanlarına, Maraş katliamına nezaret etmeye, Türkiye Kürdistan'ında gelişecek gerilla mücadelesine karşı ihtiyaç duydukları askeri karakol ve zırhlı araçlar için dağlara yol inşaatına vakfeden kidedimlî faşist Ecevit bu gün de Özal ile "hukuk devleti" konusunda yarışıyor: "Orta-doğu ülkeleri arasında özgürlüğün en çok olduğu ülke Türkiye'dir. Onun için kendi ülkelerindeki baskılara dayanamayanlar, kurtuluşu(!), huzuru(!) ve esenliği(!) ülkemizde arıyorlar. Komşumuz(!) Irak'tan ülkemize gelenlere 'Hoşgeldiniz' diyorum".

Ecevit'in "kendi ülkelerindeki baskılara dayanamadıklarını" iddia etme küstahlığında bulunduğu Kürt köylüleri, devrimci kitleleri ve peşmergeleri, Irak rejimine kök söktüren, bundan ötürü de komşusu faşist T.C. devletini dostu Saddam rejiminin yardımına koşturacak kadar Ecevit'in sınıfının korku ve dehşete düşüren bir güce sahiptir. Bundan ötürü, Kürt halkının devrimci ulusal kurtuluş mücadelesini içerden hançerlemek için Ecevit ve Demirel hükümetleri, ihanetçi Molla Mustafa Barzani'nin oğulları olan İdris ve Mesut Barzani'yi MİT ve CIA'nın yardımı ile işbirlikçi ulusal hain olarak örgütlemiş sınır boylarında Türk jandarma subayları ve MİT ile birlikte, devrimci ulusal kurtuluş peşmergelerini yakalama, Türk ordusunun tuzakına düşürme görevine koşmuştu. Türk hakim sınıflarının "hoşgeldiniz" dediği, 120 000 Kürt köylüsü içinde, bu bir avuç hainden başkası değildir.

Ecevit ve temsil ettiği sınıf biliyor ki, böylesi ulusal hainlerin etkisi kırıldığı, yüzleri teşhir olduğu takdirde, Kürt ulusal kurtuluş mücadelesini devrimci yolundan saptırmayı görev edinmiş unsurların bir kenara süpürüldüğü şartlarda, Kürt ulusunun kurtuluş mücadelesini, Kürdistan'daki devrimin kudretini hiç bir zehirli gaz bombardımanı, ayağı mezarda Irak rejimi ve ordusu durduramaz. 120 000 Kürt köylüsünün önüne Mesut Barzani gibi Kürt davasının hainlerinin resmini geçirenler, bunu sınıf çıkarları için yapıyorlar. Hakim sınıflar "peşmergeler kozumuz" dedikleri zaman Mesud Barzani gibi hainlerin paralı 3-5 komutanını kastediyorlar. Zira peşmerge sözcüğünün kendisi bile faşist Türk hakim sınıflarının yüreğine korku salmaya yeter!

Ya peki, bildirilerinde Barzani'nin resmini basanlar, dergilerde Barzani-Talabani gibilerini "yüce komutan, Kürdistan'ın kartalı" ilan edenler, bunları niye yapıyorlar!? Çünkü teslimiyetin hakim sınıflarla uzlaşmanın yoluna koyulanlar, başkalarının, Barzani, Talabani gibilerinin teslimiyet ve ihanet çizgisini övmek zorundadırlar.

Şaşılabacak bir tarafı yok! SHP milletvekilleri faşist devlet ve düzenin katliamcı hükümetini över, SHP milletvekilleri ile geceler, semahlar düzenleyenler de faşist devletin bürosu, parası ve jandarması ile ulusal ihanet için çalışan bir avuç Barzani güruhunu över... Çünkü oportünizm her yerde kendi cinsini arayıp bulma derdindedir. Onlar hakim sınıfları ve ordusunu olduğundan güçlü görürler, devrimci halk kitlelerinin kudretini görme yeteneğinden yoksundurlar.

"Her bunalım, alışlagelmiş bir kenara iter, dış örtüleri sıyrıp söker, hurdaya çıkmış işe yaramaz ne varsa süpürüp götürür, altta, derinde yatan güçleri ve kaynakları ortaya çıkarır. Savaş, ezilen ulusların hareketi açısından neyi açığa çıkarmıştır?!" (Lenin, Ulusların Kaderlerini Tayin Hakkı)

Zincirleme birbirlerini etkileyerek patlak veren büyüklü küçüklü iktisadi, siyasi ve ideolojik krizlerin, bir milyon insanın katledilmesine sebep olan İran-Irak savaşı gibi askeri kapışmaların ve mevzi dalaşlarının sarsıntıları içinde hızla yeni bir dünya savaşına doğru sürüklenen emperyalist dünya sisteminin bunalımı, bu cehennem yolunu kitlelerin devrimci savaşı ve gerçek proleter devrimlerle tersine çevirmek isteyenler için, pek çok şeyi maskesinden sıyrıp, tüm çıplaklığı ile ortaya dökmektedir.

Orta-doğu'daki genel durum, İran-Irak savaşının sonuçları ve Kürdistan'daki son gelişmeler, istikrardan yoksun rejimleri, dünya çapındaki siyasi ve iktisadi bunalım çalkantısı içinde, ister istemez altından nasıl kalkacaklarını bilemedikleri sorunlarla daha tehlikeli biçimlerde cebelleşmeye itmektedir. Türk hakim sınıflarına emperyalist efendileri ve kendi çıkarları açısından yüklenen yeni zorunluluklar, altından kalkabilecekleri cinsten görevler değildir. Bunalımlarını derinleştirerek, ancak bunalımda durumlarını idare etme umudundan, zaman kazanma manevralarına başvurmaktan başka çareleri yoktur.

Henüz kendi faşist devletin sınırları içinde bir Kürt ulusunun mevcut olduğundan bahsedemeyecek kadar kendine güven duymayan bir devletin, 1923'ten bu yana fanatik Türk şövenizmi ile Kuzey Kürdistan'a tekrar tekrar terör ve soykırım seferleri düzenleyen, buna rağmen kendisinin "Şark çıbanı" diye tanımladığı o ölümcül yarasından bir türlü kurtulamamış olan ve Kuzey Kürdistan'da mevzilenmiş iki ordusu, 12 000 köy korucusu, valileri, süper valileri, polisi ve jandarması ile hala gece rahat uyuyamayan, Kürt köylüsünü süngü ucunda zoraki göçe zorlayan, isyankar Kürt köylüsünü katletmek için kurduğu yeni jandarma ordusunun kiralık asker maaşını bilinçli olarak işçi ücretlerinin üzerinde tespit edecek kadar telaş ve dehşet içinde olan bir devletin, bu faşist soykırımcı Türk devletin bugün kalkıp o kanlı elini Irak Kürtlerine "insani vazife adına" uzatma iddiası iğrenç bir sahtekarlık, ve daha da önemlisi, kendi boyunu aşan bir kabadayılıktır.

Milli Güvenlik --Komprador Güvenlik-- Konseyinin son oturumlarının sıkıntısı burada yatmaktadır. Özal ve özellikle çete reisi Evren'in son ABD ve Britanya ziyaretleri, kimyasal bombalama ile Halepçe ve çevresinde yapılan soykırımın planlanmasından önce Özal'ın Tahran'a karşı Saddam Hüseyin'i destek ziyareti, ve ABD savunma bakanı Carlucci'nin Türkiye ziyareti sırasında Kürdistan'da faşist Türkiye ve Irak devletlerinin uygulayacakları soykırım-teslimiyet operasyonu tartışıldı. İran-Irak savaşının "ateskes" statüsüne getirilmesiyle birlikte, Tahran, Bağdat ve Ankara hükümetlerinin, ABD ve Batılı emperyalist blok çıkarları ve dünya savaşı için Ortadoğu'da mevzi pekiştirme çabalarının bir parçası olarak, Kürdistan'da uygulayacakları üçlü imha ve abluka politikasının detayları paylaşıldı.

Faşist Türk basını bunu deşifre etmekten çekinmiyor; Irak rejiminin ordusu ve kimyasal bombardıman uçaklarıyla Irak Kürdistan'ının kuzeyine saldırmadan önce, Ağustos sonunda, Türk-Irak askeri heyetlerinin Ankara'da gizli görüşmelerde bulunduklarını kendileri bile gizlemiyorlar. Talabani'nin kontrolündeki bölgede "41 gün esir tutulduğu" iddia(!) edilen Çelikel adlı mühendisin(!) (diğer görevlerinin ne olduğu bilinmiyor) bu son saldırının yapılacağı, "Türkiye'ye sığınacakları daha o zamandan belliydi" şeklindeki ifadeleri, kanlı komplonun ne zamandan beri planlanmakta olduğuna işaret etmektedir.

Bütün bunlara rağmen, İran, Irak ve Türkiye'nin bu üçlü imha-teslimiyet mengenesi yoluyla Kürdistan'daki devrimci ulusal kurtuluş potansiyeline karşı almaya çalıştıkları kanlı katliamcı tedbirlerin geri tepeceği konusunda ciddi kayguları vardı. Bazı Avrupalı emperyalist akıl hocaları kendilerini bu konuda uyarmaktadır. En azından Ortadoğu'daki buna benzer bir diğer kanlı manevra taktığının başlarına kısa zamanda daha büyük belalar açtığına şahit oldular. Filistin'deki mücadeleyi İsrail'in kanlı saldırısı ile sindirmeyi, FKÖ önderliğini Batılı emperyalistlerin planlarına teslimiyet düzeyine indiren imrendirme politikaları, kısa süre içerisinde Filistinli devrimci kitleler içinde teslimiyetçi önderleri bir kenara itip yeni baştan mücadeleye atılan militan bir neslin İNTİFADA'sına yol açmıştı. Emperyalistler, devrimci isyanın başına eski kodaman FKÖ teslimiyetçilerini geçirebilmek için denenmedik yol bırakmadılar.

Kürdistan'daki mücadele en azından bugünkü durumda İran ve Türkiye'deki devrimci sınıf mücadelesi ile karşılıklı güçlenme imkanına ve proleter öncü müfreze müttefiklerine sahiptir. Kürdistan'daki hareketin içinden geçtiği bu çetin dönem, Lenin'in dediği gibi ulusal kurtuluş ve devrim yolunda "hurdaya çıkmış işe yaramaz" Gasumlu, Talabani, Barzani gibi öğeleri süpürüp bir kenara atmanın, gerçek ulusal kurtuluşun güzergahında daha güçlü, daha yetenekli, daha sağlam orduların oluşturulmasının ortasını yaratmaktadır. Nitekim, bu konuda ciddi kayguları olan emperyalistler, Barzani ve Talabani gibilerinin, ulusal kurtuluş mücadelesini gericilerin çıkarlarına peşkeş çekenlerin hizmetini mükafatlandırma derdinden çok, bunun kendileri için oluşturduğu yeni tehlikeleri dile getirerek, "Kürtler kumar oynadı ve kaybettiler" derken gerçek kurtuluş güzergahını kitlelerden peşmergelerden gizlemek için sahip oldukları o eski "prestiji" kaybetmiş olmasından yakınmaktadırlar. Süleymaniye ayaklanması bunun ön habercisiydi.

Engels zamanında, "mağlup olan ordular derslerini iyi öğrenir" demişti; Engels'in bu değerli sözleri, hiç şüphesiz devrimci ordular için çok daha fazlası ile geçerlidir. Oportünizmin görevi, öğrenilmesi gereken derslerin öğrenilmesini engellemeye çalışmaktır. Ulusal teslimiyetin birkaç hainini, ulusal kurtuluşun onbinlerce peşmergeci ile güçlü ordusunun önüne çıkarıp, "kartal" ilan etmeyi kendine vazife bilir.

Lenin, "Sahtekarlık yok! Gücümüz gerçeklerin söylenmesinde yatar!" demişti. Ocak 1905 Odesa ayaklanmasının kanla bastırılması karşısında Lenin'in tavrı "Odesa ayaklanmasının dersleri ızdıraplıdır ama, mizaçın devrimciye dönmesi şu durumda, devrimci proleteriyaya sadece savaşmasını değil, kazanmasını da öğretecektir. Odesa olayları için biz: 'devrimci ordu yenilmiştir, yaşasın devrimci ordu!' diyoruz", olmuştur. Kürdistan'da bir devrimci ordunun yenildiği söylenemez ama Gasumlu, Mesut Barzani, Talabani, Apo gibilerinin siyasi ideolojik hattının yenildiğini söylemek ve kavramak doğrudur ve gereklidir.

Ankara, Tahran ve Bağdat'taki faşist saltanatları kavuracak kudrete sahip peşmerge ordularının en temel eksikliği, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi ideolojisinin, proleter devrimlerin rehber ideolojisinin rehberliğinden mahrum bırakılmış olmalarıdır. Kürt proletaryası, Kürt ulusal burjuvazisinin çeşitli kanatlarının ideolojik çemberini aşmış, enternasyonal proletaryanın birliği ve ideolojisi ile silahlandığı, diğer uluslardan sınıf kardeşleri ile örgütsel ve ideolojik birliği temel aldığı takdirde ulusal gerici burjuva ve feodallerin dizginde tuttuğu devrimci Kürt köylüsü ile birlikte, hiçbir karşı-devrimci gücün baş edemeyeceği muazzam devrimci potansiyelin kumandasına geçecek, ulusal kurtuluş ve sosyal devrim mücadelesini tutarsız, kaypak sınıfların veya gerici aşiretçilerin merhametine, çatışan karşı-devrimci orduların yedeğine kaptırmayacaktır. Ortadoğu gerici ve emperyalistler ve sosyal-emperyalistler, kızıl peşmergelerin kabusu ile titreyecektir.

Lenin'in dediği gibi, "Devrim öğretiyor!," karşı devrim de! Karşı-devrimin Kürt ulusuna karşı kaldırdığı kanlı taş, kendine mezar taşı olacak! Yeter ki, peşmerge müfrezeleri Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi ideolojisi rehberliğinde ulusal kurtuluş mücadelesini, çağımızın proleter devrimler güzergahında yürütsünler!

YAŞASIN PROLETER DEVRİMLERİN REHBER İDEOLOJİSİ,
MARKSİZM-LENİNİZM-MAO ZEDUNG DÜŞÜNCESİ!

YAŞASIN KÜRT ULUSUNUN KENDİ KADERİNİ TAYİN HAKKI!

YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ!

YAŞASIN DEVRİMCİ ENTERNASYONALİST HAREKET!

YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML!

YAŞASIN HALK SAVAŞI!

YAŞASIN DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

MAO ZEDUNG'UN ÇİZDİĞİ GÜZERGAHTA İLERİ!

DEVRİMLERLE EMPERYALİST SAVAŞI ENGELLE!

TKP/ML

Marksist-Leninist-Maoist Parti Merkezi

TÜRKİYE VE KÜRDİSTAN HALKLARINA DÜNYA İLERİCİ DEMOKRATİK KAMUOYUNA,

12 Eylül 1980 öncesi, Türkiye'de ekonomik kriz alabildiğine derinleşmiş, sosyal bunalım had safhaya varmış, işçi sınıfı mücadelesi o güne kadar görülmemiş boyutlara ulaşmış, Türkiye Kürdistanı'nda Ulusal Demokratik Mücadele sınıfsal mücadelenin temelinde türk şöven burjuvazisinin sömürücü, baskıcı, zoraki asimilasyoncu zulmünü kökünden sarsacak düzeye yükselmişti. Türkiye Kürdistanı'nda bir yandan kürt işbirlikçi egemen güçlerine karşı bir yandan da türk şöven burjuvazisine karşı ulusal ve sınıfsal mücadele geliştirilerek Türkiye ve Türkiye Kürdistanı düzeyinde grevler, işgaller, direnişler, boykotlar birbirlerini izlerken birçok bölgeye faşist güçler giremez duruma gelmişti. Devlet içinde ve dışındaki birbirleriyle bütünlük içinde hareket eden faşist güçlere karşı halk kitlelerinin hızla yükselen devrimci muhalefeti burjuva devlet otoritesini temelden sarsmıştı.

Türkiye işbirlikçi tekelci burjuvazilerinden bahsederken emperyalizmin dünyada ve Orta-Doğu'da güttüğü artış gösteren saldırganlık politikası göz ardı edilemez. Emperyalizmin Orta-Doğu'da önemli bir kalesi olan Türkiye devletinin otoritesinin sarsılması, Afganistan mevzisini kaybetmesi, faşist monarşist İran Şahlığı'nın yıkılması bölgede emperyalizm için meydana gelen boşluk ABD emperyalizmini büyük ölçüde telaşlandırmıştır.

Meydana gelmiş olan bu ekonomik, sosyal, siyasal ve könjüktürel durum karşısında ABD emperyalizmi ve Türkiye tekelci burjuvazisi "24 Ocak istikrar tedbirleri" ni hayata geçirerek ekonomiyi bir istikrara kavuşturmak ve devlet otoritesini temelden sarsmış olan Kürdistan ve Türkiye devrimci mücadelesini yoketmek devlet otoritesini faşist bir yapı üzerinde sağlamlaştırmak, faşist monarşist İran rejiminin yıkılmasıyla Orta-Doğu'da doğmuş olan emperyalist jandarma boşluğunu doldurmak amacıyla 12 Eylül askeri faşist cuntasını tezgahlamışlardır.

Bir yılını doldurmuş olan faşist Cunta bu hedeflerine ulaşabilmiş midir?

Ekonominin "istikrara" kavuşturulması çabaları fiyaskoyla sonuçlanmıştır. Faşist Cunta "24 Ocak istikrar tedbirleri"ni zor, zulüm ve baskıyla dayanarak hayata geçirmeye çalışmış, bu tedbirler doğrultusunda üretimi faşist baskı ve zorla arttırmaya çalışmış, toplu sözleşmeleri ortadan kaldırmaya çalışarak ücret artışlarını durdurmuş, getirmiş olduğu yeni rejim yasasıyla orta sermaye katmanlarıyla küçük esnaf ve sanatkarları toplu halde iflasın eşğine getirerek iç pazar tıkanıklığını had safhaya getirmiştir. Faşist baskıyla üretimin artırılması ve vergi kanunu, sürekli zamlarla iç pazar tıkanıklığının had safhaya çıkartılması, bütün bunların yanında tatmin edici bir dış pazarın bulunamayışı stokların akıl almaz ölçüde artması, zaten açık olan arz ve talep dengesini bir daha düzelmesi imkansız bir şekilde bozmuş ve krizin derinliklerinin boyutları daha da artmıştır.

Bütün bu gelişmeler, işbirlikçi tekelci burjuvaziyle orta sermaye katmanları arasındaki çelişkiyi haddinden fazla derinleştirdiği gibi tekelci burjuvazinin kendi arasındaki çelişkiyi de artırmıştır.

Ekonomik kriz derinleştikçe, Türkiye halklarının içine sürüklenmiş olduğu sosyal yaşam toplumun daha fazla dayanamayacağı bir hal almaktadır. Hayat pahalılığının getirdiği yoksulluk, toplumun ezici bir kesimi için işkence düzeyine varmıştır. İşsizlik had safhaya yükselmiş, binlerce gece kondu yıkılarak halk evsiz barksız bırakılmıştır.

Siyasal bakımdan oluşturulmuş gibi gözüken istikrar son derece geçici ve zorakidir. Faşist diktatörlük siyasi istikrarını kurup sarsılmış olan devlet otoritesini yeniden faşist yöntemlerle "tesis" edebilmek için devrimci mücadeleye azgınca saldırdı. Bütün siyasi partilerin başta DİSK ve TÖB-DER olmak üzere demokratik kitle örgütlerini kapattı. Yüzlerce devrimciyi vatandaşlıktan çıkardı, kanlı katliamlara girişti. Binin üzerinde devrimciyi idam ve müebbetle yargılıyor, kitle halinde tutuklamalar yapıyor, onlarca devrimciyi işkencelerde öldürdü, yüzbinden devrimciyi cezaevlerine doldurdu, binlerce kişiyi on yıllarca hapis cezası verdi, darağaçları kurdu, bugüne kadar sekiz devrimciyi idam etti, şöven bir kin ve hınçla kürt halkının üstüne yürüyerek soykırımını yaptı ve yapmaya devam etmektedir. Akla gelen insanlık dışı ne kadar baskı ve zulüm varsa istisnasız bir şekilde hepsini uyguladı ve uygulamaktadır.

ABD emperyalizminin Orta-Doğu'ya yönelik "Körfez Politikası" ile Türkiye'yi bölgedeki ilerici gelişmelere karşı bir sıçrama tahtası olarak kullanmak istediği günümüzde kesinlik kazanmıştır.

Amerikan emperyalizminin Arap ülkeleri arasına fitne sokarak Kamp-David komplosuyla gerici bloklar oluşturarak, ilerici Arap yönetimlerini tasfiye etmek manevralarını dikkatle izlemek zorundayız. Emperyalizmin bölgedeki saldırı masası İsrail Siyonistlerinin mazlum Filistin halkına karşı hunharca eylemlere giriştiği, Lübnan'da sivil halka yönelik katliamların boyutlandığı bu dönemde emperyalist-siyonist saldırıların Arap ilerici güç veyönetimlerine yönelik iç ve dış komploların ise bölgedeki gelişmeleri daha da gerginleştirmektedir.

Emperyalizmin bölgedeki bu saldırıları politikasına uygun düşen Türkiye'deki faşist diktatörlük yeni görevler için hazır olda beklemektedir. Bölgedeki fiili müdahaleler için hazırlanan "çelik kuvvetleri"ni Türkiye'de üstlenerek ya da yararlanarak bölgeye sokulmuş bu hain planın yeni gelişmiş halkalarıdır. Kıbrıs'ın önemli bir kesimini işgal altında tutan Türk tekelci burjuvazisi bu uluslararası sorunun emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda çalışarak Kıbrıs'ı NATO için bir "özel savaş gemisi" durumuna getirmek istemektedirler. İçte gericiliği, dışta saldırganlığı geliştiren Türkiye'deki faşist yönetime karşı bölgedeki tüm ilerici barış sever güçlerin karşı durması bir zorunluluktur.

Doğmuş olan bu objektif durum coğrafi bakımından zaten kader birliği içinde bulunan Ortadoğu halklarının siyasal planda zorunlu bir kader birliği içerisinde sokmuştur. Hiç şüphe yok ki faşist İran Şahının yıkılmasıyla doğan boşluğu doldurmayı üstlenmiş olan Türkiye işbirlikçi burjuvazisiyle faşist İran Şahının uğradığı akibete kaçınılmaz olarak uğrayacaktır. Bu nedenle bölgedeki tüm ilerici güçlerin karşılıklı dayanışma ve diyalog içinde bulunmaları bir zorunluluktur.

Bir yılını doldurmuş olan askeri faşist cunta ekonomik, sosyal, siyasal bakımdan Türkiye ve Türkiye Kürdistanı halklarına en ufak bir refah getirmemiş, ancak saymakla bitmeyecek tarihin lanetle kaydedeceği bolca kan, gözyaşı ve işkenceden başka...

Askeri faşist cunta, ne kadar çılgınca tavırlar içine girerse girsin kaçınılmaz olan sonuna doğru yaklaşmaktadır. Bu nu hiçbir güç engelleyemez, mevcut dünya konjüktüründen dolayı, kapitalist-emperyalist dünyanın içinde bulunmuş olduğu bunalımdan dolayı, sosyalist blokun emperyalist blok karşısında hergün kazanmış olduğu yeni zaferlerden dolayı dünya işçi sınıfı ve ulusal kurtuluş güçlerinin hergün emperyalizmin bir mevzisi ve kalesini yerle bir ettiklerinden dolayı engelleyemez. Türkiye, Türkiye Kürdistanı ve diğer Ortadoğu halkları emperyalizme, siyonizme, gericiliğe ve faşizme karşı uyanık ve kararlı bir mücadele içinde oldukları için engellenemez.

BASKIYA, ZORBALIĞA KARŞI YİĞİTÇE DİRENEN TÜRKİYE VE KÜRDİSTAN EMEKÇİLERİ, BARIŞTAN YANA OLAN DÜNYANIN İLERİCİ GÜÇLERİ !

12 Eylül faşist cuntası Türkiye halklarının devrimci mücadelesine büyük darbeler indirdi. Ama kesin yenilgiye uğratmadı. Düşman geçici de olsa zafer sarhoşluğuyla halklarımızın devrimci mücadelesine saldırıya devam etmektedir. Fakat tüm baskı ve zorbalığa rağmen halklarımızın devrimci demokratik mücadelesini ortadan kaldırmadı ve kaldıramayacak, Türkiye ve Kürdistan halkları bugünlerden dersler çıkararak yarınları daha güçlü ve diri olarak girecektir, zafer er veya geç halklarımızın olacağı kanıtlayacaktır.

Ancak bugün devrimci demokratik güçleri her zamankinden daha çok bekleyen acil sorun bütün bu somut durumları gözönüne alarak Kürdistan ve Türkiye'deki tüm ilerici, demokrat, anti-faşist güçlerin kendi aralarında oluşturacakları güç ve eylem birliği giderek anti faşist cephenin oluşturulması, faşist cuntanın kaçınılmaz sonunu daha da çabuklaştıracaktır.

KAHROLSUN ASKERİ FAŞİST CUNTA!

YAŞASIN ANTI FAŞİST GÜÇ VE EYLEM BİRLİĞİ!

ALA RIZGARI

TKDP (KUK)

Türkiye Kürdistan Demokrat Partisi

TKP (B)

TKSP

Türkiye Komünist Partisi (Birlik)

Türkiye Kürdistan Sosyalist Partisi

TKEP

Türkiye Komünist Emek Partisi

TÜRKİYE SOSYAL TÜSTAV TARİH ARASTIRMASI

İRAN KÜRDİSTANI'NA KARŞI GİRİŞİLEN GERİCİ SALDIRILAR

Yurtsever Halkımız!

İran Kürdistanı'ndaki devrim, üç yıldan beri, İran Kürdistan Demokrat Partisi'nin öncülüğünde gelişerek devam ediyor. Kürdistan'ın işçi ve köylüleri, yüzlerce yıldır süregelen tutsaklık zincirlerini koparıyor, örgütleniyor, ülkelerinin kurtuluşu için, özgür ve demokratik bir toplum kurmak için mücadele ediyorlar.

Bilindiği gibi, İran Kürdistanı halkımız, İran için demokrasi, Kürdistan için otonomi istiyor. O, İran devriminin ileri doğru sürdürülmesini istiyor. Halkımız savaş yanlısı değildir. Ama ne yazık ki, zorba Şahlık rejimini yıkan devrim dalgasından sonra yönetimi ele geçiren mollalar devrimin yolunu kestiler ve İran toplumunu Ortaçağlara geri döndürmek istiyorlar. Mollalar yönetimi Kürt ulusunun haklı taleplerine karşı çıkıyor. Bu yönetim de zorba Şahlık rejimi gibi Kürt halkının varlığını tanımak istemiyor. İran Kürdistanı devriminin liderliği, başından beri, onlara kaç kez barış önerileri götürdü; ama Humeyni ve adamları halkımızın isteklerine kulak asmadılar; onlar da Şah'ın yaptığı gibi asker ve pasdarlarını Kürdistan üzerine sürdüler, halkımızı yeniden boyunduruğa vurma-ya özendiler.

Kürdistan devrimine karşı duran yalnızca bu gerici mollalar yönetimi değildir. Onun yanı sıra Kürt halkının tüm düşmanları, sömürgeci-faşist Türk hükümeti, şoven-kanlı Irak rejimi ve emperyalist güçler de korku içindedirler. Kürdistan'ı aralarında parça parça bölüşenler, ülkemizin zenginliklerini talan edip halkımızın kanını emenler tüm korku ve telaş içindedirler. Onlar da bu mücadelenin yolunu kesmeye, Kürdistan devrimini bir kez daha bastırmaya ve gönüllerine göre çizilmiş Ortadoğu haritasında herhangi bir değişikliği önlemeye çalışıyorlar.

Diğer yandan Kürdistan'ın kendi içinde de feodal ve gerici çevreler, hainler, düşmandan yana çıkıyor, devrime karşı savaşıyorlar. Kürt feodalleri yüzlerce yıl boyunca Kürdistan toprağı ve halkı üzerinde hüküm sürdüler, halkımızı soydular, sömürdüler, köylümüzü köleleştirdiler. Feodaller ve öteki gericiler sürekli olarak düşmanın işbirlikçisi ve uşağı rolünü oynadılar. Zaman zaman, kendi çıkarları için yabancı yönetime karşı çıktıkları da oldu; ama böyle zamanlarda da çoğu kez düşmanla kolay uzlaştılar ve özgürlük mücadelesini sattılar.

Feodaller devrimden korkuyorlar. Onlar kendi üstlerinde ulusal bir yönetim istemiyorlar. Bu nedenle onlar, bugün de İran Kürdistanı'nda gerici mollalar yönetiminin eteğı altına sığınmış ve devrime karşı dikilmiş bulunuyorlar.

Kürdistan devriminin düşmanları kendi planlarını hayata geçirmek için tam bir birlik oluşturdular, Geçici Komite'yi (Irak Kürdistan Demokrat Partisi'ni) de saflarına aldılar ve İran Kürdistanı devrimine saldırdılar.

Böylece, Humeyni'nin asker ve pasdarları, caşlar (devrime karşı dövüşen Kürt hainleri), Şıkak mıntıkasının feodalleri ve aşiret reisleri, Geçici Komite ve şu "Yedi Kişi" adıyla ve sol bir maske altında ortaya çıkan kesim, hep birden, bir "Haçlı Ordusu" gibi, iki ay kadar önce İran Kürdistanı devrimine saldırdılar, Soma-Bradost mıntıkası ile Şmo kentini peşmergelelerin (Kürt partizanları) denetiminden çıkardılar.

Geçici Komite neden bu talihsiz saldırıya katıldı? Neden Kürdistan tarihinde birkez daha gerici bir rol oynadı?

Geçici Komite bu yüz karasına bir daha bulaşmadan edemedi; feodal ve gerici bir güç olduğu için, temeli ağalık-şeyhlik ve aşiret yapısı olduğu için.

Irak Kürdistan Demokrat Partisi'nin liderleri, bu feodal-aşiretçi insanlar, 1970'lerde yanlış bir politika tutturdular, İran Şahı'nın ve emperyalizmin güdümüne girdiler ve 1975 yılında devrimi teslim edip İran'a kaçtılar, Amerika'ya kadar gittiler. Bu olay Kürt ulusunun tarihinde bir kara sayfa, bir utanç sayfasıdır.

Bu olaydan iki yıl kadar sonra Irak KDP'nin yıkıntıları üstünde "Geçici Komite" kuruldu. O, kendisine bir "Yeni Strateji" yazdı, bazı eski yanlışları eleştirdi ve oldukça kulağa hoş gelen sözler etti... Ama bugün olup bitenler de açıkça gösteriyor ki tüm bu hoş sözler itibarını yeniden kazanmak içindi ve gerçek bir değişikliği göstermiyordu. Irak KDP (Geçici Komite) yine Barzani aşiretinin temelleri üzerinde ve feodalizm toprağında kurulmuştu.

Geçici Komite'nin kuruluşundan bu yana onun ilişkileri bir yandan İran hükümetiyle (önce Şah'la, sonra da Humeyni yönetimiyle), diğer yandan da Türkiye, İran ve Irak Kürdistanı'ndaki feodal-aşiretçi güçlerle oldu. Humeyni, başlangıçta onların İran'dan çıkmalarını istedi; ama daha sonra tutum değiştirdi ve onlarla uzlaştı. Irak'a ve İran Kürdistanı devrimine karşı savaşmaları için onlara bol para ve silah verdi. Geçici Komite Irak'ta Saddam diktatörlüğüne karşı ciddi bir savaşa girişmedi, İran Kürdistanı devrimine saldırmak da kolay değildi. İran Kürtleri onlara konukseverlik göstermişler, yer verip yardım etmişlerdi. Ancak Geçici Komite bu saldırıları için bir neden bulmayı da başardı: Bu, Molla Mustafa'nın mezarı sorunuuydu..

Birkaç ay önce bazı kişiler gizlice Molla Mustafa'nın mezarını açmışlar, mumyalı cesedini çıkarıp mezar-
dan 30-40 metre öteye bırakmışlardı. Cesede dokunulmamıştı. Bunu kimin yaptığı da bugüne kadar anlaşılmadı.
Ancak Geçici Komite bunun sorumluluğunu İran KDP'ne yükledi, öc almaktan sözetti ve Kasımlı ile bir peşmer-
ge komutanının kendisine teslimini istedi!.. Ve Geçici Komite, bu olayı bahane ederek, Soma yöresi feodalleriyle
toplantılar düzenledi, onları birleştirdi; askerler, pasdarlar ve çaşlarla birlikte Kürdistan devrimine saldırdı, Kürt
halkını birbirine kırdırdı, peşmerge kanı döktü, hâlâ da dökmeye devam ediyor. 1975 yılından bu yana, bu olay,
Geçici Komite'nin ikinci büyük yüz karasıdır.

Geçici Komite, 1978 yılında da Hakkari yöresinde MİT, Türk askeri birlikleri ve feodal gericilerle ortak
bir plan içerisinde, Kürdistan Yurtsever Birliği peşmergelerinin yolunu kesmiş, birhayli kan dökülmesine neden
olmuştu.

Bu son olaylar da bir kez daha gösteriyor ki Geçici Komite kendisini Kürdistan'ın sahibi gibi düşünmekte
ve Kürdistan'da devrimci bir gücün temel tutmasını, güçlenmesini istememektedir. Bu, Kürt feodallerinin gerici
politikasıdır. Feodaller Kürdistan'da ulusal demokratik bir devrim istemiyorlar. Ve bu son olaylar bir kez daha
gösteriyor ki bazı dönemlerde yurtseverlik adına ayağa kalkan veya yurtsever saflara katılan birkısım feodal güç-
ler, düşman tarafından aldatılmaya, ihanete ve devrime karşı çıkmaya son derece yatkındırlar.

İran Kürdistanı halkımız, bugün, Kürdistan Demokrat Partisi'nin öncülüğünde, düşman saldırılarına karşı
yiğitçe direniyor; gerici rejimin asker ve pasdarlarının, çaşların, feodallerin ve tüm diğer işbirlikçilerin saldırılarını
püskürtüyor, ülkesini koruyor, ulusal demokratik haklarını elde etmek için mücadelesini sürdürüyor. Böylesine
ayağa kalkan, omuz omuza veren halkımız, hiç kuşkusuz sonunda zafere ulaşacak, özgür ve mutlu günleri gerçek-
leştirecektir.

Partimiz, Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi, tüm gücüyle İran Kürdistanı devrimini destekler ve onun
başarısı için çalışır. Partimiz, gerici güçlerin saldırılarını teşhir etmeleri ve devrime destek yolunda çabalarını art-
tırmaları için Kürdistan'ın tüm yurtsever parti, kuruluş ve kişilerine çağında bulunur.

Partimiz, bunun gibi, Irak Kürdistanı devrimini destekler ve halkımızın Irak'taki kanlı diktatörlüğe karşı
zafere ulaşmasını ister.

Geçici Komite elini İran Kürdistanı'ndan çekmelidir. Eğer o, gerçekten ulusal harekete hizmet etmek is-
tiyorsa İran'da peşmerge kanı dökmeye son vermeli, birliklerini Irak Kürdistanı'na çekmeli ve Saddam diktatörlü-
ğüne karşı savaşmalıdır.

Biz Kürdistan'ın tüm parçalarında yurtsever güçlerin birliğinden yanayız. Bu birlik ilerici, demokratik il-
keler üzerinde emperyalizme ve gericiliğe karşı oluşmalıdır. Halkımızın kurtuluşu buna bağlıdır.

Halkımızın zafere ulaşması kaçınılmazdır; o ülkesini kurtaracak ve ileri götürecektir.

Kahrolsun emperyalizm, sömürgecilik ve gericilik!

Yaşasın yurtsever güçlerin birliği!

Yaşasın Kürdistan devrimi!

TKSP
Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi

ÊRÎŞA KEVNEPERESTAN DI KURDISTAN'A ÎRANÊ DA

Xelkê me yê welatparêz!

Şorişa Kurdistan'a Îranê, di bin serokatiya Parti Demokratî Kurdistanî Îran da (PDK-I) ev sê sal in ku bi xurtî ber bi pêş dîçe. Karker û cotkarên Kurdistanî Îran, diji bindestiya sedsalan radibin, bi rêz dibin, bo rizgariya welatê xwe, bo sazkirina cîmaetek azad û demokrat kar dikin.

Ji hemû kesan ra eyan e ku, daxwaza xelkê me yê Kurdistanî Îran bo temamiya Îranê demokrasî, bo Kurdistanê xwe muxtari (otonomî) ye. Ew, pêşvebirina şoreşa Îranê dixwaze. Xelkê me şerxwaz nîne. Lê pîr mixabîn, ew hukma meleyan ku piştî şikandina sazûmana Şahê zordest bendên şoreşê bi dest xwe xist, pêşî li şoreşê girt û dixwaze miletê Îranê ber bi demên navçe şunda bibe, ji daxwazên miletê Kurd ra tucar razi nabe. Ew hukma meleyan ji mîna Şahê zordest, miletê Kurd nasnake. Serokatiya şoreşa Kurdistanî Îranê, ji destpêkê vir da çend car pêşneyarên aşîtiyê bir, xwest şer biwestine; lê Xumeynî û merivên wî guh nedan daxwazên xelkê me, ewan ji mîna Şah, leşker û pasdarên xwe ajotin ser Kurdistanê, xwestin miletê me bi darê zorê cardin bi bend bikin. Yê ku ji şoreşa Kurdistanî Îran ne raziye ne tenê ew hukma meleyanî kevnepereşt e. Digel wê, hemû dijminên miletê Kurd, hukumeta kolonîparêz û faşîstê Tirkîyê, şovîn û xwînrejên Iraqê û hêzên împeryalist ji di nav tirsê da ne. Ewên ku Kurdistan di nav xwe da perçe perçe kirine, heyîyên welatê me talan dikin û xwîna me dimijin, ew hemû ketine nav tirs û xofeke mezin; cehd dikin pêşî li vê tevgerê bigirin, şoreşa Kurdistanê cardin bitemirînin û xerîta Rojhûlata Navîn ku gora dilê wan çê bûye, neguhure..

Li aliyê din, di nav Kurdistanê da ji, merivên feodal û kevnepereşt, caş û bêbext alikariya dijmin dikin, di şoreşê radibin. Feodalên Kurdistanê bi sedsalan li ser erd û xelkê Kurd hukma xwe ajotin, ew şêlandin, tazi kirin, xapandin, cotkar û xebatkarên me ji xwe ra kîrîn bende. Feodal û kevnepereştan tîm xîzmet û piştgiriya dijmin kirin di Kurdistanê da. Car-caran, bona kar û feydeyên xwe diji hukmên biyani derketin, lê pîr caran bi dijmin ra li hev hatin û tevgera azadiyê frotin.

Feodal ji şoreşê ditirsîn. Ew, hukmekî netewî (millî) ji ser xwe ra naxwazîn. Ew hişyari û azadiya cotkarên Kurd naxwazîn. Bona vê yekê, ewana iro ji di Kurdistanî Îranê da ketine bin çengê hukma meleyan ê kevnepereşt û diji şoreşê rabûne.

Dijminên şoreşa Kurdistanî Îran, bona bi cihanîna planên xwe gihiştin hev û yekbûn. Ewana, Qiyade Mîweqet (Partî Demokratî Kurdistanî Irak - PDK-I) ji girtin nav refên xwe û bi hevra êrişî ser şoreşa Kurdistanî Îranê kirin.

Bi vî awayî, leşker û Pasdarên Xumeynî û caş û feodal û serokeşîrên muntîqa Şîkakan û Qiyade Mîweqet û ew kesên ku bi navê "Heft Nefer"an û bi navê "çepitî"yê derketibûn, hemû bi hevra, wek "Leşkerê Xaçperestî" du meh berê êrişî ser şoreşa Kurdistanî Îran kirin, muntîqa Soma-Bradost û bajarê Şîno ji dest pêşmerge derxistin.

Qiyade Mîweqet çima tevî vê êrişê bêbext bû? Çima rola kevnepereştiyê cardin di diroka Kurdistanê da list?

Qiyade Mîweqet ew rûşî di ser xwe da anî, ji ber ku ew hêzeke feodal û kevnepereşt e; bingehê wê axatişextî, eşîrtî ye.

Serokên Partî Demokratî Kurdistanî Iraq, ew merivên eşîrparêz û feodal, di salên 1970'da rêyek şaş girtin, ketin bin çengê Şahê Îran û împeryalizma Emêrikî û di sala 1975'an da şoreş teslim kirin û revîn çûn Îranê, çûn heya Emêrikî. Ew bûyer di diroka miletê Kurd da rûpelek reşî gran e, rûpela rûşermiyê ye.

Du sal piştî vê bûyerê, di ser pagên PDK-I, Qiyade Mîweqet saz bû. Evê, ji xwe ra "Stratejiyek Nuh" ji nîvisand, behsa şaşî û xeletiyên berê kirin û tiştên xweş gotin... Lê ev bûyerên îroyînî ji nişan didin ku ew hemû gili-gotinên teze bona şundagirtina îtibara xwe bû û ne bo guhartinek rasti bû. PDK-I (Qiyade Mîweqet) disa li ser himê Eşîra Barzani û li ser erdê feodaliyê saz bûbû.

Ji sazûna Qiyade Mîweqet vir da, pêvindiye wê bi aliyekê hukumeta Îranê ra ye (berê bi Şah ra, mîha ji Xumeynî ra), aliyê din da ji bi feodalên Kurdistanî Tirkîyê, Îran û Iraqê ra. Xumeynî, ku li Îranê hukm bi dest xist, berê derketina wan xwest ji Îranê, piştî raya xwe guherand û bi wan ra yekîti çêkir. Çek û pere da wan ku ew diji hukumeta Iraqê û diji şoreşa Kurdistanî Îranê şerbikîn. Qiyade Mîweqet, li Iraqê, diji diktatoriya Seddam nekete şereki gran. Êrişkirina ser şoreşa Kurdistanî Îranê ji bo wê zehmet bû. Kurdên Îranê alikariya wan kiribûn, cih dabûn wan û wek Kurdên ku ji welat dûrketibûn, ew ezîmandibûn. Lê Qiyade Mîweqet, bona pêkanîna vî şerî ji xwe ra sedemek derxist; ew ji pîrsa gora Mele Mîstefa bû..

Çend meh berê, kesên ku heya iro nehatine zanîn, şevêki gora Mele Mîstefa vekiribûn, cendegê wî yê mûmkirî derxistibûn û qasî 30-40 mêtro wê da danibûn. Ewana pêşkari cendek ne bûbûn.. Qiyade Mîweqet ev tişt

kire ser milê PDK Îran, behsa tolgirtinê kîr û got "Qasimlo û serokhêzekî pêşmerge teslimî me bikin!..." Û Qiyade Mîweqet ev tişt kîr mane, bî feodalên Somayê ra cîvîn pêkanîn, ew gihandî hev, û tevî leşker û pasdar û çaşan êrişî ser şoreşa Kurdistanê kîr, Kurd bî hev dan kuştin, xwina pêşmergan rijand û hin jî dirijîne. Piştî sala 1975' an, ew rûreşîya mezîni duwemin e ku Qiyade Mîweqet ketiyê.

Dî sala 1978'an da ji Qiyade Mîweqet lî muntîqa Çolamêrgê pêşî lî pêşmergên Yekîti Nîştîmanî Kurdistan girtibû û tevî MÎT û leşkerên Tirk û feodalên kevneperest gelek xwîn rijandibû.

Ew bûyerên dawî cardîn nişan dide ku Qiyade Mîweqet xwe wek malxoyê Kurdistanê dihesibîne û naxwaze hêzekî şoreşger di Kurdistanê da bîngêh bigire, xurt bibe. Ew siyaseta feodalên Kurdistanê ye, siyasetek kevneperest e. Feodal di Kurdistanê da şoreşek netewî û dîmoqrataxwazîn. Û ew bûyerên dawî cardîn nişan dide ku hin hêzên feodal ku hin caran bî navê welatparêziyê radibî, yan tînan nav refên şoreşê, pîr misaîd in ku bî destê dijmin bî xapandî, bêbextî bikin û humber şoreşê rabîn...

Xelkê me yê Kurdistanê Îran, iro di bî serokatîya Partî Dîmoqrata Kurdistan'da bî xurtî berê dijmin dide, êrişên leşker û pasdarên rejîma kevneperest, êrişên çaş û feodalên û hemû hevalbendên wan dide seknandin, welatê xwe diparêze û bona destxistina heqên xwe yê netewî xebata xwe dajoy. Ew xelkê me yê ku îro usa rûbûye, milê xwe daye hev, bibê-nebê wê serkeve û bigihîje rojên azadî û serfiraziyê.

Partiya me, Partiya Sosyalîst a Kurdistanê Tirkîyê, bî xurtî piştgiriya Şoreşa Kurdistanê Îran dîke, serkevtina wê dixwaze. Partiya me, her usa jî, gazi hemû partî, komel û kesên Kurdistanê yê welatparêz dîke ku êrişî kevneperestan eşkere bikin, di piştgirtîya şoreşê da şunda nemînin.

Partiya me, her usa jî piştgiriya şoreşa Kurdistanê Iraqê dîke û serkevtina xelkê me dixwaze di dîktatoriya xwînrejî lî Iraqê.

Qiyade Mîweqet bîla destê xwe jî Kurdistanê Îran bikişîne. Eger ew dixwaze bî rasti xîzmeta tevgera netewî bike, bîla dev jî şerê birakujînî berde, hêzên xwe bikişîne Kurdistanê Iraqê û di dîktatoriya Seddam şer bike.

Em yekîtiya hêzên welatparêz dixwazîn di hemû perçên Kurdistanê da. Divê ev yekîti lî ser esasên pêşverû û dîmoqrataxwazî û di dîmoqrataxwazî û kevneperestiyê sazbe. Rîya rîzgari û serkevtina xelkê me ev e.

Û bibê-nebê, mîletê me wê serkeve, welatê xwe azad bike, ber bî pêş bibê!

Bîmre împeryalizm, zordestî û kevneperestî!

Bîji yekîtiya hêzên welatparêz!

Bîji Şoreşa Kurdistan!

PSKT Partiya Sosyalîst a Kurdistanê Tirkîyê

SOULEVEMENT POPULAIRE EN IRAK

7.10.8

La population de plusieurs villes du Kurdistan d'Irak, dans le nord du pays, s'est soulevée depuis le 15 octobre, organisant des manifestations et des grèves qui ont été violemment réprimées par le régime de Saddam Hussein. Le mouvement est parti de Souleymanieh en réaction à une campagne de recrutement forcé menée par l'armée et alors que les cadavres de soixante personnes venaient d'être restitués à leurs familles. Les manifestations d'étudiants et les grèves se sont étendues à d'autres villes. Le 25 octobre, l'armée irakienne est intervenue contre les manifestants dans le centre de Souleymaniedh et d'Erbil. Trente mille soldats ont été engagés dans les opérations de répression, appuyés par des bombardements aériens. Il y a eu quatre-vingt-dix morts, trois cents blessés et vingt-cinq personnes ont été exécutées sur-le-champ. Selon le Parti communiste irakien, le soulèvement se poursuit dans tout le nord de l'Irak.

l'

3.

7 Kasım günü FKP organı L'Humanité den haberin tam çevirisi:

IRAK'DA HALK AYAKLANMASI

Irak'ın Ürdistan'ında, ülkenin kuzeyinde, birço kentlin halkı, Saddam Hüseyin rejimi tarafından şiddetle bastırılan 12 Eylül'den bu yana/çeşitli gösteriler ve grevler düzenleyerek ~~Saddam Hüseyin rejimine karşı~~ başkaldırmış durumda. Hareket, ordunun zorla askere alma kampanyası yürütmesi çerçevesinde ve 60 kişinin cesedi ailelerine geri verilmesi sırasında, Süleymaniye süleymaniye kendinden başladı. Öğrencilerin gösterileri ve grevler öteki kentlere de yayıldı. 25 Eylül'de, ordu, Süleymaniye ve Erbil merkezlerindeki göstericilere karşı müdahalede bulundu. Baskı operasyonları, savaş uçaklarının desteğindeki 30 bin asker tarafından yürütülüyor. 90 ölü, 300 yaralı var. Ve 25 kişi hemen olayların olduğu yerde, sorgusuz idam edildi. Irak komünist partisi'nin verdiği bilgiye göre, ayaklanma Irak'ın tüm kuzeyinde sürüyor.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARŞİVİ

İDKP yöneticisi A. Kasımlu ile bir rö söyleşi

Kürtler, Mücahitler, komünistler, tüm görüşlerden demokratlar İran rejimini tarafından kovuşturuluyor. 1979 Şubat devriminden ~~xxxxx~~ yaklaşık 5 yıl sonra, diktatörlük unudu/sildi süpürdü. İran Kürdistan Demokratik Partisi Genel Sekreteri Abdülrahman Kasımlu, "Humanite Dimanche" için İran Cumhuriyeti'nin trajik evrimine değiniyor.

"Her zaman, ülkemizde yaptığımız devrimin, yalnız İran'ı değil, aynı zamanda Yakın Doğu bölgesini de altüst eden büyük bir devrim olduğu görüşündeyiz. Şah zamanında, ne yazık ki, tüm demokratik örgütler baskı altında olduğu için, dinsel zümre ve Humeyni otoritelerini kurabildiler. Dinsel zümrenin kadroları, parası vardı ve İranlıların ~~büyük çoğunluğu~~ muazzam çoğunluğuna destekleniyordu. Böyle bir akıntıya karşı gitmek çok zordu."

"Kürtler olarak, özerkliğinizi, İran Cumhuriyeti çerçevesi içinde, istiyoruz. Bunu birçok defalar Humeyni'den istedik, reddetti. Çatışmalar çok geçmeden ~~xxxx~~ patladı, bir ara sonuca ulaşmayan görüşmeler ~~xxxx~~ altı aylık görüşmeler süresince kesildi-. Sonra yeniden Kürdistan'da savaş.. bugüne kadar. Sivil Kürtlere karşı, Şah döneminde gördüğümüz baskıyı aşan son derece sert bir savaş yürütüldü. Bununla birlikte, Kürt ve demokrat olarak, İran'da monarşinin tarih ve devrim tarafından gömüldüğünü doğruluyoruz. İran halkı, anayasal olsa dahi, asla bir monarşiyi kabul etmeyecektir."

Bu, Tahran'daki iktidara eski diktatörün oğlunun gelmesine oyarsan, bir ~~xx~~ İranlı bir muhalefet partisince hedefleniyor. İslamci rejimin istikrar kazanma yolunda olduğu söyleniyor: bu konuda siz ne düşünüyorsunuz ?

"Rejimin sağlanlaştığını gören ABD'dir. Aslında kimse buna inanmıyor ve herkes Humeyni sonrası ve alternatifleri düşünüyor. Özellikle Amerikalılar, çünkü bu bölgeyi "çıkarları bakımından yaşamsal" görüyorlar."

İran'da Humeyni'nin ortadan kaybolmasından sonra bir rol oynaması beklenen hangi güçler vardır?

"ABD, bir ülkede kadi isteği doğrultusunda bir rejim dayatmak için çoğunlukla orduya ~~xxxx~~ başvurur. İran'da ordu şu anda paralize durumdadır. Şah döneminde ABD'de yetişmiş yüzlerce subayı kaçtı, veya hapsede veya idam edildi. Kalanların çevresi, rejimin bağrında gerçek bir güç oluşturan Pasdaran'lar, "devrim bekçileri"ne atılmıştır. İyi örgütlenmişler, ağır silahları var, ordu ve polisi destekliyorlar, sayıları 100.000'in üzerindedir. Muhsin Recai tarafından yönetilen Pasdaran'lar, islamci iktidara değişik eğilimleri teşvik görüyor. ABD'nin kadesi bile yöneticileriyle anlaşma yollarıyor."

Yani İran'da iktidar için hala bir kavga mı olduğunu mu söylüyorsunuz ?

"Aslında iki skın çarpışıyor. Birincisi daha çok bir öde gelen kişiler topluluğudur, ki bunlar ~~ülkesinde yoksul kesimlere~~ yoksullara belirli toplumsal öalemler söz vermişlerdi. Bugün, sözlerini tutacak durumda değillerdir.

"İkinci skın, Kuran'a dayanarak, özel mülkiyeti savunan, tüm reformları reddeden ve yabancı sermayeyle bağlı burjuvaziin aia desteğinden yararlanan ~~xxx~~ bağnazlardır. İşleri götüren, ve kanuoyunun dikkatini başka "düşmanlara, örneğin SSCB ve Fransa'ya çevirerek ABD ile anlaşmaya yönelen bu skındır."

Böylece Vaşington kendi öz alterastifini hazırlıyor.

"Ekonomik planda saha hazırlanmıştır, politik planda ise daha engeller vardır. Amerikan emperyalizmi halk arasında hala aynı aefretle karşılanıyor. Rejimin içindeki olsun, ülke dışındaki monarşist muhalefetin arasındaki olsun bağlaşıklarına henüz güç konumunda olmasından dolayı Humeyni sonrası için kuşku duyan Vaşingtonu korkutan budur. ~~xxxxxx~~ Şimdilik, böylece, bu anti-sovyetik, anti-komünist haliyle, tüm demokratik örgütleri ortadan kaldırarak İran iktidarı Beyaz Saray'ın işini görüyor."

Müşahitlerle birlikte Ulusal Direniş Konseyi'nde yer alıyorsunuz. N Gücünüz nedir ?

"Biz tek demokratik alterastifi oluşturuyoruz. Ama saklanıyoruz, Kürdistan'da doğuşumize, örgütlerimizin bütün ülkede gösteriler düzenlenmesine rağmen hala ~~xxx~~ henüz zayıfız. Humeyneci rejim hala rezervlere sahip ve İranlılarla dikkatini diğer temel sorulardan uzaklaştırarak Irak'la savaşın üzerine oynuyor."

Öğördüğünüz alterastif nasıl hazırlanacak ?

"Kürdistan'da, Tahran'ın birliklerine karşı gerilla eylemleri yürütüyoruz ve aynı zamanda İran'da, tüm azınlıklarla haklarına saygı gösterecek gerçek bir demokrasinin kurulması için ~~xxxxxi~~ ~~doğruşxxxxxx~~ savaşın veriyoruz. Ulusal ~~Kurtuluş~~ Direniş Konseyi, başından beri, kurt halkına özerkliği ilkesini benimsemiştir."

YEKÊTÎY NÎŞTÎMANÎY KURDISTAN
UNION PATRIOTIQUE DU KURDISTAN
PATRIOTISCHE UNION KURDISTANS
PATRIOTIC UNION OF KURDISTAN
(Foreign Relations Committee)

یە کیتیی نیشتمانی کوردستان
الاتحاد الوطني الكردستاني
- لجنة العلاقات الخارجية -
c/o Postfach 1250
1000 BERLIN 47

Ref. :

Date : 27.06.1983

العدد :

التاريخ :

Militärkommunique

Am 24. Juni wurden Stellungen der Patriotischen Union Kurdistans (PUK) im Gebiet Schênê östlich der Stadt Kaladize an der irakisch-iranischen Grenze von Einheiten der irakischen Armee angegriffen. Nach zweistündigen Auseinandersetzungen gelang es den Partisanen der PUK eine Gruppe der gelandeten Soldaten zu vernichten und einen Militärhubschrauber abzuschossen. Die Gefechte dauerten bis 16⁰⁰ an, danach zogen sich die Angreifer zurück, nachdem sie 70 Soldaten, einen Hubschrauber, einen Militär-Jeep und zwei mit Munition beladene Lastwagen verloren hatten. Es wurden zahlreiche Soldaten und Offiziere verwundet. Die Partisanen erbeuteten eine Kanone (Kaliber 60mm), 4 RBG mit 12 Schüssen, 16 Kalaschnikows, 2 Maschinengewehre vom Typ RBK, ein Funkgerät 105, 25 Handgranaten, reichlich Munition und eine Militärkarte des Zielgebietes. Die Bombardierung des Gebietes dauert noch an.

Das Militärbüro der Patriotischen Union Kurdistans, 25. Juni 83.
(Stimme der irakischen Revolution, 16⁰⁰)

KÜRDİSTAN VE TÜRKİYELİ EMEKÇİLERE !

Sömürgeci,işbirlikçi,Türk tekelci burjuvazisi,ABD emperyalizminin destek ve direktifleriyle;Kürdistan halkının ulusal, toplumsal kurtuluşunu,Türkiye işçi sınıfının iktidar mücadelesini bastırmak ve yok etmek için, faşist generaller 12.Eylül. 1980'de iktidarı ele geçirdiler:

Sömürgeci faşist diktatörlük;başta işçi sınıfı olmak üzere, kendisinden olmayan herkese,en barbar metotlarla saldırdı.Yüzbinlerce devrimci,demokrat ve yurtseverleri zindanlara doldurup işkence tezgahlarından geçir di.Yüzlerce devrimciyi sakat bıraktı!Ve insanlarımızı nazi kamplarına benzer cezaevlerinde toplayarak tecrite aldı.Tüm bu insanlık dışı uygulamalarına rağmen,teslim alamadığı devrimci ve demokratlara,verdiği idam cezalarının infazını bekeleme tahaammüllü dahi göstermeyerek hunharca katletti.Tüm bu baskı politikasıyla istediğini elde edemeyen faşist cunta,ardından alel acele "Pişmanlık yasası"nı çıkartarak,devrimcileri teslim almaya ve kişiliksizleştirmeye büyük çaba gösterdi ve göstermektedir.Devrimci hareketi bir daha canlandırmamaya CIA yeminlisi olan faşist generaller,kitleler,içinde sosyalist ideolojiyi ve devrimcileri küçük düşürmek,onun tüm önder kadrolarını yok etmek amacıyla her cepheden halklarımıza karşı savaş açtı.

Sömürgeci faşist cunta,Kuzey Kürdistan'da yıllardan beri varolan baskı,sömürü,zulüm ve Kürt ulusuna yönelik imha manevralarını en doruk noktasına çıkarttı.Kürdistan'ı savaş alanı haline getirdi.Kuzey Kürdistan'ın tüm şehir,kasaba,köy,mezra ve dağlarını didik didik arıyarak,halkımızı yediden yetmişe,yaşlı,kadın, erkek ve çocuk demeden çırıl çıplak ederek meydan dayasından geçirirdi.Dağlarda karşılaştıkları insanları, çoban,yolcu demeden "bölücüdür" diyerek kurşunladılar.Sömürgeci T.C. devletinin 1932-33 lerde uyguladıkları sürgün ve imha planlarını bugünde en ince ayrıntılarına kadar yeniden uygulayarak,halkımızı yurdundan koparıp göçe zorladılar ve zorlamaktadırlar.

Sömürgeci faşist cunta;uyguladığı ve uygulamak istediği tüm çirkefliklerini,bir yanıyla sürekli kılmak,diger yanıyla da kamuoyundan gelen tepkilere karşı kılıf değiştirerek,sözde "Demokrasiye geçiş" adı altında düzenlediği sahte seçimlerle,kukla Özal iktidarını oluşturarak faşizmi kurumlaştırdı.

Ve yıllardan beri süre gelen,işbirlikçi Türk tekelci burjuvazisinin başına musallat olan,ekonomik bunalımı çözemediği gibi,Özal hükümeti aracılığıyla bu ekonomik bunalımın ağır yükünü emekçi halklarımıza yükleyerek,her geçen gün,yaşamı daha da çekilmez hale getirdi.İntihar,fuhuş,hırsızlık ve çocuklarını sokaklara terk edenlerin çoğalması v.b,daha açıkçası,toplumu bir bütün maddi ve manevi olarak yıkıma götüren,faşist devletin uygulamakta ve iflas etmekle karşı karşıya olduğu politikanın sonucudur.

Tüm devrimci,demokrat ve yurtseverlere sesleniyoruz;

Görev:Var olan mevcut güçlerimizi toparlayıp birleştirmek,hata ve eksikliklerimiz ile ciddi bir şekilde hesaplaşmak,mevcut gücümüzle,günün koşullarına uygun mücadele biçimlerini belirterek,başta işçi sınıfı olmak kaydıyla,devrimden çıkarı olan tüm sınıf ve tabakalara inip örgütlemeliyiz.

Görev;Halklarımızın faşist Türk devletine karşı günden güne kabaran toplumsal muhalefetini,burjuvazinin potasında eritmek isteyen reformist,revizyonist akımlar,günümüzde daha değişik kılıflara bürünerek,sözüm ona "sosyalsizm ve Ulusal kurtuluşçuluk" adına oluşturdıkları "kof ve kutsal"birliklerle dün olduğu gibi,bugünde;faşist cuntadan icazetini almış kemalist partilerin propagandasını yapmaktadırlar.Halklarımızın toplumsal muhalefetini,içini boğaltarak,sömürgeci burjuvaziye silahsız,savunmasız teslim etmek isteyen bu reformist,uzlaşmacı ve teslimiyetçi güçlere karşı,her zaman olduğu gibi,bugünde mücadele etmek ertelenmez bir görev-dir.Bu akımlara karşı hayatın her alanında mücadeleyi yükseltmek,onların gerçek yüzlerini kitleler içerisinde,teşir ve tecrit etmek devrimci bir görevdir.

Görev;Halklarımıza gerçek kurtuluş yolunu göstermek,sömürgeci,faşist Türk devletini,tüm kurum ve kuruluşlarıyla al aşağı etmek;Kürt halkının ulusal,toplumsal kurtuluşunu ve Türkiye işçi sınıfının iktidar mücadelesini zafere götürmek için,tüm gücümüzle mücadeleyi geliştirelim.

KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİ ASKERİ FAŞİST CUNTA !!

YAŞASIN KÜRT VE TÜRK HALKLARININ BAĞIMSIZLIK-DEMOKRASİ VE SOSYALİZİM MÜCADELESİ !!

ALA RIZGARI BİLİNDİKİN !!

Avrupa'daki ALA RIZGARI ciler

Faşist diktatörlüğün kitlesel planda gerçekleştirdiği tutuklamalar zincirine, geçtiğimiz haziran ayında bir yenisi daha eklenmiş bulunmaktadır. Aralarında parti üyelerimizinde bulunduğu çok sayıda halktan kişiler, bu operasyonlar sonucu tutuklandılar ve yoğun bir şekilde işkenceye geçirildiler. Burjuva basının gelişmeleri çarpıtarak kamuoyuna duyurdu. Sıradan, halktan vatandaşlar örgüt üyesi olarak gösterildi ve bu buradan hareketle Kürdistan komünist partisi'nin "çökertildiği" gündeme getirildi. Burjuvazinin bilinçli olarak baş vurduğu bir yöntem olan "çökertme" demagojisini bir tarafa bırakırsak, tutuklamaların partimiz de önemli kayıplara yol açtığı bir gerçektir.

Faşist TC devletinin sürüklilik arzeden saldırıları elbette boşuna değildir. Bu uygulamalarla, bir yandan kitleler sindirilmeye ve örgüt-süzlüğe itilmek istenirken, bir diğer yandan da, demokrasi savaşımını tutlenen politik örgütlenmelerin varlığının ortadan kaldırılması amaçlanmaktadır. Neki, faşist diktatörlük bu yöndeki amacına bu zamana kadar olduğu gibi, bundan sonrada asla ulaşamayacaktır. Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ındaki demokrasi muhalefetine gözle görülür nesnel varlığı, bu gerçeği bir kere daha isbatlamış bulunmaktadır. En ağır koşullarda dahi, faaliyetlerini kesintiye uğratmayan ve emekçi kitlelerden desdek alarak sürekli güçlenen, KKP'ne yönelik söz konusu saldırılarda bu gerçekten ayrı olarak ele alınamaz.

Gerici güçler, KKP'ne ilk olarak saldırmıyor. Daha önceleri de defalarca saldırmışlardır. Fırsat kolladıkça bundan sonrada saldırıda bulunacaktır. Neki, KKP bir gerçeğin altını çizmiş bulunmaktadır. Bu, gericiliğin her türlü olası saldırılarına karşı hazır bulunmadır. Partimiz, kısa geçmişi fakat zorlu mücadele deneyimleriyle bunu kerelerce isbatlamış bulunmaktadır.

Partimizde gündeme gelen son tutuklamalar, faşist diktatörlük güçlerinin çok becerikli olmalarından kaynaklanmadı. Merkezi partimiz TKEP'nin, devrimci kamuoyu tarafından da bilinen iç sorunlarının bulunması ve bu sorunların olumsuz yönde derinleşerek, aynı zamanda KKP faaliyetlerine aks ettirilmesi, bu konuda önemli rol oynadı. Gurup çıkarlarının ön plana alınmasını ve buna denk düşen örgütsel faaliyetler sürdürülmesini KKP tasvip etmemektedir. Bunun için, örgütsel bütünlüğümüze yönelik tüm olumsuz yeltenişlere, KKP, kendi II. ve TKEP'nin III. olağan kongre kararlarını hayata geçirerek cevap verecektir. Bu görevini devrimci kamuoyuna bildirmeyi sorumluluk gereği saymaktadır.

KKP, Türkiye ve T. Kürdistan'ı emekçi halkının ortak dayanışması ve üstün özverişi ile varolmuştur. Birlik ruhu KKP saflarında her zaman taptazedir. Bu ilkesi, kararlarında açıkça görülmektedir. Bunun için,

Türkiye ve T. Kürdistan'ı sol güçlerin birliği yönünde atılmış tarihi bir adım olan "SOL BİRLİK'in, kendine ulgun düşen tüm kararlarını ve programını, Kürdistan özgölünde hayata geçirme uğraşını sürdürmeye devam edecektir. Tüm demokrasi güçlerinin birliği yönünde atılan adımları destekleyecektir.

Sonuç olarak, faşist diktatörlüğün hiç bir saldırısı Kürdistan Komünist Partisini haklı davasından alıkoymayı başaramayacaktır. Diktatörlüğün partimize yönelik tüm özlmleri sonuçsuz kalmaya mahkumdur. Gerekli önlemler alınarak II. ve III. kongre kararlarımız doğrultusunda faaliyetlerimiz sürmektedir. Gelişen, güçlenen ve BARIŞ, DEMOKRASİ, SOSYALİZM savaşımında kazanan KÜRDİSTAN KOMÜNİST PARTİSİ olacaktır.

- KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK
- YAŞASIN KÜRT-TÜRK HALKININ MÜCADELE BİRLİĞİ
- YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ

KKP MK üyesi: M. Civan

KKP MK Y. üyesi: S. Demirci

18-10-1986

Not: Boyacı Ekim-85 barında kamp tahtasına
asıldı. PPKK genel sekreteri mü Kampta
olduğu dönemde. Kamp komitelerinde
tanınmaya rehberlerini işliyor.

23/85

Saygılarımla
/

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI

POLİTİK MÜLTECİLERİN DİKKATİNE !

Kürdistan ve Türkiye Halklarının genel anlamda ki çıkışı, bilimsel Sosyalistlerin pratik yaşamda attığı her adım, onun en basit bir olay karşısında ki tutumu ve onu çözme yöntemi, Halklarımızın toplumsal ve sosyal kurtuluş mücadelesine tabi kalmasını gerektirir.

Devrimci dürüstlük, açık tavrı bizleri halklarımızın toplumsal ve sosyal kurtuluş savaşına yaklaştırır. Aksi davranış, bizleri, son çözümleme de Burjuvaziye hizmete götürür.

Larriyon Kampında kalan biz Komünist, Devrimci, Demokrat ve Yurtsever insanlar, kampa, salt mutfağ ve barınma gözüyle bakamayız. Burada siyasi mültecilerin barındığı bir kamp ise, adına layık bir durumda olmasını sağlamak görevimiz olmalıdır. Bizler davranışlarımızla bunu pekiştirmeliyiz.

Sınırlı da olsa kampa kalan siyasi mültecilerin belli ilişkiler içerisinde de olmasını sağlayacak hatta apolitikleri bile bu dayanışma içine çekebilecek bu gövelli dayanışmayı pekiştirecek ve onu gerekli hedeflere yönlendirecek bir komitenin yaratılmasından yanayız.

Larriyon mülteciler kampının kozmo politik durumu dikkate alınmadan, anti Komünistlerin, Burjuva Demokrat niteliği bile olmayan insanların, Apolitik unsurların azımsanmayacak oranda bulunduğu koşullarda normal seçim yoluyla komiteyi oluşturmaya gitmek; doğru bir yaklaşım tarzı değil.

Biz, apolitikleştirilmiş unsurlara ve genelde insanlara küçümsen gözle bakmıyoruz, bakamayız. Burjuvazi kitleleri sınıfsal çıkarlarının devamını sağlayacak bir şekilde eğitmeye çalışır, hatta şartlandırır. Bunu başaramadığı durumlarda hiç olmazsa kitleleri politika dışı tutarak kurulu düzenini sürdürmeyi amaçlar.

Komünistlerin, devrimcilerin görevi; Burjuvazinin kitleler üzerindeki etkinliğini kırmak, insanları politika dışı tutmak uğrassını boşa çıkarmak, kitleleri Devrimci, politik mücadele alanına çekmektir. Kampın somut koşullarında bize düşen görev, değişik nedenlerle de olsa buraya - Kampa gelmiş olan insanlara olumlu yaklaşımda bulunarak onları Halklarımızın Devrimci mücadelesine kazandırmaktır. Sonuçta onların sorunlarına eğilerek bu süreci hızlandırabiliriz.

Kampın somut nesnel koşulları, komitenin kamptaki mültecilerin tümünün katıldığı bir seçimle değil, tüm siyasi hareketleri temsilen birer kişinin içinde yer alacağı bir plâtförmda salt çoğunlukla oluşturulmasını gerektirir. Bizce endoğrusunda budur.

Mevcut Komitenin gerek kuruluş biçimi, gerek bileşimi plâtförmin komite üzerindeki denetimini etkisizleştiriyor. Komite, mevcut plâtförma karşın ne kadar sorumlu olursa olsun bu olumsuz durum devam ettiği sürece, Komitenin plâtförma karşı sorumluluğu bilimsel bir anlam taşımaktan öteye geçemeyecektir. Nitekim mevcut Komiteye hakim olan anlayış (Partizan) komiteyi, kendi anlayışına alet ederek Plâtförmin komiteye verdiği bir takım yetkileri, bilerek kötüye kullanıp Birleşmiş Milletler (BM) binasında koyduğu eylem; bizim başlangıçta Komite hakkında ifade ettiğimiz kuskularımızda ne denli haklı olduğumuzu göstermeye yeter de artar.

Biz, Birleşmiş Milletler gibi, Sosyalizm ve Barış gücünün de içinde yer aldığı bir teşkilâtın işgal edilmesine, orada eylem konulmasına kesinlikle karşıyız. Kaldı ki bu tür eylemlerin konulmasına karşı olan Siyasetlerin Plâtförmda var olduğu bilinmesine rağmen, Plâtförmin hiçe sayılarak bu eylem bırakılmıştır.

Biz, mevcut komiteye hakim olan Bilimsel Sosyalizme karşıt anlayışın ve doğurduğu pratik sonuçlarını eleştirmekten ziyade; Komiteyi, kendi sakat anlayışlarının pratiğine alet etmeleri ve Plâtförma karşı sorumsuzca davranışlarını eleştiriyoruz.

Plâtförmin, Komitenin bu olayla olan ilgisini tespit ve değerlendirmek için, komitenin bir bütün olarak toplantıya gelmesini günlerce bekledi. Partizan göndermesi gereken temsilcisini göndermeyerek toplantıyı adeta engelledi. Amaç sorunu zaman aşımına uğratıp, güncelliğini yitirmesine neden olmak ve olayı geçiştirmekti. Şunu da söylemek gerekir ki bunda da belli ölçülerde başarılı oldu.

Biz Plâtförmda Perimsel anlayışımız gereği, ortada bir sorumsuzluk ve işlenmiş bir hata varsa - ki vardır, bu önemli bir hatadır - Bunun hesabının sorulması sorumlunun veya sorumluların tespit edilmesi, buna uygun bir tavırın takınılması gerektiğini vurguladık. Mevcut komite üyeleri de dahil Plâtförmin ezici çoğunluğu, Partizan'ın komiteyi kendi grup çıkarları yönünde kullandığını, Komitenin bu anlayışa alet edildiğini (TKP-B temsilcisinin sözüne atfen) Plâtförma karşın sorumsuzca davrandığını

asık veya üstü örtülü ifade etmelerine rağmen, Partizan'ın kendisini doğru ve haklı göstermesi, Plâtforma meydan okumasına onu önemsemeyen bir tavırla görüşlerinde diretmesi birce es geçilecek önemsenmeyecek bir olay değildi. Partizan kendi mantığında doğru ve haklı olabilir, biz onun Plâtforma karşısısız sorumsuzluğunu eleştiriyoruz.

Biz bunu savunduk Partizan ya komitenin belli bir hataya sürüklenildiğini kabul ederek gerekli düzüst tavrı takınır, ya da komiteden çekilir. Plâtformdan şunu istedik en azından yaratılan hata ve sorumsuzluk teşhir edilip, mahkûm edilmeliydi.

Ne Partizan gereken düzüstlüğü gösterip tavrı takındı ne de bir bütün olarak plâtform kendisinden beklenen davranışı gösterdi. Bu basit bir olay olarak geliştirilemez. Desimeller, hele hele kendisine Komünistim diyen kişiler ve örgütlerin en basit bir olay karşısında bile olsa, gereken tutarlı tavrı takınmalıdır. Biz, ciddi veya basit de olsa olaylar karşısında anti bilimsel Sosyalist politik hareketlerden tutarlı bir tavrı beklemeyiz. Ancak bilimsel Sosyalizm adına yola çıkan politik unsurlardan tutarlı tavrı takınmalarını beklemek sanırım hakkımızdır.

Biz komitenin gerekliliğine inanıyoruz, komitenin varlığını küçümsemiyoruz, komiteye yatak karşısız komiteyi olarakta bakmıyoruz. Biz gerçek anlamda Politik mültecileri temsil eden, tüm kamp mültecilerinin gereken sorunları ile ciddi bir şekilde uğraşan, desimel kamu oyuna yansıtan grupların politikasına alet olmayan ve gereken duyurululuğu gösterebilen bir komiteden yanayız.

Dar çıkarıcı yaklaşım, ucuz politika, politik etkinlik adına, anlamsız uzlaşma kimseye yarar sağlamamıştır, sağlamaz.

Biz yukarıda açıklamaya çalıştığımız nedenlerden dolayı, mevcut Komitenin yaratacağı hatalara ortak olamayacağımızı, Plâtformun bu halıyla sorumluluğunu paylaşılamayacağımızı vurgulayarak komiteyi tanımıyor ve plâtformdan çekiliyoruz.

PÊŞENG

SONUÇ BİLDİRİSİ

İnsanlığın ileriye doğru gelişmesinde reel sosyalizmin belirleyici etken duruma geldiği kapitalizmin genel bunalımının üçüncü evresinde emperyalist-kapitalist sistemin çok yönlü bunalımı derinleşerek devam ediyor. Emperyalizm, kaybettiği tarihsel insiyatifi tekrar ele geçirebilmek, önlenemez çöküşünü geciktirebilmek için ABD emperyalistlerinin yönlendiriciliğinde dünyayı nükleer bir felaketle karşı karşıya getirebilecek savaşçı, askersel yöntemleri gündeme getiriyor.

Dünya barışının en büyük güvencesi olan Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelere askersel üstünlük sağlama, nükleer şantaj yapmaya, dünyayı askersel cepheleşmeye sürüklemek isteyen bu maceracı ve çılgın politika, dünyamızı nükleer bir küle çevirecek bir savaş tehlikesini hergün biraz daha arttırıyor, ABD emperyalizmi bu savaşçı saldırgan politikasını maskeleyerek için reel sosyalizme karşı bir dizi provokasyonlara girişiyor, yalan ve demagojiye dayalı propogandasını daha da yoğunlaştırıyor. Fakat bütün bunlara karşın çok geniş kesimlerin katıldığı büyük yığinsal tepkilere aldırmandan Orta Avrupa'ya nükleer başlıklı roketlerin yerleştirilmesi örneğinde olduğu gibi emperyalizmin her yeni saldırısı, onun savaşçı politikasının ortaya çıkardığı tehlikenin boyutlarının daha geniş kesimlerce kavranılmasını beraberinde getiriyor ve barış için savaşım daha da güçleniyor.

MK'miz, insanlığın, yarattığı tüm değerlerle birlikte yok oluşunu getirecek nükleer bir felaket tehlikesine karşı dünya barışının en büyük güvencesi ve kararlı savunucusu olan Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerin yürüttüğü savaşımı, dünya çapında yükselen barış savaşımıyla en sıkı dayanışmanın tüm insanlığın önündeki en büyük görev olduğunu vurgulayarak, insanın yaşama hakkının güvenceye alınması için sürdürülen barış savaşımında Partinin bütün koşul ve alanlarda aktif bir savaşım yürütmesi görevini önüne koydu.

ABD emperyalizminin başını çektiği nükleer savaş politikası çılgınca sürdürülürken, emperyalizm, global stratejisinin bir parçası olarak dünya çapında silahlanma ve gerginliği arttırmakta, gerginlik odaklarına yenilerini ekle-mekte gerici-saldırgan güçleri koordine etme doğrultusunda ırkçı, gerici, askeri ve faşist rejimlere olanca desteğini vermekte ve yenilerini işbaşına getirmek için yoğun bir çaba harcamaktadır. Sömürgeci ve yeni-sömürgeci yöntemlerin bir arada kullanılarak dünya halklarına karşı yapılan saldırıların en yoğun olarak sürdürüldüğü alanlardan biri de Yakın ve Orta Doğu'dur.

Filistin Kurtuluş Hareketinin tasfiyesini, Lübnan'ın Orta Doğu halklarına karşı yeni bir saldırı üssü haline dönüştürülmesini amaçlayan İsrail-Lübnan Anlaşmasının ortadan kaldırılmasından sonra ABD emperyalizmi, bölgede askersel varlığını arttırma ve bölgedeki gerici, işbirlikçi rejimleri koordine etme çabalarını daha da hızlandırmıştır. Bölgedeki ilerici ve halkçı rejimlere karşı tehdit ve provokasyonlar daha bir boyutlanmıştı.

Afganistan'ın halkçı rejimine karşı CIA ajanlarının yönlendiriciliğinde karşı-devrimci çetelerin saldırıları sürerken, emperyalistler büyük bir iştahla Körfez Savaşı'nı körüklüyorlar. Irak ve İran arasındaki haksız, sömürgeci savaş, emperyalistlerden başka kimseye çıkar sağlamıyor, İran, Irak ve Kürdistan halkları için büyük bir yıkım getirirken bölgede gerginliği sürekli arttırıyor ve daha büyük çatışmaların, giderek emperyalist güçlerin direk saldırı tehlikesini gündeme getiriyor.

MK, bölgede gerginliği arttıran her türlü tehlikeye emperyalizmin Yakın ve Orta Doğu halklarına yönelik saldırılarına karşı bölge ilerici ve devrimci güçlerinin dayanışmasının yaşamsal önemini vurguladı ve bölgedeki bütün ilerici, yurtsever, devrimci politik parti ve örgütlerle daha sıkı dayanışmayı karar altına aldı.

Emperyalizmin bölgedeki en önemli ayaklarından biri hiç kuşku yok ki, Türkiye'deki Sömürgeci Faşist Askeri Diktatörlüktür. Türkiye, bütün tarihi boyunca emperyalizmle ve özellikle ABD emperyalizmi ile hiç bu kadar bütünleşmemiş; ekonomik, politik ve askersel açıdan emperyalist-kapitalist sistem için bu kadar önem kazanmamıştır. Türkiye bu gün emperyalizmin global stratejisinde sistemin geri halkalarındaki en önemli öğelerinden biridir. Yalnız ile-ri bir karakol değil emperyalizmin uluslararası yeni ekonomik işbölümü adına dayattığı modelin de önemli halkalarından biridir.

ABD emperyalizminin, sistemin jandarmalığına ve yönlendiriciliğine soyunduğu dönemde, 1944'lerde, emperyalist kapitalist sistem içindeki çeşitli bağımlılık düzeylerindeki ülkelere "ekonomik kalkınma" adına dayattığı "tarıma dayalı, montajcı, ithal ikameci sanayileşme modeli"nin yerine, sistemin çok yönlü genel bunalımının eşliğindeki tıkanıklıklarını açmak için günümüzde, emperyalist finans kuruluşlarının denetiminde yeni bir işbölümüne dayanan ekonomik bir strateji yaşama geçirilmektedir. Bu doğrultuda; emperyalizmin sömürü ve talan ve politikasını sürdürü-bilmek, bağımlı ülkenin işbirlikçi tekelselci burjuvazisinin tıkanıklık ve bunalımına çare bulmak ve giderek tüm sistemi kaşı karşıya bulunduğu açmazlardan geçici de olsa kurtarmak amacıyla uluslararası yeni işbölümü adına "ihracata onelik sanayileşme modeli" dayatılmaktadır.

1975'ler sonrasında Türkiye kapitalizminin bunalımı daha da derinleşmiş ve 1980'e varışta çok yönlü bunalım tam bir tıkanıklıkla karşı karşıya kalmıştır. Bu tıkanıklığı aşmak için sömürgeci işbirlikçi Türkiye tekelselci burjuvazisi, IMF, Dünya Bankası, OECD gibi emperyalist finans kuruluşlarının dayattığı modelin ilk adımı olarak "24 Ocak 1980 Ekonomik İstikrar Önlemleri"ni yaşama geçirmiştir.

Emperyalizmin ve işbirlikçi tekellerin, bunalımın tüm yükünü emekçi sınıf ve katmanların omuzlarına yüklemeyi temel alan "model"inin yürüyebilmesinin ana koşullarından bir tanesi de alınan ekonomik "önlemler"in baskıcı ve zorba yönetimler eliyle uygulanmasıdır. Bu anlamda 12 Eylül 1980'de gerçekleştirilen askeri darbe, 24 Ocak 1980'de paylaşılan sürecin tamamlayıcı bir ögedisidir.

Darbe emperyalizmin uluslararası yeni ekonomik işbölümü adına dayattığı modeli yaşama geçirmek yani emperyalist sömürü ve bağımlılık ilişkileri içinde sömürgeci işbirlikçi Türkiye tekeli burjuvazisinin bunalımına çare aramak, Afganistan ve İran devrimlerinden sonra bölgede ABD emperyalizminin konumunda ortaya çıkan zayıflıkları gidermek ve bunların da rolünü Türkiye'ye vermek, Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nda yükselen muhalefeti ezmek için yapılmıştır. Cunta dışarıda başta ABD emperyalizmi olmak üzere emperyalist tekellere içte ise sömürgeci işbirlikçi Türkiye tekeli burjuvazisine dayanıyordu. Tekeli burjuvazinin bunalımdan çıkış için ortak programını dile getiren Militarist Sömürgeci Cunta kendisine yüklenen işlevleri gerçekleştirmek için hemen halk güçlerine karşı azgın bir saldırıya geçti.

Dış politikada ABD emperyalizmi güdümlü, emperyalizmin ileri karakolu işlevi doğrultusunda açıktan açığa yaşama geçiren cunta, ülkelerimizin yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarının emperyalist tekeller tarafından talan edilmesinin önündeki bütün engelleri kaldırdı. ABD ile ikili kölelik anlaşması olan Savunma İşbirliği Anlaşması onayladı. Türkiye ve Türkiye Kürdistanı toprakları emperyalist saldırganlığın özel saldırı birlikleri için bir üs haline getirildi. Yükseltile anti-Sovyetik ve anti-komünist propaganda ortamında Türkiye, Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelere karşı bir provokasyon odağı durumuna getirildi. Cunta, bölge gericiliği ile bağlarını daha çok sıkılaştırırken ilerici, yurtsever rejim ve hareketlere karşı bir tehdit ve tehlike oldu. Gözü dönmüş generaller çetesi, Irak Kürdistanı'nda Saddam Diktatörlüğüne karşı silahlı bir savaşımı sürdüren Kürdistanlı Ulusal Demokratik güçlere ve Iraklı devrimci demokratik güçlere karşı askeri bir saldırıya geçti. Ve Kuzey Kıbrıs'ı sömürgeleştirmenin yeni bir adımı olarak kukla bir Türk devleti ilan ettirildi. Sovyetler Birliği sınırlarında "Macera" adıyla NATO manevralarını gerçekleştiren Türkiye, ABD ve NATO'nun savaşçı saldırgan politikasının ne kadar sadık bir uygulayıcısı olduğunu bir kez daha gösterdi.

İçte ise Militarist Sömürgeci Cunta, ülkelerimiz emekçi halklarına yaşamı zindan etti. Bunalımın yükünü emekçi halklarımızın sırtına vuran cunta, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi sınıf ve katmanlara karşı tam bir savaş başlattı. Tüm ekonomik, demokratik haklar ayaklar altına alındı. İşçi sendikaları kapatılıp yöneticileri idam istemiyle mahkemelere çıkarıldı. En küçük bir hak arayış ortamının bile kalmadığı ortamda küçük üretici, esnaf, memur ve diğer çalışanlar tekeli soygun politikasının çarkları altında ezilmeye başlandı. Cuntanın saldırı politikasının sivri ucu ülkelerimizin örgütlü siyasal güçlerine yöneldi. Ve giderek Türkiye ve Kürdistan halklarına yaşamı zindan eden bir saldırıya dönüştü. Türkiye ve Kürdistanlı yüzbinlerce insan işkencehanelerinden geçirilerek zindanlara dolduruldu. Binlercesi sakat bırakıldı. Onlarcası işkencehanelerde, baskınlarda veya darağaçlarında katledildi. Ülkelerimizde, insandan yana, insan onurundan yana ne varsa emperyalizmin ve işbirlikçi tekellerin uşağı generallerin kanlı postalları altında kaldı.

Yaratılan bu ortamda tekeli soygun ve talan arttı. Sermayenin merkezileşme hızındaki yükseliş, tekel-devlet bütünleşmesi ile paralel gelişen süreç orta ve küçük kapitalistleri sarsmakla, iflas ettirmekle kalmadı, giderek tekelleri kendi içlerindeki çatışmaları da kızıştırdı. Ve tekellerin bir kesimi giderek diğer bazı kesimleri dışalamaya başladı. Cuntanın sınıfsal dayanağında bir daralma oldu. Tekellerin ortak programının, en gerici, en şoven ve en saldırgan tekeller yararına bozulması bir nitelik değişmesine tekabül ediyor. Ortak program, mali sermayenin en gerici ve en şoven kesimlerini de bağrında barındırdığı için başından beri sömürgeci militarist cuntanın uygulama ve eylemlerinde faşizan öğeler vardı. Fakat süreç içerisinde özellikle 1982'den sonra bu en gerici ve en şoven kesimler belirleyici olmaya başladı ve rejim faşistleşti.

Cuntanın faşistleşme süreci ve nitelik değişimini ortaya koyan MK'miz daha önce "Peşeng 2" adıyla yayınlanan Merkez Yayın Organı'ndaki belirlemenin eksiklik ve yanlışlıklar içerdiğini, aynı zamanda cuntayı başından beri faşist olarak niteleyen yaklaşımların sınıflararası ilişki ve çelişkilerin somut tahliline dayanmaması nedeniyle cuntaya karşı mücadelede doğru perspektifler ortaya koymadığını ve aynı zamanda giderek sağlıklı birlikteliklerin oluşumunu sürecinde olumsuz bir rol oynadığını vurguladı. MK, bu günkü rejimi Sömürgeci Askeri Faşist Diktatörlük olarak niteledi.

12 Eylül sonrası en azgın saldırıların boy hedefi olan örgütlü siyasal güçlerimiz, gündemdeki tehlikeye karşı zamanında gereken birliktelikleri gerçekleştirip kitleleri, doğru taktikler etrafında yanyana getiremediği kendi içinden bölünmüş olduğu için karşı-devrim karşısında yenilgiye uğranıldı ve ağır darbeler yenildi. Yenilgi düzensiz bir geri çekilişle sarmaştı. Yenilgi yılları genelde bunalımları olgunlaştırır; ama 12 Eylül'den sonra çeşitli örgütlü siyasal güçlerin saflarında bunalımların olgunlaşma hızı ve ortaya çıkan tahribatlar sanılandan da büyük oldu. Yenilgi yılları örgütlü siyasal güçlerimiz açısından Bunalım-Bölünme ve giderek yer yer dağılma yılları oldu.

Bu bunalımların en sıcaklarından birini de Partimiz yaşadı. MK gelişme seyri içinde parti içi bunalımının kaynaklarını ortaya koydu ve bunalımın niteliğini saptadı.

Parti tarihinin ülkemiz somut tarihsel koşulları içerisinde değerlendirilmesinden sonra bunalımın, 1980 sonrası koşullarına özgü olmadığını sorunlarımızın kökenlerinin 1980 öncesine dayandığını ve bu temel üzerinde 1980 sonrası yenilgi yıllarının hızlandırıcı etkisi altında olgunlaşarak bunalım düzeyinde patlak verdiğini ve bir ayrışma ile sonuçlandığını ortaya koyan MK, bunalımın kızışan sınıf mücadelesi sürecinde, yeterli bir sınıf imtihanından geçmemiş, savaşımın gereksindiği kararlılığı ve yeterliliği göstermeyen küçük burjuvanın kararsızlığı ve kaypaklığı sınıfsal temeli üzerinde geliştiğini gösterdi.

1. Sağlıklı bir ideolojik-politik inşa sürecinin yaşanmamasının, Leninci örgüt ilke ve kurallarının gereken biçimde parti içi yaşamda uygulanamayışının getirdiği sorunları, parti, sürekli bir zaaf olarak bağrında taşıdı. Sorunların aşılması için gerekli mekanizmaların işletilmesinden birinci derecede sorumlu olan Parti MK'nin gelişip yetkinleşen parti eylemini yönlendiremez hale gelişi ve MK'nin bir bütün olarak parti eyleminin gerisine düşmüş olması sorunların aşılmasını zorlaştıran bir etken oldu. Sorunlar 1980'e varış sürecinde bir tıkanıklığa dönüştü. 12 Eylül 1980 sonrasında karşı-devrim koşullarına parti MK ayak uyduramadı. Yurt dışı koşullarında bir PB üyesinin yönlendiriciliğinde Demokratik Merkezîyetçiliğin ayaklar altına alınıp MK'ne karşı bir tavrın ısrarla sürdürülmesiyle başlayan süreç kısa zamanda bir hizip örgütlenmeye dönüştü. Diğer MK üyelerinin görevlerinin ve savaşımın gereklerini yerine getirip örgütsel disiplini sağlayamamasından yararlanmak isteyen hizip, giderek MK içinde bir klik oluşturdu ve partiyi ele geçirmek için bir darbe düzenledi. Partiyi ele geçirmeye yeltenen Darbeci Oportünist Klik, ne nicelik olarak ne de kurallar açısından yeterli olmadığı halde kendi kendine MK sıfatını yakıştıranak partide tasfiye eylemlerine giriştiler. Darbeci Oportünist Klik, partiye yönelttiği saldırıların hesabının sorulmasının kaçınılmaz bir korkuyla, yalan ve demagojiye dayalı "sol" gevezelik ile maskelenmiş bir propagandayı yoğunlaştırdı. Bu süreçte kimi MK üyeleri pasifize olmuş, yulğunluğa kapılmış ve savaşımın gereklerini yerine getiremez bir konuma düştüler. Tasfiyeci Oportünist Klik özellikle bunların tavrı ile özdeş göstermeye çalışarak sorunları kurallara uygun olarak gerçekleştirecek platformlarda çözülmesini ve herkesin böyle bir platform önünde hesap vermesini savunmuş olan devrimci anlayışa karşı saldırıya geçtiler.

Parti örgüt birimlerinin çok büyük bir çoğunluğunun kararlı bir biçimde Tasfiyeci Oportünist Kliğe karşı direnmesi karşısında, darbeciler birbirine girmeye, birbirlerini tasfiye etmeye başladılar. Hesaplar üzerine kurulu birliklerin çatlamasından sonra tasfiyeciler, korsanca gerçekleştirdikleri bir grup toplantısını partimizin "kongre"si diye ilan ettiler. Bu grup toplantısından sonra, tasfiyecilerin gerçek yüzünü daha yakından gören kimi parti örgüt birimleri daha tasfiyeci safları terk edip parti saflarına katıldılar.

Parti örgüt birimlerinin büyük çoğunluğu ise bu süreçte, başından beri sorunlarımızın örgütsel ilkelere uygun olarak oluşturulacak platformlarda çözülmesini savunan anlayışa katılmış ve bu yönde savaşım vermiş bir PB üyesi ile birlikte bunu gerçekleştirmek için çaba harcadı. Fakat tasfiyeci saldırılardan sonra merkezi yönlendiricilikten yoksun kalmış parti örgüt birimlerinin toparlanması ve eylemlerinin merkezi düzeyde koordinasyonu hiç de kolay olmadı. Bu süreçte merkezi koordinasyonun kısa bir zamanda gerçekleştirilmemesinin doğal bir sonucu olarak bir dizi eksiklik ve zaafılar yaşandı.

Uzun ve zorlu bir süreçten sonra çalışmalarına başlayan MK'miz parti içi sorunlarımızın çözümünde olduğu kadar genelde partiyi bekleyen görev ve sorumlulukların yerine getirilmesi savaşımında da yitirdiği zamanın bilincindedir.

Buna uygun olarak MK toplantısında, Türkiye ve Kürdistan Devrimci Demokratik güçlerinin önündeki ivedi demokratik politik görev olan Sömürgeci Askeri Faşist Diktatörlüğün devrilmesi savaşımında tüm antifaşist güçlerin ilkeli ve kararlı savaşım birlikteliğinin gerçekleştirilmesi doğrultusunda partimizin önüne konulan görevler başta olmak üzere bir dizi karar alındı.

KIP MK

Kurd - Kom'un

KKOK'si

1984

FAŞİST CUNTAYI ALAŞAĞI EDECEĞİZ!

Kürdistan ve Türkiye halkları !

Faşist türk cuntası, dördüncü yılını dolduruyor. Koskoca dört yıl kanlı faşizmin çizme ve dipçiği altında geçti. Dört yıl boyunca faşist cunta, Kürdistan ulusal demokratik hareketine ve Türkiye sosyalist-ilerici güçlerine a-mansızca saldırdı ve saldırıyor. Onbinlerce devrimci-ilerici ve yurtsever tutuklandı. İnsanlık dışı işkence ve baskı cenderesinden geçirildi. Kürdistan, baştan başa faşist türk ordusunun komandolarının operasyonlarından geçti.

Başta Kürdistan ulusal demokratik hareketi olmak üzere, Orta-Doğu'daki ilerici, anti-emperyalist güçleri kontrol altına almak için, Türkiye Kürdistan'ı bir barut fıçısına çevrilmiş durumda. Cunta hemen hemen Kürdistan'ın her ilinde askeri hava alanlarını inşa etmiş, ABD ve Nato'nun askeri üsslerinin büyük bir bölümü Kürdistan'da üstlendirmiştir. ABD ve Nato'nun Çevik Kuvvetleri Kürdistan'a yerleştirildi, yerleştirilecek. Yarım milyonluk türk ordusunun, yarısından fazlasını Kürdistan'a kaydirdi. Türkiye-Suriye, Türkiye-Irak sınırları içe doğru kilometrelerce kontrol altına alınmış ve boşaltılmak hazırlıkları yapılıyor. Faşist türk cuntası, 1983 Mayısında Irak Kürdistan'ına saldırdı. Şimdi ise, saldırısının biçimini, kapsamını ve şiddetini daha da büyütürken Irak ve İran Kürdistan'ı a birlikte saldırdı. Ve saldırı devam ediyor. Faşist cunta, havada savaş uçakları ve helikopterlerle ve yerde de tankların desteğinde girdiği köyleri yerle bir ediyor. Sınır bölgelerindeki her üç parçadan yüzlerce köylüyü tutuklayarak insanlık dışı işkencelerden geçiriyor.

Faşist cunta, Türkiye'de de saldırının sivri ucunu Türkiye işçi sınıfına ve onun bağlaşıklarına yönetti. Sosyalist, ilerici örgütlere saldırdı. Demokratik alandaki sendikal ve diğer demokratik kitle örgütlerine yöneldi. DİSK ve TÖB-DER'i kapattı. Yüzlerce üyelerini tutukladı.

Faşist cunta, tüm toplumsal olanakları çıkardığı emirname ve yasalarla en büyük tekellerin hizmetine sundu. Uluslararası emperyalist ve Türkiye'deki işbirlikçi tekellerin istemleri doğrultusunda grevleri yasakladı. Ücretleri dondurdu. Köylü ürünlerinin taban fiyatlarını düşürdü. Türk lirasının değerini dafalarca aşağıya çekti. Orta sınıf ve katmanlarda iflaslar bir birini izledi. Yoksulluk ve işsizlik had safhaya ulaştı. Emperyalizme bağımlı ırkçı-gerici türk devletini tüm kurumlarıyla faşistleştirdi.

Cuntanın "demokrasiyi kurtarma, enflasyonu durdurma, anarşi ve bölücülüğü önleme" yalan ve demagojisi dört yıl boyunca açığa çıktı. Milyonlarca Kürdistan'lı ve Türkiye'li emekçi, 6 Kasım genel ve 25 Mart mahalli seçimlerinde cuntanın "demokrasi" anlayışını iyice kavradılar. Silahların gölgesinde yapılan bu seçimler, cuntanın aleyhine oldu.

Cuntanın izlediği ekonomik ve siyasal yol kitlelerin tepkisine neden oldu. Ve toplumun değişik kesimlerinden cuntaya karşı gelişen tepkiler, yer yer eyleme dönüştü. Diyarbakır. Mamak, Metris ve diğer cezaevlerindeki politik tutukluların kahramanca direnişleri içerde ve dışarda cuntayı yıprattı. Emekçi halklarımıza, devrimcilerimize moral kaynağı oldu. Yine kamuoyunda "aydınlar dilekçesi" olarak bilinen olay, cuntaya karşı tepkiyi açığa vurdu. İstanbul'da TÜRK-İŞ'in toplantısında binlerce işçinin hep bir ağızdan "sendika hakkımız söke söke alı-rız" sloganını bağırması artık süngü zoruyla kitlelerin kabaran kin ve nefretini durduramazlar. Ayrıca Diyarbakır'da yüzlerce kadının " açlığı ve işsizliği" protesto yürüyüşü cuntanın yüreğine korku saldı. Tüm bunlar gösteriyor ki, zorla susturulan kitleler, her şeye rağmen kıpırdanıyor ve sesleniyor.

Tüm anti-faşist güçler !

Faşizmin iktidarda olduğu son 4 yılda, cuntanın şefi Evren'in ve ekonomik politikanın mimarı Özal'ın politikaları iflas etti. Artık Evren-Özal iklisi kitlelerden destek alamıyorlar. İyice yalıtıldılar. Bugün, Evren-Özal iklisine karşı milyonlar var. Fakat, milyonlara yol gösterecek ve onları cuntaya karşı harekete geçirebilecek örgüt ya da örgütler yok! Kürdistan ve Türkiye solu, kendi aralarında dağınık ve zayıf. Faşist cunta, bundan yararlanıyor. Ve ömrü uzuyor. Bugün, hepimizin güncel ve vazgeçilmez görevi, anti-faşist güçleri birleştirmektir. 4 yıl bize ve halklarımıza çattı, ahaliya mal oldu! Ve daha da olacak! Acil görev bizleri bekliyor. Ezilen halklarımız bizleri bekliyor.

Kahrolsun faşist türk cuntası !

Yaşasın faşizme karşı birleşip savaşımlar !

12 Eylül 1984

KİP. G. BİRLİK KOMİTESİ taraftarları:

Danimarka

Fransa

İsveç

İsviçre

Norveç

KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞÇULARI (SOSYALİST EĞİLİM) MERKEZ KOMİTE'Sİ SONUÇ BİLDİRİSİ

Hareketimiz (KUK) SE. Uluslararası planda ve bölgemizde önemli gelişmelerin olduğu Türkiye ve Kürdistan'da devrimci Demokratik mücadelenin önemli sorunlarla yüzleştiği Sömürgeci-Faşist diktadörlüğün Halklarımız üzerinde insanlık dışı baskı ve terörünü sürdürdüğü, Faşist cuntanın ABD. ve Nato nun çıkarları doğrultusunda aktif bir rol oynamaya çalıştığı bir dönemde, Kürdistan'da Merkez Komitesi toplantısını yaptı.

M.K. Toplantısında KUK hareketinde meydana gelen ayrışmadan bu yana hareketimiz KUK(SE) in önüne koymuş olduğu hedefleri gerçekleştirmek için yaptığı çalışmaların genel bir değerlendirmesiyle birlikte içerisinde bulunduğumuz sürecin yeni bir değerlendirmesini yaptı. Ayrışma sonrası çalışmalarımızdaki hata ve eksiklikleri tesbit etti ve bunları giderici yönde önüne yeni görevler koydu, önemli kararlar aldı. Yaşadığımız süreçte Emperyalist-Kapitalist sistemin yaşadığı derin bunalım devam ediyor. Emperyalizmin derinleşen bunalımı, emperyalizmi daha da saldırganlaştırmakta, silahlanma yarışını körüklemekte ve Uluslararası durum giderek gerginleşmektedir. Böylece, insanlık için yıkım demek olan nükleer bir savaşa adım adım yaklaşılmaktadır.

ABD yumuşama sürecine karşı olan, emperyalist burjuvazinin saldırgan çevrelerin sözcülüğünü yapan Regan'ın başa geçmesiyle, ABD emperyalizmi daha da saldırganlaşmış, silahlanma ve savaş yanlısı eğilimler güçlenmiştir. Bu çevreler bağlaşıklıkları diğer emperyalist ülkelerin savaş yanlısı saldırgan çevreleriyle daha sıkı bir işbirliğini geliştirmiş, bu durum giderek Avrupa'yı nükleer bir savaşın tehdidi altına sokmuştur. Nükleer bir savaşın önlenmesi için gerekli önlemlerin alınması yönünde, cenevrede silahsızlanma görüşmeleri de ABD emperyalizminin savaş ve saldırganlık politikasının sonucu olarak çıkmaza girmiştir. SSCB'NİN barışçı önerilerini reddeden ABD ve Nato'cu saldırganlar Avrupa'ya ABD'nin Persing 2 ve Cruise füzelerinin Avrupa'ya yerleştirilmesi karşısında SSCB Halkların yok olma tehdidinden kurtarılması için gerekli karşı önlemleri alacağını dünya kamuoyuna açıklamıştır. Bu durum karşısında uluslararası silahlanma yarışının hız kazanacağı, ilişkileri daha çok gereceği kesindir.

Emperyalist -Kapitalist sistemin içinde bulunduğu bunalım sosyalist dünya sistemiyle Emperyalist -Kapitalist sistem arasındaki çelişkileri keskinleştirmekte Emperyalist-Kapitalist sistemin bunalımından en çok etkilenen Emperyalizme bağımlı ve Sömürge ülkelerde emperyalizme karşı mücadele giderek güçlenmektedir. Ezilen halkların kurtuluş mücadelesi yeni mevziler kazanmakta, bu gelişmelerden tedirgin olan emperyalistler ezilen halkların kurtuluş mücadelesine azgınca saldırmakta ve bu mücadeleyi saptırmak için çeşitli oyunlar sahnelemektedir.

Emperyalist ülkelerde artan bunalım sonucu olarak, yeni faşist gruplar ve hareketler boy göstermekte, kitlesel barış hareketleri yükselmektedir.

Dünya capında yükselen barış Ulusal Bağımsızlık, demokrasi ve Sosyalizm savaşımına ve bu savaşımın en büyük destekçisi SSCB' nin ve diğer sosyalist ülkelere karşı emperyalistlerin iftira ve karalama çabaları görülmedik boyutlara varmıştır. Emperyalistler polonya olaylarını ve SSCB' ni Afganistan halkına karşı enternasyonalist desteğini bahane ederek Anti-Komünist propogandalarını yoğunlaştırmakta, hür dünyanın korunması adı altında yeni gerici ittifaklar oluşturmakta SSCB' nin Sosyalist sistem, dünya devrimci süreci ve dünya barış mücadelesindeki önderliğini karalama ve zayıflatmaya çabalamaktadırlar.

ABD Emperyalizminin savaş ve saldırganlık politikasının sonucu olarak Orta Amerika ve Orta Doğu bölgeleri, bölgesel savaşın alanlarına dönme istidadı göstermektedir. ABD Emperyalizmi Nikaraguadaki devrimci yönetime karşı savaşan karşı devrimci lere aktif destek sağlamakta Salvador'daki gerici yönetimin ayakta kalması için yoğun caba göstermektedir. Nikaraguadaki devrimci yönetime ve Küba'ya gözdağı vermek için Honduras'taki gerici iktidarla birlikte ortak askeri tatbikatlar düzenlemektedir. ABD Emperyalizminin orta Amerika 'ya yönelik saldırgan tutumu bölgedeki gerginliği tehlikeli boyutlara sıçratmaktadır.

Aynı şekilde ABD emperyalizmi diğer bağlaşıklarının desteğiyle, Orta Doğu halklarına yönelik saldırı ve komplolarını artırmaktadır. Başta Filistin halkı olmak üzere orta Doğu halklarına karşı olan Camp-Davit ittifakının yeni bir ek alanı olan Regan planı diye adlandırılan ve Filistin halkına dayatılmaya çalışılan emperyalist zorbalıklarla Filistin Halkının mücadelesi bastırılmaya çalışılmaktadır. ABD Emperyalizminin zorba dayatmaları ve girici Regan yönetiminin planı başta Ürdün olmak üzere ABD Emperyalizminin bölgedeki uşakları gerici güçlerce alkışlarla karşılanmaktadır.

ABD Emperyalizminin hir türlü desteğini alarak Lübnan, ve Filistin ilerici yurtsever güçlerini tasfiye etmek ve Lübnan'ı Camp-Davit komplosuna çekerek bölge halklarına ciddi darbeler indirmek amacıyla Lübnan İsrail siyonistlerince işgal edildi VE Falanjist Lübnan hükümetiyle bağımlılık ilişkileri temelinde gerici bir anlaşmaya varıldı Tek başına bu anlaşma bile pahalıya mal olabilecek geniş çatışmalara kaynaklık edebilir.

Diğer yandan Faşist-Sömürgeci saddam diktatörlüğünün İran'a saldırısıyla başlayan ve İran Irak gerici yönetimleri arasında sürmekte olan gerici savaş dördüncü yılına girmek üzere Savaşın Irak'ın aleyhine gelişme göstermesiyle birlikte Irak'ta gerici İslamcı bir yönetimin işbaşına geçirilme tehlikeside büyümektedir. Savaşın iki tarafında Kürt halkı üzerinde gerici emeller besledikleri bir gerçekliktir. Aynı zamanda, savaşın Irak aleyhine gelişme göstermesi, başta FAşist Türk cuntası olmak üzere bölge gerici-liginive emperyalizmi kaygılandırmaktadır. Bu savaşın genişleyip bölgeyi kana bulama ihtimalini gündemleştirmektedir.

İran ve Afganistan devrimleriyle önemli mevziler yitiren ABD emperyalizmi Orta-Doğu halklarını Nato ve Çevik kuvvetleriyle tehdit etmeye başladı. Türkiye, Mısır, Somali v.b. gibi bir çok ülkede Çevik Kuvvetlerin yararlanabilecekleri bir çok üsler kuruldu. Çeşitli ülkelerde yapılan Çevik Kuvvetlerin tatbikatlarıyla bölgenin ileri güçlerine gözdağı verilmeye başlandı. Çad'da savaşan yurtsever güçlere yardım ettiği ve Sudan'daki yönetimi tehdit ettiği gerekçesiyle Libya yönetimi ABD emperyalizmi tarafından tehdit edilmekte Libya'ya yönelik pratik sorunlar tertiplenmektedir.

ABD Emperyalizmi ve Nato'nun gerici emellerini gerçekleştirmesi için dayanak noktalarından biri de sömürgeci faşist diktatörlüğün yitirilmesi olduğu Türkiye'de Emperyalizmin, Nato'nun ve işbirlikçi tekkeci Türk burjuvazisinin en gerici kesimlerinin

desteği ve isteği ile iktidara gelen genarellerin faşist cuntası üçüncü yılına girmektedir. Cunta iktidara gelişinden günümüze kadar hedeflediği birçok şeyi gerçekleştirmiştir. Cuntanın aynı zamanda büyük sorunlarla karşılaştığı çeşitli çıkmazları aşamadığı ve birçok konuda başarısızlıklarını gizliyemediği gerçektir. Cuntanın İMF ve tekelci kodamanların çıkarlarını gözetken 24 Ocak kararlarıyla ekonomik istikrar programını yürürlüğe koymaları,

Emekçi halk kesimlerini dahada yoksullaştırmış orta sınıfların büyük ölçüde çökertilmesine neden olmuştur. tekeller arasındaki rekabeti şiddetlendirmiş. Ödemeler dengesini dahada bozmuş üretimde düşüşe ve işsizliğin görülmedik ölçüde artışına ekonomik iflasların ilginç boyutlar kazanmasına neden olmuştur. Türkiye'nin içinde buyunduğu ekonomik bunalım Emperyalist— Kapitalist sistemin yaşadığı bunalıma paralel olarak daha da derinleşmiştir.

Demokrasiyi kurtarma, terörizme karşı savaş gibi demogojik sloganlarla yönetime el koyan cunta tüm demokratik hak ve özgürlükleri ortadan kaldırmış binlerce yurtsever Faşist işkencehanede zindanlarda insanlık dışı uygulamalar altına almıştır. Cunta onlarca ilerici yurtsever insanımızın kanına girmiştir.. Faşist askeri mahkemelerde yüzlerce insana ölüm fermanı yazılmakta devrimci militanların onursuzlaştırılması devrime olanı inancın zedelenip yenilgiye uğratılması için bütün alcaklıklara başvurulmakta acımasız davranılmaktadır. Genel olarak Devrimci Demokratik muhalefet cuntanın darbeleriyle ağır yaralar almış faşist cunta iktidara gelişinde kendine birçok yönde destek sağlamış olan gerici sağcı çevrelerde yönelmiştir. Siyasi tekeli sağlamlaştırmaya çalışan faşist cunta bu uygulamalarıyla gerçek yüzünü daha iyi ortaya çıkarmış dünya ve ülkemizin ilerici demokratik kamuoyunda izole olmuştur.

Yönetime el koyuşuyla ABD ve Nato'ya uşakca bağlılığını ilan etmede tereddütsüz davranan faşist cunta generaller cetesi ABD ve Nato'ya yeni askeri kolaylıklar sağlamış yeni üsler cevik kuvvetler için yeni hava alanları inşa etmiş , kimi hava alanlarında ABD nin savaş uçaklarının gereklerine uygun olarak uygun duruma getirilmiş. Cunta silahlanma çabalarını yoğunlaştırmış. Türkiye ve Kürdistan'ı savaş alanlarına çevirmiştir. Bölge gericiği ile ilişkilerini sıklaştırmış Irak İran savaşını Saddam diktatörlüğü aleyhine gelişme göstermesine tepkisini acıkca belirtmiştir. Böylece Irak ilerici yurtsever güçlerinin gelişen mücadelesinden rahatsızlık duyan cunta Irak Kürdistanını işgale yeltenmiş hesapları tutmayınca geri çekilmiştir.. Ancak Faşist cunta Irak a müdahale etme emellerinden vazgeçmiş değildir.

Yönetime elkoyuşundan beri halklarımıza kan kusturan ABD"emperyalizmi ve Natonun uşaklığında kusur etmeyen Faşist cunta Dünya ilerici demokratik kamuoyuna ve halklarımızı aldatmak için seçimlerden sonra Demokrasiye geçmeden söz etmektedir. Ama bilinirki bu faşist cuntanın yönetime demokratik bir görünüm verme oyunudur. Bilinirki bu faşist Askeri cuntadan parlamenter faşist bir yönetime geçiş oyunudur. Bu halkımıza karşı baskı ve terörün daha sistemli daha modern bir biçimde sürdürülmeye geçiş oyunudur.

Tüm demokrasi güçleri faşist cuntayı teşhir etmek, cuntaya karşı demokrasi mücadelesini yükseltmek, bunun için olanaklı birlikleri oluşturmak ve halkımıza karşı sorumluluğunu yerine getirmekle yükümlüdür.

Faşist cunta yenilmez değildir. Halklarımızın demir yumruğu faşizmi ezecek ülkemiz bağımsızlığına, halkımız özgürlüğüne kavuşacaktır.

KAHROLSUN ASKERİ FAŞİST CUNTA
YAŞASIN HALKLARIMIZIN FAŞİST CUNTAYA KARŞI MÜCADELESİ

KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞÇULARI
(SOSYALİST EĞİLİM)

KUK(SE)

EYLÜL 1983

15. Mai 1981

temize çekildi

21. Mai 1981

ATOM ROKETLERİNE

KARŞI

BARİŞ YÜRÜYÜŞÜ

MEŞİNA AŞİTİ'YÊ

DİJİ

ÇEKÊN ATOMÊ

16 Mayıs günü Frankfurt'ta (yazıldı.)

*Bu yürüyüş Frankfurt'ta Türkiye'den
Kürt ve Türk emekçiler de katıldılar.*

Soğuk savaşı kendine temel politika yapan ABD ve ortağı Avrupa'lı tekeller silahlanma yarışını hızlandırdılar. Dünyada 600 milyon aç insan varken milyarlarca doları silah yapımına ayırıyorlar.

Şu günlerde NATO F.Almanya'ya Amerikan Peishing II orta menzilli atom roketleri yerleştirmek çabasıdadırlar.

2.Dünya savaşının insanlığa getirdiği yıkımı çok iyi bilen biz işçiler, yeni bir savaşa karşıyız. Hele insanlığı kökünden kazımağa yönelik atom silahlarının tümünden yasaklanmasını istiyoruz.

Bu nedenle biz F.Almanya'da yaşayan Türk ve Kürt işçi ve öğrenciler savaşa karşı barış çağrısını destekliyoruz.

Haydi hep birlikte "Atom roketlerine karşı barış yürüyüşü"ne katılalım.

- Avrupa'da atom roketlerine hayır!
- Atom roketi değil okul, silah değil konut!
- Savaşa karşı barış, sömürüye karşı savaş!

ABD ühevalbendên wê imperyalistên ewropa'yê ji bo Politiqa xwe şerê sar hê gûr dîkin.

Dî cihanê da, ku 600 milyon mirovên birçi hene, ewana bî milyaran dolar'a ji bo çekên atomê vedigetinin.

Daxwaza NATO ewe, ku dî van rojan da PEİSHİNG II yê Emerîqa dî Elmanya rojava'da cîkin.

Em karker baş dîzanın şerê cihane yê dudemin ji bo mirovta'yi çî anîye; ji vê yekê em dijî şereki nu ne.

Ew çekên atomê dîkarın gellên cihanê ji rûberê erdê rakin.

Jî bo vî ya daxwaza me ewe, ku ew çekana qedexe bîbin. Jî bo vê yekê em karker û xandewanên Tirk û kurdên lî Elmanya rojava, dijî şerê atom'ê pîştgirtîya şerê aşîti'yê dîkin.

Werin em bî teva yi dijî şere atomê meşîna aşîti'ye gur bîkin.

- Na ji bo çekên atom'e lî Ewropa !
- Ne roketên atom'e, DİBİSTAN, Ne çek XANÎ!
- Dîjî şer aşîti, Dîjî xwunxwarî'ye şer!

TARİH: 16 MAYIS 1981 CUMARTESİ
SAAT: 10.00

YERİ: BRÜCKEN STR. SACHSENHAUSEN

WEKT: 16 GULAN 1981, ROJA ŞEMİ YE
SEET: 10.00

CİH: BRÜCKEN STR. SACHSENHAUSEN

Frankfurt
TÜRK HALKEVİ
Baselerplatz 6

MALA GELE KURD
(Kürt Halkevi)
Jahnstr. 49

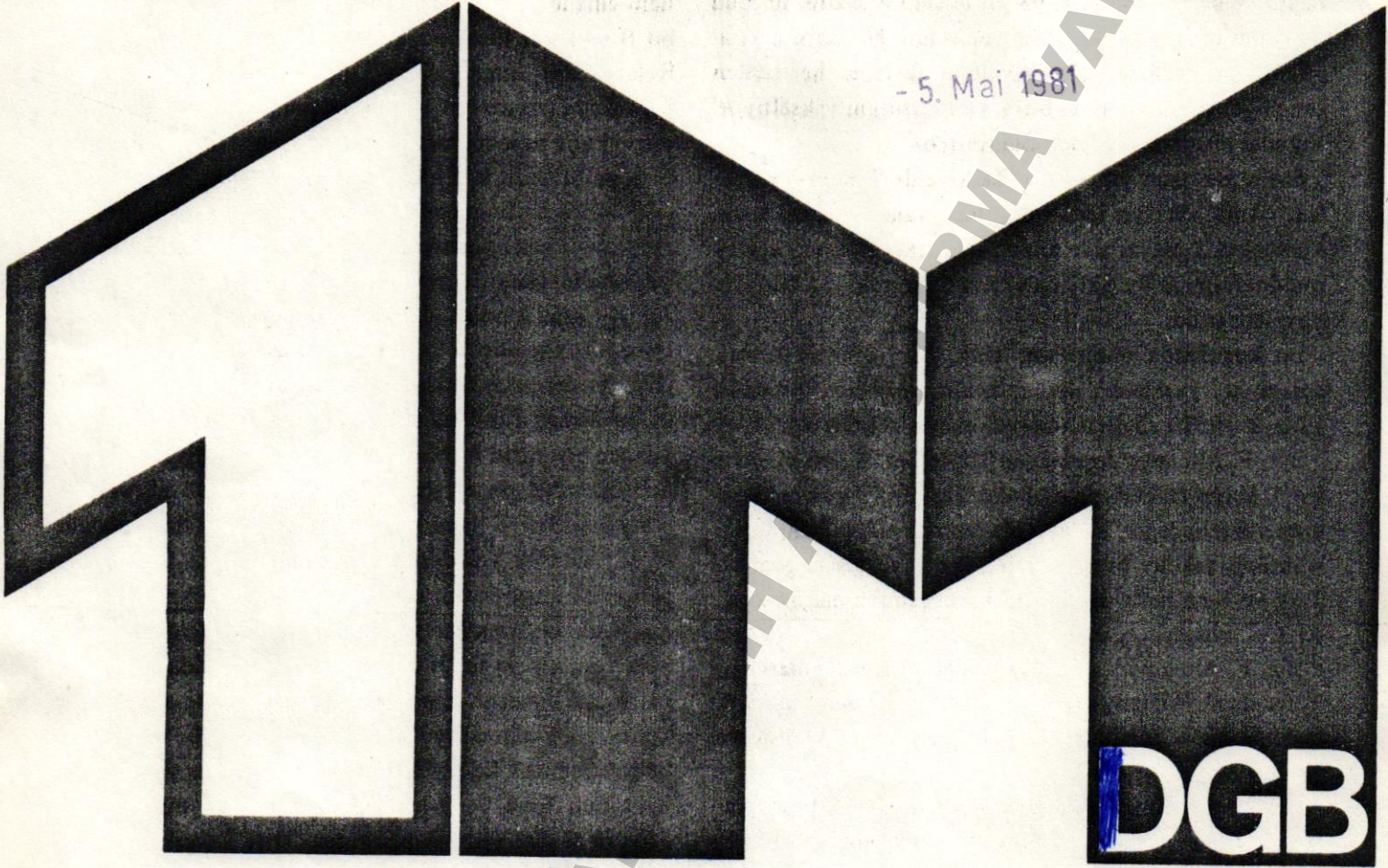
Frankfurt
Türkiye Gençler Birliği
Hohenstaufenstr. 14

*Bu yürüyüşle ilgili olarak bir bildiri yayımlanmıştır.
Bildiriye şöyle denmiştir:*

**Herkese iş-
Çalışma olanağı.
Sosyal Güvenlik.
Kararlara katılma.**

**1 MAYIS
1981**

- 5. Mai 1981

Frankfurt / Main

9.30

Yürüyüşün başlayışı-Günthersburgpark

11.00

Miting alanı:Römerberg

13.00

Türkiyeliler için kültür programı:

Türk ve Kürt halkoyunları,

işçi korusu,

Türk ve Kürt halk türküleri,

Şiirler, Konuşmalar, Dia gösterisi

DGB'nin düzenlediği 1 MAYIS Yürüyüşüne katılalım

1 Mayıs tüm dünya işçilerinin "Birlik dayanışma ve savaşım günüdür". Bu gün, 95 yıl önceki 8 saatlik iş günü savaşının bir geleneğidir. Bu günde tüm ülkelerin işçi sınıfları emperyalizme, sömürgecilğe, faşizme, her türden gericiğe, tekellere karşı birlik ve savaşımını yükseltiyor. Yığınlar alanları, caddeleri dolduruyor.

Burjuvazi uzun yıllar önce Türkiye'de 1 Mayıs'ı yasakladı. Ama Türkiye işçi sınıfı bu yasak zincirini kırdı. Yüzbinleri 1 Mayıs alanlarına akıttı. Dün 1 Mayıs alanlarını dolduranlar bu gün zindanlara dolduruldu. 1 Mayıs iş günü ilan edildi.

Bu koşullarda onbinlerce Türk, Kürt sendikacı, işçi, demokrat, yurtsever, ilerici, aydın, sosyalist, komünist 1 Mayıs 1981'i zindanlarda kutlamaya hazırlanıyor.

Biz, F. Almanya'da yaşayan Türk-Kürt işçileri ve gençleri 1 Mayıs'ta Türkiye demokrasi güçleriyle dayanışmamızı yükselteceğiz. 1 Mayıs alanlarında elikanlı cuntanın, işbirlikçi tekelci burjuvazinin, faşist ve gerici güçlerin Türk ve Kürt halkı üzerindeki baskılarını, amansız sömürlerini sergileyeceğiz.

Biz, F. Almanya'da yaşayan Türk ve Kürt işçileri aynı zamanda F. Almanya işçi sınıfının da bir parçasıyız. Bu nedenle birlik sendikamız DGB çatısı altında yürüyeceğiz.

Hep beraber insanlığı tehdit eden atom roketlerine karşı çıkacağız. Barış bayrağını yükselteceğiz. Birlikte işyerlerimizin yok edilmesine, işsizliğe karşı direneceğiz. Konut sorunumuzu, çocuklarımızın ve gençlerimizin eğitim problemini birlikte ele alacağız.

Tekelci burjuvazinin dayattığı bedelli askerlik soygununa karşı çıkacağız. Hep birlikte gelişen neo-faşist gelişmelere, yabancı düşmanlığına karşı sesimizi yükselteceğiz.

Frankfurt ve çevresinde yaşayan tüm Türk ve Kürt işçiler, gençler: Gün eylem günüdür, gün barış ve demokrasi savaşımı günüdür. Haydi 1 Mayıs'ta emperyalizme, faşizme, gericiğe ve savaşa karşı gücümüzü, birliğimizi bir daha dost, düşmana gösterelim.

Yaşasın 1 Mayıs

Yaşasın Türk, Kürt işçilerinin birlikte savaşımı

Frankfurt
TÜRK HALKEVİ
Baselerplatz 6

MALA GELE KURD
(Kürt Halkevi)
Jahnstr. 49

Frankfurt
Türkiye Gençler Birliği
Hohenstaufenstr. 14

Bı DGB ê va Tevayi Meşina Yekê Gulanê Bıbin!

Yekê gulanê roya yekiti, piştigurti û tekoşina karkerên hem cihanê ye... 95 sal berê iro, tekoşina karkeran ku ji bo 8 seet kar kırım ser ket. Vê royê da karkerên hemu welatan diji emperyalizmê, mêtîngehkariyê, faşizmê û her awayê paşveruyiti yê ala tekoşinê bılın dıkin! meydan û kuçe bı sedhezaran va dıxımxımın! sermiyandarên ev roya bı salan lı Türkiye yê qedexe kırım. Lê çına karkerê Türkiye yê zincira qedexeti yê şkand. Doh ewê ku meydanên yekê Gulanê dıxımxımındın, iro girtigehan u çewsandınxanan dıxımxımının. Dı vê rewşêda bı deh hezaran sendikavan, karker, demoqrat, welatparêz, ronakbir, sosyalist û komünist isal dı girtigehan da ji bo piroz kırım yekê Gulanê hazıri ya xwe dıbinın. Em karkerên Türk û Kurd ku lı Almanya yê Federalın, emê tekoşina piştigurtin bı hêzên demoqratên Türkiye yê va bılind bıkın. Meydanên yekê Gulanê da zılm û kedxweri ya lı ser gelê Türk û Kurd ku bı destên junta ya dest bı xwin sermiyandarên yek-desti, karbıdestên faşist û paşveruyan va tê amadekırın, emê binın zımên. Karkerên Türk û Kurd ku lı Almanya yê Federal ın, em felqek ji çına karkerên Alman ın. Ji bo vêya emê bı sendika DGB' yê va tevayi bımeşın. Emê bı tevayi diji rakête atomê derkevin. Emê ala aşitiyê bılind bıkın. Emê bı tevayi diji bêşuxwelbunê berxwebıdın. Emê diji eskeriya bı bertil bısekinın. Emê bı tevayi diji dijmındariya biyaniyan û awayên faşisti yên nû bısekinın. Xort û karkerên Türk û Kurd, yekê Gulanê da diji faşizmê, paşveruyitiyê û diji şerkariyê divê em qeweta xwe nişani dost û dijmınan bıkın..

Biji Yek Gulan!

Biji Yekiti, Bıştigurti û Tekoşina Karkerên Hem Cihanê!

Biji Yekitiya Tekoşina Karkerên Türk û Kurd!

TKSP MERKEZ KOMİTESİ BİLDİRİSİ

25 Eylül 1984

Emekçi ve yurtsever insanlar,

Türkiye'de faşist rejim 4. yılını dolduruyor. O, sözde "kardeş kavgasını önlemek" ve "ekonomiyi düze çıkarmak" için yönetime el koydu. Ama o bu dört yılda halklarımıza zulümden ve açlıktan başka şey getirmedi.

12 Eylül öncesi binlerce gencin, işçinin, aydının kanına giren faşist katiller bir bir aklanıp salıverildiler. MHP'nin kadroları şimdi ANAP hükümetinde ve devletin kilit noktalarında mevzileniyor. Onbinlerce ilerici işçi, aydın, yurtsever ise zindanlarda, eşi az görülen bir zulüm ve işkence altında. Binlercesi idamla yargılanıyor ve yüzlercesi idama mahkum edildi. Zorba rejim genel bir af çıkarmaya yanaşmıyor ve onları moral ve fizik olarak çökertmek istiyor.

Demokrasiye geçiş sözlerinin yalan ve aldatmaca olduğu bu gün daha iyi anlaşılıyor. İşçi sınıfı açlığa mahkum edilirken sendikal hakları elinden alınmış. Grev bile yapamıyor. Köylülerin, memurların, öğretmenlerin, teknik elemanların, sağlık emekçilerinin demokratik örgütleri dağıtılmış ve yenisini kurmalarına izin verilmiyor. Basın sansür altında. Demokrasi isteyen aydınlar sıkıyönetim mahkemelelerinde yargılanıyor.

Faşist rejim saldırgan, savaş yanlısı, maceracı Reagan yönetimine tam bir uşaklık politikası izliyor, onun bir dediğini iki etmiyor. ABD'ne yeni üsler, hava alanları verildi. Ülke Çevik Kuvvetlere açıldı. Yeni atom başlıklı füzelerin yerleştirilmesi için pazarlıklar yapılıyor. Böylece Türkiye emperyalizmin tam bir saldırı rampası oldu. Ülke bir nükleer savaş felaketinin kucağındadır. Mevzii de olsa bir nükleer savaşta ülkelerimiz bir kül yığınına dönüşebilir, halklarımız yok olabilir.

Ülkenin ekonomik durumu ise bu dört yılda düzelmedi, tersine giderek kötüleşti. Özal'ın izlediği IMF'ye bağlı ekonomi politikası yalnızca uluslararası tekellerin ve içerde de bir avuç vurguncunun işine yarıyor. Halk ise onlar yararına soyulup soğana çevriliyor. Bu politika Arjantin, Brezilya ve diğer bir çok Latin Amerika ülkesine yıkım getirdi, Türkiye'ye de şimdiden ekonomik yıkım getirmiştir.

Dış borç yükü şimdiden 30 milyar dolara vardı. Bütçe açığı yüksek. Halk aç. Maaşlar zaman zaman ödenemiyor. Ülkede dört milyon işsiz var. Fuhuş, uyuşturucu madde kullanımı ve türlü hastalıklar aldı yürüdü.

Evren-Özal çetesinin ülkeyi ekonomik alanda da batırdıklarını anlamak için daha çok beklemeye gerek var mı?

Ve ülke bu durumda iken Evren-Özal çetesi durmadan silahlanıyorlar. ABD ile 1,5 trilyonluk F-16 anlaşması imzalandı. Başka ülkelerden de savaş uçakları, savaş gemileri, tanklar, füzeler alınıyor. Faşist çete silaha doymuyor.

Bu dev paralarla fabrikalar, yeni işyerleri açılabilir, milyonlarca insanımıza iş bulunabilir, halkın yaşam düzeyi yükseltilebilir, bir dizi soruna çözüm bulunabilir.

Ama faşist rejim militaristtir, şovendir, saldırgandır. Barış düşmanıdır o. Faşist cunta bölgede gerilimi artırıyor. Kıbrıs'tan askerlerini çekmiyor. Ege denizinde, Trakya'da yayılmacı emeller güdüyor. Türkiye Kürdistanı'nda halkımıza yaptıkları yetmiyormuş gibi Kürdistan'ın öteki parçalarına karşı saldırgan ve yayılmacı tutumunu sürdürüyor. Geçtiğimiz günlerde faşist çete ikinci kez sınırları geçti ve öteki parçalardaki Kürt halkına saldırdı. Kan döktü, katliama girişti. Türkiye Kürdistanı'nda ise yeni bir operasyon ve tutuklama dalgası başlattı.

İçerde halkın hoşnutsuzluğu günden güne kabarıyor. Kitleler demokrasi, iş ve ekmek istiyor. Faşist rejim sıkışmıştır. O, dikkatleri başka yana çekmek istiyor, kitlelere yalan söylüyor.

Kardeşler!

Evren-Özal çetesinin halklarımıza acıdan, sefaletten başka şey getirmediği ve getiremeyeceği açık. Bu çete emperyalizmin, en başta ABD'nin uşağı, halklarımızın düşmanıdır. Bu alçaklardan ne bekliyebiliriz? Ve bu gidişe seyirci mi kalacağız?

Görülüyor ki kurtulmak için, özgürlüğe, barışa, işe, ekmeğe ulaşmak için, ülkelerimizi bugünkü bataktan kurtarmak için bu çeteyi alaşağı etmekten başka yol yoktur.

Bunu ancak mücadele ile başarabiliriz. Faşizme karşı tüm güçleri birleştirelim!

Faşist diktatörlüğü yıkalım, halk düşmanlarından hesap soralım!

Tanklar, savaş uçakları, füzeler değil, fabrikalar!

Saldırganlığa, yayılmacılığa, şovenizme hayır, bölge halkları ile barışçı ilişkiler!

Bir avuç vurguncunun, tekelin saltanatına hayır!

Tüm politik tutuklulara özgürlük! İşkencelere, idamlara son!

Kürt halkına yönelik saldırganlığa son!

Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi
Merkez Komitesi

ilâhîteki' yazı ;

TKSP MK Ormanı Riya Azadî'ye
yazılmış (Kemal Burakay tarafından)
Yazı metnidir. Ölen MK üyeleri
Mustafa Budak (APİ Selim) için.
Radyoya yayınlamak üzere aldık.
~~Özet~~ 'Yayınlanırken özetlenebi-
lir. Kutlu Yoldaşın Burakay'a
yolatıpı mesajda yayınlanabilir.
Cenaze 11-Nisan günü Türkiye'ye
pönderildi.

Biz radyoda yayınlıyacağız
diye aldık.

Selamlar

Ah

Cafer Yoldaş'ın
Mesajı istenecek -

APÊ SELİM'İ YİTİRDİK

Merkez Komitesi üyemiz Mustafa Budak'ı, diğer adıyla Apê Selim'i yitirdik. O, bir buçuk yıl kadar önce yakalandığı karaciğer hastalığından kurtulamıyarak 30 Mart günü Stokholm'de Hogslagstul hastanesinde hayata gözlerini yumdu.

Apê Selim'in ~~ölümü~~ kaybı yoldaşlarımızın yanısıra Kürdistan'lı ve Türkiye'li diğer devrimci ve yurtseverler arasında derin bir üzüntü yarattı. Dost örgütler ve genel olarak Türkiye ve Kürdistan'dan devrimci ve yurtseverler Partimize ve Mustafa Yoldaş'ın ailesine büyük dayanışma gösterdiler.

Stokholm'de Tensta semtinde ~~katilim~~ taziye için tutulan salon üç gün boyunca başsağlığı için gelen konuklarla dolup taştı. Salonda Mustafa Yoldaş'ın büyütülmüş portresinin yanına şu iki ~~Kürtçe~~ slogan ~~yazılmıştı~~ Kürtçe olarak yazılmıştı: "Apê Selim yaşamını özgürlük ve sosyalizm mücadelesine adadı"; "Mustafa Yoldaş gönlümüzde ve kavgamızda yaşıyacak". Konuklar Mustafa Yoldaş'ın anısına tutulan bir deftere onun kişiliğini ve mücadelesini belirten düşüncelerini yazdılar.

1 Nisan akşamı Stokholm'de Kürdistan İşçi Derneği'nde yapılan toplantıda Kemal Burkay Yoldaş, Apê Selim'in devrimci kişiliğini dile getiren bir konuşma yaptı. Ayrıca toplantıda söz alan çeşitli yoldaşlar, onun kişiliğinin ve yaşamının çeşitli yönlerini dile getirdiler.

Almanya'da 31 Mart'a rastlayan Münih Nevrozunda Mustafa Yoldaş'ın ölümü ~~kit~~ kitleye duyuruldu ve onun mücadelesini dile getiren kısa bir konuşma yapıldı.

6 Nisan'da.....de bir anma toplantısı düzenlendi. Toplantıya Kürdistan'lı, Türkiye'li ve diğer Ortadoğu ülkelerinden 25 kadar örgütün temsilcileri, devrimci ve yurtseverler katıldı. Apê Selim'in yaşamını dile getiren konuşmalar yapıldı ve anısına tutulan deftere konuklar tarafından, onunla ilgili düşünceleri yazıldı.

Danimarka'da da yoldaş ve sempaticanlarımız bu nedenle bir toplantı düzenlediler.

Mustafa Yoldaş'ın cenazesi 10 Nisan günü Uçakla yurda yolcu edildi. Bu nedenle hastane önünde bir tören düzenlendi. Toplantıya 150 dolayında Kürdistan'lı ve Türkiyeli ilerici ve yurtsever katıldı. Kemal Burkay Yoldaş, Ozan Çiğirxwin ve Mustafa Yoldaş'ın kardeşi M.Ali yoldaş, onun yaşamını ve kişiliğini dile getiren birer konuşma yaptılar.

Apê Selim'in cenazesi 11 Nisan günü İstanbul'dan alınarak Dersim'e, köyü Hacıyusuf'a götürüldü ve toprağa verildi.

Kısa Ama Onurlu Bir yaşam..

maktadır. Apê Selim'in örnek bir yanı da aile sorunlarını hiçbir zaman Parti sorunlarının önüne koymamaktı. Kuşkusuz o eşini ve çocuklarını derinden seviyordu. Ama onların içinde bulunduğu güç koşullar kendisini hiçbir zaman zayıflatmadı.

maktadır. Apê Selim'in örnek bir yanı da aile sorunlarını hiçbir zaman Parti sorunlarının önüne koymamaktı. Kuşkusuz o eşini ve çocuklarını derinden seviyor, onların durumu ve geleceği ile ilgileniyordu. Ama onların içinde bulunduğu güç koşullara bakarak hiçbir zaman sarsılmadı, bu tür endişeleri görev duygusunun önüne koymadı.

O, fedekar, yiğit, kararlı bir devrimci olarak yaşadı ve öyle öldü. Onun yaşamı bize örnek olacak. O, günlümüzde ve kavgamızda yaşamaya devam edecek.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI

**Kürdistan ve Türkiye emekçilerine,
Tüm ilerici ve demokrat insanlara,**

Faşist cunta Diyarbakır sıkıyönetim mahkemesinde Partimiz aleyhine dava açtı. 89 kişilik bu davada, birkısım parti üyelerimizin yanısıra, çoğu partimizin görüşlerine sempati duyan ve yalnızca demokratik kitle örgütlerinde çalışmış, demokratik yayınları izlemiş insanlar yargılanıyor. Bu kişilerin tümü, ceza yasasının 125 maddesini ihlal etmekle, yani Türkiye'yi bölmek istemekle suçlanıyorlar ve kendileri için en ağır cezalar isteniyor. Sömürgeci-faşist yönetim, Partimiz ve sempatanlarımız hakkında ve genel olarak yurtsever ve ilerici insanlarımızı karşı Ankara'da, Ağrı'da, Adana'da ve diğer yerlerde yeni davalar açma hazırlığını da sürdürüyor.

Cunta'nın bununla varmak istediği amaç nedir?

Faşist cunta, 12 Eylül'de yönetime el koyduğundan bu yana, terörü ve kardeş kavgasını önlemek için buna mecbur kaldığını ve bunun için çaba harcadığını yoğun biçimde propaganda ederek iç ve dış kamuoyunu aldatmaya çalıştı. Bunun bir yalan olduğunu Türkiye'nin emekçi halkları da, dünyadaki tüm ilerici insanlar da çok iyi biliyorlar.

Cunta, emperyalistlerin ve Türkiye'deki para babalarının, en gerici tekелci kesimlerin, azgın ırkçı ve şovenlerin isteklerini yerine getirmek için iktidara el koydu. Eğer Demirel iktidarı bu yolda başarılı olsaydı, cuntaya gerek duyulmayacaktı. Eğer, bu işte bir maşa olarak kullanılan Türkeş'in MHP'si ve ona bağlı tüm cinayet örgütleri solu ve emekçi halk kitlelerini ezip sindirebilseydi, bu cuntaya yine gerek olmayacaktı. Ama ne Demirel hükümetinin emperyalizme uşaklık politikası, ne polis ve jandarma baskısı, ne faşist sivil beslemelerin cinayet furıyası kitleleri sindirmeye ve bu gerici politikayı her yönüyle ve rahat biçimde hayata geçirmeye yetmedi. Bu kez devreye ordunun kendisi kondu.

Faşist cuntanın baştan beri yaptıkları onun asıl amacını ortaya koyuyor. Emperyalizm Türkiye halklarının eğitimlerine hiç önem vermeyen cuntaya kendi politikasını bir bir dikte ettiriyor. Yunanistan NATO'nun askeri kanadına döndü. Şimdi Amerika'nın aracılığıyla Kıbrıs sorunu NATO'nun çıkarlarına uygun bir çözüme kavuşturulmak isteniyor. Amerika Türkiye'deki faaliyetlerini artırdı, üsleri daha rahat kullanıyor.

Faşist cunta, tekелci Türk sermayesinin, para babalarının isteklerini bir bir yerine getiriyor. Peşpeşe yapılan zamlarla, ağır vergilerle, hayat en az iki kat pahalandı, emekçiler için çekilmez hale geldi. Ama emekçiler buna karşı fazla bir şey yapamıyor; çünkü Faşist Cunta onların tüm yasal mücadele olanaklarını ellerinden aldı.

Tüm siyasi partilerle birlikte sendikaların, demokratik kitle örgütlerinin, kooperatiflerin kapısına kilit vurdu. İşçilerin toplu sözleşme ve grev hakları ellerinden alındı, kıdem tazminatı patronların isteklerine göre halledildi. Bu yapılarla karşı emekçilerin bir bildiri dağıtmaları bile mümkün değil. Tüm ilerici basın susturuldu. Ancak faşist cuntanın yaptıklarına alkış tutan rezil ve gerici bir burjuva basını var.

Faşist Cunta, "ülkeyi felaketten kurtardın!" veya "Terörün kökünü kazıyacağım" derken halka bile bile yalan söylüyor; halkın dikkatini bu noktaya çekiyor ve asıl görevini, emperyalizme ve para babalarına uşaklık politikasını, soygun çarkına yaptığı maşalık rolünü gizlemeye çalışıyor.

Gericiler, geçen dönemde de terör üzerinde yoğun bir fırtına kopardılar ve halk kitlelerini aldatmaya çalıştılar. Aslında terörün arkasında kendileri vardı. Faşist MHP'nin cinayet çeteleri bizzat devlet desteği altında örgütlendi. Onu para babaları beslediler. En büyük terörist olan Kontr-Gerilla ordunun ve polisin içinde yaratıldı. Emperyalistler ve onların uşakları, Türkiye'deki ilerici, yığınsal mücadeleyi durdurmak için ona şiddetle saldırdılar, terör yarattılar ve solun bir bölümünü de terörün içine çekerek bugünkü daha yoğun faşist devlet terörü koşullarını yarattılar. Onlar bu oyuna 12 Mart öncesinde de başlamışlardı. Kenan Evren ve tayfası da, aynı oyunun sahneye çıkardığı sahte kahramanlardır. Bizzat onlar da, terörü kızıştırarak, ortalığa bol kan saçarak, ortaya bir kurtarıcı gibi çıkmanın ve yönetimi kendi avuçlarına almanın koşullarını yarattılar.

Faşist Cunta, daha önce başka burjuva madrabazların yaptığı demogojiyle, "sağ teröre de sol teröre de karşıyım" diyerek kitleleri yanıltmaya çalışıyor. MHP'ye karşı girişilen bazı tutuklamalar ve açılan davalar da buna gerekçe gösteriliyor. Bazı çevreler de, ya safillikle, ya da güç karşısında boyun eğme alışkanlığıyla böyle olduğunu sanıyor veya öyle gösteriyorlar. Bunu böyle göstermek, emperyalistlerin, para babalarının ve en azgın ırkçı ve şovenlerin işini kolaylaştırmak olur. Bu, faşist cuntaya karşı kitlelerin mücadelesini saptırmakla, gevşetmekle sonuçlanır.

Sermaye MHP'yi bir maşa olarak kullandı, bugün ise ona ihtiyacı yoktur. Üstelik halk kitlelerini aldatmak ve faşist cuntayı bir kurtarıcı gibi göstermek için bu taktikten ustaca yararlanıyor. Sermaye, ordunun tankını MHP'nin tabancasından daha sevimli göstermeye çalışıyor; oysa bu ikisi de halka çevrilmiştir ve onu soymak, zincire vurmak için kullanılmaktadır.

Kardeşler,

Partimiz, geçen dönemde de, terörü egemen sınıfların yarattığını, faşist MHP'yi onların örgütleyip halka saldırttıklarını yılmadan teşhir etti, faşist teröre karşı çıktı. Yine Partimiz, soldaki bireysel terörist eylemlere, kitleleri sol ve yurtsever hareketten sovtan yanıltmaya, anarşistçe çıkışlara da karşı çıktı. Biz devrimci mücadelenin zafere ulaşması, halklarımızın zulüm ve sömürden kurtulması için kitlelerin örgütlü ve yığınsal mücadelesine güveniyoruz ve bunun için çalışıyoruz. Kitlelerden kopuk eylemler başarıya götüremez ve düşmana daha elverişli saldırı fırsatları verir.

Halk kitlelerimizin faşist terörden ve sol adına yapılan yanıltılardan, hatta kimi zaman sol saflarda bir kör döğüşüne dönüşen başıbozuk terör eylemlerinden bıkmış olması doğaldır. Kitlelerin mücadelesini bundan böyle de bu tür sapmalardan korumalıyız.

Ancak unutmayalım, asıl terörist, asıl zorba egemen sınıflardır ve onların bugünkü faşist iktidarıdır. Sözde terörden şikayet eden ve onu ortadan kaldıracığını söyleyen faşist cunta bugün halka kan kusturuyor. Faşist Cunta, kitleleri

amansızca soyuyor, orduya yardım adı altında halktan haraç alıyor. Emekçiler ve tüm ilerici insanlar işkence altında. Askeri yargıçlar, sıkıyönetim görevlileri, polisler ve subaylar baskı ve tehditle büyük rüşvetler alıyor, kısa sürede milyoner oluyorlar.

Faşist Cunta ülkeye sükunet getiremez, halkın ekonomik sıkıntılarını hafifletemez. Onun getireceği daha çok baskı, daha çok zulüm ve daha çok sömürü idi ve bunları getirdi.

Cunta şefi Kenan Evren Kürdistan kentlerinde "hemşehrilik" nutukları atıyor. Ama giyinmeye özendiği kuzu postu, onun kurt dişlerini gizlemeye yetmiyor. Cunta Kürdistan'da insan avına girişti. Kürt köyleri alt-üst ediliyor. Kaçakçılıkla mücadele bahanesiyle sınır yöreleri boşaltılıyor. Cunta, binlerce dükkânı kapatıp Kürdistan esnafını açlığa itiyor. Böylece, bu "sayın hemşehrilere" en ağır bir eşkiyalık ve talancılık yöntemleriyle saldırıyor.

Faşist Cunta neden Partimize, onun sempaticanlarına ve Kürdistan'ın tüm yurtsever, ilerici insanlarına saldırıyor? Diyarbakır'da açılan dava cuntanın maskesini daha açık biçimde düşürüyor. Askeri savcı, soruşturma sırasındaki ağır işkencelere ve suç yaratmak için tüm zorlamalara rağmen, bu insanların hiç kimseyi öldürmediklerini ve yaralamadıklarını kabul etmek zorunda kalıyor. Buna rağmen onlar hakkında 125. maddeden dava açılıyor.

Bu dava, faşist ve sömürgeci güçlerin Kürdistan'da gelişen sosyalist harekete karşı duyduğu derin korkuyu açığa vuruyor. Onlar, Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesinin sağlıklı bir doğrultuda örgütlenmesini önlemeye çalışıyorlar.

Faşist Cunta bu tür davalarla, Kürdistan halkımız üzerindeki baskı cenderesini daha da sıkılaştırmak, kadroları ezmek, kitleleri sindirmek istiyor. O, Kürt halkını inkar ve yoketme politikasına devam ediyor ve bunu ağırlaştırıyor.

Ancak faşist cunta da, kendisinden önceki tüm sömürgeci iktidarlar gibi başarıya ulaşamaz.

Kürdistan halkımız, tarihi boyunca köleliğe hiçbir dönemde evet demedi; o, sömürüye ve zulme karşı yüzyıllardır direniyor. Bugün, bu direniş daha da bilinçli, örgütlü ve yaygındır.

Halkımız boyun eğmekle acıların, çilenin son bulamayacağını iyi biliyor. Biz, hiçbir sömürgeci iktidarın gönül hoşluğuyla bize hak ve özgürlük tanımayacağını bilincindeyiz. Haklarımızı ve özgürlüğümüzü mücadeleyle kazanacağız.

Kardeşler,

Bugün halklarımızın karşı karşıya bulunduğu ağır koşullara rağmen karamsar olmak için bir neden yoktur. Kitlelere daha çok zulüm ve daha çok yoksulluk getiren Faşist Cunta'nın da ömrü uzun olmayacaktır. Onun ömrünü daha da kısaltmak için, onu teşhir ve tecrit etmek, hertürlü destek ve dayanağını zayıflatmak için elimizdeki tüm olanakları kullanalım.

Faşist Cunta'nın gitmesi de yetmiyor. İnsanlarımızın gerçek anlamda özgürlüğe ve demokrasiye kavuşması, Kürdistan'da ve Türkiye'de demokratik bir halk iktidarının kurulmasına bağlıdır. Ülkenin ve halkın kaderini ancak böylesine ciddi bir gelişme değiştirecektir. Öyle bir iktidar ki:

- Ülkeden emperyalizmi kovsun, onun saldırgan üslerini kaldırsın,
- Bankaları, sigorta şirketlerini, madenleri, dış ticareti ve bütün tekeli işletmeleri kamulaştırsın ve böylece tekeli sermayenin halk üzerindeki egemenliğine son versin,
- Bir toprak devrimiyle toprak ağalığına son versin, köylüleri toprağa kavuştursun,
- Halk üzerindeki ağır vergileri kaldırsın, emekçilerin yaşama şartlarını düzeltsin,
- Emekçiler üzerindeki tüm politik baskıları kaldırsın, örgütlenme, söz, düşünce, basın özgürlüklerini bir gerçek haline dönüştürsün,
- Kürdistan üzerindeki ağır milli zulme ve sömürüye son versin, Kürdistan halkımızın kendi kaderini tayin hakkını hayata geçirsın.

Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi, faşizmin yıkılması ve demokratik bir halk iktidarı için tüm emekçi halkı, tüm işçi ve köylüleri, ilerici ve yurtsever insanları mücadeleye çağırır.

Partimiz, faşizm ve gericiilik üzerinde zafer sağlamak için Türkiye'nin ve Kürdistan'ın tüm ilerici, demokrat güçlerini bir anti-emperyalist - demokratik ortak cephede birleşmeye çağırır.

Partimiz, Kürdistan halkımızın Türkiye'de sömürgeci zulme karşı yürüttüğü ulusal kurtuluş mücadelesinin zafere ulaşması için Kürdistan'ın tüm yurtsever güçlerini, tüm işçi ve köylülerini, tüm aydınları, yurtsever insanları bir Kürdistan ulusal demokratik cephesinde birleşmeye çağırır.

Faşizmin ve sömürgeciliğin yıkımı kaçınılmazdır.

Zafer Kürdistan ve Türkiye halklarının olacaktır!

Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi

TKSP

Eylül 1980

KORDİSTAN HALKINA

KORDİSTAN İŞÇİ VE KÖYLÖLERİ!

YURTSEVER İNSANLARIMIZ!

GENÇLER!

YİĞİT HALKIMIZ!

Ülkemiz Kürdistan, emperyalistler ve onların uşağı gerici, militarist güçler tarafından parçalanmış, halkımız boyunduruk altına alınmıştır. Yeraltı ve yerüstü kaynaklarıyla dünyanın sayılı zengin ülkelerinden biri olan Kürdistan'ın her parçasında halkımız derin bir sefalet içinde yaşıyor. İnsanlarımız işsiz ve aç.

Ülkemizin zenginliklerini talan eden, halkımızı iliklerine kadar sömüren sömürgeci güçler, bize en basit insan hak ve özgürlüklerini bile tanımıyorlar. Onlar, dilimizi unutturmaya, 1 kültürümüzü yoketmeye, bizi her yönden köleleştirmeye çalışıyorlar. Ana dilimizde okuyup yazmak, kendi türkülerimizi söylemek bile bize yasak.

Halkımız, yüzyıllarca yabancı işgaline, zulme, sömürüye karşı yiğitçe direndi. Özgürlüğü için savaştı; bu uğurda milyonlarca kurban verdi.

Bugün de o, Kürdistan'ın her parçasında yiğitçe direniyor, tutsaklık byunduruğunu kırmak, Ülkemizi yabancı işgalinden kurtarmak, geriliği yenkek, uygar ve ileri bir toplum kurmak için savaşıyor. Bu savaş uzak olmayan bir tarihte zaferle sona erecektir.

Kardeşler,

Türkiye'de yıllardır Kürt ve Türk halklarını amansızca ezen emperyalizmin güdümündeki sömürü çarkı, nihayet başa faşist bir cunta geçirdi. Bu, emperyalistlerin ve onların Türkiye'deki işbirlikçilerinin-parababalarının, büyük toprak sahiplerinin, generallerin, tüm soyguncu ve uşak takımının- çaresizliğinin, telaşının sonucudur. Onlar, Afganistan ve İran'da olup bitenlerden paniğe kapıldılar.

Türkiye'deki soygun ve zulüm düzeni temellerinden çatırıyor. İşçiler, köylüler, aydınlar ve tüm yurtsever insanlar sömürüye ve zulme karşı yiğitçe direniyorlar. Bu köhne düzeni yıkmak, yeni ve özgür bir toplum kurmak kavgası büyüyor.

Emperyalistler ve uşakları bu gidişi durdurmak, işçi ve köylüler! Ezmek ve kendi yıkımlarını önlemek için son olarak faşist cuntaya sarıldılar. Onlar, halklarımızı kanla, terörle susturabileceklerini sanıyorlar.

Faşist cuntayı işbaşına geçiren Amerikan emperyalistleridir. NATO'dur. Faşist cuntayı alkışlayanlar halklarımızın düşmanlarıdır, soyguncu, sömürücü tayfasıdır.

Faşist cunta işçi sendikalarını, tüm siyasi partileri ve demokratik

örgütleri kapattı., tüm yasaları rafa kaldırdı. O, işçilere, köylülere, gençlere, aydınlara en başta da Kürdistan halkımıza azgınca saldırıyor. Onbinlerce yurtsever insanlarımız tutuklandı, onlar şimdi toplama kamp-
larında ve işkence altında. Polis ve jandarma güçleri yurtseverleri yar-
gılamadan toplu halde kurşuna diziyor. Kürdistan'da görülmemiş bir terör es-
tiriliyor.

Kardeşler,

Düşmanın bu çılgınlığı, onu içine düştüğü bataktan kurtarmaya yet-
meyecek. Emperyalistlerin de, usaklarının da hesabı boşa çıkacak. Onlar,
halklarımızın direnişini kıramıyacaklar. Arttıkıkları zulüm onları her
gün biraz daha yalnızlığa itecek.

Bu hesaplaşmadan zaferle çıkacak olan halklarımızın devrimci güç-
leridir. Faşizmi yeneceğiz!

Türkiye ve Kürdistan emekçileri! Tüm ilerici insanlar!

Geleceğin bizim olduğuna duyduğumuz deni inançla zulme karşı yiğitçe
direnelim.

Fabrikalarda, köylerde, mahallelerde yeni koşullara uygun biçimde
örgütlenelim, şartlara uygun direniş biçimlerini hayata geçirelim.

Tüm anti-emperyalist, anti-faşist güçlerin birliği için çalışa-
lım. Kitleler içinde anti-faşist komiteler oluşturalım.

Kahrolsun faşist cunta!

Demokratik halk iktidarı için ileri!

Yiğit Kürdistan halkımız!

Kölelik zincirlerini parçalamak, yoksulluğu, cahilliği tarihe göm-
mek, Ülkemizde onurlu ve insanca bir yaşam kurmak için mücadeleyi yü-
celtelim.

Tüm yurtseverler, düşmana karşı birleşin!

Kahrolsun sömürgecilik!

Özgür ve demokratik bir Kürdistan için ileri!

TKSP

TÜRKİYE KÜRDİSTANI SOSYALİST PARTİSİ

JÎ GELE KURDISTANÊ RA

KARKER Û GUNDÎYÊN KURDISTANÊ

GELÎ WELATPARÊZNO

GELÎ XORT Û KEÇÊ WELAT

XELKÊ ME YÊ MÊRXWES

Welatê me x Kurdistan bi destê emperyalîstan û xulamê wan ên paşwerû û zordest hatye parçekirin û gelê me ketye bin nîrê bindestîyê. Kurdistan ku bi alîyê heyîyên sererdî û bînerdî di nav welatên dinê da yekê herî dewlemendîre, di her perçekî wê da gelê Kurd di nav perîşanî û xizaniyek mezin da ye. Ehlê me birçî û betalin.

Zordest heyîyên welatê me talan dîkin, xwîna me dimijîn û serda ji me ji hemû heq û azadiyên mirovî bê par dihêlin. Ew cend dîkin ku zimanê me bidin bîrîkirin, koka çanda me bînin û her awayî dîl bikin. Xwendin û nivîsan din bi zimanê me û heyya kilam gotin jî ji me ra qedexe ye.

" Gelê me bi sedan sal dijî bindestîyê, zilmê, kedxwerîyê wek camêran şerkir, di vê rê da bi milyonan şehîd da. Îro jî ew di hemû perçên Kurdistanê da mêrxwesî berxwe dide. û şer dike ku nîrê birdestîyê bişkênîne. Welat ji bin lepê biyanîyan rizgar bike, zorê, kewneperestîyê û xizaniyê û civatek bajarvan û pêşketî saz bike. Ew di vî şerî da bibê-nebê wê serkeve û wext ne dûre.

GELÎ XWIŞK Û BÎRANO

Wekî tê zanîn, hefsarê sazûmana Tirkîyê ya îroyînî di dest împeryalîstan da ye. Ewane çend salên ku gelên Kurd û Tirk bi zalimî dipelixînin. Lê bi vê ne man û li daviyê cuntayek faşîst anîne ser hukim. Sazkirina cuntaya faşîst, acizî û bê çaretîya împeryalîstan û xulamên wan ên hundurê Tirkîyê -sermîyandar û xudan erdên-mezin, herçî general, şelanker û hemû xulamokên din-nîşan dide. Ew ji bûyerên Efganîstan û Îran'ê ketine tirs û xofê mezin.

Îro sazûmana Tirkîyê ya şelanker û zordest ji bîngeh diheje. Karker, gundî, xwendekar û hemû merivên welatparêz dijî zilm û kedxwerîyê bi camêrî ber xwe didin. Şerê ku bo hilweşandina vê sazûmanê kewnare û bo çêkirina civatek nu û azad tê dayîn, her diçe geş dibe.

Împeryalîst û xulamên wan, ji ber ku dixwezin pêşî li vê meşînê bigrin, xwe ji hilweşînê xilaskin û tevgera karker û gundûyan bipelixînin, dest avêtin cuntaya faşîst. Ew bayer dîkin ku dikarin bi vî awayî dengê gelê me bidin birîn. Ewên ku cuntaya faşîst anîn ser hukim împeryalîstên Amerîkî ne, NATO'ye. Ewên ku cuntayê cepikarîkî lê dixin dijminên gelê me ne, herçî şelînkar û kedxwerin.

Cuntaya faşîst komelên karkeran, hemû partî û komelên demokrat girtin hemû zagon rakirin. Ew mîna haran êrîşê ser karkeran, gundîyan, xwendekaran û xasîma êrîşê ser gelê me yê Kurdistanê dike. Bi deh hezeran ehlê me hate girtin; ew niha di kampên civandinê da û di bin tede û zilmek mezin da ne. Polêz û cendirme welatparêzê me bê mehkeme û bê pîrs didin ber tîfîngan, li Kurdistanê zordestîyek bêperva dajon.

GELÎ XWIŞK Û BRANO

Ew kirinên wek har û dînan nikare dijmin ji nav herî û hezaza ku ew ketye jê derxe. Hemû planên împeryalîstan û xulamên wan wê pûç bibe.

Ewê nikarin zora gelê me bibin. Zilma ku ew zêde dikin roj bi roj wan wê tenê bihêle û rezîl bike. Dijmin bila ya xwe bike, yê ku dawîyê da wê serkevin hêzên gelên me yê şoreşker in. Emê zora faşîzmê bibin.

Xebatkarên Kurdistan û Tirkîyê

Hemû merivên pêşwerû

Dewra wê bê ya me ye. Em bi vê bawerîya xurt û rast dijî zilmê bi camêrî ber xwe bidin.

Emê li karxanan, li gundan, li taxên bajaran û li xwendegehan gora rewşan nu xwe bi rêz bikin û gora wê xebatên nû pêk bînin.

Emê bona ~~xxxxxx~~ yekîtiya hemû hêzên dijî împeryalîst, û dijî faşîzmê kar bikin. Di nav refên xelkê da komîteên dijî faşîzmê saz bikin.

Bimre cuntaya faşîst

Bona hikma demokratî ya gel ber bi pêş

Gelê me yê Kurdistanê mêrxwes

Tevgera azadîyê bilindbikin. Da ku em hemû bend û qeydên bindestî yê bişkênin, xizanî û nezanîyê bikin gora dirokê û di welatê xwe da jîyînek azad û bextewar saz bikin.

Gelî welatparêzno dijî dijmin yekbin.

Bimre Kolonyalîzm

Bona Kurdîstana azad û demokrat ber bi pêş.

ÖZGÜRLÜK YOLUDİSK VE SENDİKALAR:

Genel olarak Disk'in kapatılmasına ve DİSK üzerindeki baskılara karşı çıkılıyor.Yalnızca DİSK üzerindeki baskıları kinayan,DİSK'i savunan yazılar zaman zaman yazılıyor.DİSK'in kapatılıp yöneticilerinin ve militanlarının tutuklanması en önemli anti-demokratik uygulamalardan biri olarak gösteriliyor.

DİSK'in dışında devrimci sendikaların varolabileceğinden hiç söz edilmiyor.Ayrıca "DİSK gibi en ilerî sendikal birliklerde bile sendika ağılığı devrimci sendikacılığa baskın gelmektedir" belirlemesi yapılıyor.

Dengê Komkar'ın 27.sayısında Evren'in Adanada yaptığı konuşmada DİSK'e yönelttiği suçlamalara yanıtlar verilerek DİSK savunuluyor.Bu yazı içerisinde bütünüyle TÜRK-İŞ 'in ihanet içinde olduğu vurgulanıyor.Sonuç olarak şöyle deniyor:

"Eğer DİSK işçilerin çıkarlarını savunmasaydı da patronlara hizmet etseydi,hic şüphesiz Evren Disk'e dokunmazdı.Tıpkı bugün işçi düşmanı Türk-iş yöneticilerinin üstüne kol kanat gerdiği gibi!"

ÖZGÜRLÜK YOLUCuntanın Niteliği:

Tüm yayınlarında 12 Eylül darbesi gerçekleşir gerçekleşmez bu eylem faşist olarak değerlendiriliyor. Gazetelerin hiç biri (Roja nu ve Dengê Komkar) Cunta neden faşisttir? sorusunun yanıtını ,maddi temelini aramıyorlar."Darbe yaparak iktidarı ele geçirmeleri faşist olmalarına yetiyor" imajını vermek istiyorlar.

12 Eylül darbesini gerçekleştirenin Amerikan emperyalistleridir NATO'dur belirlemesi yapılıyor."Cuntayı alkışlayanlar halkımızın düşmanlarıdır" deniliyor. Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi'nin bir yetkili side Cuntanın neden faşist olduğu konusuna hiç değinmeden Cuntanın nele ri amaçladığını şöyle açıklıyor:

"Türkiyedeki derin bunalımı aşabilmek için açık faşizm yolunu seçtiler, burjuva demokrasisinin son kırıntılarını da bir yana ittiler. Cunta eliyle sahnelenen faşist rejim, emperyalistlerin, en başta da ABD emperyalizminin ve Türkiyede ki en gerici sermaye kesimlerinin taleplerini karşılamaya çalışıyor. Amaç NATO'nun politikasını kolayca hayata geçirmek, işçi ve emekçi kitleler üzerindeki sömürüyü derinleştirerek ekonomik bunalımı aşmak, emekçi kitlelerin tepkisini süngü gücüne dayanarak bastırmak, Devrimci demokrat hareketi ve bu aradada Türkiye egemen sınıflarıyla birlikte emperyalist güçlerin de korkulu rüyası haline gelen Kürt ulusal demokratik mücadelesini ezmektir"(Dengê Komkar sayı 25)

Her yazıda, her mektupta kuru "faşist cunta" Sözleri tekrarlanıyor Cuntanın uzun ömürlü olamayacağı belirlemesi yapılıyor. Evren'in Kendisi de faşist olarak değerlendirildiği gibi "Faşist generaller çetesi" deyimini oldukça sık kullanılıyor,

Çıkarılan vatandaşlıktan atma uygulamalarına karşı ise "Hiç bir ~~yurttaş~~ demokrat insan, faşist bir düzene vatandaşlık yapmak sevdasında değildir" Deniyor. (Roja nu sayı 24, Dengê Komkar Sayı 28)

ÖZGÜRLÜK YOLUEYLEM BİRLİĞİ VE CEPHE, ÖTEKİ GURUPLARA YAKLAŞIM

Dengê Komkar'da 12 Eylül'den hemen sonra yayınlanan bir durum değerlendirmesi yazısında "FAŞİZME KARŞI GÜÇ VE EYLEM BİRLİĞİ HER ALANDA HAYATA GEÇİRİLMELİDİR" alt başlığı yeralıyor. Buradaki yazı aynen şöyle:

"Devrimci mücadelede başarıya ulaşabilmek için emperyalizme, sömürgeciliğe ve diğer gericilik türlerine karşı olan bütün güçlerin birleşmeleri zorunludur!" yine aynı yazıda "Faşist cuntayı bilmeden destekleyen emekçilerde yaklaşılmalı onları örgütlemek için de savaşılmalıdır" deniliyor. Bu yazının başka bir yerinde de "...Bütün/güçlerin ^{anti-faşist} güçbirliği yapmaları ve cepheleşmeleri için yapılan önerileri, "biz göşistlerle bir araya gelemeyiz" veya "biz düzen partileri olan legal sosyalist partilerle ~~myxxx~~ güçbirliği yapamayız" tarzında görüşlerle karşılık vererek reddedenler şimdi bu görüşlerini savunamazlar!"

"Faşizmin adını koymaktan kaçınanlar"... faşizme karşı kitlelerin mücadeleye kazandırılmasını engelliyorlar. Bir yandan onlar, diğer yandan sol revizyonistler faşizme karşı ciddi güçbirliklerinin oluşmasını engelliyorlar." deniyor.

"Türkiye'de ve Kürdistan'da emperyalizmin oyunlarını boşa çıkarmak, faşist diktayı yenilgiye uğratmak, ve kitleleri özgürlük ve demokratik halk iktidarı yolunda harekete geçirmek için her iki halkın anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şövenist cephesini oluşturmak için çalışalım." (Dengê Komkar Sayı 25)

Devrimci Demokratlar hırçınlaşmakta suçlanıyor. DD'lerin önerdikleri "Önce beş gurubun kendi aralarındaki. güç birliği yapmalıdır" gerçekçi değildir, gerekçesiyle reddediliyor. İsimleri verilmeden dokuz siyasetin eylem ve güçbirliği için savaşım yürütmesi isteniyor.

ÖZGÜRLÜK YOLUKÜRDİSTAN

"Partimiz Kürdistan'da Ulusal Demokratik Devrimin zaferi için bir ulusal demokratik cephenin oluşmasını zorunlu gördüğünden..."

"Partimiz yine, Kürdistan devrimiyle Türkiye devrimi arasındaki sıkı bağı doğru biçimde kavradığından, Türkiye ve Kürdistan halklarının ortak devrimci zaferi için herx iki halkın anti-emperyalist ve demokratik ortak cephesinin oluşturulması için de çaba gösüerdi.." (TKSP nin bir yetkilisinin açıklaması Dengê Komkar sayı 25)

Genel olarak Kürdistan kelimesi kullanılıyor. Türkiye Kürdistanı diye bir ayırım yapılmıyor. Bu terimi kasıtlı olarak kullandıkları göze çarpıyor. İstedikleri zaman , zorunlu olduklarında "Biz tüm Kürdistan içi savaştık" demek için yapıyor olmalılar. Bunun yahısıra Partinin adı Türkiye Kürdistanı sosyalist Partisi. Bu terimin üzerinde özellikle durmaları bilinçlice olmayabilir. Ama yine de iç açıcı değil.

Son dönemler de genel olarak Kürdistan üzerinde sık sık duruluyor. Özellikle de İran Kürdistanı üzerinde. İran KDP'sinin savaşını yazılarda tümüyle destekleniyor. Roja nu gazetesinin 22. sayısında İsveç Parlemtosunda Kürt sorunu üzerinde yapılan görüşmelerin tümü yayımlandı. Xazir Parlemtos Tım Kürdistanı görüşmüş. Ve Kürt sorununu Birleşmiş Milletlere götürmeye karar vermiş. (Bu sayı yalnızca İsveç Parlemtosunda olup biteni aktarmak için çıkarılmış.

Gazeteler bütününde, Türkiye ile ilgilendiğini, öteki Kürdistanla fla fazla ilgilenmediklerini yine de sezdiriyorlar. Her zaman ağırlıklıla işlenen Türkiye sorunlarıdır.

Ayrıca şunu da belirtmek gerekli. Son dönemde Kürdistan'ın genelinde Kürdistan'ından sık sık söz etmelerinin nedeni İran Irak savaşı ve İran KDP'nin içinde bulunduğu durumdur.